

5386

£.2

Bibl. Jag.

11

1

Prowincja dawnej Polski r. 1881.
pod panowaniem rosyjskiem.

A) Zachodnio-ruski kraj. (Północno-zachodni)
(Litewsko-ruski kraj. - Zapadnaja Rossyja.)

I. Gubernia Wileńska z obwodami: 1) Witebska.

771 mil □ 2) Lidz. 4) Orzmiany. 5) Świsłociany. 6) Iw.
Ki. 7) Wilejka... 37,460 wiorst □ - 1,207,300 ludności

II. " Kowieńska z obwodami: 1) Kowno 2) Witebska
(Północno-zachodni) 3) Komierz, 4) Nowo-Aleksandrowsk, 5) Ło-
niewiez, 6) Szelon, 7) Rosienie

35,762 wiorst □ - 1,512,000 "

III. " Grodzieńska z obwodami: 1) Grodno 2) Białystok,
3) Bielsk, 4) Kobryn, 5) Brzany, 6) Sokółka,
7) Stomil, 8) Przesełki, 9) Wolkowysk... 33,722 wiorst □ - 1,226,946 "

IV. " Mińska z obwodami: 1) Mińsk, 2) Bobrujsk,
3) Borysow, 4) Żmudź, 5) Mozyr, 6) Nowogródek,
7) Pinsk, 8) Przaszyska, 9) Stuck... 35,756 wiorst □ - 1,580,000 "

V. " Mohilewska z obwodami: 1) Mohilew (nad Niem-
niem), 2) Homel, 3) Horoki, 4) Klimowicze, 5)
Wosiatów, 6) Orsza, 7) Rohaczów, 8) Stary
Borysow, 9) Siemno, 10) Czasy, 11) Czerykow... 41,987 wiorst □ - 1,117,400 "

VI. Gubernia Witebska, 2 obwodami: 1) Witebsk, 2) Weliz,
 3) Morodok, 4) Dynaburg, 5) Dykosa, 6) Lepel,
 820 mil $\square$. 7) Lucyn, 8) Newel, 9) Potok, 10) Reżyca,
 11) Siebież. .... 28,708 wiorst $\square$ .... 1,027,200 ludności.

B) Południowo ruskij Kraj. (Południowo zachodni.)
 (Zugo-zapadnyj Kraj) (Jużnaja Rossyja.)

VII. Gubernia Kijowska, 2 obwodami: 1) Kijów, 2) Wasylkow,
 3) Kanów, 4) Czerkasy, 5) Cechryn, 6) Zwinnograd,
 7) Żhulan'. 8) Tarożcz, 9) Lipowce, 10) Berdyżów,
 11) Skwiria, 12) Radomyśl. .... 44,806 wiorst $\square$ - 2,288,901 ludności.

VIII. " Podolska, 2 obwodami: 1) Kamieniec podolski,
 2) Płoskirow, 3) Latyczow, 4) Nowo-Uzycia, 5) Mo-
 hilew (nadniestrzański), 6) Lityń, 7) Winnica, 8) Bra-
 cław, 9) Hajocyn, 10) Jampol, 11) Ołhopol. 12)
 Brańca. .... 36,921 wiorst $\square$ .... 2,137,821 ludności.

IX. " Wotyn'ska, 2 obwodami: 1) Żytomierz, 2) Owornicz, 3)
~~Włodzimierz~~ Nowograd Wotyn'ski. 4) Rowne,
 5) Luck, 6) Kowel, 7) Włodzimierz wotyn'ski,
 8) Dubno, 9) Krzemieniec, 10) Ostrog, 11) Zastaw,
 12) Stary Konstantynow. .... 63,126 wiorst $\square$ - 1,955,159 ludności.

r. 1825

Gubernia Wołyńska: Powiaty 1) Żytomirski 2) Owrucki 3) Nowogrod-Wołyński 4) Zastawski 5) Ostrogski 6) Rowieński 7) Lucki 8) Włodzimirski 9) Kowelski 10) Oubieński 11) Krzemieniecki 12) Staro-Konstantynowski

Gubernia Podolska: Powiaty: 1) Kamieniecki 2) Płoskirowski 3) Latyczowski 4) Lityński 5) Winnicki 6) Bractawski 7) Haysyński 8) Olhopolski 9) Baltowski 10) Zampolski 11) Mohilowski 12) Użycki

Gubernia Kijowska: Powiaty: 1) Kijowski 2) Wasyłkowski 3) Machnowiecki 4) Lipowiecki 5) Taraszeński 6) Uman'ski 7) Radomyński 8) Zwinozrodzki 9) Bohusławski 10) Czehryński 11) Czernaski 12) Skwirski

Na czele każdego powiatu: Marszałek, Chorąży, Podkomorzy, Jędzia, Podpisków 2, Pisarz, Deputowany Szlachty, Rosęsiorów 2 lub 4

Na czele Gubernii: Gubernator wojenny, cywilny, Wicegubernator, Marszałek gubernijski, Radwoni Sowiećnicy, Sytuleri Sowiećnicy, Afesorowie, Sekretarze Kollegial. Krapczowie

Wielkie Księstwo Litewskie powstało przez przyłączenie różnych ziem i powiatów z biegiem czasu. Ziemi te były następujące:

I) Połocka ziemia zajmowała pierwotnie obszerny obszar ziemni sięgający na północ do rzeki Wetykaja, na wschód do Dniepru a na południe do rzek Dzerżyny i Szary. Podlegała ona aż do XIII wieku Księstwu z rodu Rurykowiczów, którzy przez niezgody i podziały na mniejsze Księstwa (Tokojskie, Kukienskie, mińskie, druckie, iwaszowskie) tak ową ziemię ostatecznie, iż po ostatnim Księciu połockim z rodu Ruryka r. 1238, Menedog Książę litewski z Tatwasia, całą ziemię sobie podbił i krewnemu swemu Soutywitowi w zarząd powierzył. Po śmierci Menedoga (+1315) i Gedymina (+1341) panował tu tego ostatniego brat Woin (+1350); po którym objął tamtejsze rządy Olgerd (+1378) który tu osadził starszego swego syna Wingołta czyli Andrzeja. Jednakże Władysław Jagiełło zdobywszy r. 1387 Połock i pojmanny Wingołta, osadził na Połocku brata swego Skirgietę, którego Witold r. 1390 wypędził, osadziwszy tu za namiestnika Idontygorda. Po śmierci Witolda (+1430) walczyli o tę ziemię pomiędzy sobą Suidrygiello Olgerdowicz i Zygmunt Książę litewski. W bitwie pod Wilkomierzem r. 1435 pokonany Suidrygiello, stał się Zygmunt panem Połocka i Smoleńska, po którego śmierci (r. 1440) Książę Jagiełłowicz wcielił Połock do Litwy. Przywilej potwierdzający wszelkie prawa Połockiej ziemi nadał Zygmunt I d. 23 Lipca 1511. (Ob. Akty Zapadnoej Roscii t. II, str. 30).

II) Witebska ziemia graniczyła na zachód z Połocką, na północ z Nowogrodem, na wschód z Smoleńską i rozszerzała się na wschód od rzeki Dzerżyny aż do brzegów Ugry. Pierwotnie należała ta ziemia do Połockiej i miała nawet udzielne Księstwa z rodu Ruryka. Ostatnim Księciem witebskim z tego rodu był Zarostan Wasylewicz, który jedyną swoją córkę Marię wydał za Olgerda Gedyminowicza i z nią, w posagu r. 1318 temuż ziemię Witebską uosłapił. Po Olgerdzie objął rządy Książę litewski, który Jagiełło nadał Kiewo i Witebsk. Jagiełło uosłapił Witebsk matce swej

Julianne i równocześnie mianował namiestnikiem Witebska Teodora Wiosnę. Po śmierci Juliany r. 1393 Swidrygiello zajął Witebsk ubiwszy Wiosnę. Wzelałoi r. 1393 zdobył Witolda Witebsk, i odestawił pojmanego Swidrygiellę do Krakowa, ziemię Witebską do ditwy przystąpił. Przywilej potwierdzający wszelkie prawa Witebskiej ziemi nadał Zygmunt I d. 18 lutego 1509 (Ob. Dziatynski: Zbiór praw litewskich. Poznań 1841, str. 99-101).

III) Smoleńska ziemia graniczyła na zachód z Połocką i Witebską, na zachód z Księstwami Moskiewskimi. Panowali w tej ziemi udzielni Książęta z rodu Ruryka, którzy się od r. 1341 zprzymierzyli z Litwinami. Przedostatni książę Swiastaw Swanowicz (1358-1386) był już hołdownikiem Olgierda litewskiego. R. 1386 zajął Skirgietto Księstwo Smoleńskie, mowiąc się ze pomocą jaką Swiastaw Swanowicz dawał Andrzejowi książę polockiemu, a gdy Swiastaw Swanowicz zginął w bitwie oddał jego syna Jerzego na Księstwo Smoleńskim, o które się takie dobił brat jego Mleeb Swiastawicz. Witold Korybutajło z tej niegody braci zagnął r. 1395 Smoleńsk i wygnał ostatniego Księcia ~~Smoleńsk~~ Jerzego Swiastawicza, r. 1404 wielki Księstwo Smoleńskie do ditwy. Po śmierci Wielkiego Księcia Zymunta Kiejstutowicza, podnieśli Smoleńsk przeciwko Litwinom i obrali sobie za Księcia Jurija Łukwenowicza Księcia Smoleńskiego; lecz Kaamierz Jagiełłowicz zdobył na powrót Smoleńsk i Jurija Łukwenowicza zmusił do szukania przytułku w Moskwie. R. 1514 zagrabiła Moskwa Smoleńską ziemię, oddał ją na powrót przez Połock r. 1611; odpadła znowa na zawsze do Moskwy r. 1654. Przywilej potwierdzający wszelkie prawa Smoleńskiej ziemi udzielił król Alexander d. i Mena 1505 (Ob. Anty Zapadn. Rosii I. II. 213.)

IV) Kijowska ziemia została nierównie pod panowaniem Książęta z rodu Ruryka. R. 1240 Tatarzy zajęli Kijów i Książęta ruskie z rodu Ruryka uznali swymi hołdownikami. Dopiero r. 1362 w bitwie Kotołich Wód pokonał Olgierd pokonawszy wojska tatarskie, oswobodził Ziemię Kijowską i Podolską od jarzma tatarskiego, i wygnał ruskiego Księcia Teodora, który od r. 1331 wstąpił do Kijowa, oddał rząd Ziemi Kijowskiej znowu swemu Włodzimierzowi, który tu do r. 1392 panował. W tym albowiem roku odebrał Witold Kijów Włodzimierzowi i nadał takowy Skirgietto, wygnał Włodzimierza w zamian Księstwem Kopylskim.

4
Po śmierci Skirgielły r. 1396 mianował Witold namiestnikiem kijowskim
Janą Olgimuntowicza (Porzygowicza) Kręcia Hłozzańskiego, po kto-
regu śmierci 1401 był namiestnikiem syn jego Andrzej Boanowicza Krę-
cie Hłozzański. Po zgonie Witolda zajął ziemie kijowską Swidrygiełło i mia-
nował tamże wojewodą Jurzę. Leż r. 1440 musiał ustąpić i rzędy Karmierzo-
wi Jagiellończykowi oddać. Ten zaś mianował swoim rzędę w Kijowie Ale-
ksandra czyli Olka Włodzimierzowicza (+1455) a po nim Symeona Olko-
wicza (+1471) po którego śmierci Karmierz Jagiellończyk wcielił ziemie
Kijowską do Litwy i mianował tamże wojewodą Marcina Gasztołda. Prawa
i przywileje Kijowskiej ziemi potwierdził Zygmunt I r. 1507 i 1529.
(Bb. Akty Zapaś. Rosji t. II. nr. 3) Jh. 207) nr. 165)

V) Wotynska ziemia granicyła od wschodu z Kijowską, od zachodu
z Polską i Halicką; składała się z obwodów: Włodzimierskiego, Łuckiego,
Polskiego, Chełmskiego, Brzeskiego i innych. Obwód Brzeski zajął najpród
Gedymin (r. 1320 - 1321). Po śmierci Łuckiego Kręcia dwa Jurjewicza z rodu
Buryka (+1324) obwód Łucki odziedziczył dubet Gedyminowicz ~~po~~ za
swoją żoną jedynaczką córką dwa Jurjewicza; około r. 1340 udało się dubetowi
zagarnąć i ~~cały~~ obwód Włodzimierski. Oresztę obwodów (Chełm, Polś,
Halicz) toczyły się spory z Polską, które dopiero r. 1377 ka kta tem z
Litwą zawartym ukończono zostały. Po zajęciu Wotynia przez Litwę na-
nowały w nim 2 linie Kręziąt litewskich synów Gedymina: nad Przeciem
ponował Kiejstut, a nad Łuckiem i Włodzimierzem dubet Gedyminowicz
(+1385 czyli 1386) a po nim syn jego Teodor, od którego Witold Kiejstutowicz
posiadający już Brześć, nabył najpród r. 1388 Łuck, a r. 1390 Włodzimierz
w zamian za część ziemi Siewierskiej. Po śmierci Witolda (który Łuck
obrał sobie za stolicę) zajął Wotyni i tron wielko Kręziąt litewski Swidry-
giełło Olgierdowicz, lecz wypędzony z Wilna i pobity pod Włkowiem
przez Zygmunta Kiejstutowicza musiał ustąpić Karmierzowi Jagiel-
lonczykowi, który temże Swidrygiełło (+1452 w Łucku) pisał na dorę-
czenie Łucki i Włodzimierz. Roku 1452 wzięty Łuck i Włodzimierz
ostatecznie do Litwy. Prawa i przywileje Wotynskiej ziemi potwier-
dził książę Aleksander r. 1501 i Zygmunt I r. 1509 (Bb. Akty Zapaś. Rosji
t. II nr. 54)

VI) Bielski powiat czyli Podlasie. Obwód Brzeski czyli Podlasie
z górami Przeciem litewskim, Prochysynem, Mielnikiem i Bielskiem
stanowił południową część dawnej ziemi Jadzwinogów. Obwód ten należał

pierwotnie Książstom Kijowskim; w połowie XII wieku przeszedł w posiadanie Książst wotyńskich. R. 1316 należy już do Litwy. Lemij tutaj Włota, Zygmunt Kiejstutowicz i syn jego Michał, po którego śmierci do Moskwy r. 1445 obwód Porzecki do Litwy wcielono. Część Podlasia granicząca z Polską, była niejakie czas z końcem XIV wieku w posiadaniu Książst Mazowieckich; lubo ja Kazimierz Jagiełło obiecał przyłączyć do Polski, nastąpiło ostateczne przyłączenie dopiero pod czas Unii lubelskiej. Prawa i przywileje Bielskiego powiatu potwierdził Król Aleksander r. 1501 (Ob. Akty Zapad Ross: t. II nr. 34)

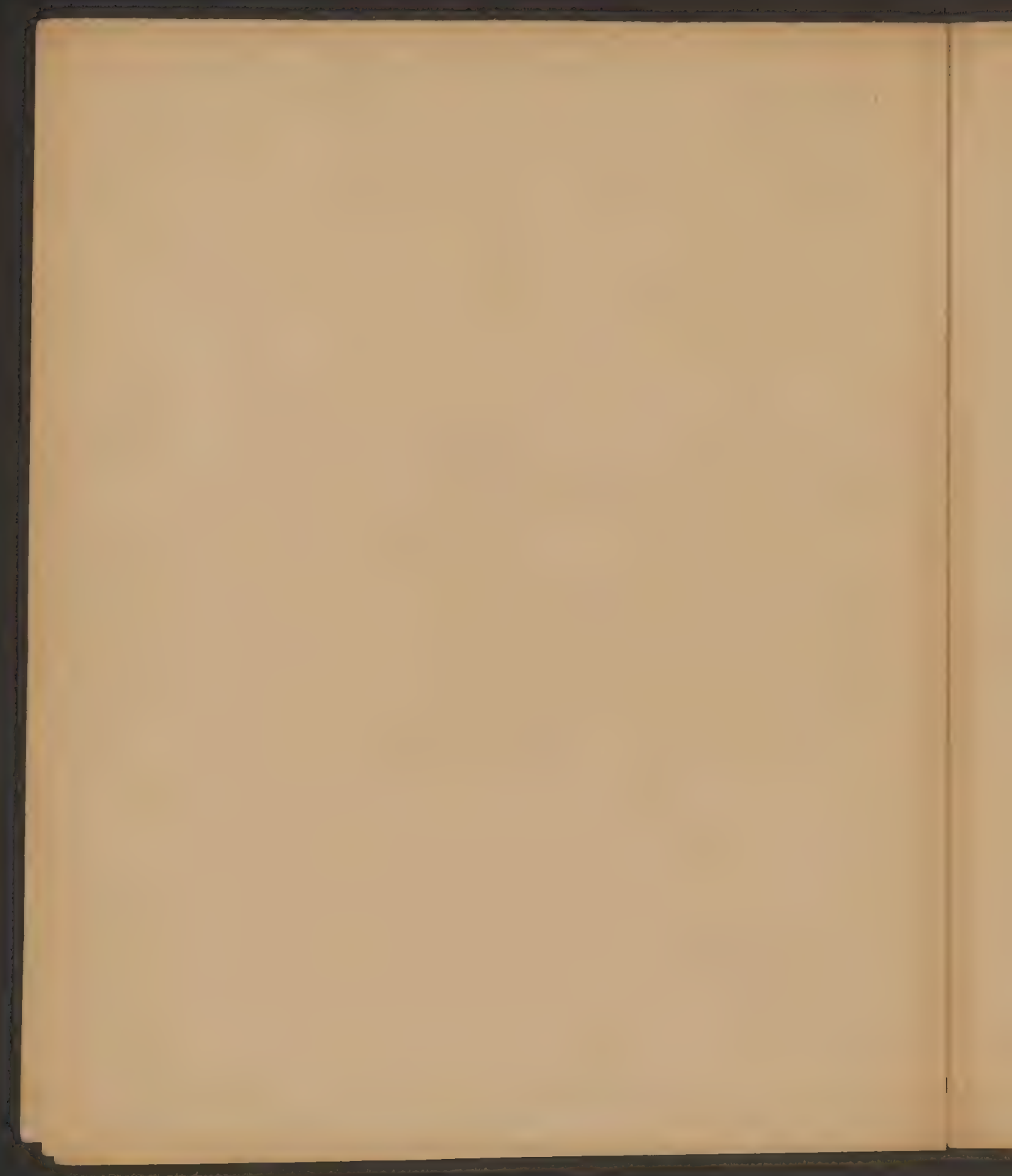
VII) Zmudzka ziemia leżała na zachód od ziemi Połockiej, załamiona przez Litwinów. Panowali tu Gedymin, Kiejstut, Włota, Zygmunt Kiejstutowicz, Kazimierz Jagiellończyk. Prawa i przywileje Zmudzkiej ziemi potwierdził Król Aleksander r. 1492 (Ob. Dziatynski: Zbiór praw litewskich, str. 67.)

Two
rings

V
ied=
ie
ura=
(1734)
Td,
leje
'th'

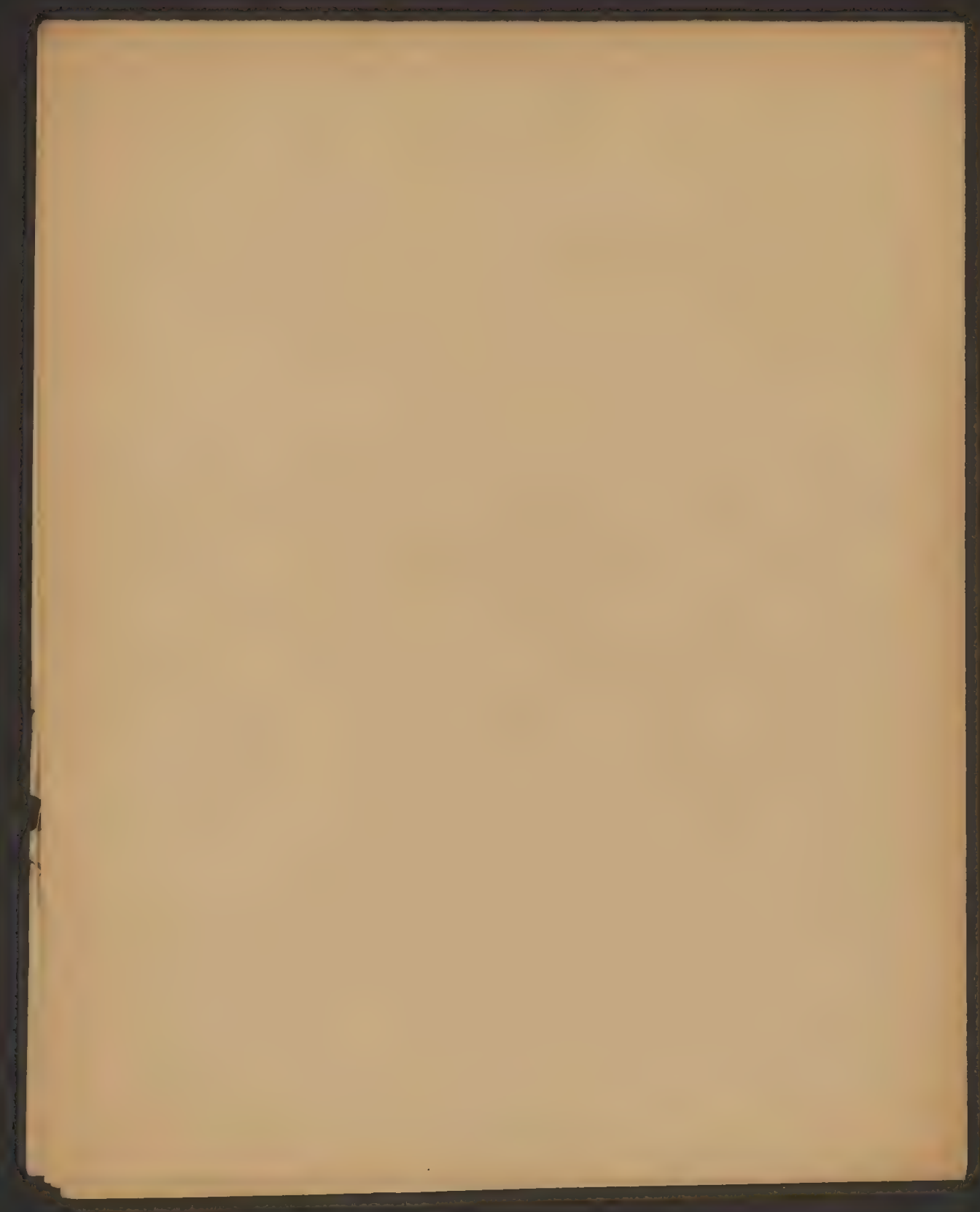

Mythologia Sławiańska i jej zabytki - pisał Karol
Jaromir Erben - podobna jest do starożytnej na der-
piskiej galerii posągów z nakręconej rzeźby, zniszczonej
nie tylko wpływami atmosferycznymi tysiącem stolec,
ale także rozbitej zgnębłą ręką nieprzyjacielską: rozrą-
ki jej rozprószone i rozrzucone na rozległej pustej
łące; a niemająca to praca wyrzekać i porzierać takowe
leżące i ukryte wśród gęstych zarośli i trawy, i jesz-
cie może niejsza złożyć całego z zebranych kawałków
i rozrątków, stosując należące do siebie części. Nie dosyć
tego jeszcze, jeżeli praca nie ma zostać krusą i niedokona-
ną, wypadła takową utrwalić i wzmocnić, odszukując to
co nie leży na powierzchni ziemi, lecz w głębi czyli to:
nie ziemi ukryte; - czyli tłumacząc powyższe porów-
nanie innemi słowy: niedosyć, aby badacz mitologii Sla-
wiańskiej znał to wszystko co stare świadectwa o tym
przedmiocie niedostatecznie i jednostronnie donoszą;
lecz potrzeba mu przedewszystkiem zapuszczać się w głębinę
żywota narodowego i z jego starożytnych obyczajów
i zwyczajów, przysłów, z dochoowanych dawnych powieści
i podań, z pieśni gminnych i przysłów, a nawet z własności
nazw i języków Sławiańskich wydobyc' nowy mi-
teryjat do tak wielkiego i poważnego dzieła. - Takową
pracą jest P. J. Šafaříka rozprawa „o Rusach“ („w
Časop. česk. mus. z r. 1833 str. 252“), Jana Kukuljovica
Słackińskiego: „Věle, přinosa k Kilirskému bájo-
slavju“ (Dánica 1846 nr 40-45), K. J. Erbena „Vidy čili
Sudice“ (Moravský sborník E. Jelínka Ročn. II 1893, str.
1-14, 52-67, 109-120, 165-174.)

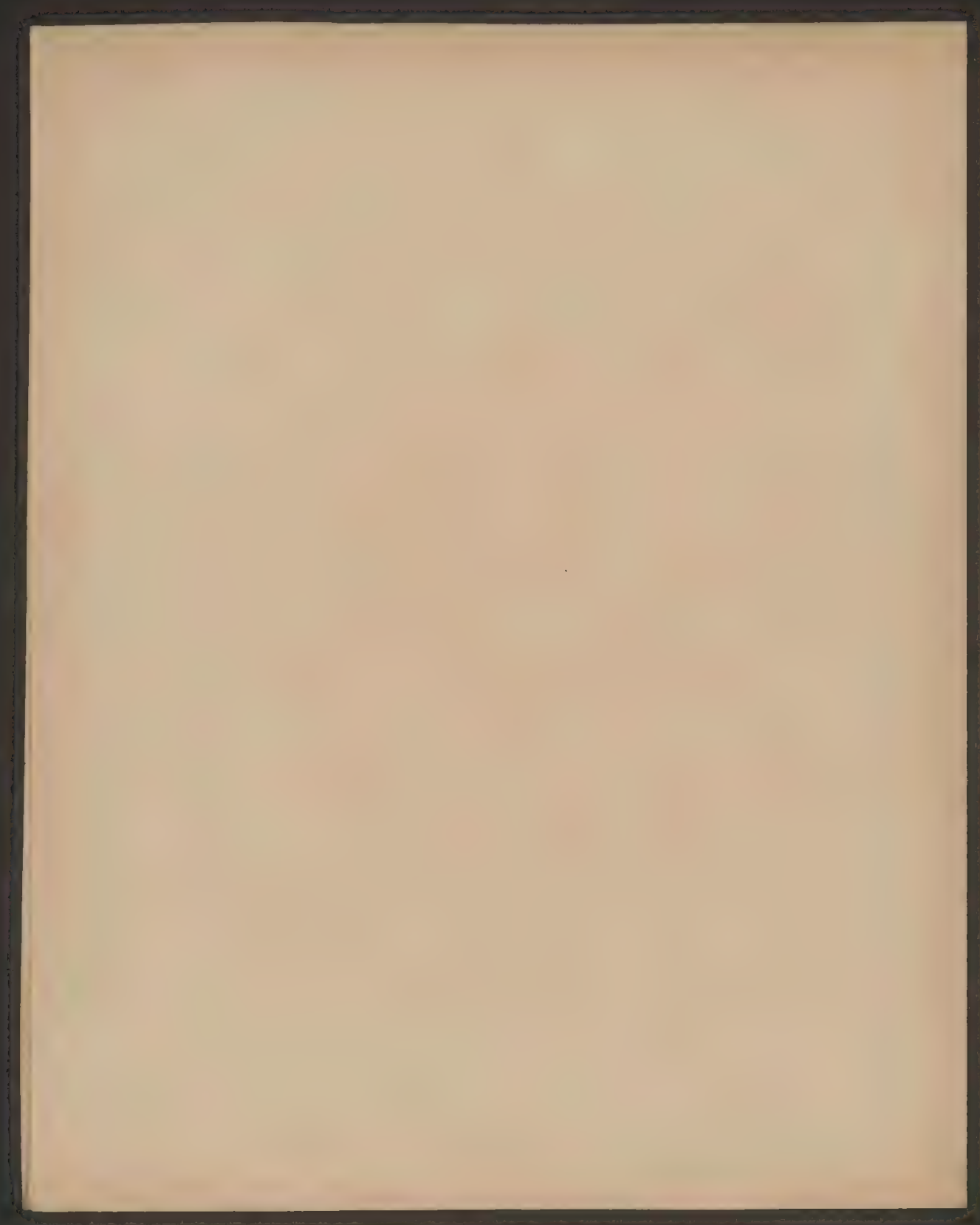

Necrologia (ecclesiae Authenicae).

^{czyli Synodyk, czyli Wierzyoty Pomennych}
Lomiannik czyli Subotnik (zwata się Książka w którą w
cerkwiach lub monasterach wpisywano imiona zmarłych
dobrodziejów i ich rodzin, dla polecenia ich modlitwie (Ne-
crologion). Ustawa dla Bractwa cerkiewnego stauropejskiego
w Łucku, dana r. 1623 przez Cyryla Łucka patriarchę Konstan-
tynopolskiego, pisze o takowej Księdze: „A Kżdyj brat tak
„prostyj jako i stanu szlacheckiego, prōdkow swoich zeszych
„i toho swita, powinien w Pomennych bracki wpysaty, koto-
„ryj Pomennyk przy Proskomidy na pomennych Liturgiach za-
„dużnych w wes majet bytyj proczytan; takie i przez Wetykij
„Post weśtuh ustawu cerkownoho po Utwedni i po Wezernii
„powinen jehobudet na Sytiach swiaszczennych brackij pro-
„czytaty: za szco jemu też bratia wrajem wdzięcznost swoju ukła-
„zaty powinny budut.” (Pamiętniki wydane wremennoj Komisji:
jeju dla radzora drewnych Aktow. Kijew 1845. 8vo Tom I. str. 50). —
Kniaź Teodor Swanowicz Jarosławicz z żoną swą Heleną Oleksowną
Kozłinińską pińską zapisuje 40 kunic (każda po 12 groszy) ze wsi swej
Wjada do Sobornej Cerkwi Preczystej Bohomatery w Wilnie, aby
krewnych i familia jego zapisana w Synodyku „pominali po
„Litęjam”. R. 1516 d. 25 Sęptembr. w Pińsku (Archeograficzeskij
Sbornik dokumentow. Wilna 1869. 4to Tom II. str. 16 n° 6). — Lomianniki
te pisane z matemi bardzo wyjątkami bez dat, dochowane prawie wszyst-
kie w odpisach z XVII wieku, podrzędna mogą mieć tylko wartość histo-
ryczną. Działwisko rodzinne pisane w nieładzie, wystotność imiona znie-
mione (albowiem osoby umierając przyjmowały wresztniwo zakonne
i dostawały inne od Kżestnych imiona) z trudnością pozwalają się do-
myśleć osoby która się pod niemi kryje. Zwrotę późniejsi wpisywali

nieraz gdzie było miejsce proznej, obok imienia Królewskiego zapisa-
li wstokroć i podanego wstosianina, gdyż przy upisywaniu cho-
dziło nie o znaczenie historyczne lub genealogiczne, tylko za
modlitwą duszy. Przeceń wartość Pominnika monasteru Unioś-
kiego hr. Kazimierz Stalmicki, budując na takowym rodowod Lubar-
towiczów. - Pierwszy Luba jakob episkop chelmski (wdzięk: Phoenix
tertiato redivivus sive Imago longe vetustissima Virginis matris Chelmen-
sis gloria gratiarum et miraculorum illustrata; tertio divulgata. Zamocłpi-
1684. 4to str. 32-33) podał wyjątki z Pominnika (liber Diptychadictus,
Slavonic Pominnik) Chelmskiego następujące: Principes Chelmonenses,
Petrensesque e quibus: Theodosius, Georgius et Jonas religiosi, Ana-
stasia, Praxeda, Martha religiosae. - Principes Lubartowicium e quibus:
magnus Dux Lubart Theodorus sepultus Luceoriae, Theodatus sacerdos
religiosus, ~~Theodatus~~ Jonas religiosus, religiosa Anna Lubar-
tovicium. - Principes Koriatovicium: Basilus Koriatovics religiosus; Eu-
Principes Olginuntium: Sator Olginuntus Episcopus chelmonensis; Eu-
thymius, Basilus Ararias (asceticus) religiosi. - Duces Ratnenses
Olginovicium Trabenses, Kobrinenses; ea duibus Ratnensibus: Eleuthe-
rius, Alexander religiosi, Agatha et Basilissa religiosae. - Duces
Kobrynenses: Sylvestre episcopus Chelmonensis, Virgines Juliana et
Agatha asceticae. - Principes Sangusci Olgodovicium: Gabriel
et Sylvestre religiosi cenobitae, Alexius, Anastasia, Basilissa
ascetae. - Principes de Zbaraz praeter religiosos 6 viros et religiosas
- 3 virgines: Augustinus asceta, Alexius episcopus Chelmonenf. - Duces
Ostrogienses: virgines Belegia et Eupraxia asceticae religiosae. -
Principes Crucii - Principes Sokolinscii. - Archiepiscopi Nijovienses,
Petrus sanctus (a. 1307), Theognostus (a. 1328), Alexius sanctus
(a. 1340). - Episcopi: Vasilianus Vladimirensis, Euthymius Polocensis,
Demetrius Luceorienensis, Athanasius Praemyshienensis, Antonius Turvilen-
sis, Euthymius Brancensis, Basilus Baka ep. helm. 1546, Zacharias ep. helm.
1566, Dionysius Dobrujski ep. helm 1586. - Mobiles: Hebovicium, Niemirui,
Oliarii: religiosi Jones et Gabriel religiosae Mariana et Theodora - Urniecui:
Thomas, macarius cenobitae, Joannes, Lupe Agathae, Anna, Justina, Catharina
epist. et religios. - Turkoscii. - Andreacicii - Sosnowskii: Jones, ...
... ..
... ..
... ..

Pomiannik
Chetmski.

Rod Buakow (Buthakow?) Jakowa Dawidowicza Soltanow?
Preoswiaszczenaho archiepiskopa Joosya. Lazar. Konona. Dawyda. Ig-
nacia Aleksandra. Uwara Iwakija. Antypy. Joana. Jakowa. Mychajla.
Guria. Aleksandra. Joana. Petra. Romana. Joana. Maryi. Eteny.
Matfeja. Siozra. Theodora. Joana (Laptia) Aleksandra. Joana Mi-
chajla. Gawry Michajla Iwana. Teodora. Grigora Stefana. Joana
(Buthak) Teodora. Wasylia Joosya. Amosa. Grigoria. Theodora. Teo-
dora. Jakowa. Antona. Wasylia. Theodora. Uczestlyty. Uliany.
Domny. Eftymii. Maryi Wasylia. Nikity. Terentia. Teodora. Joa-
kima. Glikerii. Alekseja. Ogasii. Nikity. Jeremia. Teodora. Sy-
meona. Alekseja Anny. Eteny. Eteny. Maryi. Antonidy. Eteny.
Eusewia. Stefana. Nikity. Joana. Teodota. Georgia. Stefana. War-
wary. Nastasii. Grigoria Wasilia. Parkrata. Teodora. Anny. Thomy.
Anny Maryi. Nestera. Gawryta. Nastasii. Kiryta. Joana. Fili-
pa. Anny. Teodora. Grigorie Nikity. Dementia. Glikeryi Wa-
syli. Anny Eteny. Joana. Georgia. Samoita. Maryi. Elitheria
Theodrija. Grigoria. Diomida.

Rod Tyszkewicz z Turawa: Nikolu.

Rod Jeho Mytozi Pana Wasylew Tyszkowicza, pana Wasylia.
Iplemiane jeho pana Michajla Hawrytowicza derzawcy
Beresowickaho, pana Wasilia. Maryi.

Rod pani Wasylewoje Tyszkewiczowoje: Andrejana. Ekataryny.
Eliozara. Ogasii. Michajla. Iwana. Madenka Natalii. Teodory.
Kniazia Iwana. Kniahyni Nastasii. Ewdokei. Kniazia Teodora.
Kniazia Iwana. Otyny. Ulianei. Iwana. Dimitreja. Prodotii. Dmyt-
ra. Jakowa. Grigoria. Maryi. Motkeja. Pana Symona. Nastasii
(Tyszkowaja) Eteny.

Rod bojaryna pana Sapiezyna z Botkow: Semena. Iwanowicza.
Semiona Maryi. Marthi.
(Roku 1604) Rod pana Sapiehy wojewody minskaho. Pomlany Hapody

raba swego pana Jakowa (Sapieha), Panin Marju (Kapuścian-
ka) panin Ewdochju. Panin Agafiju (Sapiehańska Pacowa.) -
Roku 1610 Andreja (Sapieha). Teodota. Jamoita.

~~Wypisy z Pomianika Cerkwi Bruckiej w Lucku od r. 1618
do r. 1677 drukowane w 2gim Tomie Kijewlanina 1841.
Pomianik w cerkwi Bielew koto Kiewina z XVI wieku obejmuje:
"Rod Książęcy Czortoryjskich" przynajmniej od Konstantyna
i Konstantyna na potonstwie Kazimierza podkancl. litewsk.
(+ 1741) - ob. M. Maksymowicza Kijewlanin (Tom I)
1840, str. 253.~~

O Pomianikach Derman'skim i Klineckim (w piśmie Majak
1844 nr 23)

Lominnik
Chelmski

Phoenix tertiato redivivus sive imago longe vetus:
tyjma Virginis Matris ~~gloriosa~~ Chelmenois
gloria gratiarum et miraculorum illustrata labore
Jacobi Susza episcopi chelmenois ritus graeci Ter-
tio divulgata 1684 Zamosci typis M. Stanis. Nie-
wieski Prof. 4to K. 14. St. 282. K. 6. (na odworcie tytu-
ryna: Uniti Dei cum homine unica Mater. Unitorum
Phaumaturga Chelmenois. Tartarorum et Cosacorum
ad Beresteckum gloriosa et memoranda proflig-
gatria. Alexander Tarasewicz fecit. - Bogarodzica)

p. 32. Opere pretium mihi videor... si heroum... memo-
raverim devotionem: qui libro Diptycha dicto, Hano-
nice Lominnik (ea quo commemorationes defun-
torum fieri in ritu solent graeco) nomina sua
Chelmae dabunt. . . . Isti libro vetustate nota-
biliter attrito nomen inscripsere suum. Sanguis
Vladimiri Russiae primi. Ducis Principes Chelmen-
ses Belzensesque, e quibus: Theodosius, Georgius,
et Jonas & religiosi, Anastasia, Praxeda, Mar-
tha religiosae. . . . Magni Dux Lubart et Lubar-
tovicium quorum praedecessor fuerat Gedimini M. Ducis
Lith. filius; alius quoque Lubart de Olgirdo Poloniae
Regis Vladislai Jagiellonis fratre procedens. de quorum
stirpe in his diptychis annotatos M. Dux Lubart Theo-
dorus se et nepotes familiae et prolem inscripsit
suam (requiescit duorum) quos inter Theodatus sacerdos
Jonas religiosus, religiosa Anna Lubartovicium. . . Principes

Koriatouicii a Coriato Gedimini filio... procrea-
ti, quorum... propego inscriptum habet in albo Ba-
silium Koriatouicz... religiosum.... Principes
Olgimondi de quibus... nestorem Olgimontum episc.
chelnens., Euthymium, Basilium, Azaram familiae
basilianae habet.... Ducum Ratnensium Olgir-
douiciorum prosapia (quibus principes Trabenstz,
Kobrinenses sunt & annumerati): principes
Eleutherium, Alexandrum, virgines Agatham
et Basilisam in obsequio divino... Itacerodum
de Kobryn stirps Olgidouicia: principem Sylve-
stem episcopum Chelnensem, virgines Iulianam
et Agatham religiosas..... Principum Sangus-
tum itidem Olgidouicorum de qua Gabriel cum
Sylvestro caenobitarum, Alexius, Anastasia,
Basilisa astatum vitam ducentes.... Principum
genus de Zbaraz praeter se viros, tres virgines
vitae coenobiticae, Euxentium asceticae, Alexium
in Chelmenfi episcopatu... Ostrogienfium Ducum
virgines Pelagiam et Eupraxiam relig. asceticae.
Principes Drucii Olgerdouicii proximi
Episcopi inscripti: Vasianny vladimiri. Euthymius
poloc. Demetrius luceor. Athanasius promisl. An-
tonius tuor. Euthymius prisien.
Alexius Olgidouicius Sangusko princeps asceticae
vitae serviens cuius corpus 1640 Chelmae inventum. p 40.

Тезаурусъ или списокъ словъ бывшій тахъ въ сѣмъ
свѣтѣ чудотворнымъ монастырѣ пѣчарскимъ киѡвс-
кимъ іако і въ обудовѣ свѣтлыхъ пѣчаракъ.. збѣра:
не прѣзъ Н. Оуа Athanasiusa Kіlnofogofskogo
Wdrukarни Kiѡwo-Pѣczarskieg 1638. 4°

Lominnik
Kijowsko-
Pѣczarski.

na Karcie Sijn. d. 2. cytuję jako źródło swej pracy:
Katalog Dobrodziejów monasteru pѣczarskiego w
Lominnik wpisanych - tenże Katalog ps. 50-65
mętarza. Miedzi rż w nim wiele Koziq i Ruskich
jakoteż: Z domu Koziq i Holozańskich. Nr 32 Georgi
koziq, Nr 33 Maria Kfijna, Nr 34 Włodzimierz Koziq,
Nr 35 Borys syn ich Koziq. - Z familii Digiq na
Ostrogu Ostrozkich: Nr 36 Jan Koziq, Nr 37 Konstantyn
Ks. Nr 38 Michael Ks, Nr 39 Konstantyn Swanowicz
Ks wojewoda trocki, hetman w. z lit. Starosta brastawski
i winnik. Tu pochowany, Nr 40 Alexander Ks. Wojewoda
wotyn. Starosta pręcastaw. pochowany w Ostrogu w cerkwi zamko-
wej, r. 1636 przeniesiony do Jarostawca, Nr 41 Tatianna Kfij-
na wojewodzina trocka, hetmanow w. z. l. (+ 12 Julia 1531), Nr 42
Mawra Kfijna, Nr 43 Eudokia Koziqna, Nr 44 Pelagia Koziqna -
Z familii Koziq i Koreckich: Nr 45 Theodor Koziq, Nr 46
Euphimi (Dobus3 Teodorowicz) Ks. wojew. wotyn. Star. tucki
brastaw. winnik. zwinohorod. (+ 19 August. 1536), Nr 47 Jerzy
Koziq intodzień, Nr 48 Anna Koziqna w zakonie Anastasza,
Nr 49 Seraphima Koziqna w zakonie monasteru Koreckiego
inurnienia. - Z familii Koziq i Wionowieckich: Nr 50 Alexan-
der Koziq, Nr 51 Bonifacy Ks. Nr 52 Alexander Ks. (Alexander
Alexandrowicz Korybutowicz Koziq Wionowieckie + d. 3 April. 1597

(+ 1533 najęc po
let)

mając 33 lat i 4 miesiące), Nr 53 Michael Kozie (Mikhał Koz;
Butowicz Kozie Włodowieckie Kaszt. Kijow. Star. Kaniew,
caerkaft. lubek. + 16 Octobr. 1584), Nr 54 Adam Ks. — Z domu
Kozie Sanguszkow Olgiędowiczow: Nr 55 Theodor
Kozie, Nr 56 Andrzej Ks, Nr 57 Ruxentia Kozina, Nr 58 Ale:
xander Kozie. — Z innych domow w Pominnik Pieczarski
wpisani (liczba znaczę Kartę w Pominniku) — Nr 21 Kozie
Sanguszkow więcej rodzin, Nr 30 Alexander Sangusko
Kozie w zakonie Alexy, Nr 39 Jan Barylewicz Kozie
Prunickie, Nr 81 Baryli Swanowicz Kozie Prunickie, Nr 90
Andrzej Kozie Sanguszkowicz, Nr 100 Mikołaj Kozie Zbaraski
administrator województwa Kijowskiego, Nr 121 Konstantyna
Koziecia Ostrowskiego córka Kozina Maria, Nr 72 Koziecia
Narymontowa Kozina, Nr 66 Jonas Kozie Drucki Soko:
lincki, Nr 103 Lew Theodorowicz Kozie Sokolinickie, Nr.
111 Kozina Alexandrowa Kozyszka, Nr 122 Koziecia
Prunickich rodzin, Nr 2. Książciowie Kowelscy z Wołynia
Nr 3 Książ Swan Kuliniński — Nr 36 Swan Jurewicz Lucki:
wenewicz, Nr 42 Alexander Sanduszkowicz, Nr 36 Książ
Andrzej Sanduszkowicz, Nr 121 Andrzej Sanduszkowicz

Wypisy z Pomiannika monasteru w Dermaniu (msept
in 4to str. 94 przepisany około r. 1636 obejmujący spis osób z XV. XVI.
XVII wieku (druk w wygłasku co do Książąt Ostrogskich w Pamiętniki
iżdannymże wremennym Komisiji dła razbora drewnych aktów
uwrziednieniu przy Kijewskom Generat-gubernatorie. Kijew 1823.
Tom IV. Otdiel I str. 102-109)

Pomiannik
Derman'ski.

W Pomianniku tym zapisano 131 imion z rodu Książąt Ostrogskich,
169 z rodu Książąt Łuckich (dubastowiczów²), 112 z rodu Książąt Tuckich,
66 z rodu Książąt Sotomereckich, 246 z rodu Książąt Holozańskich
przytem wiele imion z szlachty, mieszczan wtorian, i t. d.
Pomiannik Kniazia Konstantyna Iwanowicza Ostrozkiego mająt
pominan były w Kordyiden' krom prawdnika. — Pomiany Hospody
duoz usopozych rab swiich. . . . . Pomiany Hospody prawoslawennaho
archiepiskopa Jozifa (Jozefa Soltana metrop²), archiepiskopa Jonn
(Jonasz Protasowicz Ostrowski metrop²), Owiesowennaho episkopa Kij-
ta (bisk. Tucki 1512 + 1526²), episkopa Iwajnu². Kniazia Konstanty-
na, episkopa Wasylija², episkopa Wasylija (sic¹), swiaszczennoinoka
Jonu, archimandryta Iwajnu, archimand. Jonu, archimand. Misaita. Mat-
rona Korolewskuju Etenu (Krolowa żona Alexandra²), Kniazia Georgia,
Kniahynia Warwara, Kniazia Agafija, Irynu, Ogasijnu, Jereja Futeleja.
Ogasijnu, Hawity Wasilija, Pelagiu. Sidora. Georgia. Kniazia Dymit-
ria Kniazia Tymotheja. Kniazia Danita, (Ostrogski r. 1343²). Kniazia
Theodora (Ostrogski 1432²). Kniazia Aleksēja w inoceph Aleksandra.
Kniazia Andreja. Kniazia Wasylija. Kniazia Danita. Kniazia Joanna.
Kniazia Georgija. Kniazia Joanna. Kniazia Symeona. Martyna. Knia-
zia Joanna. Kniazia Joanna. Jerotheja swiaszczennojereja Pantra-
tija. Semiona. Kniazia Theodora. Kniazia Symeona Kudyna. Kniazia
Filyppa. Kniazia Wasilija (ktoryj cerkowi zwonnice murował, ...
wcho monastera Derman'skiego fundator... przedstawia 1608, Sewrata
13, w subotu Fedorowu, iyt lit 81 potozon w cerkwi sobornoj Ostrogoj)
Kniazia Romana. Andreja, Symeona, Joanna. Kniazia Symeona. Kniazia

Georgija. Kn. Symeona. Kn. Michaiła. Kn. Joanna Kn. Georgija, Kn. Lwa.
Kn. Joanna. Kn. Ierheja, Kn. Josyfa, Kn. Radyona. Maryny. Maryi.
Petra. Jeremeja. Danila, Kn. Lwa, Kn. Aleksandra, Kn. Dymitrija, Kn.
Konstantyna. Stefana. Gawryła. Kniazia Iliju Mariju Marynu.
Ireja Stefana. Kniazia Joanna (Kniaz Zestawski Joan woje-
woda wotyński, Aleksander syn jeho wojewoda kijewski, presta-
wiał rok 1629. Lorki Kniazate Janusza Kasztelana Krak. Zony
Kniazate Aleksandra Zestawskiego wojewody kijew. Prestaw-
ia roku 1628.) Kniazia Aleksandra. Agrypin. Kniahyni Eufroz-
ny Kniazia Alexandra kotoryj już ostatni Kniazia Ostrowske
i Zastawskie rok 1673 prestawia. — Pomiany Hospody
prawostawnych Kniahyn. Winkiniach Kniahynni Elisabetu.
Kn. Wasylu. Kn. Agafiju w inkiniach Kn. Theodoru. Skin-
niu Marthu. Kn. Annu. Kn. Tatjanu. Kn. Nastasiju. Kniaz-
ni Theodoru. Kn. Mariju. Kn. Ulijanu. Kn. Mawru. Kn. Nas-
tasiju. Kn. Oxeniju. Kn. Mariju. Kn. Marynu. Joakima.
Joanna. Iraj. Nastasiju. Brynu. Brynu. Owdotiju. — Euxes-
niju. Mariju. Izidu. Sofiju. Kniazinu Jefrosiniju. Marynu.
Kn. Etenu. Jeromonacha Theodosija. Georgija. Agrefing. Ma-
riju. Mariju. Nastasiju. Artemija. Agafiju. Jeromona-
cha Iwasaita. Agrefing. Mariju. Kniazia Dymitrija. Agafiju.
Joakima. Jereja Romana. Matronu. Jewa skinnicu Sofiju. =

Wypisy z Pomianika cerkwi w Dubnie. (Męst obczinnij: cy spis osob az por. 1719) - druk. w wyjątku co do ksiąg Ostrogskich w Parniatniki izd. wrem. Kommiss. Kijew. Tom IV Otd. I, str. 109-117)

14
Pomianik
Dubieniski.

Pomianik kniazia Kostentyna Iwanowicza Ostrozskiego, pana
wileńskiego, wojewody trockiego, hetmana najwyższego Welykiego
Kniażestwa Litows. Starosty Luckiego, Brastawskiego i winnickiego,
marszałka ziemi wotyaskoje: mająt pominań były po piątne:
cam po parachidych i po subotach na proskomediach, po wosj
sedmicy. Pomiany Hospody dusz usopozych rab swich: Preoswiasz-
czennaho archiepiskopa mitropolyta Josyfa, antiep. mitrop. Jonu,
Swiaszczennaho episkopa Kyrilla, ep. Wasylija, ep. Arsenija, ep.
Wasyljana, ep. Jonu. Swiaszczennaho inoka Jona. Swiaszczennaho
inoka Archimandryty Joajiu, archim. Jonu, archim. Misaita. Swiasz-
czennaho inoka Jonu. Welykuija Korolewu Eteru. Swiaszczennaho
episkopa Pachnutija. Swiaszczennaho inoka Archimandry Skinnika
Jonu. — Kniazia Kostantyna, ^{kniazia Danila} Theodora wo inocech Theo:
dosia, kn. Alexandra wo inocech Alexeja, kn. Andreja, kn. Wasylija,
kn. Danilija, kn. Joana, kn. Georgia, kn. Joana, kn. Semiona, kn.
Joana, kn. Joana, kn. Theodora Fotki, kn. Georgia, kn. ^{kniazyni} ^{lubmoie}
Warwaru i czad ich Blahowirnyj Kniaz Ihurowski (Uhoriec:
ki?) i kniazyniu. Kniazia Joana, kn. Sergia, kn. Josyfa, kn. Ra-
dyona, kn. Alexandra, kn. Lwa, kn. Dmitrija, kn. Georgia, kn.
Symoteja, kn. Micheja, kn. Joana, kn. Symiona, kn. Filipa, kn.
Wasylija, kn. Romana, kn. Dmitrija, kn. Symiona, kn. Georgia, kn.
Symiona, kn. Michaita, kn. Symiona, kn. Michaita, kn. Joana,
kn. Georgia, kn. Wasylija, kn. Theodora, kn. Georgia, kn. Lwa, kn. Ig-
natija, kn. Andreja, kn. Symiona, kn. Theodora, kn. Dmitrija, kn.
Eliferija, kn. Illieba, kn. Patrykija, kn. Josyfa, Joana, kn. Theo:
dosija wo inocech Michaita, kn. Wasylija, kn. Andreja, kn. Dawida, kn.
Joana, Porfirija, kn. Prokopija, kn. Theodora, kn. Alexeja, kn. Wasylija, kn.
Joana, kn. Alexandra, kn. Joana, kn. Wasylija, kn. Joana, kn. Michaita, kn. Joana

Kn. Zynowija, Kn. Michaiła, Kn. Joana. Kn. Andrega, Kn. Filipa, Kn. Jo-
ana, Kn. Jakowa, Kn. Romana, Kn. Joana, Kn. Georgia, Kn. Alexandra,
Kn. Michaiła, Kn. Andreja, Kn. Dadyona, Kn. Theodora, Kn. Dmitrija, Mi-
trofana Mariju, Kn. Pantymona, Kn. Michaiła Kn. Symiona, Kn. Georgia,
Kn. Alexandra, Kn. Joana, Kn. Symiona Kn. Michaiła, Kn. Aleksieja, Kn.
Georgia, Kn. Wasylja, Kn. Theodora, Kn. Hleba, Kn. Theodora, Kn. Symiona,
Kn. Wasylja, Kn. Etyserija, Kn. Semiona, Kn. Lwa Herman, pana An-
dreja, pana Symiona, ~~Kn. Theodora, Kn. Georgia, Kn. Joana, Kn. Theodora, Kn.~~
Jeremieju, Kniazia Wasylia, Kn. Georgija, Kn. Joana, Kn. Theodora, Kn.
Symiona, Kn. Georgia, Kn. Lwa, Kn. Georgia, Kniahynin Wasylisu, knia-
hynin Elisawethu, Knh. Agafiju wo inocek Agrefinu, Knh. Theodo-
ru, Skymnycin Marthu, Knh. Tatjanu, Knh. Annu, Knh. Teodoru,
Knh. Oxeniju, Knh. Wasylion, Knh. Ulianu, Knh. Nastasin, Knh.
Ulianu, Knh. Mauru, Knh. Owdotiju, Knh. Mariju, Knh. Ulianu, Knh.
Theodoru, ^{Knh. Theodosiju.} Knh. Ewdosiju, Knh. Maryju. Pana Wasylia, p. Damiła,
wo inocek Kniahynin Elisawethu, Knh. Nastasiju, Knh. Nastasiju,
Kniazinu ~~(Kozimijka)~~ Mariju, Knz. Sofiju, Knz. Ewfrosimiju,
Knz. Maryju, Kniahynin Annu, Knh. Theodriju, Knh. Eternu, Knz.
Annu Knh. Maryju, Knh. Theodosiju, Knh. Fetimiju, Knh. Maryju,
Knh. Athanasiju, Knh. Nastasiju, Knh. Annu, Knh. Wasylion, Knh.
Ewdokiju, Knh. Nastasiju, Knh. Olgu, Knh. Theodoru, Knh. mothu
Theodriju, Knh. Mariju, Knh. Theodoru, Knh. Agrefinu, Knh. Ustia-
nu, Knh. Owdotiju, Knh. Nastasiju, Knh. Agrefinu, Knh. Ewprax-
iju, Kn. Ulianu, Knh. Nastasin, Knh. Marin, Knh. Mauru,
Knh. Mariju. Mariju. Knh. Sofiju, Knh. Nastasiju, Knh. Ewpraxiju,
Knh. Ulianu, Knh. Maryju, Kniazinu Ewfrosimiju. =

Wypisy z Domiannika monasteru w Supraślu pisa-
nego od r. 1500 do r. 1630 (druk. w Archeograficznem Stornik
dokumentów odnoszących się do historii Siewiero-zapad-
noy Rusi, wydawanyj przy Uprawleniu Wileńskiego Uczeń-
go Okruga. Tom II. Wilna 1870. 4to str. 454-459).

Domiannik
Supraślski.

Domiany Hospody preoswiaszczenych archiepiskopow Kijewo-
kich i ucieja Rusi: Michajła. Joana. Theopenta. Klariona. Ef-
rema. Georgia. Joana. Nikoly. Nikifora. Nikity. Michajła. Ky-
rila. ~~Georgij~~ Konstantyna Theodora. Joanna. Konstantyna,
Michajła. Nikifora. Gawryła. Dionisea. Matfiej. Kyrila.
Josifa. Kyrila. Makyma. Petra. Theognosta. Aleksieja.
Kipriana. Filippa. Fotjea. Jonu. Gerasima. Grigoria. Simeo-
na. Jonu. Makaria. Josifa. Jonu. Josifa. Josifa. Archie-
piškopa Ignatija. (Zpacy Louej + 1613).

Domiany Hospody episkopow Smoleńskich: Manojła (r. 1147²).
Konstantyna⁽²⁾. Symeona (r. 1198²). Ignatija. Lazarar⁽²⁾. Atha-
nasia. Joanna. Demisia. Porfiria. Pachomia. Thomy. Jona.
Danilia. Jefimija. Teofilakta. Michajła. Nikona. Sawostiana
(r. 1415²). Nathanajła. Simeona. Ewfimija. Misajła (Książe
Pstrucki + 1477). Joakima (1493). Episkopa Josifa (Soltan 1497)
- Rod wielmożnych Ich Wysokosti Panow Chodkiewiczow: Knia-
zia Michajła. Grigorija Ogaj Kn. Teodora Kn. Maryi Kn. An-
cyora. Joanna Pawta. Grigoria Maryi. Odoctii. Nastasii. Sofii.
Maryi. Sofiju Eleny. Iwana Kn. Iwana Wasylia. Wasylia. An-
drea Kn. Wasylia. Wasylury. Knh. Ostasea. Andreja. Dimitrija.
Jurija. Athanasija. Aleksandra Kn. Nastasii. Kn. Semiona. Kn. Ale-
ksieja. Iwana. Ignatija. Danilija. Kn. Anny. Iwana. Jurija. Eleny. Se-
mena. Michajła. Semiona. Aleksandra. Nastasii. Theodory. pana Jurija.
Inoki Ogaj Theodora. Joana. Solomonidy. Bryny. Ogajiu Teren =

teja (pan Prochij), pana Grigoreja (Wileński) pana Andreja
(nastolej korolew), pana Aleksandra (hetman Kłitor) Jurija
(Chodkiewicz starosta Łomicki) Nastasii, Leontija. Dawi-
da Aleksandra. Agrefiny. Joana. Teodora. Wartamija. Athana-
ria. Semiona. Teodory. Dawida. Polikarpa. Teodora Semiona.
Michajła. Anny. Nikity. Michajła. Symeona. Michajła. Ew-
dokii. Konstantyna. Joana. Joana. Jurija. Theofana. Natalii.
Danilija. Makaria. Jurija. Matweja Teodora. Deladija. Ja-
kowa. Konstantyna. Danila. Gawryła. Mamedchowy. Tatjana.
Akuliny. Matrony. Jefrosina jerej Joana jereja. Joana ~~pan~~
pan Martina. pana Setynii. Teodora Semena. Konstantyna.
Grigorija Maryny Kn., inochi Kniah. Anny. Wasylia. Jewgerii.
Joanna. Sofija (pami Filonowaja Kmitinaja) Jurija. Stefana
mladenca. Jurija.

Rod pana Aleksandra Soltanowicza. Karpa i Anirii diewicy.
Rod paniej Aleksandrowoje Chodkowicza, Paniej Wasyliwy Sur-
nowoy Jarostawowicza: Korolewoje Etemy, Kniazia Jarostawa,
Kniazia Wasylia. Kn. Teodora. Kn. Joana. Kniazia Michajła. Kn.
Teodora. Kniazia Petra. Kniazia Grigorija. Kniazia Michajła. Knia-
zyniu Mariju. Kniazyniu Wasyliu. Kniazyniu Etemu. Knia-
zyniu Ulianu. Kniazyniu Mariju. Kniazyniu Annu. Kniazyniu
Sofiju. Mariju. Iwoita. Jona. Alekseijsa. Wasylia, Leona, War-
waru. Inochu Annu. Paraskowiu. Annu. Irynu. Grigorija. Ste-
fana. Stefana. Ewfimiju. Ekaterynu Ulianu. Anastariju. Pe-
giju. Kniazia Theodora. Kniazyni Paraskowii. Kniazyni Aleksan-
dry (Romanowaja).

Rod Kniazia Jurja Semenowicza Stuchaho: Kniazia Symeona,
nawecemaho w swiatom Kreszenii Prochora. Skinnicy Kniazyni
Nastasii. Kniazia Jurja. Stefana. Delagiju.

Rod Kniazia Wasylia Potubenskoho: Kniazia Eleftheria. Kniazyniu
Annu. Kniazyniu Koeniju. Mariju. Kniazia Wasylia. Pan Welisko
Kluzenik Prochij.

Rod Lotubenskich Kniazej: Kniaghyniu Lasaskowiju (Lotubenska-
ja) Anny. Anny. Kniazia Wasylia (Lotubenskij). Kniazia Joanna
Lotubenskoho. Kniaghyniu Delagiju Lotubenskiju.

Rod Sendzuskowicza: Kn. Jakowa. Kniaziny Teodory. Kniaziny
Teodory. Kniaziny Maryi. Kniaghyni Nastasii. Kniazia Teodora.
Kniaghyni Olgi. Kniazia Joakima. Kniaghyni Felynii. Kniazia
Eleoteria Skimnika. Kniaghyni Wasyliu. Maryi. Danilja.
Anny. Symeona. Iryny. Delagii

Rod Kniazia Teodora Andrijewicza Sanguzkowicza: Pomiany
Hospody duszy usoprszych rab swoich: Kniazia Dymitria. Knia-
zia Teodora. Kniazia Joakima Skimnika. Kniazia Romana. Knia-
zia Symeona. Kniazia Joana. Kniazia Joanna. Kniazinu Annu. Knia-
zia Aleksandra Skimnika. Kniazia Lwa. Kniazia Wasylia. Kniazia
Filippa. Kniazinu Maryi. Kniazia Andrieja. Kniaghyniu Xseniju.
Kniazia Romana. Kniazia Aleksandra. Kniazia Joanna. Kniazia Mi-
chaila Kniazinu Ekaterynu. Kniazia Mannita. Epifania. Kniazia
Michaila. Kniazinu Maryi. Kniazinu Anastariu. Kniaghyniu Wasy-
liu. Kniaghyniu Ogrefinu. Kniaghyniu Theodoriju. Pana Andrijaja. Pana
Jakowa. Paninju Anastariu. Pawla. Kniazia Danilja. Kniazia
Teodora. Kniazia Wasylia. Kniazia Joana. Kniazia Joana. Kniazia
Konstantyna. Kniazia Iljin. Kniazinu Maryi. Paninju Anastariu.
Kniaghyniu Sofiju. Kniazia Teodora. Kniazia Grigorija. Kniazia Grigorija.
Kniazia Teodora. Kniaghyniu Annu. Archiepiskopa Jonu. Archiepisko-
pa Joosya. Archiepiskopa Joosya. Episkopa Pachnuthja. Episkopa
Kiryta. Episkopa Waszana. Episkopa Arsenia. Jonu Skimnika.
Anufrija Skimnika. Jakowa. Kniazia Teodora.

Rod Jeho Mytosli Kniazia Kapusty, Kasztelana Branskaho Staro-
ty owruckoho, Kniazia Andrieja. Kniaghynia (Kapustyna) Ewdoxia.
Kniazia Ewdoxia (Wozneweckij) Kniaghyniu Otenu (Wozneweckaja)
Kniaz Andrej Netederskij. Sotomonii (Michailowaja Tyszkewicza).
Ermozena (piewee). Ewdotiju (iena jeha).

Rod Kniazia Masalskoho: Kniazia Artemona. Kniaghyni Ewdoxi.
Iryny. Romana. Kondrata. Prokopia. Tanita. Okajnu.

Rod Ich Myłosti Kniazej Masalokich: Kniazia Teodora Kniachyni Nastasii. Kniazia Joanna: Kniachyni Teodosii. Kniazia Romana. Kniazia Klymenta. Kniarz Masalokij Archimandryt Suprasolskij Starion (1592 + 1609). Joila. Artemona. Kniachyni Eudokii. Tryny. Romana. Kondrata. Anny. Joanna. Aleksandra. Parthenia. Protopia Okoyny. Juria. Bohdana. Metanii. Martymiana. Anny. Moisea. Kateryny. Agafii.

Rod Kniazia Konstantyna Kroszynskoho: Kniazia Romana. Kniazia Iwana. Inokimii Kniachyni. ~~Eufrosinij~~ Euprakoiu. Kniazia Theodora. Inokimii Kniachyni Efrasiniu. Uliamu. Kniazia Konstantyna. Kniachyni Annu. Kniazia Wasylia. Kniazia Iwana. Kniazia Dmitria Timothea. Marije. Euthymii. Charytona. Iwana. Annu. Zenowia. Swiaszennnoinoka Antonia. Skimnika Gerasyma. Inoka Stariona. Wassy. Sofronia. Wisaila. Benedykta. Dikitu. Andrea. Konstantyna. Stefanidu. Wasilia. Okoynii. Karpa. Egrefiny. Iwana. Okoynii Teodora. Josyfa. Grigoria. Anestasiu. Annu. Josifa. Wasilia. Makyma. Zachariu Annu. Michaila. Eftymiju. Potapia. Jakowa Juria. Theodosiu. Parthenia. Tryny.

Rod Ostroizskoho Kniaziaty: Kniazia Konstantyna. Joanna.

Rod Kniazia Illazynin i brata jeho Kniazia Iwana Luzynin: Joanna Juria Andrea Tryny Joanna Stefana Eudotii Michaila Theodulii. Wasylia. Uliamy. Joanna. Euprakoiu. Okoynii. Joanna. Aleksandra. Maury. Joanna. Juria Aleksandra. Josyfa. Agafiu. Mariju. Tryny. Benedykta. Stefana. Matrony. Symeona. Grigoria Nastriju Kondratija. Pawta Jakowa. Joanna. Euprakoiu. Joanna. Agafii. Wasilia. Rod Bohuszew pod Karbeho. Michaila. Kniazia Andrea. Theodosii Bohuszewaja.

Rod Kontia i Rod Kniazia Matheja Dikutyza: Kniazia Matheja. Kniazia Petra. Kniazia Michaila. Kniazia Joanna. Kniachyni Petinju. Kniachyni Wassu.

Rod Pawta Bohowitynowicza. Episkopa Lawrentija.

Rod Pana Grigoria Wotowicza horodniczaho horodenszaho: Symotheja. Teodora. Inokij Tekli. Grigoria. Maryny Rusy. Luky. Joanna Koniaszho trykoho i zenn jeho Lelaniu. Pawta. Maryny. Jeremija. Andreja (biskup wileński).

Domiannik czyli Synodyk Żyrowicki - w bibliotece publicznej wileńskiej: rękopis papierowy z XVIII wieku in fol. Kart 44, pisany r. 1762¹⁸ 81: 81 p. 91 - obejmując: Domianie metropolitów i archiepiskopów 19, porządku od Ignacja Liepatryanhy, aż do Ignacego Butthaka - Episkopów 35 porządku od Metetija Smotryckiego aż do Porfiria - Archimandrytów 39 - Jeromonachów 378 - Jerodiakonów i inoków 119. - Rod i familija zmarłych osób domu Soltanów fundatorów monasteru Żyrowickiego, pisany r. 1718: (Karta 17) Józef metropolita około r. 1544; Aleksander, podskarbi nadworny w. l. l. ¹⁵⁴⁹ fundator ^{za którego udu się zajął w Żyrowicach} 1549; Iwan Alexandrowicz, Iwan, Jarostaw, Dawid i Alexander Iwanowicz czyli r. 1588; Daniel Dawidowicz rzekł się kolatorstwa roku 1588. - Rod i familija preswietłohs domu welmożnych iel mi: Łoty panów Meleszkow, wypisana w Dominnym roku 1717 (Karta 17) z którego to rodu jeden darował potłow Żyrowic r. 1613. - Zakonnice (inokinie) 15. - Imiona pojedynczych rodzin (Karta 19-33) między temi: Hereszczaki (22 k.), Wołki (Karta 21), Wołowicze (K. 20), Worotyńscy (K. 27), Hlazarzy (K. 20), Dubrowscy (K. 19), Zestawscy Książę (K. 20), Zawiszo: wie (K. 21), Zahorowsy (K. 20), Kurzyńscy (K. 24), Lubeccy Książę (K. 19), Meleszkowie (K. 28), Łileccy (K. 23), Łotubenscy Książę (K. 20), Rembowski (19 k.), Sapiehy (K. 20), Sokolinscy Książę (K. 21), Tyszkowicze (19 k.), Tokkarze (19 k.), Tryżny (K. 20), Chodkiewicz (K. 19) Chorow (K. 23). - Dominanie białowiernych Książę i Książin (Karta 21) - Przypisy historyczne polskie (K. 33): Ignacy patryarcha ¹⁵⁴⁴ zmarł w Wilnie, pochowany w cerkwi S. Trojcy w Wilnie;

ciało jego wraz z ciałem Józefa Włamina Rutkiewicza metro-
polity (+ 1637 w Dermaniu) wyrzucił do Moskwy Moskale -
Augustyn Łodziański episkop chełmski + 1691 w Łydyżynie.
- Innocenty Winnicki episkop przemyski + 169. w skutek za-
palenia obkładań mazaranych w gorzacie przez cyruliaka.
- Dionizy Łabokrzycki episkop Tucki + 1712 w Moskwie.
- Biografia obozerna Jerzego Butkiewicza episkopa piń-
skiego + w Byteniskim monasterze (tł. 38).

/ Ob: Dobrianskij Zh.: Opisanie rukopisej Wileńskoj
publ. Biblioteki cerkowno-stawianskich i ruskich.
Wilna 1882. 8. - Zh. 187 nr. 91. - Hildebrandt Z.
Zh.: Lecznewaja Opis. Wilna 1871. nr. 66. /

Domiannik czyli Subbotnik rodu Sanguszkow 2
 wieku. — W bibliotece publicznej wileńskiej jest jedna
 karta (pergaminiowa?) pisana na początku XVI wieku 2 oz-
 dołami złoconemi i czerwionemi, literami kicyliay, tej treści:
 „Domianny Hospody Iosue Chryste rab twoich w Ciarstwie
 twojem: Wasylija. Theodora. Anchyma. Andreja. Romana.
 Theodora. Pawła. Martyna. Theofilakta. Wasylija. Sofro-
 nia. Nauma. Wasyjana. Karpa. Martyna. Agathona. He-
 fanidu. Warwaru. Matronu. Delagiju. Ekaterynu. Elenu.
 Delagiju. m. Wasylija. Solomonidu. Solomonidu. Warwaru. (8
 m = monacha?)
 Moysia. Karpa. m. Dawyda. Petra. Annu. Akhytymu. Ma-
 tronu. Josyfa. Antypy. Theodora. Grigoria. Fennu. Eus-
 tafia. Semiona. Stefana. mładenca Deomida.... dziewu
 .... Marynu. Joanne. Kornilia. — A se upominanie
 ierz po płoci Hospoda naszego Iosua Chryste 1508
 (ѦѦѦ) Rod kniazia Andreja Sanguszkowicz. Domeny
 Hospody. Iwana. Anikitu. Stefana.... Anastasiju.
 Domnou.” (Zdaje się iż ten Domiannik pochodzi z mo-
 nasteru Nieleckiego na Wotyniu, fundacji Sanguszkow.
 Ob. Dobrianskij Ph.: Opisanie rukopisej Wileńskiej pub-
 licznoj Biblioteki cerkowno-stawian'skich i russkich.
 Wilna 1882. 8vo str. 30, Nr. Mjst. 17. — Whitebrant L. Ph.: Le-
 reznewaja Opis rukopisnago Stadienija Wileńskiej publicz-
 noj Biblioteki. Wilna 1871. Wypusk I. Nr. Mjst. 9. :)

Lomiannik czyli Synodyk Suprasłokiej Ławry. — W bi-
bliotece publicznej witeńskiej znajduje się rękopis napisany in
fol. pisany r. 1634 po rusku mający tytuł: Subotnik ili Dmin-
nyk, W nemie upisawsia i upisujutia duszija błaho-
wiernych Chrestija n chotiaszcej spase nija duzjam swoim
i pomoszczu w strasznyj i wetykij den groznago i trepetnago
suda Chrystowa. Sozrynneno byst' i uzačineno pominanie
sije w swiatej obiteli sej czrez błahowiernago muza i pre-
podobnago otca swiaszczenno Igumena Lafnutija perwago
stroitelja i predstatela seja swiatija obiteli Suprasłokija,
pod ljetu jeze ot nawata bytia mira 7008 go (3H = 1500 ro-
Chryst.) indykta 3go. Synieszyny myz wremeny za wetchost
ljet porowtleno byst' sije pominanie, za staraniem pre-
czestnago hospodynja otca Gerasima Wetykintija archiman-
dryta.... przylicznym ze łzuzanijem w chudozestwie rukopisania,
nedostojnym w swiaszczenno inocech mnohochriesznym Stefanom
Kochanewicz izobrazia.... w lito ot nawata mira 7139
(* 3PŁO) ot wopisowazennija ze Boka stowa 1631 (8XAA) in. yk:
ta 14 (AI) misjaca lwostwa w czetwertyj den." — Rękopis ten
mający kart 150 jest kopiją dawniejszego, pisanego r. 1500 przez iku-
mena Lafnucęgo na pergaminie, znajdującego się w Monasterze w
Suprasłcu (ktorego to oryginalnego rękopisu odnruk znajduje się w IX
tomie Archiwograjczeskij Chornik izd. witeńsk. Wzrobn. str. 1870
str. 454-459, czyli rękopis o r. 1500-1600), zawiera ta kopija poj-
niejsze dopisy aż do w. XIX. — Na czelu jest następ onajmiej sposób
pominania co soboty z molbą, kutiją i prosforą, oraz podczas pami-
chidy — także zapiska iż Monaster suprasłcki zaczął stawiać r. 1500
w majstrosi: Aleksandra Swanowicza Chodkiewicza w puszczy Ostudowskiej
nad rzeką Suprasł. — O. ~~del~~ Kart 17-94 idzie sam tekst Lomiannika,
najmłod Metropoliu kijowsky od r. 1000 do r. 1838 jako to: Michail
r. 1000, Leontij r. 1020..... Iotij 1407, Grygorij Samulak 1415

1437, Grigorij 1442, Misail 1474, Symeon 1477, Jona
1482, Makarij 1490, Josyf Soltan 1506, Jona 1516, Josyf
1526, Makarij 1538, Seliwester 1556, Jona 1568, Ilija 1577,
Onufrij 1578, Michail Rahoza 1588, Ipatij Lotiej 1599,
Josyf Rudkij 1614, Rafail Korsak 1637, Antonij Selawa
1642, Gawryil Kolenda 1674, Kirilian Zochowski 1693,
Leon Latenski, Georgij Winnickij 1713, Leon Kiszka,
Atanarij Szeptycki 1746, Floryan Jhebnicki 1769, Filip
Włodkowiec 1778, Leon Szeptycki 1779, Gedeon Hlorbaki,
Jasomir Smogorzewski 1789, Arseni Głowniewski 1799,
Teodorzy Wistocki 1801, Porfiry Wazyński 1803, Teodorzy
Rostocki 1804, Sikołaj Duchnowski 1805, Braklijszowski
Ki 1810, Grygorij Kochanowicz 1815, Joakim Hlorbaki
1814, Joan Krasowski 1827, Leon Jaworowski 1833,
Jasafat Budhak 1838. — Smoleńscy Episkopi: Mianit,
Konstantyn, Symeon, Ignatij, Lazar, Athanasij, Joan,
Dionisij, Porfiry, Thoma, Joan, Danil, Jęfymij, Theofilakt,
Michail, Nikon, Sawostian, Nathanael, Symeon, Jęfymij,
Misail, Joakim, Josyf, Joan, Konstantyn, Gawryil, Michail,
Jona, Dionisij, Filip, Gerasym, Josyf. — Wotynscy episko-
pi: Joakim Włodzimierski, Jeremija Tucki i ostrogski. —
Archimandryci suprasłowy: pierwszy Łafnutij Siehen 1506, ofat-
ni dziewistały Innoentyj Charkiewicz 1733. po nim rządili
episkopi — na Karacie: ²⁹Roi Enos Kiewiczow Kijtorow monasteru;
ostatnia wpisana Ludwika z Kiewskich Chodkiewiczowa +
1816 w Czarnobylu. — na Karacie 32: Panny zakonne monasteru
wileńskiego św. Trojcy i pińskiego św. Barbary. — od Karły
39, imiona pojedynczych rodzin rozmaitych, między innymi:
Baki (karta 58), Borkowski (K. 57), Bohowityni (K. 32),
Bohuszewscy (K. 45), Bokieli (K. 44), Bochenki (K. 36), Misniowiec-
cy (K. 35), Wotowice (K. 35), Głazyński Księża (K. 35), Hlorosta-
je (K. 36), Hryniewicz (K. 23 i 61), Drucy-Hlorscy (K. 31), Jęsta-
zewski (K. 22), Żal (K. 37), Żdanowice (K. 57), Żuki (K. 60).

Zahorowscy (K. 69), Kimbary (K. 55), Kmita (K. 36), Kosińscy
 (K. 8), Konia (K. 36), Koreccy Książę (K. 33), Krasnocy
 (K. 60 i 74), Kroszynscy Książę (K. 32), Kuczewscy (K. 58)
 Kurczowie (K. 36), Łozczyce (K. 38), Masalscy Książę (K. 32)
 Mokosiej (K. 68), Mokosiej - Browosieleccy (K. 68)
 Mokosiej Szymborscy (K. 68), Nieleśnyscy Książę (K. 36), Obu-
 chowicz (K. 77), Odynowicz (K. 45), Odynowicz - Olszowie (K. 42)
 Ostrogscy Książę (K. 33), Pacowie (K. 31), Potulscy Książę
 (K. 35), Puzynowicz Książę (K. 36), Rudzy (K. 62), Sanguszkowicz
 Książę (K. 33), Sapiehy (K. 35), Siechenowicz (K. 34), Sendziszko-
 wicz (K. 34), Siemowicz (K. 52), Sini (K. 33), Soltanowicz
 (K. 34), Tarasowicz (K. 70), Tarnowsky (K. 82), Tyszk (K. 39), Tysz-
 kowicz (K. 35), Tolocz Kowicz (K. 65), Trzask (K. 32. 37. 54), Cha-
 leccy K. 36, Chodkiewicz (K. 29 - 30 i 33), Chodkiewicz (K. 66)
 Czaplów (K. 39), Szujscy (K. 75), Jaroccy (K. 56)
 / Ob. Dobrianskij: Opisanie rukopisej Wlenok. publ. Pab.
 liot. str. 179 - 186, Nr. Mspt. 89. - Hildebrandt: Perez-
 newaja Opis. Nr. Mspt. 14.

Diecezje unickie i dyzmitkie. — Władysław IV król przy-
tejem danym w Warszawie na sejmie d. 14 Marca 1635 rozporządza
aby archiepiskopstwo potockie, biskupstwa: włodzimierskie,
pińskie, chełmskie, smoleńskie z monasterami i dobrami
zostawały przy unitach oraz Monaster Wileński Sw. Trojcy z bractwem
i cerkwią J. Dzięgi, i monasterzy Grodzieński, Łydyczynski,
Mohilowski, Miński, Nowogrodzki, Onofriowski, Mściwowski,
Łysyński, Łotocki, Brastawski i inne które są w powojski
unitów, nadal przy nich zostawały, jakoteż aby w Witebsku,
Łotocku i Nowogrodzku nieunicki nigdy żadnej cerkwi nie mieli.
staronigialnego monasteru

Drukarnia w Mohylowie ruska i polska (Bractwa) (cerkwa)
Bohajaństwa (otrzymata przywilej od Jana III r. 1676, w po-
tężnienie i języcze

Pochodzenie

Bochoja w tenia otrzymana pręgiwiej od Jana III r. 1676, co po-
twierdził August II w Warszawie d. 10 grudnia 1701. istniała jeszcze
w 1796 w posiadaniu ówczesnym Włodzianka P. archimandryta Huki
Jadkowskiego wiktorepiosko peregawski dyżurnita r. 1790 w
Warszawie o bunt ukrainickie obwiniony i na więzienie do forte-
cy Czerstowskiej skazany uwolniony z tamtą został r.
1807 w czasie wojny napoleońskiej.

1792 na początku podróży zika za staraniem pastera rosyjskiego
Jakuba Swenowicza Pułtawowa. Sadkowskiego był agentem Jero-
go Konińskiego biskupa białoruskiego; r. 1793 był on himanodrytą, skutkiem
zawziętości, mianem, izastawskim i brastawskim
Lobysiewicz Litwacz podkownik rodem z Matej-Rusi, sekretarz
ostatniego hetmana Kozaków, podróżował z nim w obcych krajach, mieszkał
w Nowogrodzie Siewierskim, tomary r. 1794 na matoroskiej Eklogii Wi-
gilego pod tytułem: „Wigilię w Pastuchy w matorosyjskiej Koleniack pre-
djęty.”

Jeżuii wypędzeni zostali z Rosyi za Ukazem cesarza Alexan-
dra z d. 13 marca 1820; zabrano im Kollegia w Półtoroku, Witebsku,
Mohilewie, Mścistawiu, Orszy. Kollegium ich w Mohilewie
r. 1820 obrócono na zakład Kadetów, a kościół r. 1833 zamieniono
na cerkiew dyżurnicką; kościół w Półtoroku obrócono na cerkiew
robotną.

(na Litwie:)

szlachta wyznania wschodnio-greckiego: Książę Wisnio-
wieccy, Wotyńscy, Hłotowczyńscy, Drucy, Hłorocy, Dębrowie-
cy, Zastawscy, Zbarascy, Koreccy, Koszyrscy, Sanguszko-
wie, Krószczyńscy, Łukomscy, Masalscy, Mścistawscy, Ogins-
cy, Ostrogscy, Potubinińscy, Prońscy, Poryccy, Purzyńscy, Ruzyns-
cy, Sanguszki, Stuccy, Sokolińscy, Sotomereccy, Czartoryscy.
Panowie: Prokowińscy, Bokaje, Prochorowscy, Woyny, Woto-
wieze, Wiazewieze, Hłaraburdy, Hłebowicze, Hłornostaje,
Hłukawicze, Dorohostajscy, Drzewińscy, Jarmolińscy, Zahorow-
cy, Zenowicze, Kalinowscy, Kierdeje, Kmity-Gornobylscy,
Kiszki, Kopcze, Korsaki, Kropiwniczcy, Łozki (Łoscy),
Mieleszki, Obukhowicze, Olizarowicze, Pawłowicze,
Pawowie, Pocięje, Sapiehy, Sosnowscy, Siemaszki, Tyszkie-
wicze, Tryzyny, Chaleccy, Chodkiewiczicze, Chreptowicze,
Czothanicy, Szaszkiewiczicze, Sottany, Fursy, Rapike,

Wileże prawo = per nefas (Faustrecht)

Własanie albo kłykanie = powinności stróż zamkowej.

Wiabto = ikonostas w XVI w.

Wiattyje ludzi (robili po 2 dni panisuryzny) i różnili się od daniw-
kow (czyli zownikow)

Monastery dzisiejszej Minskiej eparchii były dawniej: Minsk,
Stuck, Borysow, Nowodwor, Kupiatyż, Sotomerecz, - 1718

Monastery dyrunki 1720 podlegające Mohilewskiej eparchii:

Wileński bracki i. Diucha, Stucka Archimandria (z monasterami
Grozowski, Morockim, Zabłudowski, Starczycki),
Kuteinowski, Orszański Bohojawieński (z monasterami),
Mohilewski Bohojawieński, Markowski-Froicki (z cerk-
wiami w witebskim województwie), Drużynski Swiato-Du-
chowski, Tupizewski, Morisławski bracki Swiato-Du-
chowski, Potocki Bohojawieński, Minski, Kronski, Gro-
zowski, Surdecki, Seteck, Nowodworowski, Kupiatycki,
Hłodowski, Jewejski, Kiejdan'ski, Drużucki, Drużski,
Lin'ski, Sotomerecki, Sektowski, Gorodnieński bracki,
Stucki, Diatelowski (Zdrisnot), Berestejski, Jabło-
czyński, Borysowski, Dziobniewski, Nowelski, Jaku-
bowski, Kryżborski, Bohorski, Gryjewski, Teresz-
kowski, Wileński dzwierz, Minski, Stucki, Kutein-
ski, Orszański, Borkotabowski dwa, Mohilewski
bracki, Nowelski, Mazałowski, Sektowski, Kostu-
kowski i inne.

Zwениhorod - tego nazwiska były następujące miejscowości: 1) Dziw-
nogrod w Galicji wobwodzie brzeżańskim (koto Starego rita) stolica udiel-
nego księstwa wspomniany już r. 1088 i 1096, zwad się Zwениhorod czerwonoki.
2) Dziwinogrod podolski miasteczko borszczowski, koto Mielnicy w Galicji.
3) Dziwinogrod was pod Buzaczem w Galicji. 4) Zwени-
horod stepny czgli bratawoski, w województ. bratawoskim dziś ujezdny gorod
gubernii kijowsk. Wspominany w XVI w. 5) Zwениhorod kijowski wspomniany
r. 1097 i 1237, dziś nie istnieje, tylko ślad horodgora pomiędzy kijowem a Wa-
rskowem. 6) Zwениgorod ujezdne miasto w Moskiewskiej gubernii, istniał
w XVII wieku. — 8) Zwениgrad ruzjczanku w Bośni koto Spjany.

2) w pobliżu Witebska

Witebskaja Staryna.... Sprytżenijami i rysunkami
 w tekście. Sostawit i izdat ^{tekst} A. Tajunow. J. I. Witebsk, 1888. 8° str. 3. 167. 649.
 w typografii gubernskiego prawlenija, 1883. 8° str. XXII. 668
 i litogr. tablic, oraz drzeworyty w tekście. — Obejmuje: ^{4Publ.} Materiały dla istorii
 1) Wzmianki ruskich i litewskich latopisow o Witebsku odr. 1021 — ^{Publ.} I jest to historia epar-
 1562. Litewskie latopisy: a) Latopis Bychowa (w Narbute: Pomn = 14 portret. litogr. wta-
 ki do dziejow litewskich. Wilno 1846. 4te) b) Danitowicza: Latopi = dyktow potockich, po-
 riec Litwy i Kronika ruska. Wilno 1827. 8° (Latopisiec drukowany zym i widoki inas-
 poprzednio w Dzienniku wileńskim.) — c) Latopis W. Kn. Litewskich ^{Publ.} 3Publ.
 wydany przez A. Popowa w Uazennija Zapiski 290 Otdiel. Imp. Akad.
 Nauk 1854 kniga I str. 21-58 (prawie zupełnie tairama co i Dani-
 towicza) — O litewskich latopisach artykuł Danitowicza w Żur-
 nalu Ministerst. Nar. Prosw. Rok XXVIII, 1840 str. 7-114, po polsku
 w wydaniu Strzykowskiego. — O dziejach litewskich pisze Latopisy
 ruskie (w Potnoje Sobr. Rusk. Latop.): Sofijska 1^{za} (Tom V) — Moskwa-
 seniska (Tom VII) — Patriarchalna czyli Nikonowska (Tom IX) — Tiers-
 ka (Tom XV) — Spatijewska (Tom II) — Nowogrodzka 1^{za} (Tom III) —
 Nowogrodzka II^{za} (Tom IV) — Lwowska 1^{za} (Tom IV) — Lwowska
 2^{ga} (Tom V.) — Sofijski Wremiennik (Tom I i II.)
 2) Dyplomata i przywileje odr. 1229 — 1858 sztuk III z 13 tabl. faksimil.
 dyplomatoŭ i pierzei — oraz z drzeworyt. faksimil. w tekście.
 1229 Traktat handlowy zawarty pomiędzy kniazem smoleńskim
 Motyśławem Dawidowiczem (Teodorem) w Rydze, z kupcami
 Rygi i Gotskich brzegów Niemcami (po rusku druk. w Sobranie
 gosudarstwennych gramot i dogoworow, izd. Rumiannow. Moskwa
 1813 Tom II no 1) — Przy tym dyplomaie pierzei mata wielkorusi
 diuśatowki Trebna okroga, z jednej strony Lew Krocagcy; z drugiej
 napis БЕЛІ|КОГО|КНАЗ|О|Е|А|О|ПЕ|У|А|Т. — Wspomniane są w tym dyplomaie

— toż. Tom IV. 3Publ.

— toż. Tom V. Witebsk

1888. 8° str. 3. 167. 649.

20. (ma także tytuł:

Materiały dla istorii

Potockiej eparchii. Część

I jest to historia epar-

chii potockiej. 300 stron =

mentów odr. 900-1882,

14 portret. litogr. wta-

dyktow potockich, po-

dobianym, obraz 1. Cefra-

zmy i widoki inas-

terdu) 3Publ.

popłaty: bryona złota, bryona srebra, bryona kurn,
nogat, wekora — ujęcio (wagowe) — Ruina nie wolno zmuszać
do sądu na żeliezo (ordalia rozpalonego żelaza), jedna k wolno poz-
wać na „pole (pojedynek) między sobą, między ilu szałicami.” —
Wspomniani tu: Sołski, Siun dyli Tywon, Dzier Kij (ministra-
lis) — Wzięcie w dyby, w pogreb, w żelieza.

1264 po Rożen Bożii dni za trzy dni (22 Grudnia), w Ryze (Riga) —

„Gerden Książ (litewski) — Gerden syn Dawida, książę dasiacki na
Litwie, naleział do zabójców Mendoży, sam zabity od Dowmuntła 1267)
zawiera traktat z Ryżanami którzy obiecują mu wrócić z ziem
Łotygołską nadaną Nyszkowi infantowi Kiemu przez Książa Kon-
stantyna. (druk. w Gramoty Kasajuszczycia rĩa do nrozenia
Siewierozapadnoj Rossii z Rygoju w XII, XIII i XIV wiekach, najdeny
K. E. Kapiejskim. Petersburg 1857. fol. nr 2)

(Książ Konstanty Dawido-
wicz brat młodszy
Dawidowicza.) r. 1257

1551 „Ktad. Kamun = jarmark.

1635 d. 14 Marca na Sejmie w Warszawie. — Władysław IV Król oświadcza
iż przy Uniatkach pozostać mają: Metropolia i należące do niej
archiepiskopstwa i biskupstwa: potockie, włodzimierskie, pińskie,
kie, chełmskie, smoleńskie z monasterami i cerkiewiami, w
Wilnie monaster Światłotroicki z bractwem i cerkwią Św. Dzia-
nicy, oraz monasterzy Grodzieński, Żydyczynski, Mohylewski,
Miński, Nowogrodzki, Onufryjewski, Mościewski, Płotyński,
Poleski, Prastawski i inne (pag. 115)

1839, d. 12 Lutego w Łotoku. — Soborny akt prośby Unickiego duchowieństwa
o przyjęcie do prawosławia, podpisany przez Józefa Siemalskiego episkopa
litewskiego, Wacława Łużyńskiego episkopa orszańskiego (Białorus-
kiego), Antoniego Żubko episkopa brzeskiego i innych. (pag. 204 nr 112)

3) Dokumenty dotyczące Józefa Kuncewicza unickiego archiepiskopa
potockiego r. 1617 — 1607. nr 113 — 122 z i tabl. facsimil. (i w textu facsimil.)

4) Dokumenty dotyczące Św. Troickiego Markowa monastyna w Witebsku
r. 1642 — 1765. nr 123 — 132. (Monaster prawosławny rytu grackiego unicki w przysio-
ku do Witebska zwanym Markow, Św. Troicki fundował 1642 Lew Samuel Bogdanowicz
Bzowski zionow Łożia Janowicz Bziewiczówna.)

5) Dokumenty dotyczące Żydów w Witebsku, r. 1630 - 1823 Nr 133 - 144 (z 2 tabl. litogr. Jęz. ymł.)

6) Dokumenty dotyczące 1812 roku. Nr 145 - 151.

7) Witebskie cło r. 1605. Nr 152 (Wypis z księgi cłowej, z 1 tabl. litogr.
Z 1605 wywożono z Rosji: futra lisie, kumie, wydry, norek, her-
nostajów, tarcie, biele ludzeczy, rajęcy, owce, wilków, bobrow,
poorewiny bobrowej, miód prasny - wywożono do Rygi: potaż,
pienkę, czystą i ptową, kumie, siemie, poroniz - klepki, wanizosz
i pyple - niedoliski (młode liże) - toj - wosk - rysie - noie mos:
Kiewskie - niedzwiedzie

8) Inwentarze miasta Witebska r. 1552 - 1883 (i wiadomości statys-
tyczne (z 2 litogr. tablicami: a) Plan g. Witebska w K. XVIII w. (z r. 1797
45) b) Plan goroda Witebska w następnym czasie (1883) -
Lustracje: Witebsk miasto leżące nad rzeką Dźwina, przy ujściu do
niej rzeki Wiśły czyli Wisły r. 1667 miał 3 zamki: Górny, Dolny i
Uzhoroski; w tych zamkach było 20 bezstruszkowych i 3 mniejszych. W
zamku górnym na jednej baszcie duży dzwon trzozny. - R. 1797 miasto
dzielilo się na działy: Zamkowy, Zaruczewski, Uzhoroski - Kosciół
parafialny katolicki - Klasztor: Jezuitów, Dominikanów, Bernardy-
now, Liarów, Trynitarzy, Mariawitek. - Monaster ienki unicki
Bargianek (zotr. 1839) przy cerkwi J. Piucha fund. r. 1697 Teodor Książ
Łukomski sędzia ziemski witebski. - Monaster Bazylejanów unickich
Uspenski (r. 1799 oddany prawosławnym) - Cerkwi unickich (r. 1839) 11.
- Monaster prawosławny J. Troicki Markowa (na przedmieściu
we wsi Markowo) fund. 1642 deo Samuel Bogdanowicz Oginski
ciown trocki z żoną Zofią Janowną Bielowiczówną, dla prawo-
sławnych. - Większa część ludności złożona z Żydów.
Ekonomia witebska r. 1667 składała się z włości: Łukiszki (z
derewnią Poronniki), Uziwarcy, Łubaszkow, Lemnice, Bujewy
(z derewniami: Potynicze, Chmary, Sokolniki, Młatachowo, Woroniki,
Łotygota

9) Lapidarium miasta witebska spisany przez Stefana Awerka r. 1760
(krótkie notaty liche).

10) Spis rozporządzeń rządowych rosyjskich do tyczących Witebska drukowanych w Północnej Zbieranie Zakonów Rosyjskiej Imperii. (od r. 1654, właściwie zaś od zaboru 1872 -

11) Spisy: Książki witebskich, episkopów i archiepiskopów potockich, witebskich prawosławnych i unickich, wojewodów, Kasztelanów, generał gubernatorów /: wszystkie niepewne z Hebelońskiego, Strojewa, Niezieskiego / 2 4 tablicami (1) Karta Potockiego i Witebskiego Księstwa w X-XIV w. in 4to (11 małych mapek litych) - według Atlasu historyj. Achmatowa 2) Karta Potockiego i Witebskiego Województwa in 4to (3 małych mapek z Starowolskiego, Oleariusa, Tob. Majera i Homara 1750, Wł. Łubieńskiego 1741, Zannonego 1772. 3) i 4) Tabl. facsimil. podpisów - Proiz tego wiele facsimil. w teacie, pieczęci, herbów i popiersi Kuncewiera Jorafata drzeworyt (podług Łufay) str. 546.

12) Rys historyczno-statystyczny miasta Witebska (przez Sapunowa) z 2 tabl. litogr.: 1) Trzywidyki Witebska 2) Plan zamku witebskiego w XVI wieku. in 4to - z drzeworyt. popiersiami w teacie: Olgierda, Świdrygiel (z Gwaszyna) - idr. drzeworyt medalu na znieślenie unii r. 1839.

12) Przypisy - z drzeworytem popiersia Jorafata Kuncewiera (podług Koziniego r. 1665) w teacie str. 654.

Na końcu dodanych 7 tablic litograf.: 1) Descriptio Ducatus Polocensis S. Pachdowic. Romae 1580 (Kopia mapy litogr. z Karta operacy wojennych. Wrocław 1840). - 2) Obsidio et expugnatio urbis Polocensis. S. Pachdowic. Romae 1580 (Kopia mapy z Karta operacy 1840) - 3) Facymile z Rękopisu Stowiański. Ewangeli w Witebsku r. 1508. - 4) Facymile tytułu z Stowiański Ewangeli w Witebsku r. 1508. - 5) Facymile z Statutu litewskiego po rusku wyd. r. 1588. - 6) Facymile drugie z tegoż Statutu 1588. - 7) Widoki z starszych cerkwi w Potocku.

Na czere Książki: 1) Tabl. litografowana pieczęci miasta i województwa witebskiego. 2) Tabl. z herbem województwa witebskiego. (chromo-litograf) 3) Tabl. z herbem miasta Witebska z r. 1597 (chromolitograf). 4) Tablica z herbem gubernii witebskiej z r. 1781 (chromolitograf). 5) Tablica z herbem gubernii witebskiej z r. 1856 (chromolitograf). 6) Tablica z chorągwią wojenną witebską z r. 1855 (chromolitograf) - Okładka z chromolitogr. herbami.

Witebsk: Kościoły rzymsko-katolickie: 1) Tęcza, kościół
 parafialny zamieniony dziś na archiwum. 2) Klasztor Maria =
 witek - dziś dom przytułku. 3) Klasztor Dominikanów ^{fund. 1642} muro-
 wany r. 1703, zgorzał r. 1864. 4) Collegium jezuitów ^{fund. 1632} ^{aleksander} ^{pożni} ^{wojew.} ^{mości}
 ziemni jezuitów r. 1820 oddany Bazylianom unickim, r. 1839
 zabrany - r. 1843 przerobiony na Nikotajewską soborną cer-
 kiew. 5) Klasztor Bernardynów wystawiony r. 1836. 6) Klasz- ^{fund. 1676 Jan Br.}
 tor Bazylianów unickich wymurowany r. 1743 na miejscu Us- ^{toni chrześcijańscy}
 penotkiej sobornej cerkwi przy której r. 1682 Bazylianie ^{wojew. witebsk.}
 osiedlili - r. 1799 na prawosławną Uspenską soborną cer-
 kiew. 7) Klasztor Bazylianek unickich z cerkwią zbudowa-
 na pierwotnie dla czerni przez Olgierda i jego żonę Julian-
 nę Alexandrowną, pod tytułem Błagowieśczeńskaja cerkiew,
 z początku XVIII wieku cerkiew ta nazwana Sw. Duchowski
 monaster Bazylianek - ^{fund. 1758 Reut} dziś monaster żeński prawosławny.
 8) Klasztor Fryniterzy (zbudowany r. 1760 - r. 1858 przero-
 biony na cerkiew prawosławną. 9) Klasztor Piarów ^{ift. 1755},
 obecnie Zbiór luterski.
 Cerkwie prawosławne: 1) Błagowieśczeńska murowa-
 na, założona przez Olgierda w XIV wieku. 2) Nikotajewska
 soborna cerkiew (z kościoła jezuitów) 3) Cerkiew Wostre-
 reńska w rynku wymurowana r. 1772 na miejscu drewnia-
 nej. 4) Wwedenokaja cerkiew drewniana zburzona. 5)
 Uspenska sobornaja cerkiew ^{murwana} (przerobiona z Bazylian-
 kiej). 6) Spasokaja cerkiew drewniana pierwotnie teraz
 murwana r. 1810. 7) Cerkiew Joanna Bogostowa drewniana
 założona w XIV w. - zburzona i na nowo odbudowana 1865.
 8) Cerkiew Sw. Joanna Prędytury (dawniej Pokrowska). 9) Cer-
 kiew Sw. Nikotajewska Zawitbianska, drewniana. 10) Cerkiew
 Rozdestwensokaja drewniana. 11) Cerkiew Wostkresenska Za-
 rurajokaja założona r. 1771. 12) Cerkiew S. Ducha z monasterem

czernie (dawnej klasztor Bazyliinek). 13) Cerkiew Boho-
jawieńska czyli Semeonowska zbudowana 1790. 14) Cer-
kiew Ilin'skaja drewniana. 15) Cerkiew Pokrowskaja. zbu-
rzona. 16) Cerkiew sw. Nikołaja Cudotwórcy zbudowana r.
1779. 17) Cerkiew Petro-Pawłowska zbudowana 1780.
18) Cerkiew Troickaja czyli Markow' moneasterskaja
drewniana.

Kijowska Gubernia r. 1859 podzielona była
 na 12 ujezdów (powiatów): Kijowski, Wasil:
 Kowski, Taraszczański, Kaniewski, Zwenigo:
 rodski, Czernihowski, Skwirski,
 Humaniński, Lipowiecki, Berdyżowski, Ra:
 domyski. — Liczyła: 102 miasteczek, 1103
 siół, 361 деревни, 113 stobod, 120 futorów,
 18 kolonij żydowskich — 1697 murowanych gma:
 chów, 17505 drewnianych budynków — Cerkwi
 prawosławnych murowanych 159, drewnianych
 1185 — Monasterów prawosławnych murowanych
 13 drewnianych 6 — Kaplic prawosławnych 11.
 Raszkolników 9 cerkwi, 3 monastera, i skł. —
 Kościołów rzymsko-katolickich murowanych 38,
 drewnianych 13. — Klasztorów rzym. kat. 3, —
 Kaplic rzymskokatol. 94. — Zborów luterskich 4 —
 Synagog żydowskich 81, bóżnic żydowsk. 239. —
 Mieszkańców mężczyzn 989511, Kobiety 986178.
 Pomieszczeń: prawosławnych miesz. 830250, Kob.
 819109 — Raszkolników miesz. 2460, Kob. 2933.
 — Rzym. Katoików miesz. 45557, Kob. 45173. —
 Proteftantów miesz. 837, Kob. 910. — Żydów miesz.
 110317, Kobiety 118196.

"Szunda chor bez popa ta z pa'koju." (Przygotowie ukraińskie).
 "Lisnocha-jarecha! chodzi raka carabici." (Przygotowie z Humania, rzy:
 drzece z mowy białoruskiej.)

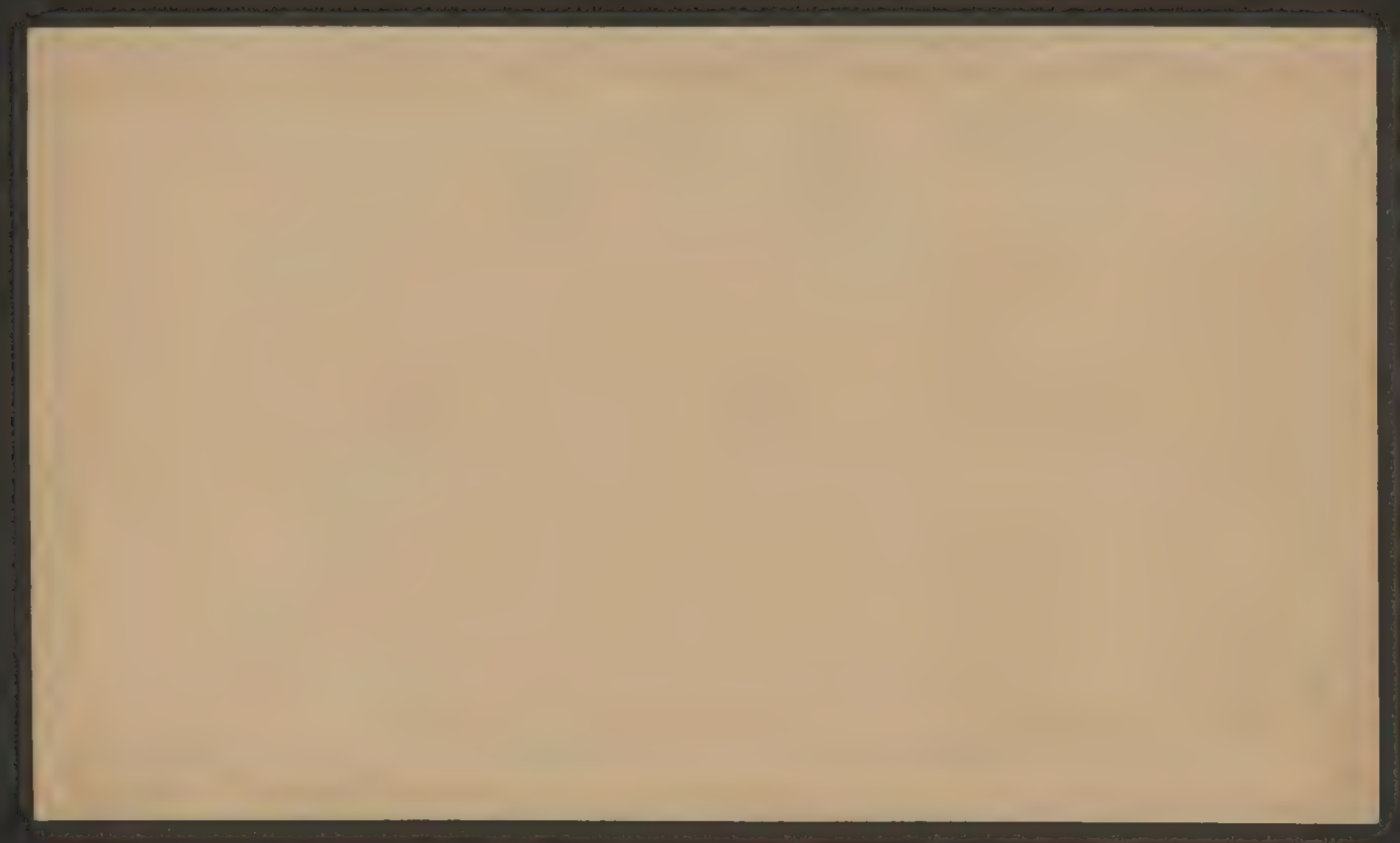
Księgarnie w Rosji. — Pierwotnie sprzedawali książki intro-
ligatorowie; pierwszy N. B. Głowicki za Katarzynę II zaczął
zajmować się wydawnictwem i księgarstwem w Moskwie.
W Petersburgu pierwszą porządną Księgarnię założył W. S.
Sopikow r. 1788 (urodzony r. 1765 stam kupieckiego Stawny
bibliograf ~~z domu~~ mianowany r. 1811 pomocnikiem głównego
biblioteki publicznej + 22 kwietnia 1818. Piąty tom jego bib-
liografii rosyjskiej „Opis rosyjskiej bibliografii. Spis 1813
1821” wydał W. G. Anastasiewicz z jego materiałów. Sopikow
wymienił 13248 ksiąg rosyjskich. Do nich tracił znakomitym
księgarzem był W. A. Stanilowiczow r. 1815 + 1823 który
Księgarnię swą zostawił A. F. Smidynowi ur. 1795 + 1857
którego nakładem wyłożył dzieła najcenniejszych pisarzy rosyjs-
kich oraz czołopisma: Biblioteka dla uctenia (pod redakc-
ją Senkowskiego) Syn otczesstwa (pod redakc. Polewoja i Grewa),
.. Siemiernaja prazda (pod redakcją Polewoja) — lecz nie wy-
bił on na księgarstwie majątku i zmarł w biedzie.

Steudniki Kazm. Synowie Gedymina Tom II Lubart. Lwow 1853
 str. 260 Lomiannik w cerkwi w Uniowie:

1400 Rod Kniazia Theodora Lobarta.

Theodora	Dymitra	Agripinu	Arestasii
Simeona	Georgia	Wasylija	Mychaila
Sofiju	Andreia	Jakowa	Joana
Kopru	Izpatia (Pawla?)	Theodora	Eufimiju
Theodora	Thomu	Irydora	Joanna
Fyta	Illieba	Joanna	Thomu
Wasylija	Mariju	Grigorija	Theodora
Antonia	Borysa	Wasylija	Mariju
Antonia	Dometijana Jer.	Leontija	Georgija.

Olgerd Gedyminowicz Wielki Książę Litwy wprowadzając da-
lej w życie program ojca swego oswobodzenia Rusi z pod jarz-
ma tatarskiego, r. 1341 uderzył na Złoty Tatarskie nad brze-
gami rzeki Sinej wody (Sinuchy), rozpraszając takowe i zapę-
dził do Krymu. Na Łodolu osadził synów swych: Ale-
xandra, Jerzego, Konstantego i Fedora (synów Koryata
Gedyminowicza) r. 1362-1363. Alexander Koryatowicz rządził
w swej dzielnicy do r. 1366, obwarował stolicę swą Smotrycz,
zatożył grod Kamieniec i fortezę Braclaw nad Bohem. Wtoku-
tek traktatu Karmierza Wielkiego z Książętami Litewskimi
dostał Włodzimierz i Olesko, które r. 1370 namiestnik jego Pie-
trusz Turocki wydał Kiejstutowi i Lubartowi. Został też Alexan-
der Koryatowicz przy Łodolu i zginął około r. 1380 w bitwie
przy napadzie Tatarów na ziemię halicką. Po nim został Ło-
dolem syn jego Fedor Alexandrowicz Koryatowicz, lecz Witold
Kiejstutowicz zagnął mu r. 1395 Łodole i oddał takowe zgro-
dami Braclawem, Winnicą, Sokolem, Krzemieniem Korybutowi (Dymitrowi)
Olgerdowiczowi w zamian za Siewierz. Tym sposobem dostał
się Braclaw w posiadanie Korybutowiczów Książców na
Włodzimiu i Zbaraziu. Tenże Fedor Dymitrowicz Korybuto-
wicz zatożył Zbaraz i zaczął się pisać Książem Zbaraskim; r. 1430
odjął mu Władysław Jagiełło Braclaw. Syn jego Dierko (Daniel)
Fedorowicz pisał się na Zbaraziu, Sokole, Winnicy i Nieswieżu.
R. 1463 starosta braclawski Michajło Wasylewicz Książ na Kłowninie
Białoruski pobit rotę zajezińską (wystąpił przez Króla Karmierza
Jagiellończyka na obronę Kaffy od Tatarów) i zatożył trupem z
nich 495 którzy zaczęli tuż Braclaw (Dugosz); r. 1478 zaś obronił

Bractaw od Tatarów? - R. 1492 Król Jan Olbracht z bratem
Alexandrem ciągnąc na wyprawę bukowiną obawomeli
Bractaw? - R. 1551 Komendant Bractawia Bohdan Stupica
zdradziło zamki bractawski i winnicki poddał Mengli
Gierejowi kanowi krymskiemu. Król Zygmunt August
(dekretem w Wilnie d. 25 Septembra 1552) polecił kniaziewi
Bohuszowi Fedorowiczowi Koreckiemu starosie bractaw-
skiemu i winnickiemu, aby skonfigurował dobra miasta
Kunę z wsiemi Lorynce, Wiastowice, Karpów, Nosrowie,
Hłuszkowa zdradcy Bohdana Stupicy i takowe dał knia-
ziowi Kuznie Iwanowiczowi Lastawskiemu. - R. 1566
utworzone województwo bractawskie, a pierwszym woje-
wodą mianowany kniaz Roman Fedorowicz Sanguszkowicz
starosta zytomirski. - R. 1569 d. 26 Maja w Lublinie na
Sejmie Unii Król Zygmunt August: Województwa bractawskie
i wotynskie liżone dotąd do ziem litewskich, przystąpił do
Korony Polskiej. Podpisali to przytoczenie: ks. Alexander Fedo-
rowicz Bractawski wojewoda wotyni, ks. Roman Fedoro-
wicz Sanguszkowicz wojewoda bractaw, ks. Andrzej Iwanowicz
Wionisiewicki kasztelan wotyni, ks. Andrzej Kapusta kaszte-
lan bractaw. - R. 1589 Konstytucją sejmową nadany herb
Województwu Bractawskiemu: Krzyż srebrny kawalerski
wznieśmieniem pola, w środku krzyża tarcza błkitna na której
złoty koździec na rowie rogami w lewą stronę tarczy zwrócony.
- R. 1598 Konstytucją Akta grodzkie i ziemskie z jurysdykcją
mi przeniesiono z Bractawia do Winnicy. - R. 1654 Kozacy pod
wodzą Bohuna i Puszkarsenki zniszczyli Bractaw. - R. 1674 Król
Jan III zdobył na Turkach: Bar, Niemiszew, Mohylow i Bractaw -
R. 1791 wkręca do potowu Maja 1792 obózował Kłizie Józef Ponia-
kowski pod Bractawem z całym sztabem w którym byli: Kosciuszko,
Kozłowski, Zajaczkowski, Kaniński, Eust. Sanguszkowski, Prapka,
Komendant.

Sanguuszko Roman krózie na Niesuchojeziach i Ło-
kaczach urodził się z ojca ^{Teodora} Hieronima marszałka wotynisk.
i matki Anny Despotowny wojewodzanki wotyniskiej (?).
Przed starostą zytomirskim i bractawskim wojewodą jako
hetman nadworny litew. mając tylko 1900 ludzi, ~~określa~~ 1567
na polach Zawaniukh koło Łasnik pobit 8000 wojska ma-
kiewskiego, którem dowodził Piotr Srebrny; przyczem książ-
ka Wasyl Łatecki dostał się do niewoli polskiej. - Tegor. 1567
w lipcu drugi oddział złożony z 6000 jazdy moskiewskiej
i 3000 Tatarów pobit na uroczysku Łusza koło Uty, którym to
wojskiem dowodzili Piotr Semenowicz Serebrenny, książ-
ka Wasyl Łatecki, Hieronim Koliczow, Fymofiej Krepotka i Jurij
Tokmakow. Wrocz prawię tej poległ Mienszuk hetman moskiewski
a Jozyf Szeresbaty, książka Jurij Boratyński i 80 bojar dostali
się w niewolę. Odnawili się w tej potrzebie książka Konstantyn
Własniowiecki, książka Janusz Zbaraski, Jurij Fyoz Kiewicz, książka Dymitr Rucyński.
Król Zygmunt August (listem d. 11 Augusta 1567 w Hłorodni) dźi-
kuje Sanguuszce za to wyzwiązanie posyła mu 1000 złota a
rotmistrzom aksamity i adamafki na zaty. - R. 1568 d. 20 września
nocą dobył Sanguuszko zamku Uty, gdzie wziął 27 dział, 2 wojow-
dów Właminów, i do 300 bojar, których oddawał królowi na
sejmie lubelskim. R. 1569 potaszył Tatarów pod Rumanem
umortw. Rozanie d. 20 maja 1571 mając ledwie 34 let.

Sanguuszko Hieronim (Jurij?) Łwowicz wojewoda brac-
ławski 1571 - 1575 z żony Anny Kłysz. Hłotowag'kiej softawit-
ryna Włama Alexandra i 2 córki: Alexandra za Jerzym br. Kł-
rickim starostą dolin'skim, i Anna Magdalena franciszkanek w Łwowie.
Zbaraski krózie Janusz Mikotajewicz wojewoda bractaw 1576 - 1618.

1542 d. 23 maja, w Miłcach. — Teodor Andrejewicz San-
guszko starosta włoziński, marszałek ziemi wo-
łyńskiej funduje i buduje w Miłcach na rzecz Surży
monaster S. Mikołaja, któremu nadaje dwór Leszczyński
z ludźmi, dwór Zadyński, Komarówo, Sotowiewo, Nerie,
Synowo, Łodwynówkę. (Wpisane ^{prywatnej ręki} w ewangelij w Miłcach)
/ Ob. Dobrianskij: Opisanie rękopisej Wileńsk. public.
Biblioteki. Wileń 1882. str. 233 ~~10~~ 112. Sept. 107 z
XVII wieku ~~ppd~~ tytułem: Sbornik (Silva rerum theologia-
rum) :/

1388 miesiąca Sentiabra w perwiju subotu po Uzdwiżenii
czestnogo Chresta, u Kamiancy. — Mly Kn. Konstan-
tyn Koriatoricz i brat nasz Kn. Theodor Koriatoricz
bożęju miłostju dedyżewje i hospodarewje Podolskoi
zemli... izrojewszy naszego sluzgi Nemiry wiernuju
stribu... daty jemy jemu horod nasz Baktu i stymi
rely: Studeniceju, Broworotjem, Podteremcy, Chodorokowcy,
Borowukowcy, Mołdawoju, Onisimowcy, Bronnieceju,
Ładawoju, Buczajem, is daniju, winami, sudy, pe-
reudy, myty, mlyny i so wsimi wzytki... a i c i n u i
i d k m j e h o i p o s u d u i e m . S t e m i r a s a m i m i j e t , s w o i
u d i s u d y i w i n u i p e r s u d u r i a t y . . . , a t a k o i s t o i
„Koty wsie zemlane imut dawaty dan u satory, to
„serebro imiejut daty Nemiryny lude, a horod imie-
„jut twerdyty, w ktoromuz horodu prystusajut, — a
ne radobe jeko ludem podwoy dawaty ani powoza wozyty
.... a w toho imiejut Nemira i jeko posledcy nam wiemo
posthazyty i na wojnu i na pokoniu kak i wsie zemlane
— Swedcy na to: Kn. Semen Jurjewicz, Kn. Wasylj Skj-
nikij, pan Hrycho Sokoleckij, Pawel Skupicz, Mysko
Tolstyj, Chodko, Czemerewicz. .... (Original byt w Brzhi-
korn. na argum. 22 juiazni z was Kn. czornego i czornego
i Bogonij napisami na jedwabnych sznurkach plecionych
karnoy pordowej i bialej cygli papusiej — Odpis w tekach
Naruszewicza — Druk. w Warszawskija Uniwersyteckija Iz-
wiestija 1893. III. Fikariera J. P. Otszat ob uzrenoj Komandyrowkie
w 1892g. str. 21 — St. Smiki: Syn. Gedyu I. 150. — A. 1338
zlyt jeczere Koriatoricze: Jurij, Aleksei, Konstantyn,
Teodor — jak widai z prywilejow) — Bersadskij I. A. : wobra-
nie aktow i dokumentow czornoszerjch sia k Zapadno-mos-
kij istorii. Odessa 1892. :)

Litwini dostali herby
w Horodle 1413

Przegląd herbow
litwini 1432.

(Ob. Władysław Jagiełło
Przywileje dla Litwinów
wileński 1401, horodełsk.
1403, grodzieński 1432.

1432 fer. 4ta ipso die S. Hedvigis (d. 15 Octobr.) Leopoldi.

— Vladislaus rex Polon. Lithuaniae Princeps superius
confirmat omnia privilegia duabus, bojaris, nobilibus,
libus, terrarum Lithuaniae et Russiae de consensu
principis d. Sigismundi Magni Ducis Lithuaniae et
Russiae fratris nostri denno approbat pari jure sunt
barones Regni Poloniae noscuntur obtinere...

...nobiles et bojari Ruthenorum arma seu
nobilitatis denodia deferre possunt... quemadmodum
Lithuani, qui ipsa arma a nobilibus Regni Poloniae
acceperunt... quique Lithuani habito cum illis fratri-
bus suae genealogiae de Regno Poloniae tractatu cupiant
... ut praerita sua arma sive denodia Ruthenarum
... biles arma et denodia hujus more regni Polo-

niae nobilium delaturos. — Iste barones: Sigenens
piscopus S. ac. Johannes de Lichwin brzeskiensis, Jaromir
de Grabie alias de Porudzew Władysławien. palatini,
Wladislaus de Oporow Dec. M. Decanus Crac. Rul. Wlaxian
Cellarius, Laurentius Zaramba Siradien. Spithko de Tarnow

dominus Jaroslawiensis, Prubislaus Dzik de Kadlub
Zarnovienas castellani. (Theki Naruszewicza XV str.
143 — po polsku Thomasz przywilej Młotowski, w Histo-

ryi Waporskiego II. 207 — w gminie był w Archiwum Radzi-
wiłłow w Mieswieżu)

1434 w Trokach — Zygmunt (Kiejstutowicz) Wielki Książę
Litewski nadaje Litwinom i ruskim jednako-
we prawa, mianowicie: 1) Sady odbywać się mają podług prawa
ziemskiego litewskiego. 2) ... 3) Wdowa ... 4) Nadania Wielkich
Książąt Witolda i ... 5) Podda-
ni Książąt i bojar wolności będą od dyakta i innych powinności
z wyjątkiem ... 6) wolno wykupiać tablic genealogicznych i herbów

Herby na Rusi
(Kijów) 1434.

Kiejstutowicza herbu za pozwoleniem na to polskiej Szlachty mającej
herby (adopcja). 7) Potwierdza się wielkie przywileje Witolda dane archiom,
kniazom i bojarom. (Berzadskij S. A. Zbieranie aktów i doku-
mentów odnoszących się do K. Zapadno-ruskiej historii. Odessa 1892.)

Karta Kiewskoj gubernii - in fol. z planem
Kijowa miasta (geogr. z górami) litograf
Kartograficzeskoe zawedenie A. I. Ilna
na uglu Ekater. prospekta i Potznoj
Mastersk. ulicy D. No. II
43.

1 cal angielski = 20 wiorst czyli $\frac{1}{84000}$

Karta Podol'skoj gubernii - in fol.
z planem miasta Kamienca podolskiego
(geogr. z górami) - litograf.

/ Kniznyj magazyn Stepana Iwanowa

Litowa w Kijewie r. 1830 g. /

1 cal ^{ang.} (= 20 wiorst czyli $\frac{1}{84000}$)

Günther et Malecki librairie et magasin
de Musique à Kieff.

Skazanija o naselennyh miestnostjach

+ Kijewskoj gubernii ili Statistices:

Kija, istoriczeskija i certyfikacyja za:
mjetki o woszech derewnjach, setach, miestecz:

Kach i gorodach, w predjetach gubernij nacho:

dżarszyhoja sobrat F. Pochitewicz. Kijew
w typografii Kijewopieczerskoj Lawry 1864. + 8°

K. i str. I. 263.

(4 Rublej) z i litograf. widok. artkari

Von Herrn *Gustav Weise* in *Stuttgart*
(durch Herrn *Gothard Capellen* in *Wien*, Selterstädte Nr. 2)
verlange gegen baar:

In einzelnen Bogen:

Deutsche Bilderbogen, I. Serie, 1-50, *schwarz*,
à 1 Thlr. 20 Sgr. ord.
— " — " — II. Serie, 51-100, *schwarz*,
à 1 Thlr. 20 Sgr. ord.
— " — " — I. Serie, 1-50, *colorirt*,
à 3 Thlr. 10 Sgr. ord.
— " — " — II. Serie, 51-100, *colorirt*,
à 3 Thlr. 10 Sgr. ord.

Titel von Scheuren, *schwarz*, à 1 Sgr. ord.
— " — " — *colorirt*, à 2 Sgr. ord.

Gebunden:

Deutsche Bilderbogen,
I. Bd., *schwarz*, à 1 Thlr. 2½ Sgr. ord.
II. Bd., " " " " "
III. Bd., " " " " "
IV. Bd., " " " " "
I. Bd., *colorirt*, à 1 Thlr. 25 Sgr. ord.
II. Bd., " " " " "
III. Bd., " " " " "
IV. Bd., " " " " "
— 1-100 in ganz Format zusammengebunden,
schwarz, à 3 Thlr. 20 Sgr. ord.
colorirt, à 6 Thlr. 15 Sgr. ord.

Verzeichnisse.

Placat à 5 Sgr. netto.

Ort und Datum:

Firma:

Von Herrn *Gustav Weise* in *Stuttgart*
(durch Herrn *Gothard Capellen* in *Wien*, Selterstädte Nr. 2)
verlange gegen baar:

In einzelnen Bogen:

Deutsche Bilderbogen, *schwarz*, à 1 Sgr. ord.

Nr.	_____
Ex.	_____
Nr.	_____
Ex.	_____
Nr.	_____
Ex.	_____

Deutsche Bilderbogen, *colorirt*, à 2 Sgr. ord.

Nr.	_____
Ex.	_____
Nr.	_____
Ex.	_____

Ort und Datum:

Firma:

Kijowski zamek (podług listu z r. 1545)
 zbudowany około r. 1535 przez Iwana Stuzkę
 z drewna josirowego, miał 133 korodien
 (z których niektóre do 4 sążni długie) i 15 wież
 bramy z 2 basztami – w dobrach starostwa
 było 3 monastera: Hnilecki św. Dymity, Zbarski
 św. Dymity, Wydubicki św. Michała.

Hnilec popiadtość r. 1564 należała do
 kniaz monasteru św. Michała Wydubickiego
 (Dymitr Lutiacyz wojewoda kijow. (za knia Ale.
 xandra)
 Andrej Henurowicz wojew. kijow. (za Zygmunta I)
 kniaz Andrej Michajłowicz Kotbertki starosta Tucki
 marszałek hospodarski
 1563 Mikołaj Andregowicz K. Zbarski wojewoda kijow.
 starosta Krzemieniecki

Wierzbicki Daniel Dr.

Zynowij Bohdan Michajłowicz Chmelnickij
hetman wojska zaporozkiego. 4te oval.
punkt. Rys. Ja. Argunow. Grav. A.
Ofjrow 1818.

Jurij Chmelnickij hetman (izjami)

II Tom.

Joan Samojłowicz Samojłowicz hetman (izjami)

III Tom

Marepa 4te oval. punkt. Rys. Dmit. Spliteser,
Grav. A. Ofjrow.

Wasylij Leontjewicz Kozubiej generalnyj sudia. (izj.
Grav. Alek. Ofjrow)

Joan Iliusz Korpakowicz hetman. Rys. D. Spliteser, Grav. A. Ofjrow.

Pawel Leontjewicz Potubotox Nakasnij
hetman. Rys. Dmit. Spliteser Grav. Ofjrow.

Danil Pawłowicz Apostol hetman. Rys. A. Argunow.
Grav. A. Ofjrow.

Gras Kiryjt Grigorjewicz Razumowski het
man. Rys. A. Argunow, Grav. A. Ofjrow
1820.

Дружнiя Россiйская Библиотика
2^е изданiе 1788 - 1791. Библиогра:
фическое описанiе. СПб. 1874.

Јевгенiй метроп. : Кiевопечерская
Лавра. 32д. 2^е. 1831.

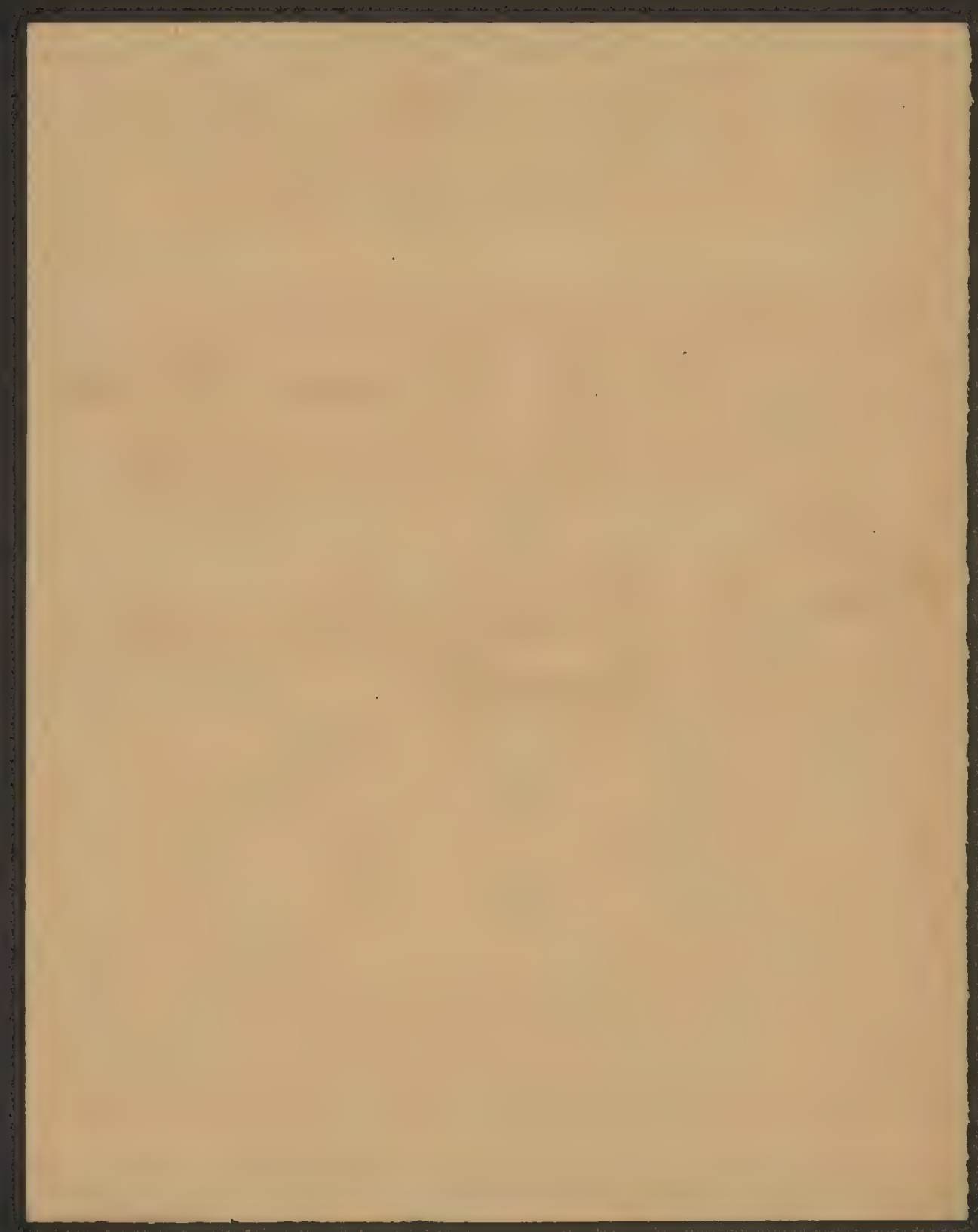
33

Liuti Doroszenko hetman 1666-1676
+ 9 listop. w Jaropetcu (Kolo Moskwy)

Chmielniicki Bogdan wojak 1651 trzecia
zons corki ^{czarna} Mikiifora Zototaren'ki z Kosjuna.
Ktora owdowiawszy zostala za Kozniem
1671.

Mihail Charen'ko hetman Kozacyzow Wn.
man'kiej 1670-1674

Utan = po tatarsku szlachcic

Kozak = po tatarsku: ochotnik stuzacy wojskowo
bez najmu; Tatarzy zwali w ordzie Kozakami
niezlugich wojakow

Nalivajko Semeryn dowodza Kozakow 1594
miał brata Damjana Nalivajkę popa
u Księcia Ostrogskiego

Czacki Franciszek strażnik w. Kos. Kawaler ord. +
1788 w Lutym (ob. Podhorodeniski Jan Kanty.
Karamē na pogrzebie siera Franciszka Czackiego.
Początek 1788. 8. str. 48.) Sanguszkowicz

1541 Książ Andrzej Michajłowicz (Koszyński (San-
guszkowski) ~~1541~~ marszałek i sprawca woję
wództwa Kijow.

1632 Iwan Petrycki hetman zaporoński

1637 Bohdan Chmielnicki był już pisanem wojak
zaporoński. (po porażce Kozaków pod Brorowicą)

1638 Trybunał lubelski urodz. Adama Mazepę
(potwierdza ¹⁹⁰ wyrok grodu Władzimirskiego) i Karuzę
na infamii i Karuzę ¹⁹⁰ miasta za zabiciu Jana Zielinskiego F

Kijiel Adam ²⁰⁰ ~~1645~~ Kasyteln czernichowski; starosta
nosowski 1645 -

F. r. 1645 otrzymano gęst Krolewski aż do zatagodzenia
sprawy

Księżna Irena Wsniowiecka matka
Jeremiaśa Michała Wsniowieckiego
(przed 1658) zrobiła zapis dla Lubenskie-
go Włarżskiego Przebrazńskiego
monastera.

*Sbornik pamiatnikow russkoj narodnosti
i prawostawija na Wołyni; izdawajemyj
technikami stroitel'nago otdielenija Wołyns-
kago Gubernskago Uprawlenija. Wypusk I.*

Żytomir, w typografii A. Szadowa 1868. 4to maj.

*4 tablice litografowane. (Cena zeszytu 1 Rub. - więcej nie
wzeto. - Zeszyt I obejmuje widoki: 1) Widok cerkwi
Bohohawstena w Ostrogu z strony południowej. 2) Widok
ogólny zamkowej góry w Ostrogu. 3) Baszta Koto cerkwi
Bohohawstena w Ostrogu. 4) Domieszczenie prawosławnego
Sobora w Żytomierzu r. 1858 (zburzający obdarty dom zajezdny).*

- Katolicka Katedra w Żytomierzu (widok z frontu) -

- Tekst drukowany obejmuje historię Ostrogożskich i Ostroga. -

Cena i Zeszytu 1 Rubl. - Zeszyt drugi tego wydawnictwa

*małobieżnywa: a) Cerkiew Bohohawstena w Ostrogu z
strony północnej; b) Kiośiat S. Trojcy w Włodzimierzku Koto
Ostroga; c) Kolegium jezuitkie w Ostrogu; d) spójniżenie
portretu Janusza Konstantynowicza Kosiaka Ostrogożskiego
(który porzucił prawosławie) i jego biernie Bohdana Objedata.*

- W dalszych zeszytach miały się mieścić: Widoki Burucza -

*Ruiny cerkwi Sw. Wasylego w Ciomurze, zbudowanej przez wielkie-
go Kosiaka Włodzimierza z wschodniej strony - Tenże z zachod-
niej strony. - Tenże z północnej strony. - Droga Kosiaka Olega*

w Ostrogu pod Buruczem. - Kuchnia pod którym porczywa Knieź Sos-

grota Sw. Olgi wielkiej Kozicy. - Wanny kąpielne Kozicy Kozicy.

- Skata z sładami Kozicy Kozicy Olgi wielkiej Kozicy z

jej syna Swiatostawa - Widok miasta Lucka - Tamże zamek

Tenże wjeżdżna brama do zamku z basztą - Toż z drugiej strony

- Ruiny cerkwi Sw. Dymitra wybudowanej przez Włodzimierza

w. Ks. w Lucku. - Rozwaliny cerkwi prawosławnego bractwa

w Lucku - Zamkowa ściana w Lucku - Cerkiew S. Wasyla

w Włodzimierzku wołyńskim zbudowana przez S. Włodzimierza

Kozica - Napis na kamieniu w tejże cerkwi - Cerkiew (tamże?) i bu-

downa z porzątku X wieku przez wielkiego Kosiaka Włodzimierza

Żeleznowicza. - Taż cerkiew. - Cerkiew zagłona zbudowana

przez Włodzimierza w. Ks. we wsi Zimno. - Dłaska podgłona cer-

kiewka tamże - Widok wsi Zimno z letnim pałacem (tamże) w. Ks. Wło-

dzimierza. - Zamek Kozicy Sosny w Kozimierzu. - Henry Kosiak w Kozcu. -

Tenże — Ruiny zamku książąt Kiereckich. — Widok miasta Zestawa. — Obraz Bogarodzicy z cerkwi św. Wasyla w Owruczu, współczesny budowie cerkwi. — Także obraz S. Wasyla tamże. — Obraz Bogarodzicy we wsi Limno w cerkwi zbudowanej przez św. W. Ks. Włodzimierza, współczesny budowie. — Stary obraz w mieście Korcu z wyobrażeniem Bogarodzicy i św. Miś Kotaja. — Portrety: Rodzina pierwszych założycieli Łozajowskiej Ławry — Mikołaj Łotocki fundator ostatniej Łozajowskiej Ławry — Ostatni książę Ostrogski — Maryna Mniszko-Korona — Dymitr Samozwaniec — Bogdan Chmielnicki — Konstanty książę Wionowicki — Michał Wionowiecki — Dymitr Wionowiecki — Juremiasz Motyla — Wionowiecki — Zesłabienie Maryny Mniszko-Korony z potomkiem Dymitra Samozwancza w Krakowie. — Koronacja tejże w Moskwie. — Wexelne uroczystości tejże w Moskwie. — Cerkiew w Wionowcu w której według podania brat Dymitra Samozwancza. — Fotografie tych przedmiotów (8-10 wysokości; = 5-8 cali szerokości) można zobaczyć w kancelaryi stróżelnego oddzielenia Wołyńskiego gubernatorskiego Uprawnienia w Łyżomierzu: widoki po 50 kop.; portrety i obrazy po 30 kop.

v) w Kijewlaninie 1840.

Ostrogscy książęta, według twierdzenia (Domorowski) z rodu Rurkowiczów i pisarzy ruskich pochodzą od księcia Dawida Zgorzeńca, albowiem z starym poludniowym ruskim latopisem przy tym książęm dotarło „przedk. kniaź ziat Ostrogskich”. W starym pomianniku cerkwi Kijewo — Pierskiej zapisany: „Ród kniazia Konstantyna Iwanowicza Ostrogskiego (w knioke po potrzebie tegoż): 1) kniazia Georgija, 2) kniazia Dmitrija, 3) kniazia Danila, 4) kniazia Teodora w inokach Theodosija i t. d. a) kniazia Wawera, b) kniazia inokina Jelisaweta, c) kniazia Wasylija, d) kniazia Agafija w inokiniach Agripina i t. d. Z tego by wypływało: iż kniaz Georgij (książę Turowski jak pismo pomianik cerkwi w Dubnie) miał żonę Barbarę; tegoż syn Dymitr, żona Eliza-beta; tegoż wnuk Danil żona Wasylija; tegoż prawuk Teodor Danilowicz kniaz Ostrogski miał żonę Agafiją; porównawszy swiatowe rozkazanie z ostatnim, poprzednim w pismach Kijowskich, żona jego również z kniazem, ten Teodor wystąpił w XVII. cerkiew Przemyskiej w Ostrogu zamianowaną później w Kościół. Młodry brat Teodora Agafija, pod imieniem Aleksandra. — Syn Teodora Danilowicza Wasylija III Teodorowicz, zwany kniazem uosyjskim Ostrog.

Do miast Wasylago III Teodorowicza Kijewskiego, podzieliło się Kijewo: Wasyl i syn Iwan Wasylowicz, syn Wasylowicz (zwanym Ostrogskim) młodry syn Iwan Wasylowicz z Ostrogi.

Zamek Ostrogski zbudowany 1521.

3
i
=
iel
=

te
j

)
u
o
u

na
ma

e)

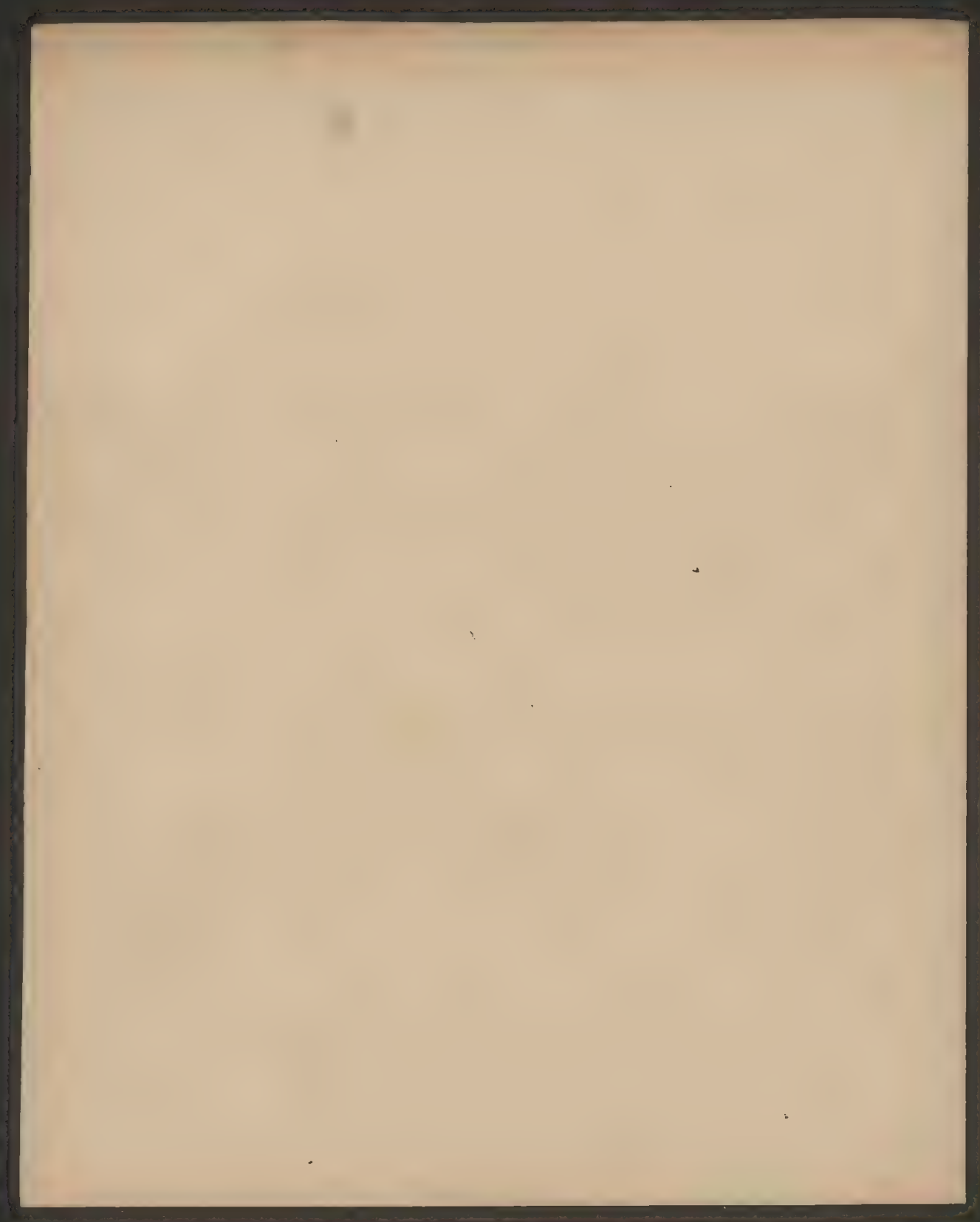
nik

=
to

iz

ra
viga

Prawa, Przywileje, Listy i Dispositie domu Książąt Schemi Ost-
rogskich, których dział z Dekretu trybunałskiego de Actu w Lub-
linie, Feria 3ª post dom. Cantate Anno praesenti 1622 ferowane:
go, pierwszego dnia Listopada (1622) złożony i zachowany jest,
(które to Prawa w Skryniach cerkwi murowanej na dole w zamku
Ostroga kim leżącej przez Stugi godnej pamięci Książę Konstantego Ostroga
Wojewody Kijow. są oddane i opisane.) Rękopis in fol. Kart 86 (38 pieczętkami)
(właścność Antykwarska Zgła we Lwowie)

1386 in Lucko — Wladislaus rex et Witoldus Dux ^{lithe.} (nadaja) ^{die dominico infra}
Książę Fedorowi Danilowiczowi zamek Ostrog z powiatami ^{Octavas Ann. Sanitorum} (4 Novemb.)

Korzec, Zastaw, Chłapotyń, ^{Julian} Gresteniec, Krasne, Krupki, na ^{(Odpis dochował się}
wzięzosi tak jak ojciec jego Daniel dzierzył z włościami <sup>w sekach Kamose : :
wiera)</sup>

które obywateli Królestwa Polskiego posiadają, oraz Fry-
catoje i ^{cięższe} wolnoje myto w Ostrogu które nadat Lubart Książ-
cie litew. w Lucku. (potwierdzone z 2 pieczęciami) I p. 1. (Łokotowski Łódź
epistolarius I. p. 8) (Archiwum Ks. Sanguszkow I. 16. 6. 11. 4 Novemb.)

1386 die dominico infra Octavas Ann. Sanitorum in Lucko. — Wla-
dislaus rex Polon. ^{Władysław} Dux Fedor confirmat possessionem castri
Ostrogow cum districtu Ostrogensi sicut sui progenitores du-
ces Ostrogenses tenuerunt, cum conditione, quod dictus domi-
nus Fedor Regni Poloniae servitia exhibere sit astrictus, prout
idem Fedor principi olim Lubarto duci Włodzimiersi pa-
truo nostro dinoscatur servivisse. (Grabowski Zródła I. 145 — Ra-
dzimski: Książce I. 24) (Archiwum Ks. Sanguszkow I. 16. 5. 1. 18 Decemb.)

1390 die dominico post f. S. Lucia, in Kozienice. — Wladislaus rex
magnifico duci Fedor Danielis, qui in defensione castri Wilnensis
vitem suam morti exponerebat, confirmat possessionem castri Ostrog ^(Archiwum Ks. Sanguszkow I. 16. 12. 11. 11) ^(Radzimiński I. 32)
cum allodis adjacentibus Zastaw et ^{Włodzimierz} Brodow ^(Ostrogski I. 16)
1393 d. 4 Novembr. Cracoviae. ^(Archiwum Ks. Sanguszkow I. 16. 12. 11. 11) Heinrichis regina duci Fedor ^(Danielis)

confirmat possessionem castri Ostrogow cum districtu Ostrogensi.
(Grabowski Zródła I. 151 — Akta grodzkie L. V. str. 23) (Archiwum Sanguszk. I. 16 p. 16)

6904 (1396) w poniedziałek poślia Pietrowa dnia ^{Włodzimierz} Lucku. — Witold we-
liki książę, zapisał książę Fedoru Danilowiczowi Ostrog tak otec
jego działy, także sro przydzieliłmo książę Fedoru sro: Brodow,
Radosecki, Radochoszeu, Kozienice, Liakow, Triszczewo, z przysiętki:
Ozierany, Horodnia. (Radzimiński I. 34)

^{d. 8 lipca}
6893 (1385) na pamiat' Sw. murennika Eufimija, na kamunie
prowod w sobotu. — Czuryto Brodowos Kij, kniazin Fedo-
ru Danilowicz i ditiom jeho daty jesmo seto swoje Bro-
dowo. (Przeglad polski. Rok VI. 1892, zeszyt 7 str. 135) (Archiwum
Ks. Sanguszkow I nr. 2, str. 2) — (Pierwsza Księga Włodysła)
b. r. (okolo 1384) — Kniaz wetyki Fedor (Lubartowicz?) z bra-
tami Łazarom i Semenem i z matką swoją Olchą
daty jesmo kramotu kniazin Fedoru Danilowicz, sżoi nam ne
wstupaty sia w jeho otczynu. (Przeglad pol. R. VI. 1892, 2. 7, str.
136) (na perg. z pierwszą matą) (Druk w Archiwum Ks. Sanguszkow I nr. 8 str. 8)

1403 d. 19 Junii in Luzsko. — Inter testes magnif. Fedor Danielis
de Ostrog et Iwan de Hwerwies duces (Łokotowski: Codex
epistolary I p. 24.)

¹⁴²⁸
6938 (1430) w seredu poslia Matki Bozej dnia na Swiatoho Iwota i Ławra,
w Nowohorodce (Nowogrodki) — Wieliki kniaz Witolt zapisakio:
no kniehinii Hlance wydaio ja za kniazia Wasyla Ostrogskieg,
seto nowostawce z przysiotkami Ilin, Bozhowce, Koblin, Oz-
lejiowka i Stupno, na wieczne czasy. (Grabowski: Zrodla I str. 162) (na
pergam. z pierwszą matą) (Archiw. Ks. Sanguszkow I nr. 30 str. 29) (Ostrogska)

^{d. 2 maja}
(1461) (b. r.) ¹⁴⁶¹Wielka 1X^{ta}, w lipcu. — Książka Wasilowa Ołafija (daje no-
wym żywoć dziewce swej Pani Iwanowej Gajczewica Ołefi-
nej (Agrypinie?) dwa sioła nowostawce i Ilin, które jej wielki
książę Witolt zapisał dając ja za małż. (na perg. z pierwszą
I. K. 27) Radzimiński II 59) — przy tom był syn mój kniaz Jurij
Wasilewicz Ostrogski. (Archiw. Ks. Sanguszkow. I. nr. 55 str. 53)

1436 d. 10 Junii Cracoviae — Vladislaus rex principi duci Andruszkoni
de Ostrog ob merita in servitiis nostris, inscribit 100 marcas super
rupam in Drohobycz. (Akta grodzkie. T. V. str. 81) (Oryginał w Bibl. Bibliotecznej)

(b. r.) — Książę Andrzej Fedorowicz Ostrogski zastawia w 100 grzywien włość
swoją Łuzary w powiecie horodeńskim bratu swemu panu Czurytu pod
komorzem halińskiemu (I. K. 14) — (Radzimiński II 44)

^{20 Junia}
6974 (1466) w Ostrogu. — Książę Iwan Wasilowicz Ostrogski nabywa
od p. Janka Czaplaka włość Huloz, w zamian za włość Międzyrzecz
(I. K. 24) (Archiwum Sanguszk. I. nr. 64 str. 60)

Klim = Klimunt.

(1488) 2. 10. Mart.

(6. r.) Indykta V, w Łucku. - Tatjana wdowa po Janku Czaplciu, z 2 córkami swemi: Biatuchą ^{maria} Swaszkową ^{zina} (Swaszkówną) Ochrymowiczową, i Marią Michnową Omelian'ską - (która żyła jeszcze 1588) obiecuje Koziestom Michajłowi i Konstantynowi Swanowiczom Ostrogskim służyć wiecznie z Międzyrzeczem. (I. K. 34) (Archiw. Sanguszk. nr 89 str. 85)

1516 w Grodnie - Król Zygmunt I potwierdza rezonanie pani Nikołajaowej Plinicza (córkę Książki Katarzyny Braizowej a ciotki Koziestom Konstantyna Ostrogskiego) i z Książki Wasyl Ostrogski dając jej Katarzynę wydając ją za p. Braizę, sioła Bro: wostawce i Plin, które ona zostawiła panu Juchnowi Zien: Kowiczowi, a które Koziestom Konstantyn Swanowicz Ostrogski tetmen W. X. Lit. wykupit. (I. 27 v.)

7017 (1509) Książka Anna Juriewa Zastawska sprzedaje Konstantynowi Swanowiczowi Koziestom Ostrogskiemu pół myta Ostrogskie: go. (I. K. 30 v.)

(6. r.) Indykta XIV (14..) w Brzeszczu. - Książka Jurij Wasilowicz Zastawski sprzedaje Biataszców za 30 Kop. Sememu Olizarowici. (I. K. 30)

1535 w Wilnie. - Komisarze od Królowej Bony dani w sprawie pomieszczenia Koziestom Sliu Ostrogskiemu a Andrzejem Michajłowiczem Koziestom Koszerskim którego żona Anna (Ostrogska?) posiadała Mo: sieiowice w powiecie Turawskim, przygłaszają Koziestom Sliu: Du: biczere w powiecie Kuźmin'skim (I. K. 31)

7016 (1508) w Ostrogu. - Maria Michnowa Omelian'ska (dózka czyli córka Jana Czaplca) siostrzenicowi swemu Fedorowi Swaszkowiczowi zapisuje pół Międzyrzecza (I. K. 34 v.)

6966 (1458) w Ostrogu. - Olechno Juriewicz Dziurzyca sprzedaje sioła Konniuchy, Orierany, Rapatow (Drobiszowi Muszurowiczowi mies: tyczu Ostrogskiemu - który te imiona r. 6992 (1465) sprzedaje zaś Koziestom Swanowiczowi Wasilowiczowi Ostrogskiemu. (I. K. 35 v. (Archiw. Sanguszk. nr 60 pag. 57)

1561 w Wilnie - Król Zygmunt August pozwala Konstantynowi Koziestom Ostrogskiemu wojewodzie kijow. we wsi Koleszeryniach w ziemi wotynskiej pow. Kijemien, które kupił u Wasila Labun'skiego (a która Król Alexander r. 7014 czyli 1506 darował ziemianinowi Swaszkowi Labun'skiemu) zatorzyć mias: to Konstantynowi, któremu należy jarmarki, targ i myto oraz prawo nag: deburskie.

1524 manaster Czerazy niepodal miasta Lucka nad rzeką Styrem
należą do dóbr Ostrogskich. (Czerzyce.)

" " Liczba lat laska komputowana z Moskiewską i ruską, tak:
ze z Indykty.

(b.r.) (14.) Indykta ~~X~~, d. 20 April. w Brześciu. - Książę Jurij Wasilowicz
Ostrogski sprzedaje wota Biatyn, Hłotownyce, Podborce rybi
dzielnicę Zwanicką którą mu rządziatem dostata za 16½ kop grozy
braturoemu Książę Zwanu Wasilowicz Ostrogskiemu. (I. K. 46v.)

6995 (1487) w Ostrogu. - Chryb Zawasemiewicz zastawia imięnie swe
Torokanow w powiecie Luckim za 80 Kop. Książęmi Michajł i Kon:
stantynu Zwanowiczom Ostrogskim. (I. K. 46v.)

7030 (1522) w Lucku. - Pani Oksa (córka Bohdana Worniezińskiego)
sprzedaje imięnie ojczyste Worniezienie za 900 Kop grozy lit. Książ:
ciu Konstantynu Zwanowicz Ostrogskiemu, a to na wykupienie
swej matki Jomity Bohdanowej Worniezińskiej z niewoli tatarskiej.
(I. K. 46v.)

1580 w Warszawie - Król Stefan pozwala Konstantemu Książę Ostrogskiemu
na miejscu gdzie zamek zbudował nad rzeką Stuczą osadzić miasto
Ostropol na prawie magdeburskiem, z jarmarkami, targami i stem.
(I. K. 50v.)

1438 w Lucku. - Książę Swidrygiel nadaje Ziennu Chotynskiemu
4 wota: Pawtow, Miskow, Płocka, Drenicz i z wielozara puste: Szotow
Lewicze, w powiecie Luckim, dzierżawie potonskiej. (I. K. 51)

(b.r.) Król Alexander nadaje Potonne Książętom Michajł i Konstantynu
Ostrogskim. (I. K. 51)

1548 Kwit Hronostaja marszałka dwornego i podskarbiego w. X. Lit.
jako Książę Hlina Ostrogska do starba hospodarskiego zapłaćta za
rok 1548 Jerebszorynski i inne podatki z imion: Ostroga, Rożnogo,
Potonogo, Czudnowa, Krasitowa, Januszpola, Peregdowa, Kłodna,
Czerwiehowa, Stepania, Satyowa, z Sulzyniec i z imion litewskich:
Kopyrzy, Zabłocia, Romanowa, Liszy, Olozan. (I. K. 51v.)

Grabato, ipro die 1. Kł. 497 w obozie polnym przy Toporzysszach. - Alexander w. X. Lit. nadaje Książę
Konstantynu Ostrogskiemu Hetmanowi w. X. Lit. napoyarszemu za jego wierne służby
2 diory (w powiecie Luckim) Zdobicz i Hlin'sko z wotami przyległemi: Urwiana, Derman,
Lebedyn, Kunin, Wiercie, Korszow, Sedawa, Bohdaszow, Dobunow, także Książ:
tow w powiecie Kozemieniec, nad rzeką Stuczą z wotami Czecianowce, Dubiszcz dworze,
Bartczerehow, Czerlinow, Kofczyn, Kolerence i Rajmakow. (I. K. 56.) (po łacinie.)

- 1498¹ w Wilnie. — Alexander Magnus Dux Lithv. pozwala Króciu Konstantemu Zwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. ze wsi Dubna do Ostroga należącej osadzić miasto na prawie magdeburskiem, z targiem tygodniowym i jarmarkiem rocznym. (I. K. 45 v.). — Sigismundus I (^{in Dzielnik 1507}) potwierdza ten przywilej na Dubno gdzie Ks. Konstanty Ostrogski hetm. w Lit. zamek dla obrony od Tatarów wystawił, przystym Król mając wzgląd na jego znaczne sprawy, iż częstokroć meżnie walczyl i pojmany przez Moskow przez 8 lat więzienie i meki podległ; mował i od nieprzyjaciela puszczony do ojczyzny swej wrócił, przeto potwierdza mu prawo magdeburskie w Dubnie, oddalając prawo litewskie, i nadaje mu to ^{in Dzielnik 1507} Dubnie. (I. K. 45 v.)
- 1498² w Wilnie. — Alexander Magnus Dux Lithv. Króciu Konst. Ostrogskiemu hetm. W. X. Lit. za wyслугę daruje imienie Zdiatel (Zdziatol) w powiecie trock. na Litwie. (I. K. 73 v.)
- 1506 w Wilnie. — Zygmunt I Król. nadaje Ks. Konst. Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. Dworec blisko Wilna w Głuchach po Królowej Alexandrowej na Króla spadły, który dworec dał Król Kichowskemu Moskowiczinowi; ale że ten do Moskwy uiecht, więc daje Ostrogskiemu za zastugi (I. K. 75)
- 1507 w Grodnie. — Zygmunt Król. nadaje Ks. Konstantemu Zwanowiczu Ostrogskiemu hetm. W. X. Lit. imienie Czudnow w powiecie kijowsk. gdzie przedtem był zamek i miasto, pozwala na nowo zamek zbudować i miasto osadzić jako byto za Krócia Semena Alexandrowicza (Olelkowicza Księcia Kijow. ?) i potem za Króla Kazimierza, przystem nadaje jarmark, targi i to. (I. K. 87)
- 1508 w Smoleńsku. — Król Zygmunt nadaje za znamienite zastugi Ks. Konstantemu Zwanowiczu Ostrogskiemu wies Poworską na Wołyniu, która przedtem dzierzył Olizer Szytowiec, a która na Króla spadła. (I. K. 15) (por. Ks.)
- 1508 w Nowogrodku. — Król Zygmunt nadaje Ks. Konstantynowi Zwanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. Kamieniec w Wilnie na Zamkowej ulicy naprzeciw Kościoła S. Jana, którą wprzód Glinicki dostał od Króla Alexandra. (I. K. 15)
- 1509 we Lwowie. — Król Zygmunt Króciu Konstantemu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. za wierną służbę którą czynił Królowi Kazimierzowi Alexandrowi i Zygmuntowi I. nadaje uwolnienie od dawania Wotowczyzny dla ludzi i bojar jego w Ostrogu, Potornem, Dubnie, Dziwiahlu, Czudnowie, Turowie, Zdiatelu i winnych jego dobrach, (I. K. 46) oraz uwolnia od roboty grodowej i innych popłatów. (po rusku)
- 1511 na Sejmie walnym Berestejskim. — Król Zygmunt I potwierdza Króciu Konstantemu Zwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi najwyzszemu W. X. Lit. starosie tuckiemu, marszałkowi ziemi wołyńskiej, gutorzemu, jego żonie synom i potomkom posiadanie dóbr ojcowskich, nabytych lub od Królów darowanych.

lub przez oja jego Swana, lub też brata jego Michała kupionych
mianowicie: Zamek i miasto Ostrog z bojary, z mytem Tryczatem i
Solnem, z Przemyślę wedle zwyczaju głozonego myta, z dwoma jarmarkami
i z dworem: Krupa i Brodów; ożyczeń Zamek i miasto Łotone
z bojary, stem po 2 groose odwozu, z jarmarkiem; ożyczeń Zamek i
miasto Dubno z bojary, stem albo mytem, jarmarkiem i dworem: Swan;
Zamek Krasów ze stem dawonym; dobra u Alexandra W. X. Lit. wygotu:
zone: Dwór Idietel, Zamek Dzwiahel, wieś (Olizarowska) Zdobicze;
dobra przez Króla Zygmunta I darowane: Zamek Turów z miastem
i wotynią, jako trzymał dziad jego Książa Wasil, z stem wodnem od
Komiag Kupieckich albo Kupia nalożonych, odwozu po 2 gr.; Zamek i
miasto Czudnow na ten czas spustoszone, jako trzymał do Kijowa
Książę Semen Alexandrowicz (Olechnowicz?) z stem albo mytem głowi:
nym po 1 1/2 groosa od Kopy; dobra Olizarowskie jemu ^{zob. wyżej} nadane Łotwa
i Płocza. (I. K. 20)

1511 na Sejmie Berestejskim. — Król Zygmunt I potwierdza Książu Kon-
stantemu Swanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. za
jego zasługi posiadanie zamku i miasta Stepan w ziemi wotynskiej
z 3 folwarkami: Podolany, Złotyjow i Horbakow z bojary stubebnymi
i putnymi, których to dóbr trzecia część spadkiem ^{na} Książa Jerzego Swa-
nowicza Dubrowickiego (Molszan'skiego?) przypadła, a które to dobra
Król Kazimierz nadał Książu Jerzemu Siemienowiczowi Molszan'skiemu;
temu dziadowi tego Jerzego Dubrowickiego; teraz zaś te dobra nadaje
Król Książu Konstantemu Ostrogskiemu. (I. K. 28)

1513 Król Zygmunt I nadaje Książu Konstantemu Swanowiczowi Ostrog-
skiemu Kasztelaniją wileńską, a r. 1522 województwo trockie, i r.
1522 pozwala mu i jego potomkom przystępować się waskiem
czerwonym (I. K. 26 v.) — przez tego r. 1522 jemu i synowi jego Książ-
u Slemu nadaje starostwa bractawskie, winnickie i zwinohos-
rodzkie (I. K. 27.)

1514 w Wilnie. — Król Zygmunt I nadaje Książu Konstantemu Swanowiczowi
Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. dobra Drohobuz nad rzeką Hory-
niem w ziemi wotynskiej, z manastere P. Maryi pozwala temże zam-
kowi z miastem na prawie magdeburckiem i chetmin'skiem, z jarmar-
kiem, stem odwozu nalożonego po 2 gr. z targiem i żegluga na rzec Horyni-
ni. (I. K. 56 v.)

1514 w Lucku. — Książę Konstantyn Swanowicz Ostrogski zapisał żonie
swej Książki. Tacyannie Semenowni (Molszan'skiej) 1000 Kop wiana
na zamku swoim Turowie. (I. K. 70) (po rusku z 7 pieczęciami)

1517 w Łotoku. — Zygmunt I Król oświadcza, iż Król szerszej pamięci
Aleksander nadał na wieczność Króciu Konstantynu Swanowiczowi
Ostrogskiemu dobra Krasitów w włości Kurminskiej w powie-
cie Krzemienieckim, gdzieby się z Ostrogi wrócił, teraz Król Zyg-
munt za wierne postugi nadaje mu jeszcze resztę ziem w wło-
ci Kurminskiej jako to: Kobilia, Dubiszcz, Holenki, Czerzyniowce,
Zienkowce, Hachtynce, Kremiowce, Hrymakowce, Chodakowce,
Dorszczakow, Zapadynce, Dubiszcz drugie, Czerniatyn, Kotarejow-
ce, Czerniechowce, Monczynce, Kletnia, Zerulince, Koszeliowce,
Drosiejkowce, Hleblejowce, Czukylejowce, Hlebkowce, Kotużynce,
Panaszowce, Oleaynce, Trewierynce, Brajmakowce, Koleryn,
Porochna, Knuty, Wirbrodince, Jarowce, Hnidnice, Hlebienna,
Kotiszynce, Sochnowce, Ostrynkowce, Pohoryla, Sencaynce, Seme-
reaynce, Lanowce, Skowotaynce; przytem pozwala zatorży
miasto na prawie magdeburckiem i chetminckiem z przydaniem
targu co tydzień i jarmarku rocznego na św. Dątrwie Ternawskij,
oraz sta od Kopy po groszu, przystawiając do tego dobra Kurmin-
ze wsiami do zamku Krasitowa. (I. K. 38)

1518 Król Zygmunt I nadaje Króciu Konstantemu Swanowiczowi Ostrogskie-
mu hetmanowi W. X. lit. dobra Kotów, które należały do zamku Tuckiego,
i Roznice w włości Kotkowskiej, którą wprzód trzymał Swaszk
Futrzewicz. (I. K. 15)

1518^{ty} w Krakowie. — Zygmunt I Król wspominając zasługi Krócia Konstan-
tego Swanowicza z Ostroga Kasztelana wileńskiego, hetmana W. X. lit. naj-
wyższego starosty Tuckiego, winnickiego, marszałka ziemi wotyńskiej,
które przez długie czas czynił walząc z nieprzyjaciół, odnosząc wiele
zwycięstw i pojman będąc na postudze Rzeczypospolitej, potem z wzię-
cia wrońskiego, gromiąc wojska nieprzyjacielskie i broniąc granic:
sewskich, zaczął Kasztelania wileńskiego, potem i hetmanstwem poz-
czony był, dla tego Król je mu, jego małżonce i potomkom potwierdza
wszystkie przywileje na posiadłości jego. (I. K. 21)

1518 w Krakowie. — Zygmunt I potwierdza przywilej Króla Aleksandra
dany Kupcom w Ostrogu wolności od myt, tak jak ma miasto Kłens-
kie Łucko. (I. K. 21 v.)

1518 w Krakowie. — Zygmunt I Król Króciu Konstantynowi Swanowiczowi
Ostrogskiemu hetmanowi W. X. lit. potwierdza posiadanie dóbr spadkowych
po nieboszczyku Książu Semenu (Wasilowiczu Nieowickim) i żonie jego
Kniażni Marysie Wasilowiczowej Rowieńskiej, działy i babce żony

jego (Tajanny córki Siemiona Juriewicza Kniazia Holozańskiego i Nastasyi Kozińskiej Rowieńskiej) na i na zons jego spadłych, jako to: Zamek Kłodno z wsiami: Czerniechow, Iwaczow, Wierchni, Jeroszowce, Dobra woda, Iwanbrany, Nowikowce, Libey, Olszowce, Hnieszczyna, Zienkowce, Błazaniec, Miedne, Wołoszyszcza, Hłtu; Borzek nierz, Rowien; - dobra Czerniechow, Łąka, Hłotowianczyno, Dotrynce, Hnieszowce, Porochna i Dwór w powiecie Łuckim; - dobra Rostoki, Kozlin, Mianiew, Łopuszna; i w powiecie Podolskim dobra Sulzynie; i zamek drugi rzeczony Rowne z wsiami: Kwasitow, Kornino, Kotodro, Berezany, Basie, Stawne, Arestow, Choin, Pochoni, Karaiowice, Dobryn, Klimentow, dwójce Zytyno, Korklin z dworzyzorem Perstowym, Studziatki, Iwaczow, Wierne, Janowce, Obarynce, Waszkowce, Oprytowce; - dobra Hłotowice w powiecie nowogrodzkim, które pan Woyna zapisał na wieczność Kniażyni Rowieńskiej; - monaster Sw. Spasa (Czernezyca?) przy zamku i mieście Łuckim; - w zamku Łuckim dwór Olszarowski Szygotowca i dworzyzore puste; - drugi dom albo dworzyzore Dankowskie przy kościele S. Demetrija; - dom w mieście Łuckim na ulicy Ormiańskiej przy cerkwi ormiańskiej; Kupiony u Ihu: naszka Witowskiego; - na Hłudawie dwa człowieka i dworek Olszarowski; - na dobrach Krasnym dwa dworzyzorce: Stepan: Kowskie i Maliszczynskie - i wszystko co przywilejami Kazi: mierz i Alexandra, dziadowi żony tego kniazia Semena Wasilowicza i tej to koziżnie Marynie Rowieńskiej nadane było (I. K. 62 v.)

1521 w Krakowie. - Król Zygmunt I uwalnia wszystkich poddanych z zam: ków dziedzicznych Ostroga, Dubna, Potoniego, Stepania, Dorohobuza, Krasitowa i Rownego Koziua Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, którzy sół ruską białą z Kotonymi, Doliną, Drohobyczem i innych miejsc przez Krzemieniec wieżę, odwszelał mił i płacenia soli czyli od solniczego i od cła Łuckiego. (I. K. 22 v.)

1522 w Wilnie. - Król Zygmunt I potwierdza sprzedaż imion ojczyznych: Satyow z przysiołki Dziańkowice, Olibow, Zarnowka, Dwójce Przemytów: ce, Radow ^{Chorostek w Łuckim} które p. Iwan Iwanowicz Dowoynowicz sprzedał Kaziu Konstantemu Ostrogskiemu hetm. W. X. Lit., przytym pozwala Król w tych dobrach zamek budować i miasto sadzić z targiem Ługodniowym. (Te dobra nadał Król Kazymierz r. 1478 w Brzesku Lit. Janowi Andrzejowiczowi Wojnowiczowi.) (I. K. 38. 12)

(1454) Testament (Duszewnica) księcia Alexandra Włodzimiero-
wicza (Olelkowicza - Stuckiego) w którym robi zapis dzie-
ciom swym, a ziemi swej kniażyni Nastożyci przetransza
Wyszogrod w kijowskiej dzierżawie, włości Olewską, Sta-
re sioto w litewskim imieniu i Kolin co książę Witold
dał ziemi jego w wianie. Pisano roku 6562 (mylnie powinno
być 6962) po rusku na pergaminie, z pieczęcią przysięgi sioty
(Summariusz Ostrogski I karta 8 verso)

1590 Michajło Hrybunowicz Bajbura z żoną sprzedają Aleksan-
drowi Książki Hłoniowieckiemu dworzaninowi Królew. za 5000
kop gr. rzekę Sulę, rzekę Udoj, Sotornice i Uchod Łużek z
gruntami, horodyczami, wroczyszczami w ziemi Kijowskiej
niepodałko zamku Czerniaskiego, które mieli nadane od Króla
Stefana. (I. K. 9)

1531 Król Zygmunt I poleca Książki Hłoniowieckiemu aby bronił od
Krzysztofa Książki Andrzeja Zastawskiego (I. K. 10 v.)

1535 List Królewski wzywający do Heleny Swanowej Juriewicz-
owej i syna jej Książki Kuzima Zastawskiego względem dwóch
wsi Zastawia po Andrzeju Książki Zastawskim (I. K. 11)

1535 w Wilnie - Hrychko a Roman Juszkowicz Siemiotycz sprzedają
Hłorodyczę Tychomelską nad rzeką Hłoryn w krzemienieckim
powiecie za 150 kop lit. Januszowi z Książki Litewskich Biskupowi
wileń, któremu Król Zygmunt I pozwala tam zamek (Januszpol)
wybudować r. 1535. - Dla powiększenia włości tej kupił Biskup Ja-
nuś jeszcze r. 1533 włości Hłozowiec i Dziędkowce od Olekna Iwa-
nowicza Dziędka, oraz r. 1533 włość Łankowskie od Michala Siemko-
wicza Deniskowicza. - Król Zygmunt Aug. r. 1545 nadał dla Janusza
z jarmarki rzyne i tarę tygornicy. - Książka Beata Hłina Ostrogka
r. 1548 założyła tamże klasztor. (I. K. 13)

1493 Król Władysław pozwala na ślub księcia Michaiła Litwskiego, z wdową po Mikicie Olszańskim (Holszańskim) byle po wzroście potomka Olszańskiego zwrócić dobra Panin, Łąkiel, Noworielce, Wisniewiec, Czernyńca i dworzyszcz Kobanowe (I. K. 14 w.)

1419 Władysław Jagiełło na prośbę brata swego księcia Fedora Luborowicza zapisuje Lentkowi Zarebici wojewodzie żydaczowskiemu 100 grzywien na Olszowie i Kosiatynie w włości żydaczewskiej. (I. K. 14 w.)

1427 w Ostrozie hrodzie. — Witold W. Książę Chodoszowi Hłobowce na wsi Ktoia on sam osadził na rzecz Hłobowce, zapisuje 50 grzyw. (I. K. 14 w.)

1518 (1510) Książę Semion Fedorowicz Kurcewicz bratu swemu Aleksandru sprzedaje wsi ojezjany (I. K. 14 v.)

1487 Karmierz Król daje Janowi Zarebie zamek Grabów, ponieważ ojciec jego Jan Zareba z Kalinowej wojewoda Kaliski odpuścił zapisy na dobrach królewskich: Wielunin, Grabowie, Nikitacie, Kamieniu. (I. K. 14 v.)

1491 Cerkiew Ormiańska w Lucku.

1508 Alexander Holszański Kasztelan wileński.

1512 Książka Semenowa Wasilowicza Rowieńska.

(b. r.) Książę Fedor (Wasilowicz) Ostrogski daje Cerkiew Matki Bożej do klasztoru dominikańskiego (z aprobatą Króla Zygmunta 1544) (I. K. 15 v.) (I. K. 32 v.) (druk. Archiw. Sanguszk. nr. 40 str. 39)

(b. r.) Książę Holszański (b. r.) Książka 1, w Rownym. — Książę Semen Jurjewicz zapisuje żonie swej Książce Nastasze 2000 kop. na Baranin i Hłusku. (I. K. 17)

1508 (1520) Testament Książki Wasyla Jurjewicza w którym zapisuje do cerkwi Przemyskiej w Smoleńsku wsi ojezjany swej na Baranin. (I. K. 17)

(b. r.) K. Karmierz nadaje Książce Jurjiu Semenowiczowi namiestnikowi litwiskiemu dobra Baran, tak jako mu Książce Zygmunt dał (I. K. 17)

1540 Książka Alexandrowa Konstantina Ostrogskiego z synem (Konstantynem) przeciw Książce Beacie Hłuskiej Ostrogskiej. (I. K. 17 v.)

*) żyje 1544.

żyje 1553 d. 22
Aug. 1061 zapis.

1446 w Lucku. - Kozię Swidygejto Tude swemu Olichwirowi na-
daje sioto Hłuchy i rielizczę Hłay w Tuckim powiecie Torkowit =
kie sioto. (I. X. 23)

7020 (1512) w Lucku. — Książ Janusz Michajłowicz Sanguszkowicz
z żoną ruską Nastasją Semeniową Olizarowiczową osiadał w
nieboszчыk Semen Olizarowicz dobra Piataszow Ktoe (w Brze-
ciu Indykta XIV, bez roku) kupił u Książa Juria Wasilowicza Zastaw-
kiego, oddał na monaster Dermaniński. (I. K. 23 v.) (I. K. 30)
(¹⁵⁴⁴ 1544, 1549 30 Książ Janusz Sanguszkowicz Olizarowicz).
(b. v.) (1466) Indykta XIV w Brześciu. — Książ Jurij Wasilowicz Zastaw-
ski sprzedaje za 30 kop Piataszow na Wołyniu Siemionowi Oli-
zarowiczowi. (I. 23 v.) (druk. w Archiw. Sanguszkow I nr 66 str. 62)

1459. Wielki książę Sviatopłuk Bernatowi Olgerdowi marszałkowi we-
mu nadaje siola Leple i Brnichowice w powiecie Tuchin (I. K. 23).
- wieś z r. 2006 (1498) Kupił książę Konstanty Swanowicz Ostrog-
ski u Nikołaja Bernatowicza.

(6. r.) Fedor Bołbaszowie zastrawił dobrego ojczyotę: Rostoki, Kuslin
i smot stawa podhajeckiego kniazia Semenowi Wasilowiczowi
Zbarskiemu.

7024 (1516) Iwan Fedorowicz Połbaszowicz osiadał, iż ojciec jego Fedor sprzedał Rostoki i Porzeze Książu Semenu Ju: (Holozan'ski) riewiczu⁽²⁾, po którego śmierci tenże Iwan Połbas dochodził tego prawem przed Królem Alexandrem u Książyni Nastasiej zony Książa Semiona a teżczy Książa Konstantego Iwanowicza Ostrago: Kiego. Gdy Król te imiona przygodził Książowej Semenowej Juriewi: iza, po śmierci tejże Książowej Semenowej, książ Konstanty Iwa: nowicz Ostrago:ki na prośbę książyni Maryi Rowieńskiej, da: rował też imiona z Tas'ki Połbasowi (J. K. 24)

6977 (1469) w Olszaniech. - list Książonów Iwana Jurjewicza, Książa Alexandra, Książa Semena, Książa Juria Jurjewicza którzy matkę swą Książyni Uliannie Jurjewej zapisują Sielce Denirowskie. (J. K. 26)

1541) Cesarz Ferdynand Janowi Krzysztofowi hrabi z Tarnowa przy-
1541) nowa łata - i temuż panu na Rudnicy r. 1545 pozwala sprzed-
ać lub darować jak chce majątności swe czeskie. (I. K. 27)

(6. r.) - Książki Łbarasy Wasilowicze Michajło i Semen
mniejszy wyznają iż z dziadkiem swoim Książkiem Semenem
Wasilowiczem swą ojczyznę i dzielnicę Swarżow nianę, Jankow-
ce, Obarynce, Waszkowce, Opretowce, za Koskow i Szubryn-
ce, (I. K. 28) zamienili.

1568 - Lilżnie. Zapis dożywotnia wspólnego małżonków: Konstante-
go Konstantynowicza Księcia Ostrogońskiego i Zofii z Tarnowa
Kasztelaniki Kra. K. na dobrach Tarnow i Rozinow (do dóbr
Tarnowskich należą r. 1570: zamek i miasto Tarnow z przed-
mieściami, wieś Zawada albo Podgrodzie, Drawdowce, Gum-
nioka, Łędzin, Skrzyżów, Szynwałt, Wola Łogorska, Łogorza,
Zdrany, Żelechowa, Trzemeszna, Łękawica, Łękawka, Łosęba,
Klikowa, Tarnowisko, Wola Targowicka, Wieszczostawice,
Gostawice, Mikotajowice, Siemachowice, Komorow, Ostrow,
Złotobice (cz. si), Krzyż (potowa), Powszowa, Łysa góra,
Smigłow, Żukowice, Łusowice. - Rozinow zaś zastawio-
no r. 1570. - Dobra Tarnowskie zajęchali r. 1570 Tarnowski
Kasztelan czichowski, Łaski i Zborowski.

1571 Rozdział imion macierzystych pomiędzy, panią Kłodzińską, pa-
nią Maassaloką (zimą Książki Andrzeja ^{zwanowicza} ~~Kłodzińskiego~~ Maassal-
kiego), Lwem, Fedorem i Bohdanem Książkami Maassalokiemi
(dzieci ^{Fedomirza} Książki Maassalokiego i żony jego Heleny Mat-
wiejowny) - w którym Andrzejowej Maassalokiej dostały się: Żu-
row, Suraz, Onoszkowce, Lieszka, Teterowo, potow, zameczku
Chodaczow i cz. si Brerni z pasiekami, porzeczami, korodze-
czami, sady, chmieliszczami, (I. K. 31) w powiecie horodeńskim
Szubryn = Szwałki. - Diadek = Straj

1466 Piotr Janowicz starosta Tuteki oświadcza iż Olechno Potba-
szowicz ziemianin Krzemieniecki majstrosi Chodaki i Teterowki
w powiecie Krzemienieckim, które osadził, sprzedał dwukrotnie Boho-
witynowiczowi pisarzowi królewsk. Kłucznikowi beresteckiemu za
600 Kop. (I. K. 32)

1444 w Łucku - Swidrygajło Książce lit. daje Bohachajtu Olechnowiczowi na
wieżniarstwo ródka Czeżinoway, Krasitow nad Stuzą, Zacharowce na Bozie,
Kotwinię nad Borkiem, w Krzemienieckiej włości (I. K. 37)

1558 w Wilnie - Podział majątności Kniazia Semena Juriewicza Olszan-
skiego Hłolnika W. X. List między jego potomki: a) Kniaź Bohdan
Wasilewicz Lotomirecki, Michaił Kozinowski (Syzkiewicz?) i Olizar
Kierdej (Wydowski) z małżonkami ich dostali: Zamek Dąbrowski;
Wysoko oraz na Litwie: Szoroty, Krosty, Bolniti. b) Ostafij Wo-
towicz z małżonką jego i siostrą jej rodzoną panie Korsakową
i pp. Nikołaj i Bohdan Łapichowie dostali drugą część. c) Kriż-
na Kuzmina Nastasja Zastawka, Kniaź ~~Władysław~~ Alexander Swano-
wicz Potubiniński z żoną swą, dostali: zamek Hłusok, Dwory Olszany,
Stankow, Żytyn. (I. K. 44)

1561 Kniaź Iwan Fedorowicz Czartoryski Dzierżic Sarny.

(6. r.) August d. 15 Indykta 72 Stupnie. - Rozgraniczenie przez rozjezd-
cow od Koisia Swidrygaia wystanych, między Fedkiem Kanderzan-
em hospodarkim a Danielem Wotaszynem o ziemię Stupieńską; Mossi-
wranie odprawili Fedku, a na Wotaszynie wzięli perejezon (Kory?)
io Kop od Hospodara zatożonych. (I. K. 46 v.)

6982 (1474) w Lucku. - Fedko Kozłowski sprzedaje sioto swe Stupno
Andruszku Fedorowiczu (I. K. 47).

7020 (1512) w Lucku. - Kniaź Jamosz Michajłowicz Sanguszkowicz
i żona swa Kniahynia Nastasja córka Semena Olizarowicza oświad-
cza, iż nebożuryk Fedko Olizarowicz namiestnik Krzemieni-
czan diadziom jego, Kupit Stupno u Fedka Kozłowskiego. (I. K. 47)

1553 Feodosij w Tadyka Tucki.

1461 w Lucku. - List Iwaszka Diczka Wasilowicza na pergaminie po (Archiw Sanguszk.
I nr. 56 str. 53)
rusku z pieczęcią przywiesistą w którym wyznawa iż sprzedał
swój ojczysty dwór i sioto Rowne (i Korlin) ^{w Tuckim powiecie} Kniaziemu Semennu Semen Wasilowicz
Wasilowieru Nieświżkiemu za 300 Kop szerokich groszy ces-
kiej licaby. (I. K. 52) - Król Zygmunt w Wilnie 1507 potwierdza
posiadanie Rownego Kniahyni Jorarynie Semenowej Rowien-
skiej. (I. K. 52). ^(ok. 1485) - 6. r. w Brzdechowie, Indykta 3, Kniaź Fedor Wa-
silowicz Zbarski wyznaje iż był winien Kniahyni Semenowej Ro-
wienkiej diadzi (Strijenka) swaj 2000 Kop i ze imiona swe Studzianky
i Stawki zapisał jej za 200 szerokich Kop ceskiej monety, pokijtownego
długu nie miał. (I. K. 52 v.)

Semen Wasilowicz
Nieświżki (brat)
Kniaź Zbarski

(Druk w Archiw
Sanguszk. I
nr. 119 str. 120)

6975 (1467) - List Książa Juria Fedkowicza Siewickiego którym żegna-
je iż najął za żonę Nastasję dwórkę p. Iwana Musiaty za którą
wziął 150 Kóp, a on zaś tej swej żonie Nastasji zapisuje 300 Kóp
szerech groszy na swych ojczystych i dziedzicznych dobrach: Za-
borolu, obydwa Łytynach, Korlinie, Perskowym Dworze. (I. K. 52v.)

6991 (1483). Testament kniazia Semena Wasilewicza Sottana ojczyca
Zbaraskiego którym na swej dziedzicznie Grodku i na przysiołkach
Klementow i Biehor~~ni~~ zapisuje Ku Przeczystej w Dieczarze
100 Kop groszy, a po cerkwiach na sorokono~~sty~~ (anniversarze) 100 Kop.
Dziwkom swym zapisuje 200 Kop na jego dzielnicę w powiecie
zbaraskim, którą dzielnicę przy pierwszym podziale z dwoma
braćmi kniazem Wasilem i kniazem Semenem otrzymał;
podział ten mają jego bracia trzymać dokad by z Moskwy nie
przyjechał; s^{tu}gom swym zapisuje 50 Kop Romanowi na Do-
brynin i Karajowicach, 30 Kop Omelianowi na Obarowie; i se-
ladz niewolna wolno wypuszcza. (I. K. 52 v.)

6981 (1478) w Mamiowie. - Dział kniaria Semena Wasilowicza Zbaraskiego i Kniatyni Wasilowej Zbaraskiej i synów jej spół-
na rękę z Kniaziem Michailem i z Trzema Kniazi Semenom
i z Kniaziem Fedorem, w którym wyznawają, iż się podzielili
Kniazia Łotana dzielnicą: Kniaziowi Semenu dostał się w Tuc-
kim powiecie Horodek i rieliszera: Biehoń, Karajowice, Do-
bryn, Klementów, Obarów. Kniatyni Wasilowej i z drugimi
dostał się Wioniowiec z przysiótkami i rieliszarami, Ktemu:
Taras, Łopuszna, Błazynowce. Przytem urynili granice
między Maniewem a Wioniowcem. (na pergam. po rusku z 8 pieczęciami)
Oryginał w bibl. Bjorlin. 25.

6985 (1482) w duchu = karmierz Krol pozwala, aby wedle zapisu p. Oliza:
ra Szylowicza starosty Tuckiego marszałka ziem wotyn'kich, zona jego
Fedka zapisata diewce ^(nie wd) Fincachyni Semenowej Rowieniskiej imie:
nie Chouin. (I.K. 53 v.) ^{Archiw. Languszk. nr 91 str. 88}

(b. x.) Książki Maria Semenowa Rowieńska za rozkazem mgia swe-
 + Dnia 8. Kijew. 15. 8. 53. v.)

2. 14. 1941 go zapisał się do Kwasitow Ku monasteru Drohobuskiemu. (L. K. 53. v.)
 6989 (1481) (6. r.) list jednolity Książa Michajła Kwasitowicza - Stryjowa swą Książynią
 (orka Książa Stryjowa) Marię, Semenovą i zięciem jej Semem Juriewiczem Książem; na czci Seme-
 nowej i jej zięcia przypisał Horodek; na czci Książa Michajła - Marię, Książę-
 bowiec, Prudmirka, Borsukowce - Włknie (z Stryjowem) (L. K. 53. v.)

11. Maria (Corka Elizara Tuto
wiera) wdowa po Semeni
Harikewizu Kutoden Kim
Knyaziu Zbaraskim).

(1475) iżulia

(b. r.) Indykta 8, w Łucku. — Dział dobi dzielnicy kniazia Soltana, przez dzielców od Króla Kazimierza wysadzonych, między kniazem Michai: Tem Wasilowiczem i stryjem jego kniazem Semenem Wasilowiczem: Kniaź Borichaito dostał Wsionowiecki horod z przysiótkami i Łaras; Kniaź Semen wziął: Grodek, Żolaniowo z przysiótkami i Łopuzno. (I. K. 53 v.) (druk. w Rukh. Jangorsk. I. Nr. 74 str. 63) Brygyn. w bibl. Groling. Knił.

1546. Król Zygmunt August potwierdza Kozzynie Plinie Ostrogskiej i córce jej Holszce własności majątkowi: Rowne, Passowo, Koninichy, Skokowce, Ldyuzki, w Łachowie Zehyrzycz i inne wsie które Swarż: Ko Dyuzko Wasilowicz sprzedał kniazin Semenowi Wasilowiczowi Kiewiowskiemu, Ktemu: Krasitow, Kornino, Kłodno, Beresany, Passow, Staw Passow, Stawne Aristow, Łachowo, Łoczapy, Nowohorodczycze, a to wedle listu Kozza Swidrygajta. (I. K. 54)

1548 w Ostrogu. — Beata z Kosałka Ks. Ostroga funduje Kosiół i plebania w Rownym. (I. K. 54)

1585 Wojciech Starzechowski z żoną Zofią z Łaska.

(b. r.) w Wilnie, Indykta 2. — Kniażyni Maria Semenowa Rowieńska odstępuje sioto Bogdaszowo Kpiciu Konstantemu Swanowi: yu Ostrogskiemu hetmanowi W. I. Lit. za wyraźnym rozkazem Aleaxandra Wielkiego Kozza Litew. (I. K. 55 v.)

(b. r.) Archimandryta Piezarski zeznaje, iż kniaź Siemion Jurjewicz Ołozanowski zapisał do monasteru Piezarskiego sioto Wolnicę pod Hłtuskiem, co Kozzine Konstantyn Ostrogski potwierdził; a Kniażyni Siemionowa Nastasia zaś zapisała dwór swój Hłrodek, za co trzy kroć do roku pamić będą czynić za te zeszte dusze (I. K. 56)

1512 w Przesai — Zygmunt Król nadaje Kniażyni Semenowej Wasilowicza Rowieńskiej dwa dworzysze na Krasnem: Stępa: nowskie i Małaszczynskie. (I. K. 61)

1461 d. 23 DeKabria, w Łucku. — Woaszo Dyuzko Wasylewicz sprzedaje sioto Rowne w powiecie Łuckim za 300 kop grozy szerokich czestkiej liczbę kniazin Semenowi Wasilewiczowi Ziewickomui. — Świadek Kniaź Swan Borysowicz Zwiakowski.

1481 Maria (córka Fedki żony Ołozara Szytowicza Starosty Łuckiego) Kniażyni Rowieńska (+1518) wdowa po kniazin Semenie Wasylewiczu Ziewickim, z córką Anasztazją żoną kniazia Semen Jurjewicza Hłozanowskiego Starosty Łuck. zbudowała zamek imię Rowne.

1522 w Wilnie. — Xiążę Konstantyn Ostrogski hetman W. X. Lit. zega-
je listem swatowskim, iż użyczył znowu z Księżną Nastasią Michaj-
łowiczową Stucką (wdową po Symeonie Michajłowiczu Książu Stuckim)
i z synem jej Księżciem Jurjem, z strony wzięcia córki jej Alexandry
w stan matzieski, obiecując jej zapisać wiano na trzeciej części dóbr,
gdzie też wspomina Książa Słijego którego miał z pierwszą
matzieską. (I. K. 8 v.) (po rusk. na perg. z 7 pieczęciami)

1527 w Krakowie. — Xiążę Konstantyn Iwanowicz Ostrogski zapisuje swej
matziesce Książu Alexandrze Stuckiej 6000 Kop na Turowie, Siaty-
wie, Krupej z Poworskim i Kotowym, na Tarasowie. (I. K. 47 v.)
(po rusk. na perg. z 5 pieczęc.) — 1527 w Krakowie, Król Zygmunt I
potwierdza wiano Księżnie Alexandrze Ostrogskiej (po rusk. na perg.
z 1 pieczęcią) (I. K. 51 v.). — 1528 w Wilnie, Król Zygmunt I potwier-
dza oprawy Księżnie Alexandrze Ostrogskiej (po rusk. na perg. z
pieczęcią) (I. K. 60) ^(na Turowie) — 1528 w Wilnie, Król Zygmunt I potwierdza da-
rowiznę majestności Stowienisk, którą Konstantyn Iwanowicz Książ
Ostrogski hetman W. X. Lit. matziesce swej Alexandrze Stuckiej uży-
cił. (I. K. 76.) — 1528 w Wilnie (Oprawa wtóra). Xiążę Konstantyn
Ostrogski hetman W. X. Lit. matziesce swej Alexandrze zapisuje wiano
6000 Kop groszy lit. na Turowie, Siatywie, Krupej, z Poworskim,
Kotowym, na Stowienisku i Tarasowie (na perg. po rusk. z 8 pieczęc.)
(I. K. 70)

1508 w Smolniancech. — Król Zygmunt Książu Konstantynowi Iwa-
nowicz Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. nadaje na wieczność za-
mek i miasto Turów z dobrami Strozowce, Dymy, Gielowce, w powie-
cie Turowski, które przedtem zdrajca Glinoski dzierżał. (po łacin.)
(I. K. 69 v.)

1507 (1499) w Wilnie. — Alexander W. I. Lit. nadaje Książu Konstantynowi Iwa-
nowicz Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. dobra Złotahel w powiecie Kijof.
które przedtem dzierżył Książowie: Wasili i Andrej Semienowicze Dżur-
kelscy. (I. K. 68)

1494 Alexander W. I. Lit. nadaje Książom Michajłowi i Konstantynowi Iwanowi-
czom Ostrogskim dobra Łotonne.

1487 Dobużynny zamex Książów Kobrynokich [dziś miasteczko Porzina, na
północ od Kobrynia].

1420 Kamen (Kamień Pothanowski dziś miasteczko Tschilpol w powiecie Starokonstanty-
nowskim).

- a) Książ Semen dostał dwór Mianów z sioty i przysiotki, sioto Łopuszne, dwór Hlorodek z sioty i Studzienkowce zielizae. b) Książ Michajło z bracią dostał twierdzę Mionowicz z sioty po wyje Horyni aż do granicy Oleskiej, sioto Łaras. (Archiw Sanguszk. I. 75 str. 81)
(Org. w. lib. Sanguszk.)
- 1446 w Łucku. — Swidrygato W. X. Lit. Frydrusowie Herbertowicz z Felcztyna nadaje Czerniechów w łbarskiej wotoci, wotynskiej ziemi z przysiotki, Mszaniec, Czerniechówkę. (I. K. 62 v.) — Król Zygmunt pozwolił 1529 w Wilnie Koziści Konstantemu Swanowiczowi Ostrogskiemu osadzić miasto Czerniechów na prawie magdebursk. z myt. i jarmarkiem.
- 6013 (myśka powinna być 7013 = 1505) w Krakowie. — Król Alexander po: twierdza Fedkowi Daszkowiczowi posiadanie dóbr w powiecie bractan: siota Kleszczów, Sandyrow, Trystaniec, Tyurów, Wolkówce, Dnestrowce, Siemiszura, Brynie, Koszynów na rzece Szelnicy, Zburowo, Peraboce na rzece Ruzanie, Leniowo, Michałowo i inne wroczynsa (I. K. 66 v.)
- 1537 w Łucku. — Książ Andrzej Fedorowicz Czetwertynski z żoną Maryją sprzedają połowę imienia dziedzicznego: Chłapotyń, Brycz, Berezdów, Sujemiec, Rohaczów Książce Fedorowi Bndrejowiczowi Sanguszkowiczowi, (I. K. 67) marozatkowi ziem wotyni, sterosi włodzimierz, (który te dobra 1537 Kn. Ilii Konstantynowiczowi Książce Ostrogskiemu) — 1537 w Włodzimierzu, Książce Swanie Michajło, Swan, Wasil Fedorowicz Czetwertynski z matką Książką Heleną potwierdzają (jako synowcowie) sprzedaż dóbr Chłapotyń przez (swojego stryjka) Kn. Andrzeja Fedorowicza Czetwertynskiego.
- 1459 Swidrygato W. X. Lit. nadaje za usługi Hrynówowi sioto Hrapon w powiecie turrowskim. (I. K. 69 v.)
- 1531 w Niepolomicach. — Zgoda przez Króla i Rady Król. uczyniona po śmierci Ks. Konstantyna Ostrogskiego pomiędzy Iżing Alexandrą, Sucką, którą matką tegoż Ks. Konstantego, a X. Ilii Bndrejowskim (I. K. 8 v. — i I. K. 70) — (po rękach na papierze z pieczęcią Zygmunta Augusta)
- 1544 w Przesławie — Dekret Króla Zygmunta między Alexandrą Konstantynową Ks. Ostrogską, hetmanową W. X. Lit. a Piotrem Michajłowiczem Bojary: nem omajtraci Korotajce pod Turawem. (I. K. 69 v.)
- 1556 w Wilnie — Król Zygmunt August pozwala Koziście Alexandre Konstantynowej Ostrogskiej osadzić miasteczko Smidyn z łogiem tygodniowym. (I. K. 70)

42
(b. r.) Książowa Juriewa Swanowiczowa Dubrowicka Mariaja
Andrzejowa ma sprawę o Furów z Alexandrą Ko. Ostrogską.

1561. (b. r.) Książka Kuzmina Zastawka robi zapis 8000 Kop. na mies-
cie Hłusku i Rygowie córce swej Książki Prastoryskiej.

(b. r.) Dymitr Putiatycz wojewoda Kijów. (za Króla Alexandra)
Niemierycz wojewoda Kijów. (za Króla Zygmunta I.)

(b. r.) Jan Jakubowicz Niemierycz namiestnik Kijów. (za Króla Alexandra)

1519 w Ostrogu. — Książka Konstanty Swanowicz Ostrogski hetman W. X.
L. robi zapis do cerkwi S. Borysa i Hłeba w Nowogrodku Kry-
Tozanom. (I. K. 74 v.) i r. 1521 do cerkwi Upienia Przemyskiej

Bożej Matki w Wilnie.

1459 w Wilnie — Alekso Dowojnowicz Kasztelan Trocki zapisuje wiece (or. w Archiw. Sanguszk.
fer. 34 ante domini, 1459 w Wilnie) 753 str. 50)

Saradowia na wiano córce swej Barbarze alias Wasie (w powie-
cie minskim) — która zaś r. 1470 odstąpiła bratu swemu Swanowi
Złoczyn działy w powiatku Kijowskim, a ten zaś r. 1478 sprzedał Wasiu
Dubczu. (I. K. 76 p.)

(b. r.) Książka Elia Konstantynowicz Ostrogski zastawia w 6000 Kopach
zamek swój mawierzysty Kowne. (I. K. 83 v.)

(b. r.) Książka Andrzejowa Ulianna daje ród Dymitrowo i tudże
swemu Duplezycowi. (I. K. 84)

(b. r.) Duchownica (testament - zapis kościelny) Książki Wasila Jurie-
wicza Ołozńskiego w której do Monasteru Pienarskiego Ki-
jowskiego zapisuje ród Szewcow, a do monasteru Smoleńskiego
ród Stowien, Biepnice. (I. K. 84)

1529 w Wilnie. — Bohuchwatowa Dymitrowiczowa Bohdana Wieliz-
Kowna z synami Wasilem, Swanem, Andrzejem, Jakubem i z córkami
swymi Anna, Katarzyna, Barbara, Apolonija sprzedaje imienie
Romanowo w powiecie żytomirskim za 1000 Kop groszy Konstantemu
Swanowiczowi Książce Ostrogskiemu hetmanowi W. X. L. (I. K. 82)

(b. r.) Indykta VII, w Trocach. — Kazmierz Królewicz pol. Wielki. L. lit. pisze list
do Książki Wasila Książki Ostrogskiego o przywrócenie Korcia
do Kijowa dopokąd by starosta był na Łucku, a gdy będzie starostą
na Łucku, tedy Książka Wasil wwiąże się w swoją ojczyznę Korzec. (I. K. 81 p.)
(na papierze po rusku)

(o. 8.) - List księcia Alexandra Jurjewicza (Dubrowickiego) pana wileńskiego (karatana?) w którym pisze iż mając dział z niewistką swoją Księżyną Drostową Semenową Juriewiczową, i z ziemią swoimi Księżem Konstantynem Iwanowiczem Ostrogskim i z żoną jego a brataną swoją Księżyną Anną, puszczył też bratanie swą trzecią część wSTEPENIU. (I. K. 84)

1539 w Krakowie. - Król Zygmunt księciu Słui Ostrogskiemu wojewodzie trockiemu starosze bractwa i winniak. za postugi znacane ojca jego hetmana W. X. d. potwierdza wygotkę przywileje na dobra jego jako to Zamek i miasto Ostrog, Krupa, Brodów, zamek i miasto Potonre, zamek i miasto Dubno i Swan, zamek Krasitow, dobra nieruchome wystuzone u Króla Aleksandra: Zdiel i gdzie Książę Konstantyn zamek zbudował, dobra Olizarowskie Zdobicia u tegoż Króla wystuzone, dobra Chłapotyń które Książę Słui dostał od Księcia Fedora Languszkowica w zamian za Poworsko; wszelkie dobra ^{nie} były działy jego Książę Iwan, Ojciec, albo Książę Michał, albo sam Słui. (I. K. 22)

1559 Konstanty Konstantynowicz Książę Ostrogski zostaje wojewodą kijowskim. 1559.

1590 Genealogia Książąt Ostrogskich po polsku pisana.
Genealogie Książąt Wołoskich jako też Zbaraskich z latami skomputowanemi na liść laską, z moskiewską i ruską także z Indykty.

Król Zygmunt I dekretem swym w Wilnie d. ii Januarii
1541 umarzając spory o roine Krzywdy, skasował testament
ks. Eliasza Ostrogskiego (+1539), przyznał młodemu księciu
Konstantemu Konstantynowiczowi Ostrogskiemu lata zupeł-
ne, to jest lat 15 wedle lietu ojcowskiego, przysądził te-
muż potowic, dóbr ojczystych, księżnie Beacie Słonej wdo-
wie trzecią część dóbr męza, dwie części zaś księżniczce Hłoz-
ce na wychowanie i na spłacenie długów zmarłego księcia
Eliasza. Księciu Konstantemu przysędzono te potowic: zamki
Dubno, Drohobuz, Zdybel, Krupa, Zwiabel, Zdobica; księ-
nie Beacie zaś z córką Hłozką zamki Ostrog, Potonne,
Krasitow, Czudnow, Nowostawce, ^{9^{ty}} ~~przez~~ ^{przez} króla ko-
misarze Jan Lutomiński dworzanin król., Stanisław Pal-
cowski, Piotr Zahorowski d. 12 Maja w Ostrogu uczylni
podział dóbr pomiędzy księżną Beatą i jej córką Hłozką:
księżnie Beacie jako trzeciej części wyznaczili zamek i miasto
Ostrog, a księżniczce Hłozce zamki: Potonne, Krasitow,
Czudnow z wsiami.

Księżna Eliza Konstantynowicz Ostrogski w Krakowie r. 1539
zapisał swej matronce Beacie z Koscielca na trzeciej części
dóbr swych 33,082 zł. p. wiane i przywianku.

R. 1559 w Krakowie księżna ~~Eliza~~ Beata Słona Ostrogka
księciu Semenowi Jurjewiczowi Stuckiemu mżowi córki swej
Hłozki puszcza zamki: Rowne, Chłapotyń, Sutyjow, pot Ste-
pania, Zamek Ostrog, Januszpole, wymowiwszy sobie tyko dożywocie.

R. 1565 w Piotrkowie Księżna Beata z Kościelca Żłina Ostrogska matronkowi swemu wtoremu Olbrachtowi Łaskiemu darując swą oprawę wiana 33082 złp. na dobrach Ostrog, Kopis i Olszany, jako też zamki Łowne, pot Stepania, Bereadow, Saliyow na których miała zapisane 80000 Kop oraz zamki Potonne, Krasitow, Caudnow, Szubynce, Suza, na których miała zapisane 20000 Kop groszy, i zamek Kłodno i Czerniechow na których miała zapis 20000 Kop gr. procz tego darowała mu wszystkie swe ruchome rzeczy i Klejnoty - co Król potwierdził 1565. - Wszystkie te zamki Olbracht Łaski r. 1570 darował Królowi Zygmuntovi Augustowi, w Warsza-

F Król Henryk na sejmie Koronacyjnym w Krakowie 1524 dobra te Księżnie Hłosce, wojewódzinie poznań. przyjął. Opiekunem Hłopyki był wtedy Konstanty Konstantynowicz, Kr. Ostrogski wojew. wódca Kijów.

wie, zainicjuwszy znaczne wprawy długi na te dobra. F R. 1582 Orzandat Króla Stefana o postawienie na sejm Księżny Hłoski (Ostrogskiej) wojewódziny poznań. z powodu czwci w dom Zbaraskich, Potyckich, Woronickich, Hłoszańskich po niej należącej. (Sumariusz Ostrogski I. Karta 18)

R. 1583 Opowiesć o śmierci Księżny Hłoski (Ostrogskiej) wojewódziny poznańskiej przed Księgami Włodzimierskimi. (I. K. 18) - R. 1582 Przykazanie śmierci p. Wojewódziny poznańskiej.

R. 1594 Pani Wojewódzina Wileńska, Księżna Hłoska (?) i Księżna Janusz Radziwiłł Kurluj (Konstantego Ostrogskiego) wojew. de ~~Kijowsk.~~ Kijowsk. z Klejnotów i sumy z starostwa Tryjskiego (I. K. 18 v.)

R. 1594 Wojewoda wileński z matronką i synem wyrzekają się spadków po Wojewódzinie poznańskiej (Hłosce z Ostroga) (I. K. 19)

R. 1546 w Wilnie - Jan Juriewicz Hłebowicz wojewoda wileński i Piotr Zbożniński Kasztelan matozofski, ochmistrz Królowej, godzą Księżną Beatę Żłina Ostrogską i jej córkę Hłoską z Kurmazem Iwanowiczem Księciem Zastawskim o trzech czwci imienia Zastawskiego zięciu Żłi Ostrogskiemu zapisaną. (I. K. 68) - Jeszcze r. 1559 była sprawa o to z Księciem Januszem Kurmiezem Zastawskim.

(6. r.) Ks. Hłoska z Ostroga wojewódzina poznańska oddaje się w opiekę Księciu Konstantemu Ostrogskiemu wojewodzie Kijów. i porzuciła dobra swe za 150000 Kop wydzierżawić.

Summarysz praw, przywilejow i roznych danin od H. Krolow
Polskich i W. Xiążąt Litewskich osobom i domowi Xiążąt Schmion,
Ostrożskich, Zastawskich, Sanguszkow i ich antecesorom, pi-
sany z Xiżgi dawnej wszystkich Spraw Xcia Jmci Konstantego Kon-
stantynowicza Ostrożskiego wojew. Kijow. r. 1594; przepisany
poniej r. 1690 z tej Xiżgi niedawno wynalezioniej w pearnem Archi-
wum dla wiadomości dalzej potrzebujacym powtornie przepisany
r. 1776. Rękopis in fol. Str 1-480.

- Spisanie genealogii albo rodzaju xiążąt Ostrożskich po rusku; pi-
sanie genealogii xiążąt Oleszniekich po łacinie; pisanie genealogii
potomkow kniazia Wasyla Sierwieskiego. (Zaszykut 7) (Str. 30)
- 1584 d. 29 Augusta, w Lublinie - Krol Stefan nadaje Januszowi Konstan-
tynowiczowi Xiżciu Ostrożskiemu wojewodzie Kijow., wojewodztwo
wotyńskie; - r. 1591 d. 22 Julii w Krakowie dostaje starostwo bogu-
stawskie; - r. 1593 fer. 4a post dom. Reminiscecie Cracoviae, Kaszte-
lania Krakowskiego; - r. 1593 d. 15 Sentybr. Starostwa Kanionowskie i yer-
kawskie; r. 1603 d. 3 Marca w Krakowie, starostwo włodzimierskie
przesłane mu dojoja
- 1592 Księżna Elżbieta Ruzyniska ^{pradzi} Januszowi Xiżciu Ostro-
żskiemu wojewodzie ~~wołyńsk.~~ wotyńsk. uroczyszcza i horodyszcza
Skunny nad rzeką Skwirą, nad rzeką Zastawicą Buki.
- 1620 d. 28 Novembr. - Franciszek na Ostrogu Księża Zastawski dostaje
w sukcesji Dubno po Księżu Januszu Ostrożskim Kasztelanie Krak.
dziadu swoim - opiekun jego Alexander Bogusław Potkoza Radoszewski
biskup Kijow.
- 1625 Fundacya ~~Włodzimierskiego~~ w Dubnie Klasztoru Bernardynów
przez Alexandra xiżcia Zastawskiego wojewodę bractaw.
- 1688 Fundacya Klasztoru Karmelitanek w Dubnie przez Teofila
xiążąt Zastawskich Lubomirskich, dotacyja r. 1702.
- 1725 Erektacya kościoła farnego w Dubnie przez Pawła Karola Sangusz-
kę marszałka w. x. lit. i jego żonę Mariannę z Lubomirskich.
- 1572 d. 8 Augusta Fundacya monasteru Czystoho Chrestu Ob. Bazyli-
now w Dubnie przez Xiążąt Ostrożskich (zwany też Sw. Spasa)
- 1567 d. 24 Maja - Fundacya monasteru Ob. Bazylianow w Dermaniu przez Kon-
stantego Ostrożskiego wojewodę Kijow.

- 1512 Książ Janusz Michałowicz Sanguszkowicz z żoną swą
Anastazją Siemionową Olizarowiczówną a wnuczką Fed-
ka Olizarowicza namiestnika Krzemienieck.
(około 1543) Teodor Juriewicz Sangusko marszałek ziem wołyń.
Starosta włodzimiers. (?)
- (b.r.) monaster J. Michała w Stepaniu.
- 1603 Dział dóbr mających między braćmi Książkami Ostrogo-
skimi: Janusz kasztel. krak. dostaje: Przeworsk, Tarnopol,
Skrzyszowice, Roznow; - Dominik Alexander wojew. wołyń.
dostaje dobra Starosiodłkie, Tucholskie, Opalowskie, Kienior-
kowskie, Kowalskie.
- 1499 d. 10 Julii w Wilnie. - Król Alexander nadaje wsię Lanionce w
województwie kijows. Iwaszkowi i syni Januszowi Deniszkowiczowi
- 1555 Piotr i Anastazja Deniszkowie maitonkowie sprzedają dobra
Czartorya, Lanionce, iedliższe Supaczowskie, Jaworową Pio-
tkowi Michałowiczowi Siemaszkowi chorążemu tuck.
- 1555 Andrzej Michałowicz Sangusko starosta tucki.
- (b.r.) Król Zygmunt nadaje Litwinowi Książce Teodorowi Czartoryskiemu.
Dział między Janem i Alexandrem Książkami Czartoryskimi dóbr
Klewenia, Białogrodek, Szepel, Chotopow, Czarukowa, Litowia,
Sielca, Soltysyna.
- " " Książce Jerzy Czartoryski sprzedaje klusę Czartorya za 33000 zł
Kolmowskiemu - który takowe sprzedał Kr. Ostrogskiemu.
- 1620 d. 7 Novembr. - Franciszek Alexandrowicz Książce Łasztowski
ukleśor dóbr Janusza Książki Ostrogkiego kasztelana krak.
- (b.r.) Fedora Bohuszożona Bronicka wojewodzina kijows.
1446 d. 14 Julii w Lucku. - Książce Swidrygatto nadaje sioto Włuchy
i iedliższe staże Olefiowi i synowi swemu.
- 1612 Fundacja klasztoru Franciszkanów w Międzyrzeczu przez
Janusza Książki Ostrogkiego kasztelana krak.
- 1583 Sukcesorowie po Książkach Ostrogskich przez zony pp.
Lapichowie, Bonar, Aleksander Lotubinski, Kierdej Wylotki,
Książ Januj Zwanowicz Czartoryski i Książyni (Maria) Kurbska.
- 1583 Leduchowski wojny tucki.
- 7018 (1810) Książ Semen Fedorowicz Kuresewicz bratu swemu Alexan-
dru sprzedaje dwie czasy ojczyzny swej za 100 Kopy.

1507 w Grodnie. - Król Zygmunt I potwierdza Księciu Ale-
xandrowi (Jurjewiczowi Księciu Holszańskiemu) panu wi-
leńskiemu, potwierdza imiona Stankow i Łyżyn, jako też część
matki swej żony Jurjowej, i spadek dziada swego Księcia
Wasyla (?), które mu jego brataniec Książę Jurji (Szwanowicz
Dubrowicki) ustąpił w zamian za dzielnicę Stepańską jako
też Włuska i Olszan, które miały przysługiwać Księciu Aleksan-
dra. (II str. 300)

(b. r.) Książę Słia Konstantynowicz Ostrogski zapisuje żonie swej
Bożenie (z Koscielek) zamek i miasto Stepan (które ojciec jego
dostał od Króla, Hordock, zamek Kupiony Łatygow i Zarszeczko
z potęgą Porblina, zamek Chłopotyn. - Vidimus i potwier-
dzenie tego zapisu przez Króla Zygmunta Aug. w Włocławku 1547.

(b. r.) Król Alexander nadaje do Stepania majętności Książcy
Semenowej Jurjewiczowej Nastaszy (?), dwa jarmarki.

1502 w Nowym dworze. - Król Alexander nadaje Książcy
Semenowi Jurjewiczowi z Olszan starostwo Tuchkine imieniem
Hłotwin z 4 dworami w powiecie Tuchkim. - Potwierdza
to Król Zygmunt I Książcy Semenowej Jurjewiczowej Nas-
taszy r. 1531. (?).

1511 Książę Jurji Szwanowicz Dubrowicki.

1521 Paweł Książę Holszański bisk. Tuchki daruje część swą w
Olszanach, Łtusku i Romanowie Książcy Konstantemu
Szwanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit.

1541 Książcy Janusz i Włodzimierz Jurjewiczowie Dubrowiczcy
upominają się o Stepan u Książcy Słii Ostrogskiej.

1537 Dekret Króla Zygmunta pomiędzy Jurjem Mikołajewiczem Ra-
dziewiczem panem wileńskim a Książcą Słią Ostrogskim z powodu mał-
żeństwa, w którym z powodu niewstąpienia się na terminie, Król Książ-
ca Słia wolnym czyni od wszelkich zobowiązań. (II str. 265)

1497 Król Jan Albert prosi Stanisławowa Jerockiego wykupić zamek
Bieł z 19K potomków Zbigniewa Włodzisławskiego.

Cycon

1541 Kniaziowie Janusz i Włodzimierz Dubrowiczcy upominają się u xiężny Beaty Hliny Ostrogskiej o Stepan, Zofotynów, Zodo-
lang, Horbakow, Hłusk. ^{niebopayka}

1558 Dział potomków kniazia Semena Swanowicza Olszanoskiego
Hłownika W. K. lit. majstrosciami jego: a) kniaz Bogdan Wasilowicz
Sotomerecki, Bohkotaj Korotinski, Olszar Kierdej z matzonnkami
dostali zamek Dębrowicki i Wysocko z woiami ~~bratami~~ na Litwie
~~Bratysławy~~ Krosty, Poolniki, dostal Ostap Wotowicz z matzonnka-
rów i siostra jej urodzona pania Korsakowa, Bohkotaj i Bogdan
Lapichowie. c) Kieżina Nastazja Kozminowa ^{zawsza} z ^{kniazem} Olszanoskim
i kniaz Alexander Swanowicz Potubinski z żoną ^{kniazem} (dostali)
zamek Hłusk, Olszany, Stanhow, Zytyn, Borzyn, Polipowy
i Rydzewa potowstę którą na wieczność kniaz Jurij Dubrowic-
ki odierzał. (Ten Semen Swanowicz Olszaniski + 1556)

1507 w Wilnie. - Zygmunt I potwierdza Kupno Równego przez
Kniahynię Marię (?) Semenową, z wolności od podwod. (II str. 310)

6977 (1469) ^{W Olszanisk.} list kniazion Swana Juriewicza, kniazia Aleksandra,
kniazia Wasyla, kniazia Semena Juriewicza którym matce
swej kniahyni Ulianie Juriewej odstępuje Siela, Dynewka
z ludzmi. (II str. 386)

7078 (może 7018 = 1510?) - Testament kniazia Wasyla Juriewicza
w którym do Cerkwi Przewyższej w Smoleńsku zapisuje w majstrości
swej Barani sioto Sowa z ludzmi ciągłymi. (II str. 389)

(b. r.) Duchownia kniazia Wasyla Juriewicza Olszanoskiego w której
zapisuje do Monasteru Pieczarskiego Kijowskiego imienie Szeniew,
a do Monasteru Smoleńskiego siota Danniki, imienie Stowien
i Baraniuse. (II str. 390)

(b. r.) Indykta I w Równym. - Kniaz Semen Juriewicz zapisuje żonie swej
Baraszi przeciw jej ojczyźnie a wienie, 2000 kop na swych imionach
Barani i Hłusku. (II str. 389)

1529 Archimandryta Pieczarski z woyotkin Kryłosem wyznaje, iż nieof-
czyk kniaz Semen Juriewicz Olszanoski z matzonnką swą Nastazją
zapisal do Cerkwi monasteru Pieczarskiego danie miodową i groszową w
imieniu Wolniki w Hłuskiej włości a Kniahyni Nastazji zapisal dwój swój
ojczysty Horodek, co też zięć ich kniaz Konstanty Swanowicz Ostrogski potwier-
dził, obcajuje więc co roku modlić się za nich. (II str. 389)

(6. r.) List króla Kazimierza do Kniazia Juria Semenowicza Namiestnika Lwowskiego.

(6. r.) Dział pomiędzy kniazem Alexandrem Juriewiczem (Dubrowickim) panem wileńskim - a niewistką jego kniahynią Nastazgą Semenową Juriewiczową (Holozańską) oraz zięciem jej koziem Konstantynem Swanowiczem Ostrogskim i żoną jego a bratanicą swą kniahynią Anną: kn. Alexander dostaje trzecią część dóbr litewskich, a kniahyń Nastazga z córką trzecią część dóbr wotynskich w Stepanin, Horda: Kowie, Podolanach, Zlotyjowie, Romanowie. (II str. 390)

1521 Król Zygmunt I potwierdza dział części ziem wgrzyńskich przez nieboszc. Kniazia Alexandra Juriewicza (Dubrowickiego), z nieboszc. żoną swą nieboszc. kniahynią Nastazgą Semenową Juriewiczową Holozańską i zięciem jej koziem Konstantynem Swanowiczem Ostrogskim: kn. Alexander odstąpił Nastazgi część w Stepanin Kłosa na nią miała przypaść kniahyń Nastazgi i jej córce; a kniahyń Nastazga zaś odstąpiła kn. Alexandrowi część w Stan Kowie oraz połowę po zmarłych braciach (męża) kn. Alexandrze, kn. Wasyliu, kn. Jurym Olozańskim w Olozańach, Szeszalach, Hłutoku, Romanowie. (II str. 393)

1507 w Grodnie - Król Zygmunt potwierdza dział między siostrami Olozańskimi a Dubrowickimi: Jurij Swanowicz kniaz Dubrowicki odstąpił dział Kowi (Strzjowi) swemu kniaziowi Alexandrowi Juriewiczowi część po babie swej w Stan Kowie, Łutynie dalej w Olozańach, Hłutoku, Szeszalach; - a kniaz Alexander przesłał Juriewowi część Stepania, Zlotyjowa, Hordakowa, Podolan, Romanowa (II str. 393)

1531 Król Zygmunt pisał do księcia Słui Ostrogskiego, aby bronił od Krzywda dobra Kniazia Andrzeja Zastawskiego, a to na prośbę tegoż Andrzeja (II str. 342)

1531 Kniaz Andrzej Zastawski zapisuje wieczność trzecią część Zastawskiego zamku, miasta i włości, a dwie części zaś Zastawski kniazowi Słui Ostrogskiemu.

1533 Mandat króla Zygmunta po kniahyń (Nastazgę) Zastawską i syna jej Kniazia Kuzimę o dwie części imion Zastawskich Kłosa zapisał Kniaz Andrzej Zastawski.

" " Kniaz Kuzima Swanowicz Zastawski.

1534 Książ Andrzej Zastawski nie żyje - r. 1537 rekwizyt jego
dobr. -

1535 Książ Sława Ostrogski posiada dwie części dobr Zastawskich.

1535 Wzięcie Heleny Swarowiczowej Juriewiczowej, Książa
Kurimny i Książa Sławy (Ostrogskiego) w majątku Książa
Andrzeja Zastawskiego. (II. St. 343)

1561 Książka Kurimna Zastawska zapisuje trzecią część Hłus:
ka i Ryżowa córce swej Książki Czartoryskiej
dziedzie Berdyuzowa i Białonola)

1585 Fryderyk Tyoskiewicz ^{Kiryskowski} protestuje przeciw Książowi Ro-
manowi Ruzynskiemu i Książu Alexandrowi Proniskiemu
Star. Tuck. z Salwenskich, urodz. Kiryskowsa

1588 Książka Jadwiga (Kiryskówna) (Ruzynska, 2° voto Czartoryska r. 1602

1590 Książ Mikolaj Ostaszewicz Ruzynski.

1606 Helena z Książa Ruzynskiego żona Jana Uhrowieckiego ^{2^o voto}
(córka s.p. Kiryska Ruzynskiego - a siostra Romana Ruzynskiego, ^{nie mł.}
i nastąpiła zwaną Bogumila Książki Ruzynskiej zmarłej ^{tem}
w penionstwie około r. 1606 z trzecią siostrą Anną za Stanisławem Naderyni:
kim - urodziła Jadwigę za Piotrem Swirskim 2° voto za Janem Odry.

1609 Hłuska Potocka matronka Książa Romana Ruzynskiego zięć:
dzica Pawłoczy, Kotelni, Ruzyna Wzorajozego

1609 Książ Adam Narzymunt Ruzynski.

1611 Zofia ^{teresa} Karabergowa wdowa po Książu Romanie Ruzynskim.
2° voto za Chorkiewiczem (kapłanem wileńsk. 1612) Hieronimem.

1611 Książ Jan Kurcewicz Butyha.

1618 Książ Swan Michajłowicz Ruzynski ma synów 1) Michajła
2) Jana + przed 1618 który z Szczacką zostawił córkę Annę.

1591 Książ Mikolaj Ostasijewicz Ruzynski robi żonie swej
Hłusce Kasperownie zapis na wsi Szeserowie niedaw-
no Nowym Ruzynem zwaną w województwie Kijowsk.

1603 Książ Roman Kiryskiewicz - Narzymuntowicz Ruzynski
dziedzie Pawłoczy i Kotelni (żyje 1609)

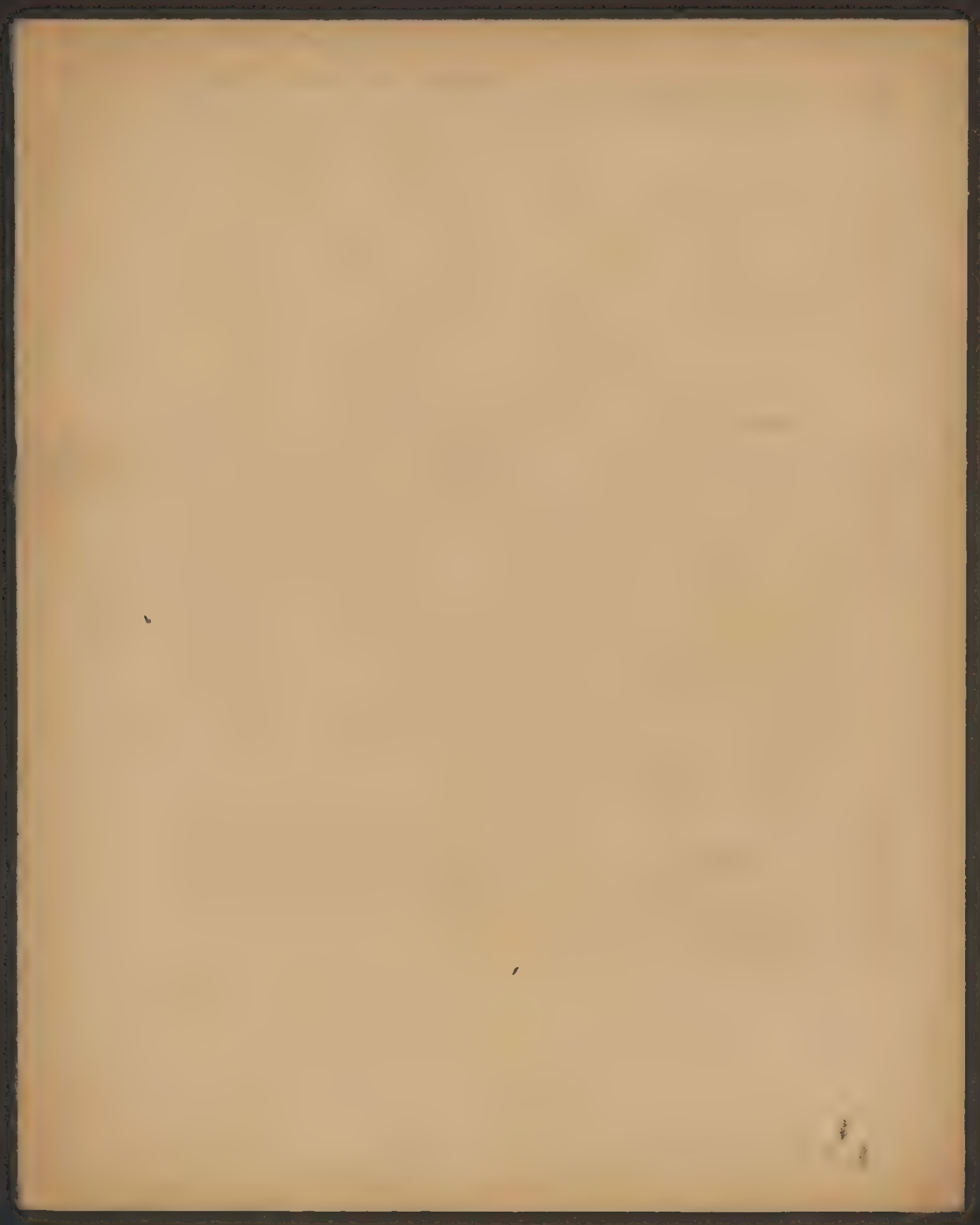

Ostrogscy Książęta. - M. A. Maksymowicz (Piśma
o kniaziach Ostrogskich, K. grafinie A. D. Btudowej. Kijew
1866 - drukowane także w Kijewskiej Eparchialnej Wiedomości
1866 Nr 3. 4. 6. 7. 9. 10 - i w Sobranije Soizynenij M. A. Maksymo-
wicza Tom I. Kijew 1876 Str. 164 - 195 -) wyprowadza rod Os-
trogskich (bez dowodów) od Włodzimierza Świętego czyli Wielkiego
przez jego wnuka Swiatopłoka Zastawowicza, którego
wnukiem był Jurij Jarostawicz; tego zaś wnukiem Włodzi-
mierz Książę Liski ojciec Jurija czyli Georgija, którego Ma-
ksymowicz posyła za rodowodnikiem (protoplastę) książąt
Ostrogskich. W którym latopisie południowo-ruskim ^{opisanym} udelego-
wionym 1699 przez Jeromonacha Leontija Boboliniego w Czernikowie:
„Ljetopisec, to jest Chronika” w posiadaniu Stanisława Kryżanowa:
kiego, wspominając Książę Dawida Igorewicza dodaje: pradek
książąt Ostrogskich. - Pomniannik zaś cerkwi w Dubnie wypro-
wadsza Ostrogskich z Książąt Tjurowskich czyli Tjurowskich. /
W latopisie wotyńskim pojawiają się Książę Liski: Teodor,
Demid i Jurij, którzy r. 1262 posłali Książę Wasilka Romano-
wicza w wyprawę nad Litwinami pod gród Drebem. Z tych, podług
tejże Kroniki, Książę Liski Jurij syn Włodzimierza, uchy i sprawied-
liwy, zmarł r. 6800 (1292) zostawiwszy żonę i synów. Jegoż Jurija
żonę - powiada Maksymowicz - była Barbara, którą wspomina
Pomniannik Kijewsko-pierzaski. Synem Jerzego powyższego
był: Dmitrij Jurjewicz pierwszy Książę Ostrogski, który z żoną
później mnichką (inokinią) Elizawetą ^{mnichem} poślubił: c) Daniela Książę
Ostrogskiego który r. 1340 z przemyskim Starostą Daszkem miał
pobici Krola polskiego Kazimierza Wielkiego podczas zajęcia Rusi
halickiej. (To mylnie bo o Daszko de Ostrow zdaje się być jedna osoba
z Danielem Ostrogskim). Właśnie ten Daniel Książę Ostrogski za żonę

Wasyliusz. Wspomina ją Pomiannik i zapiska w Księdze Ewan-
geli która się jeszcze w XVII w. w cerkwi S. Nikołaja w Ostrogu
znajdowała: „Je az Kniaz Danilo i s Kniatynieju Wasyliuszyn,
„i s dietmi naszymi, przydatyśmy zemlu, na imia Czepel, ujez-
„dom i w obrubie, ko swiatomu Nikotaje Ostrozskomu, w parka:
„neż, kati taja zemla w sobie majet, wileczno i ne poruszno; ne
„majem sia my w taju zemlu wotupaty, ni djeti, ni potomky naszym;
„majut taju zemlu tej cerkwi popy derzaty, i majut sobi woi-
„kij porzytok imaty, a za nas Boha mytowawaho proosyty i rody
„naszy pomynaty; a jesty by kto miet tej zemli krywdu czyny-
„ty, majem my i potomky naszymi boronyty; a jesty by kto miet
„też taju zemlu ot Boziej cerkwy otymaty, tot majet pered
„mytosywym Bohom na stasznom sude ~~rozstrzygnuty~~ r namy sie
„raz sudyty.“ (Ob: Kijewlanin 1840: W. Dombrowskago ^{Ostrożkaja}
Haryna) A. Perlsztejna: Kratkoje opisanie goroda Ostroga ¹⁸⁴²
z kopij r. 1634) Maksymowicz: Sobranie Istorij I. st. 168) -
Danil Kniaz Ostrogski z Wasyliusz zostawił 3 synow: Teodora,
Aleksieja i Andreja, których wspomina Pomiannik Kijowski.
- Z tych d). Teodor Danilowicz Kniaz Ostrogski występuje r. 1386
na widowni, gdy mu Władystaw Jagiełło potwierdził posiadanie
Ostroga (które mu także poprzednio Lubart potwierdził) dodawszy
do tego Zastaw, Korzec. Tenże Teodor r. 1432 jako zastępca swi-
drugajta, zajął Bractaw, Inotrycz, Skatę i Łodole trymane przez
Łolanków (ob. Stugor). W końcu okolo r. 1438 tenże Teodor zostawił mni-
chem (mnożem) pieczarskim wraz z młodszym bratem Aleksym
który otrzymał imię zakonne Alexander. Zona Teodora Księżna
Agafija również została zakonnicą pod imieniem Agrypiny (mnożi-
nia - ob. Pomiannik). Umarł Teodor Ostrogski d. 28 Sierpnia czesom
jako rożny, zostawiając 2 synow: Wasyla i Danila. - Z tych
e) Wasyli Teodorowicz Ostrogski zwany Krasnym, występuje już
r. 1431 przy wyborze Szwidyjety w Wilnie, umarł r. 1453 zostawiając
2 synow: Iwana Wasylewica Kn. Ostrogskiego i Jurija Wasylewica Kn. Zastawskiego.

f) Konstanty Iwanowicz Książ Ostrogski (syn Iwana i Księżny
Głinskiej) wojewoda trocki, hetman w. lit. + 1530 mając 30 lat pocho-
wany w Cerkwi Licheńskiej, zwany ruskim Sympionem, wybudował cer-
kiew w Wilnie, Nowogrodku litewskim, Ostrogu. Z pierwszej żony
Tatiany (córki Siemiona Jurjewicza Książa Hłozońskiego) + 1520
zostawił syna Płjż. Z drugiej żony Alexandry Semonowny Księż-
niczki Struckiej miał syna Wasyla (Konstantego) i córkę Zofię
ur. 1528. g) Płjż Konstantynowicz Książ Ostrogski starsz.
ta Bractawski i winnicki + około 1542, z Beaty Koscielskiej
żoł. 1539 cee zostawił córkę Stańkę Elżbietę czyli Hłozkę z Ostroga.
(Ubolewa dalej Żorakowicz na ~~Wł. K.~~ Konstantyna Konstan-
tynowicza Księża Ostrogskiego wojewodę kijowsk. i na Aleksandra
Czartoryskiego wojewodę wotyńsk. i zezwolili na Unię lubelską:
albowiem - jak mówi - Polska po śmierci ostatniego Jagiellona Zyg-
munta Augusta, zostawszy bez Litwy i Rusi wrogich starodawnych
granicach, pragnąc uszy Protestantyzmem, bytaby by ocalata i wytrze-
wioszy się przemienita by się w porządne mocne Państwo (str. 176)
- niebyto by następnej cerkiewnej unii brzeskiej - i nie zawotały
r. 1630 hetman Stanisław Koniecpolski po wojnie z Kozackim het-
manem Tarasem pod Perejasławem ukazując na trupy poległych:
Oto i unia: leży Rusz z Polakami!) -
Konstantyn Konstantynowicz Księż Ostrogski wojewoda kijowski
dysumita + 13 lutego 1608 mając 82 lat, zostawił synów: Konstan-
tyna + 1595 dysumitę, Aleksandra wojewodę wotyńskiego + 2 Grudn. 1603
i Janusza + 1620.

Archiwum Książąt Lubartowiczów Sanguszków w
Stawie, wydane nakładem właściciela pod kierownictwem
L. L. Radziwińskiego, przy współudziale F. Skobielskiego
i P. Gorzałka. Tom I (1366 - 1506). We Lwowie, z drukarni
Instytutu Stawropigianiskiego, pod zarządem J. Tarnawskiego,
1887. 4to str. XXIX. 204 i 3 tabl. wórných znaków i pieczęci. (Lowie:
ra 140² dokumentów ruskich i łacińskich.)

1392 die tertio festi Paschae (16 Kwiec. 1392), in Lemburg. - Wladis-
laus rex Polon. baronibus, militibus, boyarinis, nobilibus et clien-
tibus terram ducensem inhabitantibus, concessit eadem jure, quibus
terrigenae terrae Lemburgensis fruuntur. - Praesent. Demetrio
marschallo regni Pol., Gnevario de Scarmelow, Johanne Glo-
wacz de Nowouria, Swano de Clekera, Michaela de Buzacz
et Benkone de Labokruk. (N° 13 pag. 12)

1394, w den Świątych Pietra i Pawła (29 Junii), w Krakowie. - Włodyśław Korol
polski wiernemu i kochanemu Danilowi Dąbrowskiemu i Ladere-
weckomu ziemianinowi ruskaj zemli nadaje wsie które on sam kupił
lub zamienił pod Haliżem: Czichrowo (Czichów), Zahwodzi
(Zagwodzi) i manastyr, - i pod Zudaczewem Zydaczowem Dąu-
row (Zurów) i przysiółki: Kotokolin, Michalew, Czeremchowo,
- Lilipowa Ruda (Ruda), Tulizno dorzyzse, które zamienił z
Krolem za Knapko, Wotkowice (Wotków?), Liachow (Lichów),
Kniazotuka - przyczem ma stuzyc jak inni ziemianie, z 2 Kopijami
i 10 Strzelcami. - Świątki: Sputek wojewoda Krak., Jaszko Tarnowski,
Likoza (Ligza) wojewoda, hofmiotr Krowczon, Kmity, Jaszko Ole-
szynski. (N° 18 pag. 17 - Originat w zbiorze Prastarych Ksiąg.)

1395 pro die dominico infra Octavas dominici Corporis (13 Junii), Cracoviae. -
Wladislaus rex Polon. ... valido militi Gythconi de Molsten palatino
et capitaneo Cracovien. respectu fidelium servitorum donat castra
nostra "Kamenez, Smotricz, Czerwonigród, Skala et Bakota in
terra Podoliae cum omnibus oppidis villis etc." specialiter pleno iure
ducali quo ceteri nostri duces Lithuaniae et Rusiae frui soliti sunt,
assignat perpetuis temporibus per ipsum et suos haeredes possidenda, vendenda.

Districtus tamen Medzibosze, Bozske(?) et Winniera pro nobis reservamus, decernentes quod districtus Trebowlensis et Szezena(?) observentur circa iura in quibus tempore olim Kazimiri regis Polon. et Ladislai ducis Oppoliensis temerarii illarum partium observabantur. Ratione cuius donationis ipse Spithko miles ac successores eius, regibus Poloniae, dum requisitus fuerit, servare teneatur. Praesentibus Petro Junis utr. Doct. episcopo Cracov., Sandivogio calis. Johanne de Tarnow sandomiriens., Johanne di-ganza lancien. palatinis, Cristino castellano sandomiriens. Johanne de Pharsin capitaneo viadien. et castellano woymien. Datum per manus Zaklice cancellarii et Diolai de Kurów procuratoris, postulati protonotarii aulae nostrae. (Nº 19 pag. 18. - Dux in Codex epist. Vitoldi Nr. 115 - Originat pergam. 2 pientaj w Stawucie)

1397 fer. 4ª post Circumcisionem (4 Januar.), in Saccaria. - Stephanus woywoda moldaviensis, quia d. Spithkonem poddiensem palatinum, capitaneum cracoviensem ad domum nostram invitavimus, ideo ipsi cum omnibus suis hominibus concedimus freugas pacis et securitatem in terra nostra et illustris ducis Chodor. - Praesentes: Michahel capitaneus moldaviensis, Stephanus de Chotyń, Stanislaus Roncepan, Iwan Strawiz, Janurich Dwornyk. (Nº 21 pag. 21 - Dux in Codex Vitoldi Nr. 136. - Origin. pergam. w Stawucie. Brezge Stefana glona zubra z gwiazda, na napis Kyrylica: Duxat Stefan. Woywod, pusta na herb Labedz i napis latinski. Sigillum.... Strawi..)

1399 w den Pokrowy Pokhorodzey (18 Octobr.) w dworze. - Wladystaw Korol polski Studze swemu Chodkowi Czemerewiczowi nadejze vioto Pra-dijewo (Gadziejow, w Strzyk.) z przyziotkiem Kropiwniki, zaco na Strzyzi w potrzebie z kopujaz i 6 strzelcami. - Swiadkowie: Chruszon (Krystyn z Otrawa) kasztelan sandomiriens. Zbigniew (z Przegia) marszałek, Gniewozz podkomory, Paszko Skotnicki, Bzenko starosta hakicki, Paszko mazowiecki, Miaszko Kuchmiotr, Wożik (Węzyk), Malochij pisar. (Nº 22 pag. 22)

1418 fer. 2ª in crastino Conductus Paschae (4 April.) in Premislia. - Iwo alias Iwan de Obichow castellanus orzemenois, capitaneus Russiae generalis valido d. Spithkoni de Tarnow adjudicat 30 marcas, super strenno d. Johanne dicto Felix de Reorhow contumace in termino iudicii ratione damnorum, quae Johannes Goluchowski iure acquisivit. - Praesent. Andrea et Hriszkon de Sibet fratibus, Wolokone de Boratino, Petro iudice premislens., Nicolao Cravis, Johanne Primus. (Nº 25 pag. 24 z pierszka Iwana z Obichowa na Ktovej herb Wieniawa.)

1424 u czwartek Awgusta 31. — Switrikhajt inako Bolesław Książ
 uermihowski Małogomowi inako Wład Diahosinowiczowi za wieś:
 nie ustugi nadeje wśót Kosowo z monastyrem, na rzece Rybnicy
 w włości smiatyńskiej, oraz dwie polany Berezowo i Zabie na
 rzece Czeremosz; z którego to wsi winien będzie płać podług
 prawo wotolskiego jak płać z polonin i z każdego kmiecia po
 3 grosze polskie krakowskiego razu w rocznie i w razie potrzeby
 2 knięzi i 2 kopie i 2 strzelcami. Z grania objechane tego wsi są:
 porożyszy od Roznowa (Roznow) na ujście Wotowoho i Chodo-
 rowa (pole i las we wsi Kobakach), polami górą do Wotunicy (Wotunia
 czyli Wolia rzeczka), dalej polami od Giesztynia w górę do Wotowca.

(22° 29 pag. 28 — z archiwum Prastoryskich)

1433 fer. 6ª infra Octavas Assumptionis Mariae (21 Augusti), in Perunya
 — Dux Sanguochco recognovit, quoda Wladislaw rege Polon. acce-
 pit in temtam bona Rathno cum ipsius districtu, quae si homini-
 bus collatae fuerint, regi singulis annis medietatem de medone
 dare, stationesque more ceterorum capitaneorum ministrare debet.
 Rex adiunxit ei in temtam Krosniceyn (Krosniceyn Koto Krasnego
 stawu) bona quae sunt filiorum olim ducis Hlurkonis, nepotum
 nostrorum. (22° 33 pag. 32 — z archiwum Prastoryskich)

1437 d. 19 Octobr. w Kijowie. — Switrykhajt wetyki Książ litowski
 i ruski, Książ Swan Putiata, Jurza wojewoda kijowski, Bo-
 rys Glinoski, Lastewski starosta kamieniecki, Piotr Wojnicki,
 Wojdyto, Hryhko Surwitowicz... (p. 33 22° 35)

1438 d. 2 Septembr. w Ostrozie. — Switrykhajt wetyki Książ litowski i
 ruski, wotadyka Łutki Theodryj, Moniwid starosta podolski i
 kremenecki, Książ Wasylej Andriejewicz marszałek nasz, Książ
 Andrij Wasilewicz marszałek nasz. (22° 36 pag. 35)

1442 d. 9 Dekawrija w Kijowie. — Switrykhajt wetyki Książ litowski i
 ruski, Książ Oleksandr Swanowicz Nas, Swasko Moniwidowicz,
 Jurza, Książ Borys Glinoski, Swan Hulewicz, Hryhko Kierdejowicz
 Swan Piotryj, Andrij Diawisa marszałek nasz. (22° 38 pag. 37)

1444 fer. 3^a post Pentecostes (2 Junii), Leopoli. — Petrus Odrowanoch de
 Sprowa palatinus et capitaneus terrae Rusciae generalis significat,
 quod nobilis Anna filia olim Hlincsonis conjux nob. Sigismundi de Nowo-
 ryelce, advocatum suum in oppido Bobrka in districtu leopoliensi genero
 Petro Wnuczkoni de Cuthnya alias de Pyanthniczany pro 500 meris polon.
 vendidit. Erant et Johannes Polambek de Lymnawoza subpater, Nicolaus Goloporski
 subpater, Nicolaus Khusch de Wierzawoza subpater. (22° 42 pag. 40.)

1451 d. 24 Sentiabria, w Łucku. — Switrykajto Otykgyrdowicz Książ wetyki — rada nasza Książ Michajto Wasylewicz, Nemera sta: rosta Łucki. (N° 47 pag. 44)

1451 d. 31 Dekabra, w Łucku. — Wetyki Książ Switrykajto Otykgyrdowicz — rada nasza: Książ Zwan Wasylewicz a brat jego Książ Michajto (Pratoryski?) marszałek nasz.

1451 d. — w Łucku. — Wetyki Książ Switrykajto Otykgyrdowicz — rada nasza: Książ Michajto Wasylewicz, Książ Michajto Kostiantynowicz, Książ Aleksandro Senkouszkowicz, Książ Zwan Pietwies: tenoski, Nemera starosta Łucki (N° 49 pag. 46)

1452 d. 3 Stywania, w Wilnie. — Kasimir Kord poloki. — wiadki: Książ Andrzej Wotodymowicz, Książ Jurij Semienowicz, Gasstond wojewoda wileński, Moniwid wojewoda trocki, Piotr Montygirdowicz wojewoda nowogrodzki, marszałek wileński, Sudzwoj Kapstelan wileński, Łac Kasstelan trocki, Rodzwin Otykowicz, Olechno Dowojnowicz, Zwaszko Gójcewicz, Gjal: syk. (N° 50 pag. 48)

1453 Książ Michajto Pratoryski (N° 52 pag. 50)

(namieśnik)

1453 Olechno Dowojnowicz castellanus trocensis, tenutarius novogrodensis consorti sue Barbarae alias Wasze (Waszka) dotalitium alias dlya wygane invenit. — Teptes: Michael Kuzegalowicz palatinus riem. et cancellarius regis, Andruszko Salkowicz palatinus trocensis, Zwaszko Chothkowicz tenutarius in Dygenosko, Wencldw episcopus lueo: rien. (N° 53 pag. 51)

1461 d. 22 Dekawrya, w Łucku. — Książ Semen Wasilewicz Treowizki Kupus: je rioto Rowne w Łuckim powiecie od Zwaszka Dyczko Wasilewicz. — Wiadoki Książ Zwan Dorygowicz Zwiacholski (N° 56 pag. 53)

1465 d. 9 Lewrata, na Serkizowie (Serkizowa nedelia = ofiatna przedpojem) Książ Lotna i, dany 19, Indykt 13, w Kobrynie. — Kniehuni Semenowaja Wjana Kobrynskaja z synem swym Kniaziem Zwanem Semem: wicem, daje Studre swemu Judzie cerkiew St. Piotra i Pawła w Kobryniu, z pojemoznami, osiedkami, desiatynami, rozpusoty. (N° 62 pag. 58)

1465 we wtorek Wielkanocny (16 kwietnia), w Grodnie. — Książ Kazonierz Ja: giellonczyk nadaje Michatowi Kiezigajtowiczowi wojewodzie wileńsk. Kamlerowi w. l. d. dobra Lubecz nad Niemnem w nowogrodzkim powiecie i Rakow w zastawskim powiecie. (N° 63 pag. 59)

1466 d. 26 Genewa w Przesań. — Książ Jurij Wasilewicz Zastawski (Ostrogski) daje Semenowi Olizarowiczowi wies Pietaszow na Wotyniu. (N° 66 pag. 62)

*) siostra Jana Sli: nica namieśnika wotkowyskiego — r. 1470 wdowa.

1467 Książ Aleksander Sanguszkowicz (Kupuje od Ceceniewskich braci
wieś Ceceniewce i Rajmakowce nad rzeką Stur - a r. 1469
od tychże wieś Nowosielce nad rzeką Wilgą. (Pr. 67 i 68 str. 63. 64)

6978 (1420) d. 4 Julia, Indykta 3, w Włodzimieru. - Wawko Skierdiejewicz
syn Dinsin i Kwasitowa pan (kasztelan?) chołmski, sprzedaje
Kniaziowi Semenowi Wasilewiczowi dziedziowi Zbazaarskiemu
wieś Kwasitów, Korynno, Kotodne, Poreczany, Pasoje, Staw, Stawne,
Pastów, Lechowo, Porsapy i Błowohorodzyce w powiecie Łuckim.
- Świadki: Władysław Włodzimierski Porfiry, Książ Swan San-
guśkowicz. (Pr. 69 pag. 64)

1475 w Włodzimieru. - Książ Michajło Swanowicz Rohowicki (Rohowicki byli
Przyjaciół Książ) sprzedaje swą wieś Dazien. - Świadki: Książ Swan Wasilewicz
Kurlewicz, pan Tychno Kisiel. (Pr. 76 pag. 72) Przg. u Krasniewickich.

1481 Swan Chodkowicz wojewoda Kijowski.

1482 d. 2 Febr. w Łucku. - Władysław Łucki Jarofij, archimandryt żytyczajski
Tyhon, Książ Buhata Swanowicz hordoniay Łucki, Książ Bohusz Wa-
silewicz Konecki, Bohusz Bohowitynowicz, Piotr Muszatyna. (Pr. 85 str. 82)

1484 fer. 4^a proWINA post Assumptionis Marię (18 Augusti, in Sanok. -
gen. Barbara de Dubiecko filia Olingen. Stanisłai de Dubiecko, uxoris generis Derse-
nia, (Kmita?) quietat pro tutela alia, za opieką" generosorum Petrum, Stanis-
laum et Andream de Sobyen fratres, quod sibi ratifecerunt pro the-
sauro et omnibus rebus pro avum gener. Barbarae olim magnif. Do-
leslaum Knygtha de Wyżnyce palatinum sandowicem. - Coram iudicio
terrestri rano. - Testes Henricus de Kamienyca castellanus (Sanok).
Nicolaas Kladnicki castel. premisl. (Pr. 86 pag. 82)

(1484) d. 25 Anshuta, Indykta 2, w Trokach. - Kazimierz Korol. pol. przysądza
dobra Buzę, Mohilnę, Stowienok Kniehini Fedce i onie Kniazia
Swana Semenowicza Kobrynokoho wzmierce nieboszczyka Andrze-
ja Włodymirowicza Kniazia, które to dobra wielki Książ Władysław
nadał swemu Andrzejowi - a do których dobr teraz Książ Semen
Swanowicz Włodymirowicz sobie prawo rościł. (Pr. 87 pag. 83)

1487 d. 18 Nojabr. - Władysław Łucki Kufior.

1489 d. 18 Janmar. w Stepaniu. - episkop łucki i piniński Jewthymij.

(1490) d. 24 Aprila, Indykta 8, w Łosicach. - Kazimierz Korol. daje dobra Sosno
w powiecie břeckim, Chwałimierz, Bratutowskie Zajęczyce i Kamienickie
Łosickie w powiecie Włodzimierskim Kniaziom Alexandrowi i Michatowi
(Sanguszkom) w zamian za Trościaniec w Kamienickim powiecie, którą ich
ojcu nieboszczykowi Sanguszkowi darował Zygmunt wielki Książ litew.
(Pr. 96 str. 91)

1491 Książka Marga Semenowaia Wasilewicz Rownohaja.
(orka Olizara Jzytowicza, wdowa po Semenie Wasylewiczu ~~1491~~
Kniaziu Zbaraskim - Kotoden'skim)
1491 d. 2 Sentiabre, w Lucku. - Aleksander Songuszkowicz Książ - Książ
Michajło Songuszkowicz - Książ Michajło Wasylewicz Zbaruzkij -
Władysław Łucki Zona. (№ 99)

1492 Dżak Wetykko Książka (Litowski.) Iwaszko Sapeha.

1493 pan (Kasztelan) Bohdan Sapeha.

1494 d. 4 Julii, w Lucku. - Władysław Łucki Książ - Książ Fedot Pietur:
teniski - Książ Lew Buremskij. (№ 106)

1495 d. 22 Rukhsta, w Wilnie. - Aleksander wielki Książ Litowski pro-
twierdza Książkyni Annie Fedorowaja Iwanowicza posiadłości
Przewarszyce i Hruszowa, które jej matka Książkynia Uljana
Semenowaja Romanowicza zapisała w wianie; a niema żadnego
prawa do tej posiadłości pan Jurij Pacewicz ani też siostra jej
Książkyni Iwanowaja. (№ 107 str. 102)

1496 namestnik czerkaski Książka Aleksandrowicz (№ 108)

1496 per. 3ª post festum Visitationis Mariae (5 Julii) in Sanok. - Coram
iudicio terrestri sanocensi gen. Nicolaus et Petrus Raschowsay
fratres germani haeredes de Denow oppidum Denow cum utroque
suburbio et villis Chyzne, Hlarka, Sklary, Laszkowka, Pochutzec,
Dylagowka, Wlenyca (Wlanica), Siedlioka, Warra, Dambrowka, Włozz (Włozz)
dubna, Siemiatka, Wysozola, Izdeby, Chodorowka, Hłodne, Porzdrzeż
in terra et districtu sanocensi, committant Joanni Amor de Tarnow
castellano cracoviensi pro eius villa Czechi in districtu praeochani
cum adbitamento 15000 flor. ungaric. in auro, pondentque intercedere
a fratre suo seniori Johanne et sororibus Margaretha et Hedwigi
germanis, atque dotem gen. Hedwigi Denowska olim gen. Johannis
Denowski consorti exolvere. - Praesent. Mathia de Choczew castella:
no sanocen. Jacobo Biernaszek de Zarszyn tribuno sanocensi, Petro Felor:
tyński, Raphael de Humnioka, Nicolaus de Zarszyn iudice et Cle-
mente de Rakosowka subjudice terrae sanocen. (№ 109 pag. 104)
(et sub eadem data coram eodem iudicio) - magnif. Joannes Amor de Tarnow
castellanus Cracov. oppidum Denow cum 18 villis, item aliud oppidum
Jazymierz cum suburbio et villis: Posađa, Baranowka, Buzanka, altera
Posađa, Włobysk donat gen. Joanni Amor legitimo filio suo minori secundi
matrimonii, ab humiliando alios filios suos primogenitos videlicet Johannem et Ale-
xandrum item filias etiam primogenitas: Elisabeth et Sophiam alias Reginam monidem
et alios.

Przeworski

Tarnowski

Kamieniecki

1495, fer. 3^a post f. Purificationis Mariae, Premisliae. — Coram iudicio ter-
restri premisliensi, nob. Jacobus Kamienieczki alias Swyrcz
cum consorte sua Martha villas suas Blyeszyniec (Miraynie?),
Borathyze, Strunowycze (Stroniowice) in terra premisliensi, cum
duabus arvis, agris in Crathorge, et prato in Wyrmycze, cum amba-
bus rippis fluvii Vyar et cum libertate silvarum Radochon et Rakowa,
commutat magnif. Johanni Amor de Tharnow castellano cracov.
pro eius villa Pazyanka in terra sanocensi cum additamento 2000
marcarum polon. ita tamen quod ex hac summa 2000 ~~all~~ mart. magnif.
Johannes Amor de Tharnow villes Borathyze et Strunowycze
in 400 flor. Stanislas Parszy et partem villae Blyeszyniec in 50
maris Johanni Kolothek per Jacobum Kamienieczki invadia-
tas eximere debet. Intercedit pro cautione nob. Jeronimus haeres de
Pybel, Ruochatyze et Swrothwycze. — Praesent. Andrea Fredro
de Blyeschowycze, ~~Petro~~ Petro Phal, Johanne de Rybothyze ju-
dice, Jacobo de Cryeschaczyn subjudice terrae premisl. (n^o iii, st. 109)

1502 (1499) d. 23 Junia, Indykta 2, w Wilni. — Aleksander wielki Kozie
litewski nadaje kniazioni ~~Boleslaw~~ Konstantynowi Swanowiczowi
Ostrzogniemu hetmanowi W. X. L. starosie brastaw. i zwinohorodsk.
dobra Lwiakol w powiecie kijowsk. ktore przedtem posiadeli Wasyl
i Andrzej Semenowicze kniazioni Lwiacholow (n° 117, st. 117)

1493 d. 18 Aprila, w Wilnie. — Swascko Jackowicz pisarz Alexandra
Wielkiego Licia dit. z iona swa Maryna cotka kniazia ~~Wasyla~~
Wasyła Zbarazkiego sprzedaje poddanych (lude) swych z ich
dziecimi, sianozkie, bortnoje derewo i bobrowyi hony w Kaczynie.
— Swiadki: pan Bohdan Sapcha, Swascko Sapcha. (n° 105 st. 100)

~~1500~~ 1508 (1500) d. 20 Maja, Indykta 3 w Wilnie. — Alexander wielki X. dit.
nadaje kniazioni Andrejowi Alexandrowiczowi (Janguzce) namiest-
nikowi Khrzemienieckiemu potwierdza posiadanie majstnosci Lwinicz
ktore po macosze tegoz kniazia Andreja (i^o voto ionie Andreja Wototowicza
ktory jej wiano na tej majstnosci Lwinicz zapisal) Andrejowej Wototowicz-
owej przeszo w posiadanie oja jego niebozyczka Alexandra (Janguzko-
wicz) i na ktorem to imieniu tai macocha jego Andrejowa Wototowiczowa
(Janguzkowa) zapisala kniazioni Andrejowi Alexandrowiczowi (Janguzce)
300 Kop. groszy a wiotzrenieniu (restryczne) swej, kniahyni Juriewej Cretwertyns-
kiej (ktorej cotka byla owa Andrejowa Wototowiczowa) 300 Kop groszy. (n° 118 st. 119)
okolo 1500 r. Kniaz Aleksandrowicz namiestnik winnicki.

1501 d. 10 H^uen^uysa, Indykta 4, w Wilnie. — Aleksander wielki księże lit. potwierdza książęni (Michajłowej Senguszkowiczowej i jej dzieciom) posiadanie dóbr Dereczyn, które odziedziczyła po zmarłym swym bracie Jacku Kopeczewiczu odziedziczyła, a które to dobra wielki księże Witold nadał dziadowi jej Kopa-
nowi (Br. 120 str. 121)

7009 (1501) d. 30 Marta, Indykta 4, w Trokach. — Aleksander wielki Koziełt.
nadaje kniazia Iwanu Juriewiczu Żostawskomu (Ostrogski - Zastawski)
sielo Dworec w Krzemienieckim powiecie. (Nr. 121 str. 122)

1502 d. 27 Junia, Indykta 5, w Nowym Dworze. - Aleksander Król polski nadaje
Semenowi Juriewiczowi z Holozan starosze Tuchkemu, marszałkowi ziem
wotynskij, namiesznikowi kamienieckiemu majetność Holozan w powiecie Tuchkim.
(Nr 122 Str. 123), 2 ługami pustymi, ludmi tuchkimi, ziemiami, pastwiskami, bor-
nymi, z senniznami, z borami, dubrowami, z lasy, hajy, liady (łąkami, miejscami pastwisk), łą-
kami, chłostkami (złoty, żółty), z ławami zwierzynymi, ptaszymi, z ławami z
rolami, ołanami i nieołanymi, z ozery, ozertkami, bototy, rekami, reikami, po-
toki, naroi (potoki), z bobrowymi łonami, z zerebami i z ich prądami (prądy =
tamy), z ławami, stawami, rybami, z młynami iich wymielkami, z daniem groszowymi,
medowymi, kuniowymi, bobrowymi, z młynami.

1503 fer. 42 ipso die S. Nicolai, in Karsuga. — Nicolaus de Pilosa capitaneus Kras-
staviensis presentat ad ecclesiam parochialem S. Stanislai in villa Kooszyzna
honorabilem Martinum de Landisut diocesis premislien. post resignationem Jacobi.
(Nº 126 str. 127) Conventione generali Episcopi Koviensis. — Alexan-
derus concessit

1504 fer. 5^a ante dominicam Lectare, in Conventione generali Bythovienensi. - Alexan-
der rex Polon. confirmat literas patris sui olim Nazimiri regis quibus concessa est
libertas toti nobilitati districtus Stryvensis ut ob longam distantiam non evocetur
ad iudicium terreste vel castrense promisiense, sed ad eum districtum. (n° 127 st. 128)

ad jubileum terrestre vel castense primum.
1505 d. 19 lutego. - Stanisław Hlebowicz wojewoda potocki.
Człowiek wesoły, prosty, prosty.

1505 d. 19 lutego. - Stanisław Hlebawicz wojewoda polski.
 " " Książ: Wasyli Fedorowicz Czestewski.
 1506 d. 10 Marca. - Władysław Fucik Kriży. Książ: Jan Putiatycz namiestnik (tenutarius)
 peremyński - Książ: Fedor Własnewicki - Książ: Leś Buremoki. (№ 131)
 " " " " Putiatycz (Książ: Drućkai - Putiatycz) Kurozyne

1462 książę Dmitrij Swanowicz Putiatyż (książę Drucki-Putiaty) — książę Fedka, pana Jurczyka
6996 (1488) d. 12 Julia, Indykta 6, w Rownem. — (Książę) Fedka, pana Jurczyka
Jurycja Baczewicza wojewody kijowskiego córka, wdowa Hilara Syzłowicza marszałka
ziemi wolińskiej, starosty Tuchynskiego, rajtyni Guryjaty Dubeczki
kier, zapisała roztrojenowi swemu księziowi Bohdanowi Wasylewiczowi (Dubeczki-
muc, z pozwoleniem brata jej i córki jej księżniczki Maryji Semenowej Rowień-
kiej (Prowiatko Tbaroskiej). (R. 139, str. 241)
Książę Fedka, pana Jurczyka, wojewody kijowskiego, starosty Tuchynskiego, rajtyni Guryjaty Dubeczki, kier, zapisała roztrojenowi swemu księziowi Bohdanowi Wasylewiczowi (Dubeczki-muc, z pozwoleniem brata jej i córki jej księżniczki Maryji Semenowej Rowieńkiej (Prowiatko Tbaroskiej).

1494 Kniaz Fedor Iwanowicz Czetyrtenki namiestnik bractwoki i zwinogrodzki
1502 d. 21 kwietnia, w Kozersze. - Działoło pomiędzy Andrzejem Aleksandrowiczem kniazem
Janguszowiczem a niewistką (bratową) jego kniazinią Michajłową Aleksandrowicą o które przed
Janguszową i jej synem kniazem Andrzejem Michajłowiczem (Janguszką) o które przed
sędziami losowali w tym dniu zerebie kinuty, Dobro to. Stanowcy: Nieuchogorie, Kozot,
Sozno, Wołodawa, miasteczko Kaniin. (Nr. 148 str. 148)

1433 Krosnirzyn (Kniazia Hhurki - wieś w powiecie Krasnostawskim)

1386 Krupa (dziś Horyngrad, w powiecie rowieńskim)

z sokolymi knieady,
wotowsczyzna (podatek
ksiowski), podymozczyzna,
Storoza, pod wody (tanie)

1543 Sigismundus Aug. Rex mand. ~~cew~~ ducissae
Georgie Simonis Slucensis principi Helenae Trico-
laidi Radviloni et ejus filio duci Georgio ut solvant
dationes ecclesiae Slucensi quas defunctus dux Geo-
gius Simeonowicz Slucensis solvere noluit.

1570. 1581 Georgius Georgides Dux Slucensis.

1592 Joannes Simeon Dux Slucensis.

1600 Sophia princeps Slucensis neptis ex fratre Hiero-
nymo Chodkiewicz castellani vilnen.

1682 d. 7 Augusti. Divisio trium fratrum Ducum Slucen-
sium: Georgii Simeonis et Alexandri post obitum
patris Vilnen. Parochialis.

(Decisiones Rotae Romanae coram Audit. L. rolo.
pro Teodoro Joanne Mentichi parcho Slucensi.
Romae 1740. fol.)

1401 Dikabra 23, w Lutku. — Zwaszko Dyer ko Wasilewicz prodaje t
swoju otzupia Rownoje dwor i seto w Trukim powiecie, kniazin se-
me u Wasilewiczu Neswii Komu — 300 kopy szyrokih kroszej czes-
koje liaby, z przystki, rianozatny, dubrowani, lesy, bortnymi zemlami, reka-
my, bobrowymy hony, myty. ry tom swiedokwie, kniaz Swan Borysowicz
Zwiaholskij, n Plizar Hlawrytowicz starosta wotodymski, pan Siemasz-
ko Michajłowicz... Tudijsz mytnicy Swan Rohatynec. (Oryginal na pergaminie z
pieczęcią oderwaną, w Archiwum zięziąt dubomirskich w Równem — druk w
Steŭki Tadeusz Jerzy: Zborni i stepu, obrazy i pamiątki. Krasnów 1888. str.

it

als.

ss
e ka
niz
nosz
r
n
tr.

1571 d. 10 Maja, w mieście Rożanie. — Książ Roman
 Fiedorowicz Sanguszko wojewoda bractawski,
 hetman nadworny H. I. dit., starosta zytomirski, diezawca
 rzeszycki, będąc chory, wezwawszy urzędniki ziemskie
 i grodzkie rożańskie, złożył do urzędu grodzkiego
 rożańskiego swój testament piśmem ruskim napi-
 sany, który to testament opiewa tak podług minuty
 ruskiej i polskiej. Najprzód uiało jego ma być poch-
 wane w monasterze ojcystym Wnieńskim, na cerk-
 wie i szpitalu oraz na obrzędy cerkiewne według za-
 konu chrześcijańskiego greckiego zapisuje półtora
 kop groszy litew. — Matce swej Kniehni Annie Des-
 potowni porucza w opiekę swe dzieci: syna Fiedora
 oraz córki: Maruchnę, Holięszkę (Helenę) i Fiedorkę,
 dla których stanowi Opiekunami: Grzegorza Alexandrowi-
 cza Chodkiewicza kasztel. wileński, hetmana wiel. w. x. dit.,
 Koziezia Konstantego Konstantynowicza Ostrogożskiego
 wojewodę kijowski, marszałka Król., Piotra Bohdanowicza
 Lehorowskiego i Koziezia Konstantego Iwanowicza
 Wsioniwieckiego. — Syn nieboszczyka Książa Lewa Alexandrowicza
 Sanguszkowicza Kosserskiego, brata mego Książ Hre-
 hory, który pozostaje w mojej opiece, ma być chowany
 razem z synem moim Fiedorem. Za życia jeszcze nieboszczyka
 Książ Lew Alexandrowicz Sanguszkowicz zrobił z niego
 uklad, iż w razie gdyby syn jego Hrehory pierwszy umarł,
 to syn mój Fiedor odziedziczy jego imiona ojcyste i macierzyste.

Takie to wsi: Sorowro,
 Wojegoszcie, Doro;
 Lotiesz, Ograbowo,
 Wrochowieze, Bu-
 ren, dworzec Bre-
 zowki z wsi (Bre-
 zowiec - w powie-
 cie włodzimierskim)
 oraz dworzec Czerni-
 odek z wsi i przy-
 siółkiem Maniewa;
 z wsi Kozłenice
 w powiecie Tuchim
 torem dostał od Króla
 za zasługi.

zamek Kossir, zamek Ochworutow, zamek Ka-
 mien z miastem, dwory i wsiami. - Na wypadek gdyby
 syn mój Fiedor pierwszej umarł, ma Książę Fiechory
 Lwowicz Sanguszkowicz Kossirski będący ze mną
 jednego domu i używając jej tego herbu, dostać
 z imienia mego ojczystego Niebuchojestkiego zamek
 i miasta i z wsiotkich wsiotek 20000 kop groszy litew.
 które mu zapisuję na tejże majątkości (wyjąwszy tyl-
 ko manaster Mieliecki z wsiotkami które mu od
 przodków mych są zapisane), oraz na drugiem
 imieniu mojem Ochworutowskim którem dostał
 od Króla za uszowie Turby. Tenże Książę Fiechory
 ma z tych imion każdej z moich dziećek przed odda-
 niem ich w małżeństwo dać gotowizną ^{wyprawę} przy odda-
 waniu 1000 kop i posagu 1000 kop i proz tego
 z imion moich ojczystych każdej po 1000 kop i po 3
 ugi woźników i proz tego mają im być oddane ugi
 matki ich a małżonki mej Książki Alexandry Chod-
 kiewiczówny. Gdyby zaś mój syn Fiedor został przy życiu
 ma każdej siostrze dać po półtora tysiąca kop posagu
 i po półtora tysiąca kop wyprawy i wsiotekie rezy-
 i woźniki matki ich Książki Alexandry Chodkowi-
 czówny. Na dokonienie szpitala Turajskiego
 w mieście w rękę przy cerkwi św. Spasa, którym
 zarząd mować, zapisuję wsi Stawek przy tamczym
 za ku leżą; na który to szpital żona moja nieboszczy-
 ca 100 kop zapisata. Dla służby mojej Książki Anna
 Despotowna ma do swojej śmierci zarządzać imionami
 moimi i z nich długi moje popłacać. Wyrostkowi memu
 Bronopowi Giehorowiczowi który ma Turyc na dół memu
 nowi, ma być przy odprawieniu Tur, danych 200 kop
 50 lit. a żonę moją z ręką i z tego kalendyżu sorowem

61

podarzył, iupan mój czarny galendyszowy i konie
mój w srebro opłany postociły. — Stuzebnikowi
swemu Ilobie Ihermanowiczowi czyli Gromanowiczowi siałak;
ciowi za wierne usługi zapisał wies' Bruthowicze
(któremem dostał od króla) w powiecie Tuchem (czyli
Biethowicze małe i wielkie) czyli 600 kop groszy litew.
na takowej — Dzieci kniazia Greora Sanguszki
sa Kowelskiego to jest: syna kniazia Andrzeja i
i dziewczkę kniahinię Fiedorę, krewną moję, któ-
re były w mojej opiece, poruczył Iherhorowi
Wotowiczowi kasztelanowi nowogrodzkiemu sta-
rosie Itonimskiemu i matronce jego Magdalenie
Sanguszki Kownie Kowelskiej ciotce ich, na im
być oddana majętności ich zamczek Orwól i miastecz-
ko, którem mami pieniędzmi wykupit od Konce-
wiczowej, i rzeczy ruchome, które dostały od pana
Feliona Knithy Czarnobelskiego starosty or-
szańskiego. Też kniazina Fiedora wice Greora Ko-
welskiego, zapisała na dobrach mych 300 kop groszy
lit., wozniki dwójce mianowicie grezi ki młode 2 sta-
da męgo i zredców 4 barwiłtych; a bratu jej kniazin
Andrzeju Kowelskiemu cug wozników młodych 2
stada męgo. — Świadkowie przy tym festamencie byli:
M. Alexander Iherhorowicz Chodkiewicz, p. Francisz-
k Łuk dzierzawa thulczyński; pisarz król. (p. Piotr
Franciszkowicz Felczewski, p. Marcin Jessewski
podstarości rzyński, x. Bartłomiej Komencher kas-
telnik i dzieńki, i przytany do Rojana od Króla (do Sanguszki
chorego) Michaił Bohdanowicz Iharaburda pisarz król. dzierzawa
sawitocki. (Ingressatum in Actis castri. Rojan fer. 5. post festum Pasce
mis. J. Stomilski in Majo 1571) (akta dawne gubernii polskiej. seka 14 Rojanską Grodzka
De Kretow fol. 193-211 nr 13.)

1552 Indykta 13 w Elblągu. — Zygmunt August Król nakazuje
Kniaziowi Dymitrii Fedorowiczowi Sanguszkowiczowi sta-
rosie żytomirskiemu, aby potowinę porzuty stąg swoich komuch
(wedle uchwały sejmu wileńskiego z 9m głow, dziesiętego)
wysłał w pomoc do Bractawia, gdzie Wasyli Konstantyn-
wice Książę Ostrogski maszadek wotynski, starosta wło-
dzki, z rozkazu Króla stawia zamek zburzony przez
Tatarów.

1554 d. 28 Januar. w Wilnie. — Zygmunt August na Karznie
Kniaziowi Romanowi Fedorowiczowi Sanguszkowiczowi sta-
rosie żytomirskiemu, aby z ludem swym oraz z wojewodą
ruskim, wojewodą kijowskim, p. Grzegorzem Chodkiewiczem,
Kniaziem Iwanem Fedorowiczem Czastoryskim (który ma
wyruszyć z ziemi wotynską) i Kniaziem Bonuszem Fedorowi-
czem Koreskim starostą bractawskim i winnickim, wyruszył
przeciw Tatarom którzy w liczbie 30000 na czele Czerwica wiel-
kim szlakiem między Chmielnikiem a Winnicą wpadli aż
pod Międzyboż.

1554 d. 19 Julii w Krasnostawie. — Zygmunt August donosi
Kniaziowi Romanowi Fedorowiczowi Sanguszkowiczowi
starosie żytomirskiemu, iż otrzymał list od Iosifotaja
Sieniewskiego wojewody ruskiego starosty halickiego i drohobyskiego
jakoby wielkie wojsko tureckie potoczywszy się z Biełoho-
rodami i Dobryczanami oraz Wotochami, przeprawiający
się przez jezioro Widowo, od Kremenyszaka i Batakłaja
26 mil od Bractawia rozłożyli się, oczekując cara pere-
kopskiego i 1000 koni do Chorłycy przeciw Wionowickiemu wy-
stali.

1566 d. 30 Marca w Beloku. — Zygmunt August Król nadeje
Województwo bractawskie i winnickie Kniaziowi Romanowi
Fedorowiczowi Iounuszowiczowi starosie żytomirskiemu.

1569 d. 20 Novembra w Kryżynie. — Zygmunt August Król Kniazia
Romana Fedorowicza Sanguszkę wojewodę bractaw. starostę żyto-
mirskiego dzierżawcę rzeczy. który będąc na miejscu hetmana polnego
pobił wojsko moskiewskie i zamek Ułewzię, mianując Hetma-
nem polnym litewskim. (Z Archiwum Zasławskiego)

Radziwiński Żukotaj Frąckiewicz starosta mściwaśki;
 Ki (po Piotrze Łacu), wasyliński, dzierzawca radomski
 1614 d. 11 Marca.

Łotomerecki Bogdan książę starosta krzyżewski i otuchowski
 (+ przed 1626) z żony swej Ewy ~~Łotomereckiej~~ Łotomereckiej Korsakówny (+ przed 1626)
 za którą dostał miasteczko Łotomereck w powiecie orszańskim,
 zostawił syna Bogdana (r. 1626) i córkę Helena żonę Bogdana
Stetkiewicza - Zawerskiego podkomorzego mściwaśkiego, potem kary:
 telena nowogrodzkiego.

Stetkiewicz - Zawerski Bogdan podkomorzy bractawski z
Anna Bogdanówną Ogińską zostawił synów: 1) Bogdana
 podkomorzego ożenionego z Helena Kozińską Łotomerecką,
 którzy fundowali monaster prawosławny Kutejowski pod
Orszą r. 1623; 2) Jana chorążego orszańskiego

Sanguosko Andrzej Koweloki + ok. 1592 z żony Zofii Pawłow-
ny Sapieżanki (która ^{28 r. 1610} była za Andrzejem Tyszkiewiczem)
 zostawił syna młodego Semena 1592.
Andrzejewicz, Sanguosko dziedzic Kowela, wrodzony starosta wódczimieński
Helecyński Andrzej książę mał. ^{28 r. 1610} Anna ^{28 r. 1610} Kunce-
wicz 1568 - 1572 dziedzic Koweloki, wrodzony starosta wódczimieński
 który książę ostaninowski Łotomerecki 1572 + 1573

Wojna Benedykt probozny fracki kustosz wileński sekretarz król 1593
 brat i. p. Ławryna Wojny podskarbiego dziedzica Wysławicz i Doma-
rygi w Pruszkach

Zbaraski książę Janusz Korybutowicz wojewoda bractawski starosta
krzemieniecki, piłki 1583.

Lanckoroński Hieronim Towary ziemi Łandomir. 1583 dziedzic
Leszczan w Chetmiskim

^{Romanowicz}
Hanna z Kozinotuk z żoną Jeroteusza (Hojoskiego dziedziczka Ło-
żyowa 1583, Ptudowa i Lipie.

Malinski Wukhat z Bralina (na Wotynin) z żoną Bogdaną
Jelowicka 1583.

Pojnoski kniaz Kiryk rotmistrz krol dziedzic Ruzyna
i Tworynczy 1583.

Pronski kniaz Alexander stolnik W.X. dit. starosta Tucki dzie-
dzie Beresteczka, Jarostawicz 1583, kaptelan Tucki 1595 z żoną Jedoną
Janquoskowną

Lamojska Hanna z Orzechowca kaptelanowa chetmska 1583

+ Loptawski Marcin dziedzic Starograda i Komorowa w powie-
cie bełskim 1583.

Lysz Kiewiczowna Maryna za Janem Fursem wojskim moys-
kim, starosta ostyrzyskim, żona ziemskim powiatem 1583.

Lborowski Samuel z Rytwian dziedzic Łtoczowa 1583.

Łaszczy Stanisław Stremielski dziedzic Młodatycz 1583.

Łaszczy Ambroży dziedzic Witkowa i Korczewa (w bełskim)

brat Andrzeja z Obrowa wojskiego lubawowskiego 1583.

<sup>Jan z Łaszczy podkomorz bełski, starosta chetmski, Łyżowian dziedzic Łaszczy-
wa, Żymne 1583</sup>
Czartoryska z żoną Zofia z Chodkiewiczów żona Michała Czar-
towskiego starosty zytomierskiego 1583 dziedziczka Litowicza
i Siela.

Wisniowiecki Andrzej kniaz wojewoda wotynski dziedzic Wisniow-
ca, Maucijowa 1583.

Siemaszko Alexander kaptelan brastawski dziedzic Ponizan i Kolt-
nia (w Tuck.) 1583.

Łaszczy Stanisław Siedewski wojski horodlota dziedzic Siedewi, Żimian
1583.

Ostroziecki Andrzej Teodorowicz kniaz posiadał Kozian (w breskim) 1583.

63

Lesniowski Jakub podkarsy lwowski dziedzic Lesniowa (w chetm) 1583.

Zbarazka księżna Barbara z Kozina żona Jurysa Zbaraskiego go dziedzicka Kozina, Hłotob i Ormutowicz (w Krzemienieck.) 1583.

Łysakowski Strykotaj kasztelan chetmiski 1583.

Zbaraski kniaz Stefan wojewoda trocki dziedzic Nowego Zbara-
za na Podolu 1583.

Zachorowska Wacława Kasztelanowa brastawka 1583.

Theodory Władysław Władzimirski i breski 1583.

Werbicki Wiktoryn biskup tucki 1583.

Deniski Jęmen Matwejewicz starosta żytomirski 1583. (ob. Makroiej)
Andrzejewicz

Kozicka kniaz Dymitr (dziedzic Lamliwa i Łaskowicz (w Włó-
dzimiersk.) 1583. 1577.

Zbaraski kniaz Janusz wojewoda brastawski. starosta piński
Krzemieński dziedzic Rusnowa, Łatkowic (w Włodzimiersk.) 1583.

Sanguz Kowicz kniaz Roman Romanowicz 1583.

Sapieranka Zofia Pawłowna żona Andrieja Księcia Sanguzki (+ 1592)
Kowelskiego, z synem Semenem przedr. 1593, (1/2 voto była
za Andriejem Gyszkiewicem.)

Sapieranka Zofia 1° voto za Hłajkiem (z którym syn Jan Hłajko
ur. 1570) 2° v. za Łacem podkomorzym breskim (z którym syn
Samuel Łac zżył z matką 1622).

Potopista Ostrowski Zachariasz zglaski z województwa Potockiego 1625.
Setychen (Heubichin?) maria Leonora za Krzysztofem Chaleckim mieczni-
kiem w. A. Lit. Starosta wolkowickim 1625.

Korecki Iwan Iwanowicz kniaz z żoną Fedką i dziećmi sprzedał się z wiesi Lusko na Wotyniu, Koziem Fedorowi Michajłowiczowi Czarto-
ryckiemu staroście Tuckiemu.

Aleksy Danilowicz 1570 w Tuckiem, podzielił grodyki Tucki, Tucki, Tucki, Tucki
Sedowicza Kijewski Koreckiego wojewody wotyn. 1579.

Michał kniaz Rusyński 1570. Kijewski
Kozina Maria ~~z domu~~ z domu Dymitra Alexandrowicza
Boremska (Buremska) z domu Deniskowna 1571 wdowa.

Kozina Maryna żona Kozina Wafyla Iwanowicza Kurcewica,
z domu Szymkowona 1571.

Książęta Szczęsny i Jarostaw Jarostawowicze bracia na
Litwie 1577

Kniaz Kiryk Rusyński 1577.

Korecki kniaz Bohusz Fedorowicz wojewoda wotynski starosta
Tucki, Brastawicki i Winnicki, d. 21 czerwca 1579 robi testament,
kaze się pochować w monastyrze Diezyskim w Kijowie. Żona Maria
Wafylowna Czaplanka z najsyn Joachim - posiadał zamek i miasto
Korzec, zamek i miasto Międzyrzecz Korecki, zamek i miasto Morcin,
Kilikijów, Jarunsk, Zabokryki, Wilk.

Czartoryski Kniaz Michał Alexandrowicz starosta zytomirski dziedzic
Mstyszyna, Kolmatyca, Potanowa 1579

Lorawinski Marek dziedzic Zabokryk w powiecie Krzemienieckim
zostawił 4 synów: Alexandra hordoneckiego i Kluzyńka (bucyńskiego) i
Tuckiego, Michała, Jana, Wafyla. 1579.

Lutylowski Kniaz Bohdan dziedzic Borowej, Jarowej, Kajtowa, Hajkow
pod Kijowem + przed 1579, pochodził z rodu Książąt Żyziemskich.

Dziwny Bohdan ~~z domu~~ zostawił syna Alexandra i
orkę Nastasia, 12 voto za ~~W~~ Alechna Michajłowiczem Tefowkim
20 voto za Iwanem Hlorainem 1579.

Kierdej Mysłski Iwan Petrowicz 1579.

Kurcewicz Kniaz Alexander podstarosta wotynski i Fedor Kulsaricz 1580.
Chieptowicz Bohuszyński Iwan dworzannik Kijewski Bohusza Koreckiego

Jerzy z Zbaraża Woroniecki 1619.

Ezekiel Kurciewicz archimandryta krechtymirowski 1619.

Krzysztof Jetowicki podstoli ziemi wotyńskiej i Filon Jetowicki 1619.
Zwan Wyhowski 1619.

Alexander i Jerzy Pusynowie 1619. (podkomorzy wotyniński 1634)

Paweł Druki - Lubcki żona grodzka Tuki 1619.

Grzegorz Bakowiecki 1619.

Michał Stryzka Chotoniowski 1619.

Michał Sudymentowicz Kropiwnicki podrządek Tuki 1619.

Diasorogński Stefan Konstanty Kasztelan brzeski - żona jego Ewryja
Tereruja (córka Drzewińskiego urodzona z Anastazji Lubcewskiej)
była 12-tytuła za Alexandrem Żabokrzyckim (z którym miała syna
Dymitra Żabokrzyckiego podzupego wotynińskiego), umarła r. 1637.

Władysław Swiatopetk Czetwertynski na Czetwertni chorągiew wotyniński -

Jerzy z Kozielecka Pusyna - Stefan Jaroszyński - Jan Mokosiej
Bakowiecki - Konstanty Mokosiej Bakowiecki - w Łucku 1626.

Woroniecki Jan ze Zbaraża 1634

Janowicz Piotr starosta Tuki marszałek ziemi wotyńskiej 1490? -
Książ Fiodor Czetwertynski, Książ Wasyli Kozeczycki (Kozicka),
Olechno Poryckoho syn (w dokumencie Tuckim z r. 1490)

Książ Hlehorij Languszko Kozerski dziedzic Kozerska z żoną
Zofia z Hłotowczyzna 1595.

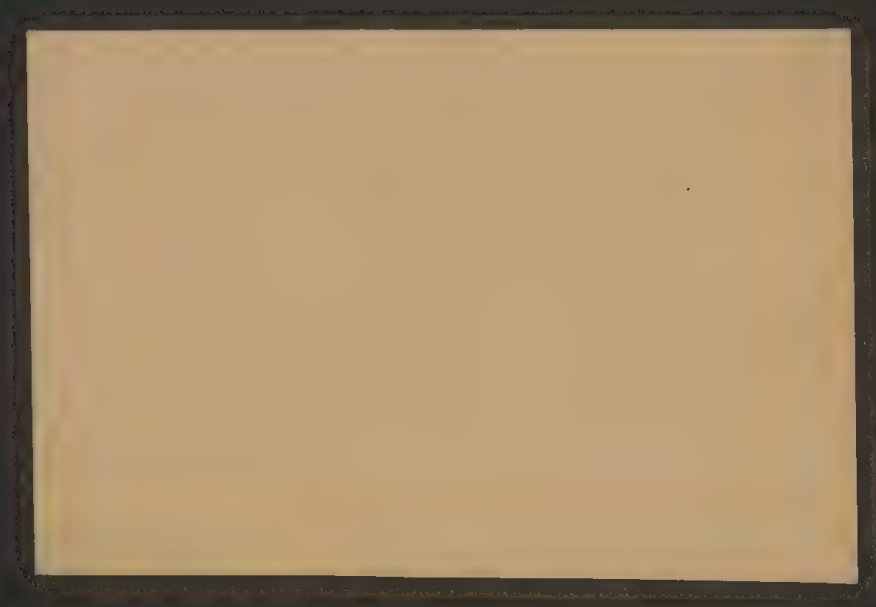
Książ Konstantyn Iwanowicz Ostrogski namiestnik (starosta) bractawski
i winnicki, hetman najwyższy litewski 1499 - kasztelan wileński
hetman starosta Tuki, bractawski, winnicki, marszałek ziemi wotyńskiej
z żoną Tatjaną i synem Iliją 1507 (?) (dypl.)

Wit: 1) Wasyla + 1547. 2) Tomis. -
Kapuśta Andrzej kniaz, z żony Maryny Łysor Kowony + 1577 zostawił
córkę Marynę ~~z którą był ślubowany~~ z Bogdanem Pawłowiczem
Sapieżką

Teodor Andrejowicz Sanguosko starosta wło-
dymirski, marzałek ziemi wołyńskiej funduje
1542 monaster Orogorodzkiy w Milcach
nad rzeką Turia.

Czartoryski Fedor Michajłowicz kniaz starosta
Tucki; dostaje r. 1526 od Zygmunta I
przedtuzenie posiadania monasteru
Deresopnicy; który król Alexander nadał
jego matce w dożywocie. iżył ten Fedor jeszcze 1530.
(Deresopnia w Tuckiem nad rzeką Stubla)

61
1651 Instrukcja na sejm posłom województwa w:
Tyńsk. - Zastępcy Łucja ~~Adama~~ Adama Ale-
xandra Sanguozki Koszyrskiego wojewody wo-
tyńsk. ⁽¹⁶³²⁾ - Łucja Nikołaja na Kłewanie Czartoryskiego
Kasztel. wotyńsk. - Łucja Michała Jerzego Czartorys-
kiego starosty Krzemienieck. - Gabriela na Mieście
zu Hemykowskiego Kasztelana bratani. - Łucja
Dmitra i Konstantego Wsniowieckich

1603 (Budyha) Jan Kurcewicz podstarosta gęsekpi
Jerzy Czartoryski
Włodymyr Sanguozko - Kofzercki

1607 Janusz Książa Zbaraski wojewoda bratani. H.
rosta Krzemieniecki. - Krzysztof Zbaraski -
Andrzej Bohowityn Halmik wotyńsk. - Jan
Bohowityn H. P. - Bohowityn - Szymbarski
Nikolaj zabity około 1606 w Krzemieńcu przez szlachtę
- Bohowityn z Kozirad bratani (1632)

1632 Stefan ze Zbaraza Łucja Łucja Łucja

1592 Książa Dymitr Kurcewicz - Budyha podsta-
rosta biatochwiecki.

1593 Krzysztof Kosiński hetman Kozacki.

1596 Łoboda Włodymyr hetman Kozacki.

1596 Książa Piotr Stanisławowicz Norowiecki

1606 Książa Adam Wsniowiecki

1632 Zwan Petrycki hetman Zaporozki

Wołyńska ziemia r. 1569 przyłączona do
Korony Polskiej - Dnysski na wielmożi Polscy:

Kielkorscy Lew i Michał z Wilkora

Nesweckij Piotr i Wasyl z Nesweża
" dewko (p. 7)

Kozinski Roman z Zaborola

Sokolski Mariko Książ z Sokola

Czaplic Szpanowski Iłłrychony z Szpanowa

Rzyrzyżowski dewko z Rzyrzyżowa

Masalski książ Andrzej z Turzyna

Czetwertynski Janko książ z Jarowicy

Lubecki książ Iłłrychony z Lubeża.

Czetwertynska Książka Swanowa z Ma-
ryja Kirielowna z Worotyż.

Dorohostajski Jan z Dorohostaj

Żłulaniccy z Żłulanik

Nesweckij Adam z Nesweża (p. 12)

Ofrogiński książ Konstanty wojewoda Kijów.

Czortoryski książ Aleksander wojewoda Wołyń (p. 13)

Korecki książ Bohusz starosta Tucki

Sanguosko książ Roman wojewoda Białostaw.

Łas Sanguosko - Koszerowski książ Lew

Czetwertynski Janusz książ

Łafski Albrycht wojewoda Sieradzi

Czortoryska Książka Swanowa z Kiewa

(było 3 powiaty: Tucki, Włodzimierski, Krzemieniecki;
3 marzafatkow, 3 starostow, 3 podkomorzysk; i kaszte-
lan Tucki: Kozinski)

1007 Łowcy: xiążę Janusz ze Zbaraza starosta
iberpolski, książę Andrzej Kozika - potomki
zabitego Mikołaja Bohowityna Szumbarskiego

1616 2. 8 Marca Czartoryski Jerzy Książę
1622 2. 13 Decemba Instrukcja na sejm warszawski
(za Książęciem Jerzym Czartoryskim)
aby mu król myta wotyfiskie konferował za
straty i zastęgi pod Chocimem (p. 144) oraz
iż niewinnie pomowiony od pani Fedory Kolski-
towskiej, aby na sejmie tę sprawę zakończył. (p. 143)
- również aby dekret na Książę Mikołaja Czartory-
skim przez Andrzeja Kosa Kowalskiego per
contumaciam otrzymany był zniesiony (p. 145)

1632 Sanguszkowski Książę Adam Alexander wojewoda woty-
fiski Czartoryski Książę Mikołaj
Łowcy: Książę Stefan ze Zbaraza
Woszniewiecki Janusz Książę starosta krze-
mienicki

11 Stępkowski Piotr stolnik wotyfiski. [r. 1622 pod-
rączy wotyfiski z bratem Gabrielem, Daniel (zginął
pod Cecorą) i trzecim.

1 Kozika książę Tomasz

1652 Sanguszkowski Książę Adam Alexander wojewoda
wotyfiski
Czartoryski Mikołaj na Kłewanin Kapłan
wotyfiski
Czartoryski Michał starosta Krzemienicki

Istoriografij ozerk Wołyni. L. Kru-
szynskij. (Trudy Wołyńskiego Gu-
bernskago Statystičeskago Komiteta
1867. Wypusk I. str. 1-148.

Dla mnogich. Dět mjesiacow
na Wołyni. Ostrožskaja letopis
1867 g. Spłb. 1868. 8° 32 stron
i dodatki (autorka hab. R. Ostudowa)

Ostrog g. Wołyńskiej gubernii i jego
dawnije władjetelnyje kniazia
Ostrožskije. Ding heroda 1870
n° 11 i 14.

Istoriko-geograficzeskij i etnograficz-
eskij ozerk Łodolii M. Simfz.
Kewicz. Kameneć Łodolskij 1877.
8. (Łobitka z Łodolskij'e eparch. wieden.
1875-1876)

Trudy komiteta dla istoriko-statistices-
kago opisania Podolskoj eparchii
Statja m. 8-za. Wyp. I (Podolskaja
eparch ujed. 1876 № 4-24). 8^{is}
flr. VIII i 248.

Kostomarov: Poslednije gody 1870. 3 Rub.

Opis aktowej knigi Kijewskago
centralnago archiva № 20.

21. 8.

Korbaurewskij № 1

(Stowar drowniago aktowago jacz-
jewero-zapadnago kraja i Carstwa
Polskago. Izd. Wilensk. wzrobn.
okruga. Wilna 1874 typ. Zaka-
zu flr. XIX. 399. 1 Rub. 25 Kop.
(6000 exempl.)

II p. 75

1520 Fedor Iwanowicz Jarostawski dziejca
Turawa

1620 Ławryj Sikowski episkop piński i turocki
~~Kutejowski monaster pod Orsz.~~

1530 Książ Fedor Czertowski starosta
Tutki — ~~na razę wtedy ka Turki~~
~~ostrowski.~~

1569 Bohusz (Euthymij) książe Korecki

~~1609 Markowski monaster ^{J. Trójca} cyli Markow~~
~~w pobliżu Witebska~~

~~1640 Boronjski monaster Zakrawski~~

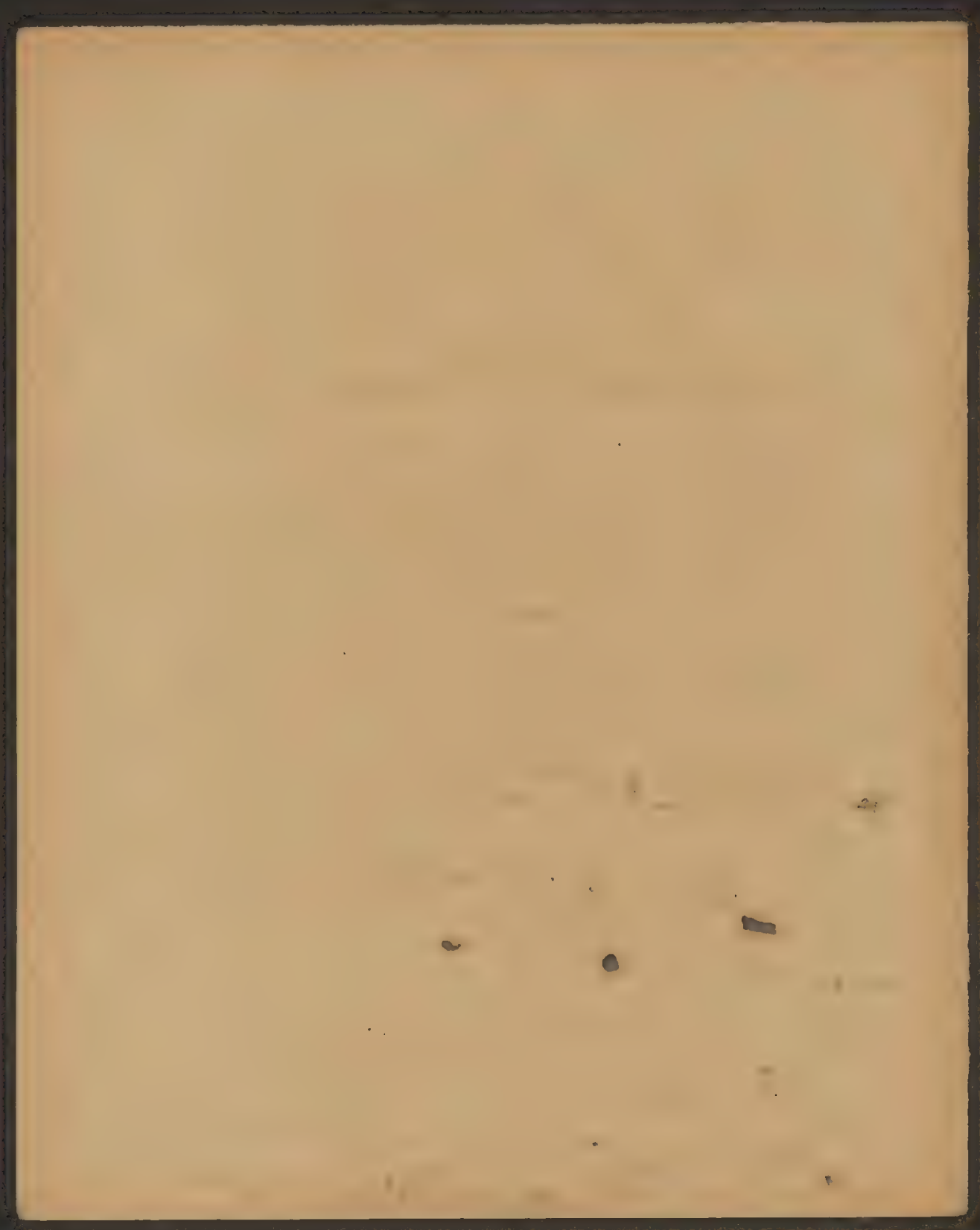
15.. Monaster Jasnogrodzki cyli Stołpowski
Rozdeftwa Diefwiatyja Bohorodycy
(koto Lubara nowego)

Wiadomości historyczna o Czerwie
Praratskim i polskim, tłoma:
czona z niemieckiego przez J. B. G.
Włno nakł. G. Narainowskiego 1837
4 to oryginał ^u Chreptowicza w Lipsku
lit 3. Oryg. Kławskiego

N° 282

Wypisy z Latopisu Nowgorodzkiego pierwszego
(odr. 854-1446, według rękopisu papierowego Biblio-
teki Archeograf. Komisji z XV wieku) drukow.:
Nowogrodzka Ljetopis (tak nazwaną pierwszą)
po Synodalnemu charakternemu rękopisowi. Wydanie
Archeograf. Komisji. Sankt Petersburg 1888. 8° naj.

A se imena wsim gradom ruskim dalnym i blyżnym
(str. 446.) Na Dunaj: Widyczew grad... Moin... TERNOW,
tu Tężył świataja Piatnica.... Dnestwin, Dizin, Kilia. Doroftot
... na ust Dniestra nad morem: Bielgorod (Akerman?),
Czerń, jaśskij torż na Prucie riece, Romanow torż
na Mołdowie, Diemez w gorach, Koroczinnow Kamen,
Socziawa, Seret, Banja, Czerzjun, Kotomyja, Ilorodok
na Czeremosie. Na Dniestrie Chotjen. - A se Botgarskii
i Wołoskii grady: Kamenec, Stowec (Sastawiec?), Prastal,
Sokolez, Zwenikhorod, Czerkasy, Dowyj horodok, Wieniczia, Zwenikhorod
Skata, Białkuta. = A se Kijewskii kraiy: Dweren na Rpy, ^{czerniecki}
Korsun, Trepol na Dnieprze, Kanew, Illinesk, Perejasław ^{Perejasław Kijewskii}
ruskij, Jurjew, Perejczzen, Wasilew na Stuhnie, Biedhorod
na Dnieprze, Czernhorod, Kijew, Wysehorod, Wołosławiczi.
Imatorokan, Ostrieckij na Dnie, Czernigow... Złomij,
Riezycza, Drohylew, Prychow, Luszyn, Rohaczew, Strjeczyn,
Lubez, Nawoz. - Na Prypetyje: Czernobyl, Kopyl, Mozyr,
Bererow, Smiedin, Turon. - Na Wołytyci: Lwanow, Wrucziej
(Czorn?), Zitonin, Korez. = A se Wołynskii: Stepan; na Wo-
lyni: Ostro, Chorobor, Luszest wetykij na Styrze, Zwan, na Zkwie
Kremenez, Boetz, Dubisz (Dubno?), Terebowl, Lubno, Zudeczew,
Cholm. Na riece Sutoroj: Szoroko, Lwow wetykij, Wołyń. Na
Pougu: Wołodymet, Doroobucz, Beremyozl, Beremil, Halicz, Sam: ^{Wołodymet wo-}
bor, tu Tężył światyj knuprij, Cietwertnia Cietoryjesk, Pinesk ^{tyński}
na Pinje, Wotobjesk na Strumenie, Oserehij, Brynesk, Kolywan, ^{Halicz czerniecki}
Serenesk, Swinesk. = A se Litowskii:

Sturzewsk (Stuck), Horodec na Niemnie, Merecz,
 Kliczesk (Klecko), Kernow, Kowno, Witkomir, Mojszogota,
 Wilno 4 stieny drewny a 2 kamenny, a riece 2 Welia,
 Wilno; Troki stary kamenny, a nowy Troki na ozerze 2 stie-
 ny kamenny a wyszniej drewnian a wostrowie Kamen; Mied-
 niki Kamen, Krew Kamen, Loszesk (Łosk?), Holozany, Be-
 rezujesk, Brjutesk, Niemira, Rora Kamen, Horwol, Sois-
 Tocz, Lukoml, Łohosko (Łohojk), Poltesk na Dwinie i
 na Polotie, drewnianja swiataja Sofia Kamenna o Zwiertsch,
 Widbesk 2 stieny kamenny a riekna Widba i Dwino, Nowy
 horodok Tytowski, Obolazy, Lebedew, Dooryson, Lida, Luma,
 Lubutesk, Peretaj, Rodno, Mienesk, Muzenesk, Ziesław,
 Toporec drewnian, Horodno, Maszcyn, Pietaja, Mowewa,
 Worotyńsk, Szarnesk, Dewiahoresk, Kpertujew, Wityno =
 baner, Bożesk, Mieresk, Miesozuesk, Masalesk, Sta-
 rodub na Łanie, Mhlin, Gruzie, Obolensk, Lutjesk,
 Jassenec, Ostrie, Mikulin, Kryszew, Kozalesk, Ryb-
 czesk, Howienesk, Serpijesk, Holotyuzesk, Siuimesk,
 Oleszesk, Murawin, Derewesk, Zborek, Wiewersk,
 Moresk, Bystaja Rżowa na Wolgie, Meteczia, Seluk,
 Nowiato, Łisicz, Jerusolim, Kryszew, Pietoberezie,
 Samara, Poronicaren, Oriessen, Riasna, Fur, Koporja
 na Borozie, Karaczew, Torusa, Tūd, Sizka, Dooryson,
 Łutky. = a se Smolenskii: Smolnesk na Dnieprze,
 Jelno na Imie, Wiazma, Dorohobuz, Motystawcz,
 Motystaw na Wehrie, Obolensk, Kozalesk, Wiatyuzesk,
 Rżawesk. = a se Riazan'skii: Riazan staraja na Ocie
 i nowy horodok, Bronesk, Olgow na uście Bronie, Torzesk
 ... Perejastaw... Motystawl... Bobrujesk... = a se Zaleskii:
 Dniezierskaja, Kamena mohyla na Desnie, Muron na Ocie,
 Starodub na Kłazmie... Nowgorod nizny... Koptroma... Wotogda...
 Jarostawl, Rostow, Jurjew polskij, Motystawl, Suzdal, Wotodyner,
 Perejastawl, Moskwa Kamen., Miazjesk, Zwenihorod, Wotok Łamskij
 Nowgorodok, Galiz, Nowgorod wetykij, Zborsk Kamen, Koloze,
 Wrewo, Dubkow, Czernicia."

Perejastaw Zaleski

Wotodyner Zaleskij nad
Kłazmą

Galica merskij (Wotody-
nerskij)

Zwenihorod zaleskij

A se archiepiskopy (nowogorodskij). (str. 445.) „A Wasilij (r. 1334)
„postawien byst ~~Feognostom~~ wladyka mytropolytom
Feognostom w Wolynskoj zemli, w Wolodymerie, a s nim
wladyk 5: Grigorij Lotockij, Afanasij Wolodymerskij;
Feodor Platyrowskij, Marko Deremyszkij, Ioan Chotimskij; (str. 326)
i predstavia jeda izo Lohowa, na rjecie na Jurje, mie:
riaca Julij w 3; i przywiesz i w Browgorod, potozysa u
swiatiej Sofii w przytworie bolszem, a swiatytelem bie
w liet 21 i 4 miesiaca i 2 dni. — Alekoj... Iwan... Seme:
on (ostatni).

— Prodożenie Browgorodskoj Ljetopisy po spisaniu Archeo:
graficeskoj Kommissii:

r. 1333. Tohoze ljeta 6841... „Sem ze lietic wtozy Boh w serdce
„Kniaziu Litowskomu Starymontu, narocenomu w Kresze-
„nii Hljebu, synu wetykaho kniazia Litowskaho Gedy-
„mina, i prygta w Browograd, chotia poklonity ria swiatiej
„Sofijej, i postaza Browgorodu po nlego Grigorija i Aleksan-
„dra... i dasza jemu Ladozu i Orzechowyj i Korjelskij i Ko-
„rjelskijiu zemliu i potowinu Korotii w otynnu i w djedinu
„i jeho djetem." (str. 331)

r. 1440. „Wlieto 6948. Ubjen byst w Litwie kniaz' wetykij Ly-
„towskij Zidimont Kestutjewicz Aleksandrom Czestorynskym
„i bratom jeho Swenom, a kniazyt 9 liet. Sej bie kniaz' ljet
„i nemistytw i serebrolubiw parze czetowiek, i mnoho knia-
„zej ditowfkiich pogubi, i inija istopi, a iny pogubi mezerem,
„a panew i zemothik ludej nemato bez mytowsordija izgabi;
„toho radi i Boh na neho nawede riju z tuziu smert. Itako ne
„jaszasia za syna jeho za Druichajtu, za zlobu otca jeho,
„i wsie litowskii grady i ruotki izbrasza sobie kniazia wety-
„kaho Kazimira Korolewicz zagojtowa syna." (str. 419)

Bunt Deniowskogo w ~~Ł~~ Łezewiernicthom ośtro-
gie (Str. 193 - 209 w Kowalewskij Żeg.: Graf Btndow
i jego prernia. Sanktpeterburg 1866. 8vo)
/: podług zridet roosyjskich :/

Wypisy z Korigitki: Nowgorodskaja Ljetopis (pierwaja)
po Synodalnomu charatejnemu Spisku. Izdanie
Archeograficeskoj Kommissii. Sanktpeterburg 1888.
8vo (w 1^{ej} edycji: Półnoje Sobranie Russkich Ljeto-
pisej. Sanktpeterburg 1841 Tom III: 4^{ty})

1342: „W lieto 6850... Tohożie lieta priedosaria Pleskowicy
„Litwie otwerhuze ria Nowagrada i Wetykaho Kniazia;
„prywedosza sobie iz Litwy Kniazia Olgerda Gedymino-
w. syna, s Litwoju, a Aleksandra Wsewolodowicza pre-
ie toho wyprowadzili brachu; Olgerd ie poweliu kres-
tyty syna swojego i narokosza imia jemu Swiriatom
kreszenii Andriej; i posady jeho w Pleskowie,
a sam pojeha w Litwu.” (Str. 341)

1345: „W lieto 6853.... Tohożie ljeta stwory ria w Litwie za-
miatnia wetyka: izhoni horod Wilno Olgerd s bratom
krestutijem, i Kniaz wetykij Jewnutij perewerze ria czes-
stienn i biezia w Smolensk, a Marymont biezia w Brdu
k carju. Prybiezia Kniaz Jewnutij w Smolensk, pobyw tu
mato i poicha k wetykemu Kniazu Semeonu na Smolskuu,
i tu jeho kresti Kniaz Semeon w imia Otca i syna i swia-
taho Ducha i nareczono byst imia jemu Joen.” (Str. 345)

1399, „W lieto 6907.... Spojde Kniaz Witowt z swoimi Kniazami i so-
wseju rytoju Sytworskoju na carja Temir-Kutluya i przyozd-
sta u rzece Worskoty w Tatarskoj zemlije..... i tu na stupie
wisza Kniazia wetykaho Andrieja Olgerdowicza, brata jeho

Kniazia Michaila Jewnutjewicza i wsiach kniazij
imenitych 74, a wojewodi Litwy mnohaje mnozestwo tu
kostju padosza, tolko Boh wjesot... A sij boj byl miesiaca
Rokhusta w 5 den, w karmen spasowa dnia, na pamiat
swiatoho muzenika Evsetinija." (str. 289)

1263 „W lieto 6731.... Toho ie lieta w Litwie byst miatez,
Bohu popuszcayniu na nich gniew svoj, wostasza sami
na sia, i ubysza kniazia wetyka Mindowga swoi rodny,
swieszczawsze sia otai wsiach. Toho ie lieta raspriewosze;
sia ubojcy Mindowgowy o towar jeho, ubysza dobra knia-
zia Polotckoho Sowtywita, a bojary Polotckija isko-
pasza, i prosiwza u Poloczian syna Sowtywitowa ubity
ie; i on wbreza w Browgorod s murz swoimi. Tohda Litwa
posadywza swaj kniaz w Polotckie; a Poloczian pustysza
Kotorych izimaly s kniazem ich, a mir wiasza. (str. 283)

Russkija Drevnosti izdawacemija po Wysočajszem roz-
izwoleniju pod redakcyju W. Prochorowa, z rysunka-
mi. 1822-1826. S. Petersburg. 42 (Dodatek dopłma: Chrytyerskiji
i russkija drevnosti izdani raznie Dekab.)
I. (Mart, April, Jun, Awgust, Oktjabr) 1822. Materialy dla istorii
russkich odev. - Period predistoriczeskij - do 16 wieku.

45 tabl. chromolitogr. i textu str 1-74

II (Awgust, Sentyab) 1822 (XV wiek) 23 tabl. i text str. 1-14)
III 1826 (XVI i XVII wiek) 46 tabl. i textu str. 1-52.

O kostiumach rosyjskich w XVI wieku sroczeta: P. I. Sawwaitowa:
Opisanie starych carskich utworej, odev, oruzija ratnykh
dospiechow i konnogo prybora, izwieszczajace iz rukopisej Gr.
chiwa Moskowskoj Gruziejnoj dataty. S objasnitelnym ukazatelem.
(z rysunkami) - Sankt Petersburg 1865. 85 z 12 tablicami rysunkow (1 aut. 75 kop.)

J. Zabelina: Domasznij byt russkich carej (XVI-XVII wieka)
(z rysunkami). Izd. 2e dopolnen. Moskwa 1872. 80 40 rubl.

A. W. Wisnowatow: Istoriczeskoje opisanie odevy i uooruzienija rus-
sich wojak (z kofstornymi tablicami) S. Petersburg 1841-1862. 30 zaszytok.
1849-1853. Moskwa, fol. 50 rubl.

Drevnosti Rossijskago gosudarstwa (rozporozt wydawac A. N. Ste-
nin prezidenta Akademii fytuk pisnych, a po jego smierci J. G. Sotn-
cew. w 6 tomach (500 rysunkow) chromolitogr. - Text napisal Weltman i J. M. Tniegiew.

Proti wielki nosisie po polsku w zupanie z pasem i szabie;
bojary mieli zemery z petlicami - Kozary mieli zupany i kon-
tusze.

Znajdawniejsze pomniki co do strojow sz: Scytyjska waza srebrna
znaleziona nad Dnieprem koło Nikopola z II wieku przed Chryst.

- Scytyjska waza zloty znaleziona w Krymie z II w. przed Chryst.

Kolumna Trajana z II w. po Chryst. - Freski w Kijowsko Solijskim

Soborze z XI wieku - Sbornik Swiatostawa z r. 1073 na pergaminie

w bibliotece patriarchalnej (najdawniejsze miniatury) - 28 kopij

z XII wieku - Freski z r. 1198 w Nowogrodzie - Herberstern, Maynsberg,
Olearius.

(Starożytności z gu. Batyszkow L. N. Pamiatniki russkoj stariny w zapad-
 bernij Wotynskiej, dubelokiej, ruskich gubernijach Imperii. Speterburg 1868-1869 4° 6 Zeszytów (Wypuskow 6) ryty i drukowane przez Strukowa chrogmolografowane i text druk.
 Rodolokiej, witebskiej i mo: tów (Wypuskow 6) ryty i drukowane przez Strukowa chrogmolografowane i text druk.
 kulewskiej.)

Zeszyt I. (Starożytności Włodzimierza wotynskiego): Tytuł: Wizerunek. N. P. Maryi w cerkwi Zimninskij - Plan miasta Włodzimierza wotynskiego - Moniastafski Wpenskij Sobor z XII wieku, jego ruiny i freski. Cerkiew Zimninskaja S. Wapyla z X wieku i napis z XII wieku. (14 sztuk ryty.)

Zeszyt II (Starożytności Łucka): Plan miasta, widoki obwarowań, - Ruiny cerkwi S. Dymitra z XII w. i freski - Ruiny cerkwi bractwa stauroprigiala. - Cerkiew soborna. (12 sztuk ryty.)

Zeszyt III (Starożytności Ostruga): Plan miasta - Genealogia ródka - Tablica Triziat Ostrugskich - Cerkiew zamkowa Bohojantenka - Cerkiew soborna - Cerkiew Kirylla Metodiewskiego bractwa. (11 sztuk ryty.)

Zeszyt IV (Starożytności Pioruża): Plan miasta - Ruiny cerkwi S. Wapyla i freski - Cerkiew Zaruzenskaja - Kaplica obroniona w so- bornej cerkwi - Kaplica Olega - Kapiele Olegi. (11 sztuk ryty.)

Zeszyt V. (Starożytności Wilna, z chronolitografiami) - Wilna - Dawna cerkiew S. Nikodema - Ruiny spaskiej cerkwi z XVII w. - Cerkiew S. Duchy - Plan Wilna - Pereusztencki metropolitalny Sobor - Cerkiew Nikołajewskaja - Cerkiew Diatnicka - Cerkiew piezarna - Cerkiew Swiatotroicka - Sobor Biełyjskij r. 1607 (freski anatomiczne) - Obraz Ostrobianskiej Bogarodicy - Obraz Bogarodicy Ody: gitryi (dar Jwana II córce księżki Helenie żonie Księcia Aleksandra) - Kaplica Georgijewskaja 1863 - Kaplica Aleksandrowskaja. (20 sztuk ryty.)

Zeszyt VI. 1875. 4to str. VI. 204. (18 sztuk ryty) Starożytności Wilna

(?) Zeszyt VII. 1885. 4° str. 432. Rus' chotmoka i podlaskaja (Jętu artysty: Gotowacki: Monasterij potudniowo-ruskie - Etnografia ludu wiejskiego w chotmox i podlask. - Dzieje zniczenia Unii - Stowajski: Daniel Romanowicz Kijcie kaliki.)

Zeszyt VIII.

Sbornik izdaniy Obščestwom Drewno - ruskogo Iskustwa pri
Moskowskom publicznom Muzee. Moskwa 1866.
Otdielenie I. Otnošeniem naboženstva religioznem p. Zh. I. Puštajewa
O muzee waskriash ruskich priez D. W. Razumowskago
Otdiel. II. (estetyki i tonażone)

Bodjarskij B. O wremeni proischozhenija stawianskich pismen.
Moskwa 1853. 8° (99 str.) 4 zywoty Metodija 3 zywoty Cyrilla
- Jan exarch bulgarski z XII w. - Chrabr.)

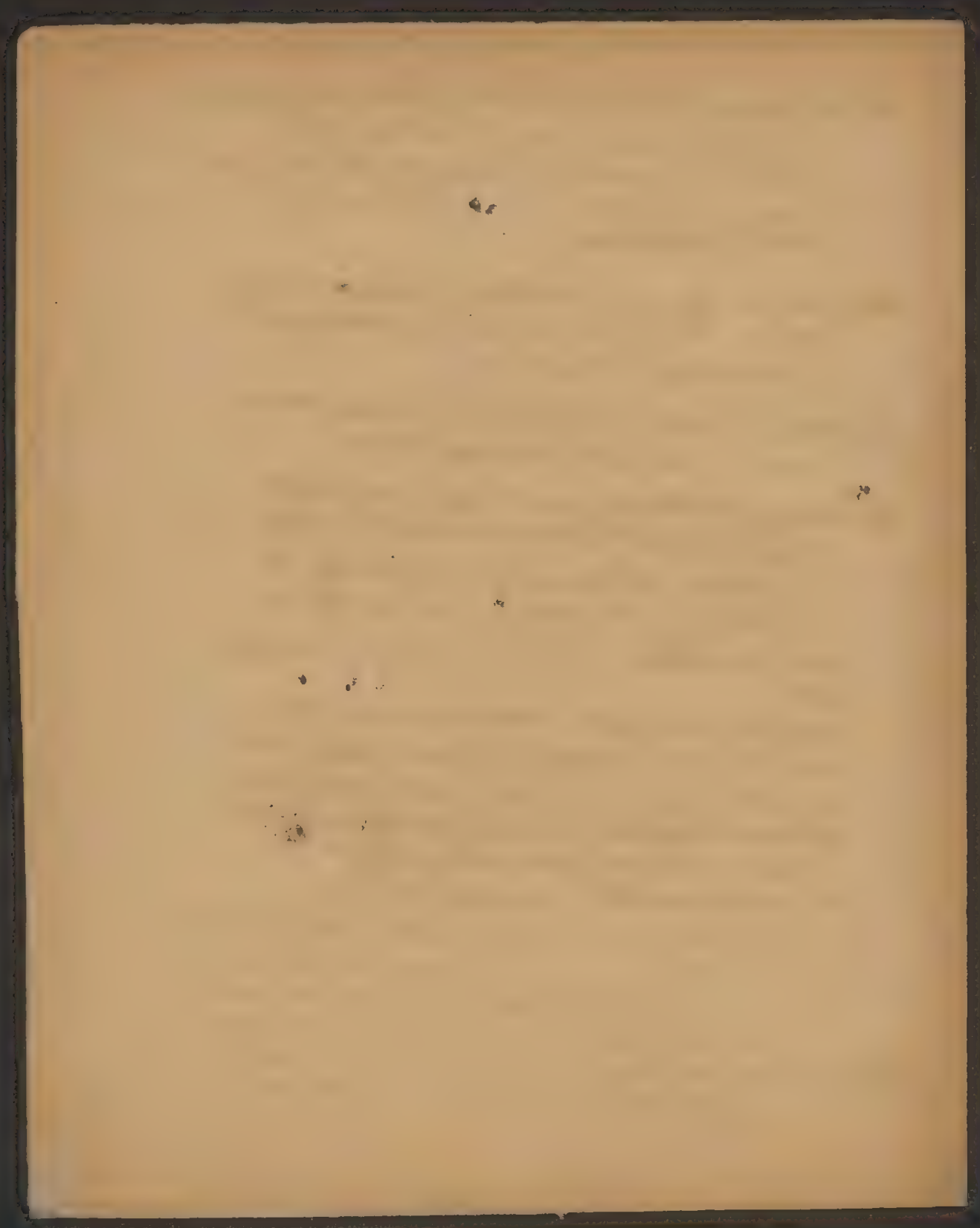
Pogodin M.: Russkij istoričeskij Album. Moskwa 1853. 4to
(zawiera 261 facymilów od 1328 do 1830 r.)

Sobranie gosudarstvennych granot i dogovorow. Moskwa
1813-1828. Tom I-IV (wydat hr. Rumianow w 1200 exempl.) - w tomie
4^{ty} jest 5 tablic paleograficznych od XIII do XVIII wieku - 19^{ty}
straz pieczęcie. - Dokumenty w I Tomie (1265-1484) -
Tom II (1229-1484) - Tom III (1613-1655 r.) - Tom IV (1656-
1696 r.)

(Do XV wieku używali Kfizieta w herbie Swiętych i różne figury
z pierściami - Kfizieta Mosk. Wasyli Dymitriewicz z ręką w herbie
moskiewskim używać jeźdźca - Książ. Jan III pojął w rękę Zofia
Paleologówna cesarzówna z ręką używać orła dwugłowego
greckiego i w rodku dodał jeźdźca prabijażskiego smoka. -
19^{ty} pieczęci Zygmunta III, Władysława i innych.)

Wydanie dyplomatariozów i kronik bez indeksu, to martwy kapitał
Ozerciki Rossii, izdawajomyje Wadimom Lasekom. Kniga I Spterburg
1838. - Kniga II (1840), III (1840), IV (1840) V (1842). Moskwa. 8° z atlasem
rysunków archeologicznych. 8 Rubl. 50 Kop.

Zytki. Ozercik literaturnoj istorii ratoruosskaho narieczija. [Ki:
jezskaja Starina 1888 str. 162-179; 1-21; 109-183; 389-408;
246-288; 567-596]

^{Kolej}
 Lamiatniki ruszkiej starzyny w zachodnich guberni-
 jach Imperii, wydawajemyje po Wysocejszemu

poweleniju P. S. Batiuszkowym (chromolitogr.). Sankt-petersburg, 1868-1874

1. Wypusk: Ikona Bozkiej Matery w zimnenskoj cerkwi. Strukow.
 2. Wypusk: Ikona Bozkiej Matery w zimnenskoj cerkwi. Strukow.

Starozytosci z okolic Włodzimierza wotyńskiego, kos:
 Włodzimierza wotyńskiego Cerkwi Zi-
 mnieńskich (z napis z XII w. grecki tamże, napis z XII w. -
 Monastowski Wypręski Sobor katedr. z XII wieku (14 sztuk)

II) Wypusk: Starozytosci Łucka, plany cerkiew, baszt,
 monasteru prawosławnego, cerkwi S. Dymitra z XII w.
 jej ruiny i freski - Ruiny cerkwi Flawopig. (12 sztuk)

III) Wypusk: Starozytosci Ostroga, plan miasta Ostroga,
 genealogia Książąt Ostrogskich, widoki ruin zamkowego
 Bohojawotenskiego Sobora (z 19 sztuk)

IV) Wypusk: Starozytosci Owrusa, plan miasta, ruiny
 cerkwi Sw. Włodzimierza wielkiego (freski), Karawajewska
 cerkiew, Kosciół prawosławny na soborną cerkiew, Mo-
 gila Olega, Kapiele Olegi. (11 sztuk)

Zamczysko
 cerkiew

V) Wypusk: Starozytosci Wilna: Widok Wilna, plan,
 cerkwie: S. Nikodema, Spasa, Sw. Ducha, Przemysłna
 metropolitalna S. Nikołaja (po renowacji), Piotrowska, Troicka,
 Peszewska, Ikona Ostrobromskiej Bohorodicy - Ikona
 Bozkiej Matery Odigitriji (którą dał Zwan III córce swej Helenie
 zione Aleksandra Króla Lit. 2. (20 sztuk)

VI) Wypusk (1874): Starozytosci Wilna. 4to str. VI. 204 (18 sztuk, 12 tabl. in fol.)

VII) Wypusk (1885): Ruś chołmska i podlaska, str. 432.
 84 szt. artykuły: Gotowanki: Monastery południowo-ruskie -
 Etnografia ludu wiejskiego w chołmsk. i podlask. - Dzieje zniszcze-
 nia Uru - Stowajski: Daniel Romanowicz haliński króże -

Zamieczalności Siew^{iero} Zapadn^{ego} Kraja. 1868 (Wypusk I i II. fol. mat.) ^{Wilno, 1862- Otdelenie I^e}

Dostoprzemyczalności Siewiero-Zapadnoj Rusi, przerwana
nija pod nadzorem Akademika I. P. Frutniewa
Wilno. 1867 (Wypusk I (22 rysunkami) 1 Rub.

- 1) Chotmotskaja Rus', istoričeskija sudby russkogo Zabużja
izd. Batjużkowa. Peterburg 1887. 8vo maj. Str. XVI.
216 i 62, 22 chromolitografiami, 45 ryśnami, mapą dubelotij
i Sieleckiej gubernii. (Jest tu 23 portretów, 39 widoków, 60
zob. udowaych i innych rzyszosci, herb, autografy. - Tekst oklepny
niepodający nic nowego)

^{ch.} Schmidt K. J. Die Münden und Medaillen Kurlands, nebst Be-
schreibung und Abbildung des Herzogl. Kurland. Ordens, de la
reconnaissance" mit XVII Tafeln Abbildungen von Carl
Schmidt. 1869 (Kopis w Wilnie, gdzie Schmidt był kustoszem
archeologicznego Oddziału Muzeum wileńskiego. - 8 monet
Kurlandkie rozpoczynają się z rokiem 1570, chociaż Kurlan-
dja już r. 1502 otrzymata przywilej na bićcie monet.)

W Wilnie r. 1864 utworzona publiczna biblioteka tak zwanego
Wileńskiego naczelnego okręgu, a przy niej 8 Muzeum, za stara-
niem kuratora I. P. Korjutowa. - Tegor. r. 1864 utworzona w
Wilnie osobna Komisja dla razbora i izdania drewnych aktów.

- 2) Batjużkow L. Wołyn', istoričeskija sudby jugo-zapadna-
go Kraja. Peterburg. 1888. 8vo maj. Str. XV. 288. 127 obr. 69 ry-
sunków i 2 chromolitografie. 1 Rub. 30 Kop.
(jest tu Str. 87 - 116 historia Wołynia pod panowaniem Litwy)
(Wydanie rządowe)

Iwan Wasylewicz W. Kieje Moskiew. miał za zionę Zofia (Zof.) Lorka.
Tomazza Paleologa despoty (Koricia) Morei.

- 5) Batjużkow P. N.: Bessarabija. Istoričeskije opisanie. Poemetnyj wypusk
istoričeskich izdanij P. N. Batjużkowa. Spłbg. 1892. 8vo 23 fototypy, 54
grawir. i 1 tfg. 2 Rubl. 50 Kop.

na 1866 god
Sbornik (izdanie) ^{1866 god} Obszczestvom drevno - russkago
iskusstwa przy Moskovskom publicznom muzeje.
Moskwa 1866
(90 artykuły do historii bizantyjsk. i russk. malarstwa
i o starożytnościach)

Bodjanski O.: O wremeni proischozdenija Starians:
Kub. piśmen. Moskwa 1855. 8°. 10 Rub.
(i 19 ^{tablic} faksymilow obejmujących: Żyćie Methodija w per-
gamen ^{on} Sbornikie XII wieku Moskowsk. Uopenok.
Sobora i Pochwalnoje Stowo Kiriłtu i Methodiju tam:
że - Żyćie Methodija, Kiriłta i Pochwalnoje Stowo
Kiriłtu i Methodiju, z Ota Kariewskoj Czet- 8 Mi:
nei, Apryl, Fawriat, Oktiabr. - Żyćie Kiriłta i Methodia
i pochwalnoje Stowo (z bumaznoj rukop. Moskowskiej ^{1866 god}
noj Akademii) - toż (z bumaznoj rukop. Sbornik) -
Joan Exarch Bolgarski z XII w. i z XV w. - Chrabr.)

Suworskoje Ewanhelije XI wieku (odkryte r. 1865)

Russkij istoričeskij Albom izdannij 80. Pogodiny m.
Moskwa 1853. 4to (26 faksymilow od r. 1328 - 1830 ka 42
litogr. tablicach) 3 Rubl

Sobranije Gosudarstvennych gramot i dogovorow. Knaf I-IV. (od r. 1229 -
1696)
(wydane 1813 Staraniem Rumiancowa z stabl. faksymil. od XIII
do XVIII wieku - oraz faksymil. pierzgu - wydanie w 12000 egzempl.
Kosztowało 66000 rubli)

Pierzgie russkie. Do XV wieku pierzgie Książat albo miaty
napisy imion nannijajusz Książion, lub wizerunki fawistych pa-
tronow, lub figury z pierścieni. - 10 Książki Dymitrowicz wielki
Książce w herbie Moskiewskim zagrzt wzywac jesda na Konin -
Jwan III najgowszy grecką carownę Zofia Paleologownę najgłta
herb bizantyjski ^{herb bizantyjski} orła dwugłowego a w środku dawnoego jesda na Konin
(z r. 1229 - 1696)

Gotowin B.: Rodostownaja rospis' potomkow welykago kniazia Ruryka, Moskwa 1851

Dar W. A.: Totkowij Stowar zywego welykogo
russkago jazyka 1861.

" " Dostawny Russkago Naroda

Dziesni sobrannija L. W. Kijajewskim. Szdany Obzreni-
stwom lubitelej russkoi Stowestnosti. Wypusk
1-10. (Sbornik moskowskij, 1852)

Russkija narodnija bytyny, staryny i pobychowozny
ny sobrannija P. Z. Rybnikowym. 1862. Czast
I-II (wydali L. A. Sonow i D. Chomiakow)

Kaljetki perechozije. Sbornik stychow i izsledowanije
P. Bierzsonowa 1861. Wypusk 1-6.

Istorija russkago ornamenta s X po XVI stoljetije
po drewnym rukopisiam. Moskwa 1870 z ryunk.
(wydal W. J. Butkowskij)

Lubocznyja Kartyny (izobrazienija) i knizki.

Inegirew J.: Lubocznyja kartinki russkago naroda w moskows.
kam mizje. Moskwa 1861. 8mo (z Rubl. art.)

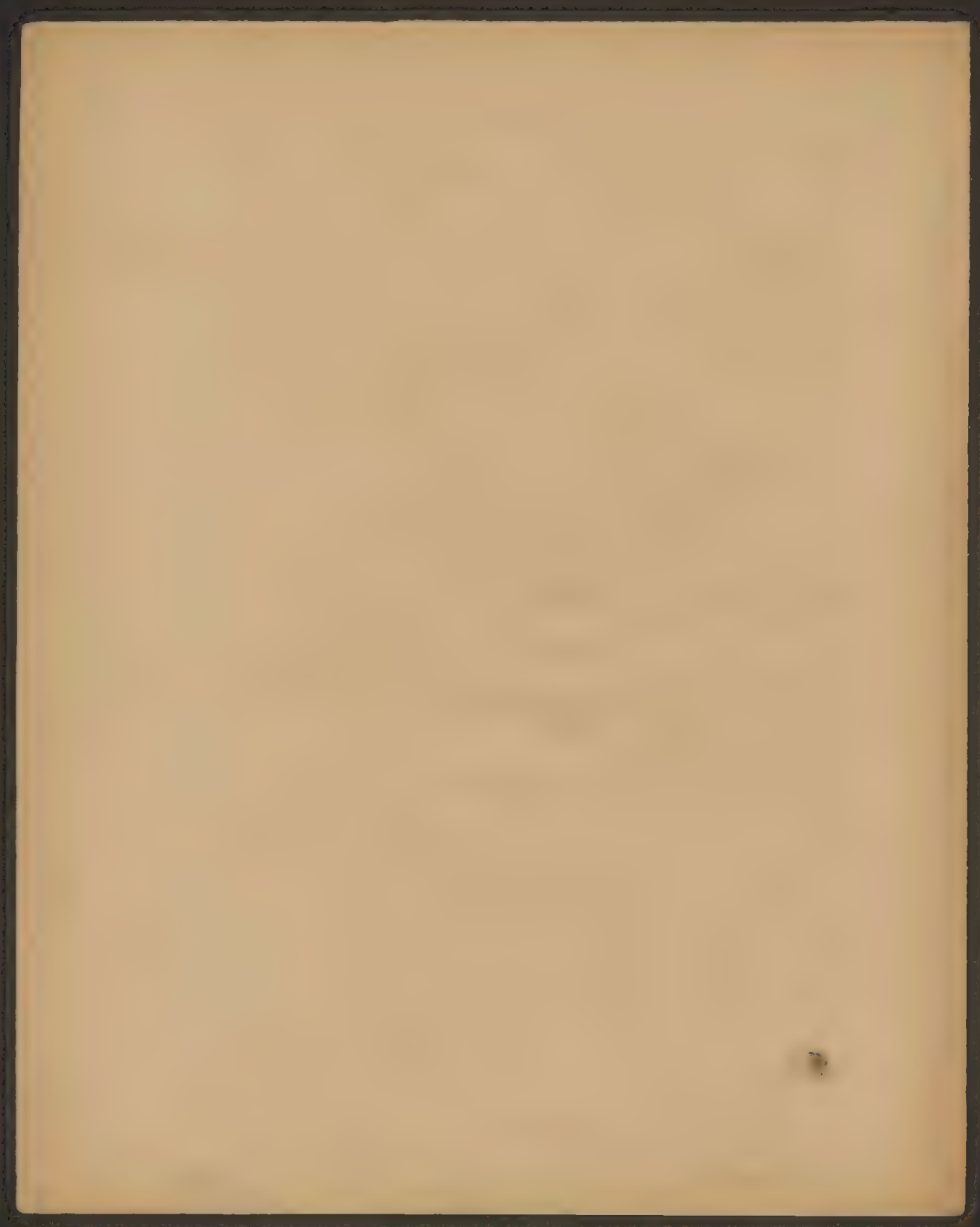
(Zamieszczalności Siewero-zapadnago Kraja. Otdielnija I.)

† Dostoprjimeczalności Siewero-zapadnoj Ruoi. Wypusk
I. 3. Wina, Izdanie Wilenskago Uchebnago Okruga, 1867

(1868) fol. min, tytuł chromolitograf. i 14 tabl. litograf. (obję-
mujących 22 rysunków) oraz tekst in 4to str. 15 (w 2 kolumnach) napisany przez M. S.
Jokotowa.

Wydane za staraniem gubernatora J. P. Kornitowa, rysun-
ków dostarczyli: Kudriawcow nauczyciel, rysownik Petrow i
Akademik J. P. Frutniew. / Tablice obejmują:

- 1) Ikona Kotozkoj Bożiej Matery (Jasymile obrazu Boga;
rodziły w monasterze na Kotozi pod Grodnem, z XIII w. w na-
turalnej wielkości.)
- 2) Ruiny Boruso-Chlebskiej monasterskiej cerkwi na wrocaisku
Kotozia pod Grodnem, zbudowanej w XII w.
- 3) Widok ruin tejże cerkwi z zachodniej strony.
- 4) Widok tychże ruin z północnej strony.
- 5) Detaliczne rysunki szeregów z tejże cerkwi (w której się
mieszczą kotłowniki cegły umurowane szeregi garnków).
- 6) Widok tejże cerkwi przed zrujnowaniem jej r. 1845 w skutek
powodzi ziemna.
- 7) Kościół (chram) Spasytela (Zbawiciela) w Spaso-Efrozyniewskim
żeńskim monasterze pod Potaćkiem, zbudowany w XII w. przez
Księżnę Eufrozyję.
- 8) Wechód do Kaplicy (motelnia) błogost. Eufrozyny na chórze w
tymże kościele.
- 9) Widok Potańwiczczenskogo monastera w Supraślu, zbu-
dowanego r. 1503, a poświęconego od Kijowskiego metropolity
Jony r. 1516 - z zachodniej strony.
- 10) Widok tegoż monastera - z północnej strony.
- 11) Widok cerkwi sobornej w tymże monasterze.
- 12) Freski ściennie w tejże sobornej cerkwi w lewym i w prawym
Foku.
- 13) Plafond w tejże cerkwi - i puszka (darochranitelnica)
w kształcie gotyckim.
- 14) Dzwon znaleziony w róle Newodnina w grodzieńskiej guber-
nii - i Panagia z perłowej masy z wyrytym na niej wizerunkiem
Znamięna Bohorodicy i napisem do Kola.

Zbiornik etnograficzny wydany od r. 1850² 1861² przez (Etnograficzny
Towarzystwo geograficzne rosyjskie miesi w 4 pierwszych Sbornik, wyd. 3mp.
tomach opisy: Parafia Ostrynska w powiecie lidzkim gub. Sptburg. 1853-1862
berni wileńsk. przez prof. Jurkiewicza) - Wios Kobyla w Wyj. 1-4 (1 Rub.
powiecie nowogrodzkiej gubern. wotyn. przez x. Moracz: 50 Kop. każdy); Wyj.
wisa! - Miasteczko Aleksandrowska w powiecie soński gubern. 5. 6 (1864) 2 Rub. 50
czernihowsk. (przez x. Barylewica) - Byt domowy u Kram: Kop.
u w now. horolsk. gubern. potaw. (przez x. Iwanica) - Byt
w łosian białoruskich w nowicze lencyńskim)

Zapiski Towarzystwa geograf. rosyjskiego miesi w łosie
XIII Podróż po Hercegowinie, Bośni i dawnej Serbii (przez
A. Hilferdinga) r. 1859)

Rosyjski Sbornik historyczny wydany przez Towarzystwo
historyczne w Moskwie w łosie I 1833 miesi rozprawy
O drogach komunikacyjnych w dawnej Rusi przez
Chodakowskiego (wydany przez M. Zagodina, tłumaczona
po polsku przez Wajdelwiza w Bibl. Ośw.) - i druga jego
rozprawa: System historyczny Chodakowskiego (jest to
odpowiedź na zarzuty Katarjewa przeciw teorii o horodach
zach) - tegoż: Wyjatek z podróży po Rosji w r. 1821
(badania w okolicach Ładogi i Nowogrodu) - tegoż: Dwie-
ście o postępie badań archeologicznych w czasie podróży
po krajach dzisiejszej Rosji i stanowiących (z dnia 13
lipca v. r. 1822) - Inne prace w tym ujęciu przez
Chodakowskiego drukowane są w Syn Ożestwa. Peters-
burg 1819 i w Wiestnik Europy w Moskwie 1820. -
W tymże Sborniku wydrukowane: dwuoska latopis ruska,
z r. 1498 do 1648 przez Dyonizego Zubryckiego - Kuchan-
i horodysza w powiatach charkowskim, wadmofskim i potaw-
kim przez Władyma Łosceja. - Pod ad historycznym na tworzenie

Zapiski i tacy
moskowskiego
Ożestwa is-
torii i dremofte-
rosyjskich Mos-
kwa 1826

złoty i wzrost miast stawianich, głównie zaś polskich
aż do wieku XIII przez Ignacego Danilowicza (Tom IV
1841 str. 155 - 299.) i inne o złocie historyi. artykuty.
Artemia historycznego Towarzystwa moskiewskiego wydawaną
od r. 1858 mieszczą artykuty: Kłeski czasy, na pamięć
Kłeski jakich Żydzi w latach 1648:1649 na Ukrainie, Podolu,
Litwie i Północnej Rosji doświadczyli, napisat Jegorzy syn
rabina dworskiego Dawida z Zamoscia, druk. w Wenezji
1856 (przetłum. przez Bernina) - W dawniejszych Cztieniach
są artykuty: Korespondencyje Karola XII Króla Szwed. Stanisława
Leżajskiego, Chana tatarskiego, Orlika pisana jenerał. Józefa
Potockiego wojew. Kijów. - List Radziwiłła hetmana Litew. o wojnę
Turów pod Włq. 26 Sierpn. 1564 - Dziennik Samuela Bielskiego z r. 1609
- Obitwa Władysława IV na Ławie mosk. - Zofelstwo Iwana Wasiliewa
czy Ława przez posła Woropaia do C. C. Rad Koronnych i Litew. kompe-
tując o koronę polską po śmierci Zygmunta Aug. - Cztienia te

Wremennik Imp. Mosk.

Obzreżenie istorii i drev.

rodek rossijskich. Moskwa

1849-1856. 24 knig

(no 712 Rubl.)

Stezhenenije Zapiski izdan. Swiniunym. Rok 1826 Część
27 nr 26 str. 229 (Łojerdka Welykoj Kniażny Jeleny por-
annowoy w Wilnu dla bratkorozetaniya s Welykim Kniaziem
Lytowskim Aleksandrom." w r. 1495 podług starego rękopisu
udzielił. A. Ph. Malinowski - Artykuty ten przedrukowany
w Roskom Zritelie izdaw. Katarjdowiczem 1828 Cz. II nr 3: 6
str. 42-51. podług tej wiadomości Helena po przyjeździe do Wilna
odprawia najprzód ślubne obrządki w greckiej cerkwi, jako to: roz-
nleczenie kasy, otypanie chmielem i t. d. potem w katedrze dawst-
biskup ślub Alexandrowi z Heleną, przy cym biskup odmawiał modlit-
wy za Alexandra, a pop Thoma za Heleną, pomimo opory wy Ale-
xandra i biskupa. Po ślubie chodziła Helena w ruskiej odzieży "tylko
niestety, bani (parowej łazni) nie było." - W temże piśmie Ote-
czestweniye Zapiski 1826 Cz. XXVII nr 22 str. 301 artykuł Zelochar-
kiego: "Wzgliad na dostoprymierzatelnyia zdaniya w gorodzie Smolensk-
kim i w urogozozach nachodiaszczichsia w Smolenskoj gubernii." -
Tamże 1826 Cz. XXVIII nr 80 str. 372 artykuł O. S. Szepinskiego:
"Kratkoje naczestanie dyjatelskoj i trudolubiwój żirni Mitropolita
(Kraśnickiego) biskupa..."

Kostiumy w Rosji. Do historii takich dzieł: 1) Drewnos-
 ti Rosijskago Gosudarstwa, 6 tomów fol. 2) Wiśkowatowa
 3 tomy. opisanie oderż i urozumienia. 3) I. M. Strojew: Ukazatel
 istoriczeskij, topograficzeskij, realnij i fitologizieskij z obja-
 szeniami 1844. 4to str. 109 (w dziele: Wychody 1832-1882.) 4)
 Weltman A. Fk. Pojasnietnyj Stowar przedmetow i rownej
 carskoj Karay i oruziejnoj palaty (w Opisanie Moskowskoj
 Oruziejnoj palaty) 8to str. 72. - 5) Sawury archimendryta:
 Pojasnietnyj Stowar neudoboponiatnych stow i nazwanij
 przedmetow wotriezajuszerykhwa w Ukazatelie dla
 obowiazaniya patyarszej rżnicy i biblioteki (przy Ukaza-
 telie) 8to str. 40. - 6) Zabelin: Domasznyj byt Russkich
 carej w XVI-XVII wiekie.

Namizmatyka rosyjska. W IV stoleciu Konstantyn wielki
 wydał prawo dzielenia funta złota na 72 solidów. -
 W IX wieku Karol Łyzy ustanowił proporcję złota do
 srebra = 12:1. - W XI wieku na zachodzie dzielono funt
 na 2 marki (grywny) i a markę na 8 uncyj. - R. 1150 były
 w użyciu w Rosji naszy wartościowe: grywny, nogaty,
 kuny. - Najdawniejszy medal złoty znaleziony r. 1820 w Ger-
 nizowie z XII wieku - z tegoż wieku ciężarek z napisem
 „хлеб“ i litera „З“ - R. 1321 pierwszy raz przychodzi ra-
 chuba na ruble. Dawny litewski rubel miał 6915 granow i
 wart 96 groszy - R. 1530 bito w Polsce 8 talarow z grywną,
 (Kardyn 30 groszy), tyle co hiszpańskie piastry. Obacz:
 Sonow D.: Dengi i puty drewniej Rusi. Moskwa 1860 -
 Die Reichelocke Münzsammlung Lt. Petersburg 1842 -
 Obortienie russkich deneg i inostrannykh monet upotrebla-
 szykh sie w Rosii i drewnykh wremen. Soz. barona L. Sz.
 duara, perew. z franc. W. A. Sktbg 1841, Część 1-4 - Czestkow
 A. Opisanie drewnykh russkich monet. Moskwa 1834 -
 Opisanie russkich monet i medatej robraniya generata Szu-
 berta. Sptbg. 1843 - O russko-wizantijskich mone tach Jaroslawa
 I Wladymirowicza. Izoliedowanie A. A. Kunika. Sptb. 1860. -
 Hutten Czestki Emeryk K. graf. Podietnyja wetyerinnaczepnija i carskija dengi drewny
 Rusi i dptbg. 1875, str. 184. -

R. 1150 na Rubi
 rachowano: Grywna -
 Mordka -
 Nogata -
 Kuna -
 Rubl dupiers 24.
 1321 w rachubie.

Zapiski Odesskiego Obщества istorii i drevnostej. Odessa
1843 - 1875. 4to Tom I - IX.

1. W Tomie I: O monetach kufickich 892 do 1190 wieku znajdujących w
Rafaj i inko Baltykier (Grygoriewa), O kamiennych babach - Prugwi-
teje mołdowotojnie - O mogiłach - O mieście Odessie (Hładybej) -
- Tom IV: Pobrzeża morza czarnego między Dniestrem a Dnieprem
podług kart hydrograficznych XIV i XV w. przez prof. Bruun -
- O mieście Soudaja (Soudak) - O porcie Odessy (Koblewka) -
O mieście Cherson (Sewastopol) - Tom VI: Opisanie Krymu tłem
z Tawryk. Promiowusa, przez Szerzeniewicza. - Tom IX: ^{zawarte} Men-
szestwo sw. Jana z Trebizonda r. 1492 w R. K. Kermanie, tłem
z greck. przez Porfiego bisk. czechyński. - Wybrzeża wschodnie
Czarnego morza podług mapy morskich XIV i XV w. przez Brücka -
Starożytności Jerozłola przez Krzyżanowskiego. |

Codea Suprauliensis. Rękopis starostawiański z XI wieku obejmu-
jący krótkie żywoty świętych z homiliami (Synaxas) znajdujący
się w bibliotece monasteru w Supraśle, z którego zabrał Mikołaj Do-
browski zięź micki profesor w Włnie r. 1824 (+ w Sereczowie
jako paroch dysumicki + 1848 na cholera). Dobrowski udzielił całej
rękopis B. Kopitarowi do opisu. (Opis ten z listami rękopis
wydał Fr. Miklosich: Vita sanctorum 1843 i Monumenta linguae
palaeoslovenicae 1851). Cały rękopis pisanym na pergaminie, 18 kł.
dat. r. z 280 kart (z których w 21 kwateronach ugił porzuty).
Dziś z tego rękopisu znajduje się w Lublanie w bibliotece lie-
cnej (poustej) kart 118 w 16 kwateronach ~~z 18 kł.~~ (kupione
kupione przez Kopitara) - b) w Petersburgu u p. Pogorskome 1836
kart 16 w 2 kwateronach (z 18 kł. - kupiony od Strzebińskiego)
- c) w Warszawie w bibliotece Biblioteki Zamajski kart
151 w 19 kwateronach (koniec, brak 1 karty w ostatnim porzucie)
kupione przez Strzebińskiego z całej biblioteki po Dobrowskim -
sprzedany r. 1868 po śmierci Strzebińskiego, z całą jego biblioteką
wprószy 20000 zł, Zamajskim. - Ob. Livier Ezechiel
(z Wielunin): Studien über den Codea Suprauliensis. Inaugural-
Dissertation. Poreflan, Druck von H. Schatzky 1892. 8° str.
26. 2 (druk) i kart 19 litogr. (poprawek ~~z 18 kł.~~ druku Miklosicha)

Andree Rich.: Das Sprachgebiet der Lanöitzer Wenden.
Braug 1873. 4te Geogr. pol. 1873. broch.

Batjuzkova P.: Zamiatniki russkij otargony w zap.
nyh gubernijach Rossii. Petersburg 1872. 4te
Hauptk. V. 18. 1872. broch. Geogr. pol. 2042 Br.

Baudouin P.: Pierni bialorusko-polskie z powiatu
rozkolnogo pol. 1892. Geogr. 1884 broch.

Döring G.: Versuch einer Geschichte und Beschreibung
der evang. Hauptkirche zu St. Maria in Elbing 1840. 8te

Dmitrowski E.: Przewodnik naukowy w wydziale V zjazd
lekcji i przyrodniczo w. 1888. 8te.
Geogr. pol. 1895 Br.

Finkel L.: Miasto Tarnopol w r. 1672. Tarnopol 1892.
8te Geogr. p. 1902 Br.

• Froelich A.: Geschichte des Graudenzers Kreises. Graudenz
1868-1872. 8te 2 Bde. Geogr. p. 656.

Fuhrmann W.: Statistische Darstellung des Kreises Könitz.
Könitz 1871. 8te. Geogr. p. 457.

Gebauer K. E.: Kunde des Samlandes. Königsberg 1844. 8te.
Geogr. p. 1401.

Geitler L.: Litva i Litvane. Praha 1874. 8te Geogr. p. 1910 Br.

Glagan O.: Littanen und die Littauer. Tilsit 1869. 8te Geogr. p. 1402.

Gloger Z.: Pieśni ludu. Kreskowi 1892. 8te Geogr. pol. 1826.

Gora (Dresławna) Łozajnowski. Łozajnow 1897. 4te Geogr. p. 1655.

Gregorowicz J.: Die Ordensstadt Heidenburg. Muenster 1883.
Geogr. pol. 1270.

Grunberg: Geschichte und Statistik des Kreises Allenstein. Allenstein
1864. 4te Geogr. pol. 1550.

- Gustawicz B.: *Podania, przesady, gady. Cz. I. Kraków 1887* 8°
Geogr. 1198 br.
- Handbuch (Topogr. statist.) für den Regierungsbezirk Danzig.
1869. 8° Geogr. 1032.
- Haupt u. Srobel: *Volklieder der Nenden. Grimma 1843.* 4° 2 Bde.
Geogr. pol. 836.
- Hausen L.: *Monografia n. Dremysla.* 1883. 8° Geogr. p. 1249.
- Hensch R.: *Ilustriertes Führer durch die Umg. Itharpaten.*
Left 1882. 8° Geogr. pol. 1687.
- Hensel A.: *Masuren. Ein Wegweiser. Königsberg 1892.* 8° mit Karte.
Geogr. pol. 1915 a. b.
- Hippler F.: *Die Grabstätten der ermländischen Bischöfe* 1878. 8°
Geogr. p. 1014.
- Hirsch H.: *Die Ober Pfarrkirche zu St. Marien in Danzig.*
Danzig 1843. 8° 2 Tle. Geogr. p. 1829. I. II.
- " " *Das Kloster Oliva. Danzig 1850.* 4to Geogr. pol. 2032 br.
- Historia localionis imaginis (1618).* 4to Geogr. 1797 br.
- Jöberg K.: *Geschichte und Beschreibung des Rathhauses der R. S.*
Danzig 1857. 4to Geogr. p. 1553.
- Hockenbert H.: *Beiträge zur Geschichte des Klosters Hongro-
witz. Leipzig 1879-1880.* 8° 2 Tle. Geogr. p. 1199. I. II br.
- Hoff D.: *Lud Georgijski. I. Warszawa 1888.* 4to Geogr. pol. 1662.
- Hoppe F.: *Ordnamen (deut. poln. lith.) des Regierungsbezirks Gumbinnen.*
1877. 4° Geogr. p. 1554.
- Horn R.: *Culturbilder aus Ostpreussen. Leipzig 1886.* 8°
Geogr. pol. 1535.
- Hutchinson A. H.: *Fry Cracow and the Carpathians. London 1872*
(with illustr.) 8° Geogr. p. 1250.
- Eckert H.: *Geschichte des Kreises Marienburg* 1868. 8° Geogr. pol. 85.
- Jacobson E.: *Topographisch-statistisches Handbuch für den Regie-
rungsbezirk Marienwerder. Danzig 1868.* 8° Geogr. p. 1035.
- Jarota E.: *Lud i jego wyzysak. I. Lwow 1878* 8° Geogr. p. 1111.

- Index locorum omnium Galinae. Leopoli 1794. fol. H. 109
Geogr. pol. 638.
- Kaindl R. Die Ruthenen in der Bukowina. Czernowitz
1889-1890. 8° (Buckenwald Nr. 3.4). Geogr. pol. 1734
- Kantecki M.: Schrimm im Mittelalter bis 1500. Schrim 1886.
4to Geogr. p. 1555.
- Kaphia Teodora Lotkiesgo architekt. gniezmiń. (z Rzym Tow.
nauk. poro. J. X. 1878. Geogr. p. 1918.
- Kartowicz J. Chata polska. Studium lingwist. archeol. Warszawa
1889. 4to Geogr. pol. 1062. 1889.
- " " Podania i bajki ludowe na Litwie. Kraków 1887.
8° Geogr. pol. 7469.
- Karłowicki W. Grabow 1890. 8° Geogr. p. 1690.
- " Kronika n. Leszna 1877. Geogr. p. 742.
- " Rakoniewice 1882. 8° Geogr. p. 1922.
- Katedra poznańska. Przewodnik 1886. 8° Geogr. p. 1737.
- Kestner E. Beiträge zur Geschichte d. S. Thorn 1882. 8° Geogr. p. 1276.
- Kirkor A. H. Sprawozdania z wyprawki archeol. 1877. 1880.
1881. 1882. 4 Zeszy. Geogr. pol. 1062. 1-3. i 1318.
- Kleczkowski: Statystyka m. Krakowa. Kraków 1887. 8° 2 Zeszyty
Geogr. pol. 1409. 1660. 1799.
- Kniatka (Pamiatnaja) Łódzkiej gubernii. 1859. 8° Geogr. pol. 970°
- b2. Grodzkiej, Radomskiej, Siedleckiej, Włoskiej Gub.
(4) (2) (4) (1)
- Knoop Otto: Volkssagen, Erzählungen, Aberglauben aus dem östl.
Hinterpommern. Posen 1885. 8° Geogr. pol. 1413.
- Koerner: Thorn seine alten Baudenkmäler. Thorn 1879. 8° Geogr. p. 1093.
- Kohn G.: Pierwsze wrazenia z dwunaj wyprawki po Kraju. Sambor
1880. 12° Geogr. pol. 1178.
- König G. Alphabetisches Verzeichniss sämtlicher Ortschaften des Regi-
rungsbezirks Gumbinnen, Königsberg, Danzig, Marienwerder. Magdeburg
1839. 4to Geogr. pol. 1538.
- Kosinowski W.: Miasteczka zabobony ludu pol. z okolic Makowa 1890.
8° (z Ubiorn wiad. do antrop. J. XV) G. pol. 1930 b.

- Korona... o urodowym obrazie P. Męczy w Kosc. wileń Bernardynów.
Suprasl. 1751. 4to. Geogr. pol. 1656.
- Korotkoff S.: Istoria ikony Ostrobramskiej Pokorodzy. 320.
4to. Moskwa 1874. 8to. Geogr. pol. 1475.
- Krause A. G. Litthauen und dessen Bewohner. Königsberg 1834.
8to. Geogr. pol. 1415.
- Kretschmer J. C. Geschichte und Beschreibung der C. Abt. Oliva
Danzig 1847. 8to. Geogr. pol. 1843.
- Kronenberger A.: Wiadomości o województwie w Mosile 2^a ed. 1882.
8to. Geogr. 1322 br.
- Krones F. Zur Geschichte des deutschen Volkthums im
Karpäthenlande (Zips). Graz 1878. 4to. Geogr. p. 2037 br.
- Kronika miasta Sambora (p. Podrynowski Kiejo). Sambor 1891. 8to
str. 52. Geogr. pol. 1346.
- Krosta F.: Maowische Studien (Geogr. Preussens) Königsberg
1875. 4to 2 Hefte. Geogr. pol. 1557 a. b.
- Krynicki K.: O Wiole, jej dąptwach (z ilust.) Wyd. 2^a Warszawa
1887. 8to. Geogr. pol. 1748 pol. brosz.
- Krzyżanowski H.: Stowo o dziejach Krakowa. Kraków 1891. 8to
Geogr. pol. 1931.
- Kücken L.: Geschichte der Stadt Cammin in Pommern. Cammin 1880.
8to. Geogr. pol. 1094.
- Kühnaff: Statistische Mittheilungen über Litthauen und Masuren.
Gumbinnen 1863. 8to 3 Bde. Geogr. pol. 763 I-II.
- Kurasiewicz Stan.: Kosciół farny w Łotkwi. Lwów 1869. 8to. Geogr. p. 1477.
- " " Przechadzki archeologiczne podwojcie. Lwów 1874. 8to 32 str.
Geogr. pol. 807. brosz.
- " " Przewodnik po Kosciółce Progo Ciata we Lwowie 1876. 8to
Geogr. pol. 890. br.
- " " Wilda Przewodnik podwojcie 1878. 8to. Geogr. p. 1478 br.
- " " Wiadomości historyczne o obrazie Matki B. w Kosc. architek. we
Lwowie 1876. 12to. Geogr. pol. 889. br.

83

Opisy aktowych Knig Kijewskiego Centr.
archiwu № 1-5 Kijew 1869.
4to

Akty izd. Kommissiiji Wyś. uprzedzennoji dla
rozбора drewnych aktow w Wilnie. Wilno
1865 - 1875. Tom I-VIII. 4to

Dokumenty objaśniające historię zapadno-ruska-
go kraja - Documents servant à éclaircir l'histoire
des provinces occidentales de la Russie. Spthg.
1865. 4°

Russko - liwonfskije akty sobrannije K. Je.
Päpserström. - Rusisch livländische Urkunden.
32d. Archiegraf. Kommiss. Spthg 1868. 4° fl.
XXIII i 462.

Schirren Prof.

Sybil i Katorga S. Makomowa Spthg 1871. 84
Czast I. II. III. (w Czest III Rozdz. I między innymi
o Beniofskim)

Pamiętniki Sybilskiej historii XVIII wieku. Kniha
I i II. (1888) 7 Rubl.

ERMANNO LOESCHER & Co
LIBRAI DI S. M. LA REGINA
ROMA

Signor .....

Importo L. .....

Affr. .....

Żywopisanaja Rossia. Izdanie M. O.

Wolfa w St. Petersburgie 1879. fol.

(pod redakcją P. L. Semienowa)

4 tomy, każdy tom 12 zeszytów (Rok cały) ^{tom.}

2a i Tom drugi 12 zeszytów 15 Rubl.

Tom II Zapiadnaja i jużnaja Rossija
(Litwa, Smolepsk, Białorus, Krol. Polskie
matorus, Noworepsk).

Putewoditel po gorie Duzajewsk
koj sostawlen prof. A. Chojan Kim.
1876. 16° str. 160.

Дополненіе къ очерку славянорусской
библиографіи В. М. Ундольскаго,
содержащее книги и статьи, появив-
шіяся в первом выпускѣ хроноло-
гическаго указателя славянорус-
ских книг церковной печати с 1441
года по 1864 год, в особенности же
перечень галико-русскихъ изданій
церковной печати. Составлено Захаромъ
Готовицкимъ. Лтб. 1874

Ruczaj pod Smolenskiem zwat się
dawniej rzeką Wedroszą i Smiadyńniem
- rzeczka Polanowska

W okolicach Smoleńska jest wioska Pryso;
w której się rodził książę Lotemkin Fawry;
czeki.

B. 3.

~~Swanow: Ibornik zalegraficznych
simkow i s. dla Woff. Mezewago
wed onstwa 1844
Ibornik simkow s. 44
drewna Peczatej 1858.~~

990/
pod r. 1018 już w Kronikach rachują na kumy
i hrywny

r. 1137 wierzany - r. 1288 ctery hrywny kum

Sanktpeterburg
w typograf. R. D. Tawil'szcy.
Kowa
1818.

Forma

Armarium

Forulus

Series

Starom i nowom
rjškago jazyka.
roje.

8vo

Russ 146

ob. 2.

Sprór o pisownię ruską, rozpoczął się w Galicji r. 1859, gdy
 główny agitator ruski Teodor (Bogdan) Dziedricki zaczął obsta-
 wać za wyrugowaniem liter łacińskich z piśmiennictwa potud-
 niowo ruskiego (O' neudobnosti łacynskoj azbukki w piśmiennosti
 ruskoj. Wiedeń 1859. 8^{ty} str. 46), wydawszy już poprzednio 1854 we
 Lwowie kilka pisemek drukowanych gwardanką, którą drukowa-
 no niektóre książki i dzienniki w Rosji, w Wiedniu i Prze-
 myślu. Ministerjum oświecenia uważyło osobną komisją dla
 ustalenia pisowni ruskiej, która ta komisya pod przewodnic-
 twem Eusebiosa Czernawskiego inspektora szkolnego d. 8
 Czerwca 1859 uchwaliła używanie kirylij. Wskutek tego po-
 leciło toż ministerjum (d. 25 Lipca 1859 d. 959) aby w książkach
 szkolnych używano kirylij (Cyrylicische Schriftzeichen) jakże
 od dawna drukowane są książki kościelne, i aby z nich wytklu-
 ciono brzydankę (Civiltchrift); przyczem aby także w szkołach
 obok kirylij uprawiano ~~używanie~~ uczniów w czytanie i pisanie
 literami łacińskimi; co jednakże późniejszym ministerjalnym
 reskryptem z d. 13 Marca 1861 d. 1476 zmierzono. Równocześnie
 ogłosił Spiridion Litwinowicz administrator metropolii ruskiej
 d. 29 Listopada 1858 kurende po niemiecku, aby duchowieństwo
 ruskie w kazaniach, przemowach i naukach katechizmowych
 używało czystego narzecza ruskiego, w jakim redagowany jest dziennik

i Sprór o ruski
 Babinu, d. 1859
 Inst. Nauk. 1859
 8^{ty} str. IV. 56

w "Edowy" "Wiśnik" wydawany trytycz tygodniowo od r. 1851
 w Wiedniu pod redakcją Bazylego Dobrowskiego, i aby się cho-
 niło od przymieszek językowych cerkiewno-sławiańskich (sta-
 ro-sławiańskich) jako dla ludu niezrozumiałych, oraz pozyszek
 z dyalektu wielko-ruskiego (rosyjskiego) jako szkodliwych
 Kościołowi katolickiemu. Drogiej ~~droższej~~ przytoczone rozporzą-
 dzenie ministerjalne ogłoszone jest w Gazecie lwowskiej 1859
 nr 182, str. 725; a kurenda Litwinowicza w przekładzie ruskim
 drukowana w rozopisaniu "Dilo." Lwów 1885 nr 138-140; oraz
 w przekładzie polskim w artykule: Czerkawski Ewreb. list pasterski
 o języku kali ko-ruskim (w Dodatku tygodniowy przy Gazecie lwows.
 1859 nr 21 - i osobno 8ro fl. - Józef Jireček (Ueber den Vorschlag
 das Ruthenische mit lateinischen Schriftzeichen zu schreiben.
 Im Auftrage des k. k. Ministerium für Cultus verfasst von... Wien
 Hof- und Staats-Druckerei 1859. 8ro fl. 60) radzi używać liter łaciń-
 skich z pisownią polską lub czeską. (Ob: Die ruthenische Sprach- und
 Schriftfrage in Galizien. Lemberg 1861) - Czerkawski Ewreb. Łacini-
 czonki w języku ruskim. Lwów, c. k. druk. 129d. 1859. 8ro str. 29, oddruk
 z Dodatku tygodn. przy Gazecie lwow. 1859 nr 24, 26) - Literami łacińskimi
 razą r. 1861 Platon Kostetki drukować swe poezje ruskie w Dzien-
 niku literackim. Zamiar Jirečka wprowadzenia liter łacińskich wywołat
 głośne niezadowolenie pomiędzy partiją Świątojuszów i Polakierów, którzy
 przeciw temu zamiarowi wydali: Die ruthenische Sprach- und
 Schriftfrage in Galizien. Lemberg. Starop. Inst. 1861. 8ro str. 2 + LXV +
 362, gdzie się mieszczą piśma Komisji ruskiej oraz Jak. Gołowskiego,
 Mich. Kurziemskiego, Spirid. Litwinowicza, Józ. Łozin'skiego, Jan. Łotot-
 kiego, Mich. Malinowskiego, Grzeg. Szaskiewicza, Ambroz. Janowskiego,
 Grzeg. Zachinowicza. - W Sejmie powstała sprawa Rusinów domagających
 się autonomii, którą w Wiedniu popierał Adolf Dobrzański. Równocześnie
 rozporząd w dycezyi przemyskiej Włodzimierz Terlecki misionarz pod okiem
 biskupa Tomasza Łolan'skiego agitują tak zwanego oryżerzenia obrzędów cer-
 kiewnych z naleciałoci unicko-rumokich, którzy gotliwym zwolennikiem
 był Iwan Dławnowicz i katecheta Marcel Popiel zwolennicy Rosji.

i Łacini-
 czonki
 w języku
 ruskim.
 Lwów, druk.
 129d. 1859.
 8ro str. 29
 (oddruk z
 Gazety lwow.
 nr 24 i 26)

ros,

th-

K

ch

is

58

in

sz

s.

l

ben.

a

od

ed

/

ma

mi

m-

at

tting

t

,

x:

ch

ie

m

r:

1000 2

Brodowicz Teodozy: Widok przemocy na Stabę niewinność ro-
go wywartej. Historiceskii Zapiski, o sobytijach na Wołyni i
Podolju w 1789 h. Lwów, typ. Inst. Kaucja 1861-1862. 8mo
cz. I str. 129. — (toż) Wtoroje izd. str. VII. 125.1. 12 str.
cz. II str. 246. 2 str.

(Rękopis odrękat A. I. Petruszewicz wydruk. Jak. Głowacki i A. Dries-
dzicki.)

Historische Skizze über die Dotation des ruthenischen Clerus in
Galizien. Wien 1861. 8mo str. 51. 10 str.

(autor Joachim Chomiński — a nie Jp. ditwinaricz)

(przełotem wydruk. Seweryn Morawski: Uwagi 1861. Lwów 1861)

Kartki, zobrań Ihnatij z Nikłowicz. Lwów, perz. F. Poremby,
nakładem Jakowa Sawczynskiego, 1861. 8mo str. III. 96.

Katalog knih napечатannych w swiaty Uopenckoj Lawrie Pocza-
jewskoj czyna Sw. Wasylja Welykaho. Dla upotreblenija hreces-
ko-mitskich Cerkwy i Duchowenstwa. Lwów, perz. Michaila
F. Poremby 1861. 4to str. 4.

Lwowianin. Prygucernej i hospodarskij Miesiacostow na r. 1862
Rok II. Lwów, typ. Kaucja. 1861, nakł. M. N. Koszaka. 8mo str. 42
str. 108 i Karta etnograf. Matej Dusi.

(jest tu: Rusiny, utamki i histor. etnograf. Dzieła, str. 91-105. — Szara-
nieuim Szudot: Wysokij zarnok w Lwowie str. 103-108 (2 drzeworyt. wi-
dokiem z r. 1810, ryt. J. Kaszubnicki.)

Molytwa ko Preswiaty Bohorodicy w ikonie Zarwanickoj czudo-
twornoj. Lwów, dr. K. Pillera, 1861. 16to str. 4, — na 19 str. wizerunek:
„Zobrazienie czudotwornoj Ikony Przemysłyja Bohorodicy w przy-
chodkoj cerkwi Zarwanickoj.”

Molytwa ko raspiatomu Hospodu Siwu Chrystu w ikonie Zar-
wanickoj czudesy i blahodatny ot wieka sijajuszemu. Lwów
dr. K. Pillera 1861. 16to str. 4. — na pierwszej str. wizerunek: Zobra-
żenie Konajaszczaho Hospoda Siwogo Chrysta w cerkwi paroch.
Zarwanickoj na Podolju prostawennaho czudesami ot Athanasija
Szepetykaho Metropolit, ciloj Rusi 1742 potwierdzennymi.”

Narodnyj prazdnik Kupata, opysannyj i objaśnennyj wedla rochaniwszych-
ra predanij i powierij naroda. Nakład Theodora Bitonsa. Lwów, typ. Inst.
Kaucja. 1861. 16to str. 47. 30 str.
(W drzeworyt. J. III str. 492 mglny tytul)

Цвіт Превіатій Дієвје Богородицѣ Лозажевској ("Превістѣя
Дієво Златѣ руского Крају.") Львів, тип. Станісław, на Кадем Стенез
дыкта Шивинського 1861. 8го стр. 2.

Цвіт Превіатій Дієвје Богородицѣ Чудотворној у Парѣ градіє.
("О вое-плетѣя Златѣ") Львів, тип. Станісław, на Кад. Шивинського, 1861.
8го стр. 2.

Думи та думки Іосифа Богдана Залеского перекладені з полського на
родимий руский языкъ Др. Владыміром Терлецким. Теремьол, тьп. на
А. Діковського 1861. 8го стр. 91+1. (60кр.)

Терлецкій Владымир (Іпполит) Андр. Др.: Записки воторого поклони
цеского путешествова з Рима в Іерусалим і по инших мѣс
цахъ Востока. Том I. Львів, тип. Інст. Станісław. 1861. 8го Выходъ
I стр. IV+119+1. (70кр.) — Выходъ II. стр. 101+1. (50кр.) (томы
II і III в рукописі.)

(Волынський Жан): Ообрѣдахъ греко-уническихъ, jako kwestyi czasow
дрѣвѣйшихъ в Галицѣ восточной; przez Koryza tegoż obrѣdku.
Львів, друк. Др. 1862. 8го стр. VII. 168. 1.

Одповідь метropolity бар. Іахимовица на пытаніє: З Кадъ пытань:
я прохорженіє і денунцацѣ Полaków, ze греко-Католицы Русини
в Галицѣ уцяг до рзырмы і мѣстувізм. (в Галицѣ народомъ 1862
д. 11. Лето. № 42 — в Др. Іахель домрвы 1862 № 23.)

Федковичъ Ов. Поет. Часть I. Львів, тип. Станісław. 1862. 16го
стр. XVI. 148.

Катковскій Філемон І.: Народныя постоуны (в пиоміє: Дом і школа,
временопіс; ред. І. Гусзалевиц. І Жод. 1863. Львів. 4го № 3. 6. 14. 18)

Учѣбниці, поема а ла, Конрад Валентод" написатъ Остап Ковбасинскі,
gente Ruthenus, natione также Ruthenus. Львів, др. Інст. Станісław.
1863. 16го стр. 56.

Мета, літературно-політичний вісникъ. Редакт. Клишковичъ. Львів
др. Станісław. 1863. 8го (місячникъ Украинofilовъ замієра пиоміє Кн.
Ліза, Ізвѣщеніє, Грѣбенкі, Федковичъ І.) Том I Зерзѣ 1-4 № 2-
рієні-Грудзѣні. стр. 340. Зерзѣ по 50кр. (яку: Кольадъ Шученіємъ зак.
рано przez А. Кобрыноскаго, стр. 164-171. = Том II. Зерзѣ 5 (1864)
№ 79. = Рок 1865. № 1-18 стр. 560. (Проминка і Тернопілі стр. 463-472)

(друк. Хуліпковъ)
зволенихъ Ізвѣщеніє
Украинofilовъ

Liturgika ili nauka o bohosłuzeniu cerkwi kreszsko-katoli-
czeskoj Markiła Omufrijewicza Popela swiaszczennika i zako-
nowytcela przy wtoroj lwowskiej gimnazii. Lwow w pieczatni za-
wedenia Staropigij. Koko, 1863. 8vo str. XXVI. 584 i 12 tablicz.
(6 Lezytow = 42 kr. 15 kr.)

Odpowiedz na historye "Unii koscioła grec. kat. ruskiego" napisana
przez Prawdoluba Rusina. Lwow, druk. M. F. Poremby 1862 8vo str. 59.
Autor anonim Bliza (Emilij) Kossek hegumen Krechowski; broszura skon-
fiskowana, wymierzona przeciw Hlasiawicza Annalet.:/

Kotomyjki i szumki. Sobrat z ust naroda Sozastnyj Salamon. Lwow,
perzat. Staropig. naklad. A. B. Diedickoho, 1863. 8vo str. 98. 8 (z nutami
do Saryj.) 1: Obejmuje 595 Kotomyjek, 17 Szumek.:/

Luba-zhuba. Powist' Brypa Fedkowiura. (Peredruk). Lwów, druk. M. F.
Poremby 1863. 8vo (przedruk z Weczeric)

Malinowski Michael: Die Kirchen- und Staats-Satzungen bezüglich
des griechisch-katholischen Ritus der Ruthenen in Galizien, dar-
gestellt von... Lemberg, Druck. des Starop. Inst. 1861 (1864) 8vo str. 890.

Pismo do Hromady. Redakt. Jewryj G. Szechowicz. Lwów 1864, w
perzat. M. F. Poremby. 4to nr. 1-23, str. 136 (Pismo tygodniowe be-
letrytyczne, jest tu: Legia Gr.: Dziele Perehinsku (histor.) nr. 18. 19.
- Ruskij kraj nr. 15. 17. 19. 21. 23.) - toż. 1865. nr. 24-33.

Weselnij umowaj na Hladyckoj Rusi, rysonok Artura Grotgera (z ilustracya)
w Lototaja kramote, ilustrowannojze piśmo. Prytoka do Hlachopuda,
Redakt. Josyf N. Liwczak. Wieden, typ. Sommera d. 1865. 4to nr. 10)

Gogol' Mikotaj: Weczeri na Chutori bluz Dikanki. Powisti... perawis
Ksenofont Klimkowicz. Lwów, perzat. Mich. F. Poremby 1865. 16° Tom
I. str. 172; Tom II. str. 133. (Ruska Cytalnia n.º VI i VII) 65 kr.

Hawryto Bambula (George Dandin). Komedia Moliera w 3 chajach, perawis:
ziw D. Łozowski. Lwów, dr. M. F. Poremby, 1865. 16° str. 67 (Ruskij
teatr, I seria n.º II)

Klasztor i Szkoły OO. Bazylianów w Burzawu. fol. (ryson. F. K. Karynski,
litogr. Wurm i Szlegel w Wiedniu) 1865. (rycina)

Żywa. Naukowo-literacka czasopis. Redakt. Konstantyn Hlorbal. Lwów
dr. Poremby 1865. 4to nr. 1-20 str. 320. (Jako Hlamarzone: 3 Sonety Ad. Mic-
kiewicza nr. 1. 3, Odu do młodości nr. 13, Farys nr. 16 Hlamarzenia Włodzimiera
Bawrockiego)

1. Istniejące w tym czasie i w tym czasie poświęcone polityce:
 komu i prawstwu w obrazowaniu Rosyjskiej Austrii.
 Kojderow. Roznik 1851 Redaktor Ivan Sh. Gutowackij:
 Wiedeń, w typogr. Mechitaristow 1851. fol. 120, 151 str. 604
 Wychodzi 3 razy tygodniowo, a na razie 5 str. Zawiera
 między innymi: A. Dobrianski: Stradeckija hora pod Lwowem
 nr 124 - Grabowiz: Rukmanowij wietykren nr 73 - Moimow:
 pominania na Rozdziałow i Kowcz nr 2. 4. 5. - dubomir:
 Rusiny na Nyrzozory w Uhorzozynie nr 136. 138. 140. - Le:
 truszewicz A. S. Przedstawiają li otkrytyj istukam, w ruskie
 ričky Zbrucza w wostocznoj Halycii ożika Swiatowita ili
 Chorsa; Archeograficzestkij wopros przedtożen i riezen
 Jerejem A. S. Petruszewiczem nr 106-111.
- Dobrianskij Antonij: Gramatyka starostawianskoho cerkow:
 noho jazyka. Peremyszl typom russk. robotnych Kryłozza:
 now 1850. 8vo str. 183. 3.
- Doskowskij Jakow: Cerkownyj slowar, soderżiszczijj pererod i
 izjasnenie starodawnych sławenskich i inojazyczestkich
 reizenij w pisanii Swiatostwa i knihach cerkownych na:
 chodiaszyschsia, po najtusziszym słowariem soderżnen:
 nyj. Peremyszl, piomenamy russkoj kapituly 1851. 8vo str. 102.
- Lorja halyckaja. Piome powremenneje. 1851 Rok IV. Redakt.
 Ivan Guszalewicz. Lwow typ. Inft. Starop. 1851. 4to nr 1-4
 (Zawiera między innymi: Petruszewicz Antoni S. 1) Ouidotwornej
 ikonie Presw. Bohorodicy w kosteli OO. Dominikanow w dwor:
 wie nr 56. 57. 2) Kratkaja istoriszestkaja rozpis wsem russkim
 cerkwiam i monastyriam, tak uniatyżennym, tak do sikh pot
 ruszestwuzoznym w gordin dwowie. nr 75-82. 86. 3) Pod:
 robnoje opisanie Pomjanika Krestowozwyzienkoj cerkwi
 Uprenia Prepriatija Bohorodicy w dwowie. nr 67-72. 4) Sto:
 wickij iertnij monastyj Czymu Sw. Wasilij W. i jeho diawozaje
 wopytalyszcz, kratkoje istoriszestkije izwieszaje nr 10-15 =

Lewicki; Józef: Dwie kramoty z gg. 1359 i 1366. Nr 73. 74 -
Sinowodskij Nikołaj: Zamiatniki ruskiej w Krakowie. Nr 19 -
Szankowski Petr: Dopis iz Stanistawowa o dremnoj czaszy i o szkole
Hwiedema Nr 52. = Malinowski Michail: O drewnom Staworskom
kumirze Swietowidie Nr 46. 47.

Duchnowicz Aleksander Krytorzamin prazrowski wydał:
Liturgijeszkij Katechiz. Budyń 1851. 6°. (Spisydyon Litwinowicz
kanon lwow i Gregor Szafkiewicz radia ministr. znalezi w
tej książce miejsce tchnie herezys domiesli o tem narysowani
w Wiedni, który wezwał Jozefa Gaganica biskupa prebrowskiego
do łowienia się; biskup nakazał Duchnowiczowi kartę
inkryminowane wyjąć; w drugiej edycji dworskiej r. 1854
Duchnowicz to miejsce sam wypisał.)

Malinowski Michail: Gbriadi kresesko-staworskom katto-
lizeskom, Lwow typ. Inst. Stawop. 1851. 8°. str. 25 (8 taliko
-ruska Matrya Nr 13) (druk. 500 exempl.)

Lewicki Benedykt Krytorzamin lwow. i prof. + 1851.
Wjestrnik dla Rusynow awostrijskoj deriewy. IV Roznik 1852.
Szadatel Wasyli Zborowski. Redaktor Iwan Fk. Goltowacki
W Wiedni. fol. Nr 1-98 str. 332 (wiedry i. nemi zawiera:
Bogdan: Leta i ludy nad Sotokijskoj storony Nr 30. 34. -
Ruszkij putnik z newernej Wotyszczyny Nr 1-4. 7. 9. 11-14.
16-17. 19-21. 24-26. 30. 33. = Szadeczyj wezsol przed ward:
nikom Bohojantemija Szofpodnia; Szadki i wasprominania
Nr 3-4. - Bogdan: O maszanach i pisaczach Nr 25 - Tajny
diworczy na den Sw. Andrieja Nr 35. 41.

Loria katyckaja. Pismo powremenne. Rok V tyj 1852 (Red. Iwan
Guszałewicz. Lwow 1852. 4 to Nr 1-90 str. 875) Zawiera między
innymi: Witwicki Sofron: Katyckij certyfikatskoje oboznie
nie Hucutow w Kholmach i kom okruzi so charytatyckoj
ich. Nr 54-56. = Zubryckij D. Wypowk z iustym i wotokoho
Stawropigianowskoho Instytutu Nr 69, 70. - Lewicki Emilian:
Kriepost (kamex) Szatycza i jej okrestnosc (podług inventara
z 1807) str. 77-79. - Malinowski Michail: Rozrienie istorii
cerkwi ruszkoj, izjadniye Szatyczkoj Nr 21-24. - Petruszewicz A. I. Pro-
estkwach i o samom Ternopoli Nr 82. 83. - Petruszewicz A. I. Pro-
bornoj Bohorodycznoj cerkwi i swiatykelach nih w Szatycze
str. 78-80. 82. 84-90. - Staryna ruszkoja (O nachodzie monet
sw. Władymira) Nr 32.

Stoniki małomskie: Zelańkowski, Zakrzewski, Afanasjew, Marimwa 3. (1847).

Malinowski Michał: ~~Obzorzenie~~ Obzorzenie isto-
rii cerkwi ruskiej, iz riadnije Matyckoj (Lism Ma-
tycko-moj Matyckoj Nr. 16.) Lwow typ. Inst. Stawrop.
1852. 16° str. 36 (druk 500 exempt.)

Mohilnickij Antoni dubisz: Stit Mamianskij. Desnowo-
renije epizestkoje. Czast I. W Deremyszi w Kniopiezatm
sobornoj ruskiej Kapituly 1852. 8° str. XXIX. 72. 5.

Oktoich rievier Ormogtasnik. W Deremyszi, Lwuzanien,
izdanyiem i tygom sobornym Krytoszan 1852. 4to
str. 182.

Lewickij Iwan Em.: Matycko-ruska Bibliografija
XIX stolyetija, s uwzgladnieniem izdanij pojawiaszysich sie
w Uhorozynie i Bukowinie (1801-1886.) Lwow
iz tyogr. Stawrop Instytutu 1887. 4to maj. (Wypusk
1-6 (str 1-144 do r. 1860 r. 1354) 24 str. po 18)

Gotowackij J. Penije radostraho holare (proswiaszcza Imper.
Dikolaj I). Wjeden 1848. 4to str. 12.

Drukarnie ruskie: Stawrop. Instytutu we Lwowie 1861 - Mich. Lo-
remby we Lwowie 1861 - Jana Ekhartha w Czerniowcach 1861. - Sobora
Krytoszan, deriztel M. Dikowski, w Przemyśle 1861 - Karola Jeger
w Unghradie (Ungwarze) 1863. - Michala Bilonga w Kytomni 1864. - Maria
Ogharta. - Alekander Lewoj w Przemyśle 1867. - Jozef Wukowiczki w Czerniowcach 1869
J. Darniewicz w Kaniastawie 1871. - Jozef Wukowiczki w Czerniowcach 1869
Weizermij. Literaturne pismo dla zabawy i nauki. Redakt. Fodor Zare-
wier i Wladymir Szaszkewicz. Lwow, typ. Stawrop. i Przemy. 1862
Rok I. 4° nr 1-4° str. 368.
(artykuly:) Mloszew, Urywki z opisow podoroiznoho p. Worona Jurko nr 15
Kniar Jurij Betzki, Zotonizestkij obrazek z XIV st. p. Izd. Szaniewicz
nr 1-25.
Slovník II 1863. 4° nr 1-10, str. 132. (De-szaro iz putewych zapí-
rok nr 10. 12. 13.)

Herchratskij Iwan: Doriatki do utozenia nomenklatury i terminologii przyrodo-
pisownarodnej. Wypusk V. Lwow, druk. Stawrop., rekt. M. Dymeta 1872. 8°
str. 40.

Malinowski M.: Istoriana wjedomości o Mitropolii rus:
Koj w Matycaynie. Lwow, druk. Towar. Szewczenka 1875. 83 str. 40

Markewicz Iwan: Korotka istorija matynostkoho naroda. Per:
sza potowina. Widen. Lwow, peczatn. towar. Szewczenka 1873.
800 str. 51.

Narodna Szkola. Gazeta dla nauczycielow i przyjaciol szkoly.
(Redakt. Izyjakowski Marcin, Miszkiewicz F., Lewicki Iwan Je.
Kotomija, peczatn. Mich. Pitonsa 1875. 8. Hod I. 711-21
str. 336.

Pravda. Gazeta miesieczna dla naroda (Redakt. Naumowicz
Iwan, Perezowski Nikołaj. Kotomija, udruczkowni Michała
Pitonsa 1875. 8. Czast IV. 711-12 str. 566. Opisy: Sotatwina
p. Jekow Ilko, str. 396 - Zbaraż str. 14 - Zborow str. 17

Petruszewicz Antoni J.: Karin moldawskoho hospodara Iwana
Podkowu. Lwow, typogr. Stawrop. 1875. 162 (Obitka 2, "Towar",

Perchlad jurno - ruskoj istorii od r. 1337 - 1450, napisany
Podolanin. Lwow, nakladom Matycko - Ruskoj Matycy,
z peczatni Stawrop. Inot. 1875. 162 str. 84, mapa i rodowod
Gedyminow.

Petruszewicz Antoni J.: Swodnaja latycko - ruskaja letopis'
s 1600 po 1700 hod, sastawil... Lwow, iz typogr. Stawro:
pijisk. Inot. 1874. 800 str. 700.

" " Putnik o gradie Jerusolymie. Lwow 1872.

Komarow M.: Nowa zbirka narodnykh matynostkich pryka:
20K. Odessa 1890. 8. str. X. 124. (50 Kop.)

(zawiera 1275 wygystow, 29 zagadek, 33 rezerwacyi i bibliografiu
zbiorow prygotow ukraińskich pro r. 1888)

(Zbiory prygotow matynostkich: Nomis (Simonow): Ukraiński prykasty
prygotow i take ynsze 1864 (14,400 prygotow) - Wyprawa Lubin'skogo
J. I. (2000 prygotow) - Uzynok ridnoho pola (wyd. bezimion. Gatsauk
Mikola z Proskurowa, pisoni gminne i prygotowia) Matkwa 1857. 8.

Manizue J.: Skarki, postowicy i t. d. zapisannyya w Ekaterynostawskoy
i Charkowskoy gubern. Ibornik Towar. historyczno-filologicheskogo
charkowsk. tom II (czyst 2) Charkow 1890. 8. str. 194 (zawiera 70
Klasko, 150 amekot, 14 zaklinan, 90 gusot, 600 prygotow, 57 zagadek i 585
prygotow narodnykh str.)

22

Petruszevich Antoni S. Ożrot ważniejszych polityczeskich i cer-
kownych proiszedstwij w hatyckom kniazeństwie s połowiny XII
do końca XIII wieku. (Zoria hatyckaja, tyż powremennyj
red. J. Guszatewicz i Bogd. Diechikoho. Lwow 1853. 4to
nr 12-19. 21. 24. 32-41) = Rok 1854 nr 2-9. 11-14.

" Onaczatka pierwsza episkopstwa w
hatycko-ruskom kniazeństwie. (Zoria 1853 nr 6-11)
Luzickij Anton. Star. wdowny. Peremyszl 1853. 16° str 27. 5. (w Effrei:
kora III str 23 mylnie r. 1858)

Krynicki Michal: Istoryczeskoje sostojanie namiestnicestwa Mu-
rynskoho w zhladie fizyczno-politycznom i religijnom. (Ote-
czestwennyj sbornik powiestok. Roznik 1853, izdatel Wasil
Zborowski. Wieden 1853. 8° nr 15-19. 21.)

Zatoriecki Bazyl: Obrazki z cyrkulu kotomyskiewego (Dodatek tygod-
niowy przy Gazecie lwowskiej. 1854 nr 1. 2. 6-7. 9-10. 21-26. 38-39.)

" " Jarmark w Rutach (Przyjanieł domowy. Lwow 1854.
nr 4-6)

Petruszevich Anton.: Kamennaja razwalytyn Blyz reka Ulrica stryjs-
kaho okruha, i ostatki drewnianoho ruskoho horoda Tustan.
(Zoria hatyckaja. Lwow 1854. 1° nr 10.)

F. L. Cerkow sw. Onufrejiskaja i monastyr OO. Basilijanow na zot-
kowskom przedhorodii w Lwowie. (Zoria hatyckaja. Lwow 1854 nr 29-31)

Skala nad Poubiszerami (opis w Oteczestwennyj, sbornik. 4to nr 1-4
rocznik 1854, izdatel Wasil Zborowski. Wieden 1854. 4to nr 1-4)

1854 Michal Zsemba druk. ruski grazdanka.

Lawrowskij Joan: Greko-Katoliceska parochia w Krakowie. (w
Oteczestwennyj, sbornik. Tretyj rocznik 1855, izdatel Wasil Zbo-
rowskij. Wieden 1855. 4to nr 32-35.)

Семейная библиотека; ежемесячное издание, издаваем.
Севе́рым Гавр. Сечено́вым. Мѡд 1855. Львов, тип. Мих.
Ф. По́ре́мбы 1855. 8^е фр. 340. (Объем: Основаніе: Семей-
ная Библиотека стр. 235-275. Деско Андрей З. О Карпатской Руси
(с письмами Д. Зубрыцкого) стр. 210-224. Собор св. Умара. Георгия
в Львовіе (с иллюстрациями) стр. 196-198. - Иероним стр. 174-182 -
Маторуский святилище: Рождественский. Иероним, Кольядки. Метан-
Ки, богатый человек или скупой, Новый Мѡд. стр. 11-35.)

(Битовъ Теодор): Древняя земля в сравнении с новыми. Львов,
тип. Инстит. Гавро́в. 1850. 8^е фр. 15.

Берте́к Гипо́лит: Мѡдъ некро́ль с записокъ втораго путешествія з Рима
в Иерусалим (Зоря-Латыцкая Рок IX. 1856. Львов 4^е) № 2-8. 25-30.
35-37.

Зубры́ца Станисла́в: Корона чужа, Христіаніна: Віара, на-
дїе і місто. Навч. о віере, о мѡце Ісуса Христа і о 2 мо-
тихъ христіаніна остаточном. Львов, друк. Мих. Ф. По́ре́мбы 1856. 8^е
стр. 72.

Семейная библиотека. Мѡд II. 1850. изд. С. Г. Сечено́ва. Львов, тип.
М. Ф. По́ре́мбы 1856. 8^е № 1-11. стр. 176 (Объем: Основаніе: Библиотека:
Поэзия дити, повѣст. стр. 33-36. 51-55. 65-67. 84-89. 91-100. 113-116.
132-135. 140-151. 164-168. = Петрушевичъ Анто́нъ С. Краткое извѣ-
щеніе о латын. руск. епископахъ и митрополитахъ стр. 129-131. 145-
148. 161-164)

Семігінъ Фр. Zur physischen Geographie der Bukowina
mit i Karte. (Program des Gymnasium in Czernowitz 1856) стр. 60.

Церковная Газета в полнѣмъ восточномъ-католическомъ церкви ро-
дѣнной з римскимъ патриархатомъ. Издається Обществен-
нымъ св. Стефана. 1856. Мѡдпервыи. Буди, в тип. Мартіна Баго́ра
4^е № 1-40 стр. 320. выд. Ян Ракowski. (Завѣдѣніе епископъ з
Восточнымъ Чтеніемъ. Кіевъ 1849-1855; Творенія св. Отцевъ в русскомъ
переводѣ. Москва 1848-1850; Христіанское Чтеніе. Петербургъ 1851
- Оригиналы: Мелітанъ: Звѣстіе о новомъ монастырѣ званомъ Заповѣ-
дъ Мамарошской обшчине № 12. - Петрушевичъ Анто́нъ С. Основаніе-Основаніе
Кухъ Братствъ № 8-10.)

Dawida proroka i carja Dżioni reksze Dżalmy s prerożeniem
na roobozierij nam i obyrazajnyj jazyk, iz Wulgaty. Porra:
jew 1798. (tłumaczenie odmienne od Skoryny.)

Karatajew I.: Opisanie stawiano - russkich knig napiszetan:
nych kiryllowskimi bukwami 1491-1730. Wypusk pierwszy
s. 1491 po 1600. I. Leseburg, Typografia W. I. Pataczewa 1878.
gr. str. VI. 280. IV. (druk. w 400 exempl. à 11 rubl.) (literat. pol. nr 1393)

— — — — — toż (nowa edycja). Petersburg 1883. 8°

dawniejsze bibliografie: Topikow Kasil: Opyt rossijskoj bibliografii:
Sanktpeterburg 1813-1821. 8° s. 569 (Ross. nr 127) — Sacharow Swan:
Obozrenie stawiano - russkoj bibliografii. Tom I kniga wtora ja

(Chronologičeskaja rozpis stawiano - russkoj bibliografii s 1491 do
1731 goda). Sanktpeterburg 1849. 4to (str. 1-184 opis 525 dzieł wydanych
do r. 1655). — Karatajew I.: Chronologičeskaja rozpis stawiano:

Knig Knig 1491-1730. Petersburg 1861. 8° (liter. pols. nr 64) —
Indolki W. M.: Chronologičeskij Wkaratel stawiano - russkich knig
cerkownoj piszati s 1491 po 1864 g. Wypusk I. Moskwa 1871. 4°
(3690 dzieł)

Wiłdymirow P. W.: Doktor Franciszek Skoryna, jego piewody,
piszatnyja izdanija i jazyk. (Petersburg) 1888. 4to k. 5 str. XXV. 351
i 12 tabl. litogr. (nr XC) (literat. pols.)

Pierwsza kniga cerkownym drukiem (kiryllig) w Krakowie przez Swaj:
półta siola drukowane r. 1491: Lestodnew, fol.; Praostow 4to. Dzał:
tyt. 4to; ~~Prad~~ postnaja i cwiethnaja, fol. — pierzpa kniazka w Wilnie
1528 Apoftol. 12to (Skoryny i Babusa); — w Niegwieżu 1562 Katechizm
Dawida i Sym. w druk. Kryszyzkanyskiego i Kawieczyńskiego; — w Mos:
kwie 1564 Apoftol druk Swana Teodorowa i Piotra Symofejewicza Mosk:
Tawca; F wedlowie 1574 Apoftol. fol. Swana Teodorowa druk. — w
Wilnie 1575 Ewangelie napreftatnoje, fol. (Piotra Symofejewicza Mosk:
Tawca i Mamoniżon) — w Ostrogu, Pribia 1580 Swan Teodorow i
Kniazie Ostrogski.
Kursywo, starostawianska drukowano najmłod Trybunał 1586 i Statut litewski
1588 w Wilnie (u Mamoniżon) fol.

F. w Zabłudowie: Ewangelie
ietyje mogetelnoje 1569
fol. (Sw. Teodorowa i Pol:
ra Sym. Mosk:
Tawca i
Kniazie Ostrogski)

Gravidanskimi literami (prazywiezionemi z Holandyi i odlewaniemi s. 1707
w Moskwie) razno drukowane 1709 w Moskwie: a) Pryklady kako pisat
sia komplemonty, 1709. 8°; Pobieda dżurowaja kriepest, 1709. 8°; Dżiemny cirk:
la i linejki, 1709. 8°

Otrestwennyj Sbornik. Dodatek do g^oto roznika „Wiestni-
ka“ razopisy polityczeskoj. Diatij roznik, redaktor Wasyli
Zborowski. Wieden, 1857. 8°. (Obejmuje między innymi: O rus-
ko narodnych zwyczajach: I. Liwanki; II. Otorach; III. Chrystos woskres;
IV. Hahitka; V. Ewank. Nr 7-9. 11-13 = Diuna na Rusi 1352, po swi-
dystelotwu ruskich litowiej, Nr 15 = Istoriceskij wiadomosti
o ruskom teatrze Nr 25. 26.)

Lewicki Benedykt: De origine sedis episcopalis ritus graeci primum
Haliensis deinde Leopoliensis et de praesulibus huius sedis
(w Schematismus univ^{er}sali Cleri archiepis metrop. graeco-
cath. Leopoliensis fol. 1856; od 1. 1857 wiadomości przesłat
i uzupełnit Anton. J. Petruszewicz...)

Uryski Nicolaus: Vortrag über die Ursache und die Beseitigung
der Kartoffelkrankheit auf rationalem Wege. Czernowitz, Druck
u. Verlag von J. Eckhardt und Sohn 1857. 8° str. 29.

Petruszewicz Ant.: Obozrenie drewniejszych ewangelickich spis-
kow na starostawenskom jazykie. (Cerkownaja Gazeta, izd.
Obozrestwom Sw. Stefana, za 1857 g. wtoryj hod. Redakt. Joan
Rakowski. W Podynie. 4to Nr 2-5.)

(Głowacki Jakob F.): Swięta boska liturgia jak w gr. k. obrządku
odprawia się. Tekst cerkiewno-sławiański z przekładem polskim
i niemieckim, wydał J. F. G. Lwow, typom Sławon. Instyt. 1858.
8° str. 268. (Coz) temie wspanie 29to 1858. 16° str. 215.

Cerkownyj Wiestnik dla Rusynow awstrijskoj derżawy, izd. Obozrest-
wom Sw. Stefana, za 1858 hod. Redakt. Joan Rakowski. W Podynie
4to Nr. 1-10 str. 80 dalej zakazany. (Między między innymi: Petruszewicz
Anton: Drowniaja ikona nerukotworennaho obraza Hoppoda naszego
Zrusa Chrysta s starostawenskogo nadpisu w bazylicie Sw. Petra w
Rymie. Nr 9; Petruszewicz A. Korespondencya iz Nowy o peremyselskoi
kapitulnoj bibliotece. Nr 7 - Ryżkow Michail: Omonasterie bywsem
w Głotkowie Nr 5.)

Biblia sirżecz Knihy Swiaszczennaho Pisarija wetchaho i nowaho za-
wieta po izdaniy onych w l. 1798 w typogr. Sawry Porajewskija,
nowo napечatowana wydawaniem Michaila Dikowskaho. W Peremyzli, w
typogr. Sotora Kriżozan 1859. 8° Czast I. II. III (zdnewryt). V. V. VI (1862).

- Rok III 1863. 8° ftr.

1446+6. (Wzrosty na On:
Korwinie, 2 kic etnografiz:
no-Statystyczny str. 123-
129)

Lwówianin, przyrówny i gospodarstki, miedziarostow na rok 1861.
Lwów, nakł. M. P. Kossaka, w typogr. Inst. Stanop. 1861. 8° str.
30. 104 i 5 (Mieszczanie tu artykuły: Młocut, 2 kic etnograficzny
str. 46-53; Dobosz, str. 53-73; Szaraniewicz B. or: Wioska g. staro;
dawnom Lwowie str. 83-94; Nowicki Maks. Dodatek do katecho-
raskoj nomenklatury botanicznej str. 94-103; Lipowiedki str. 104)

Malinowski Michał: Umrisse zu einer Geschichte des religiösen und
hierarchischen Zustandes der Ruthenen. Wien 1835. 8° str. 26.

Ferlejewicz Wasyli: Pjesnie, Ljalmy i Stychy so Zermologionstimi
notami, na Koncu Indiktion, zercalo Lachalii. Czernowcy, Joan
Ekhard i syn typograf. 1849. 8° ftr. 79. (1000 exempl.)

Schematismus universi ven. Cleri dioc. graec. cathol. Praemiffensis
R. 1831. Premiffiae 1831. 8° (pierwszy raz)

Schematismus universi ven. Cleri archidiececesis metrop. graec.
cathol. Leopoliensis pro R. 1832. (pierwszy raz). Leopoli
in typ. Petri Elkes 1832. 8° ftr. 403. 2.

(Szaraniewicz Markian): Abuka i abecadło. Uwagi nad rozprawą
o zaprowadzeniu abecadła polskiego do piśma ruskiego napisaną
przez ks. Łozinśkiego, zamieszczoną w Rozmaitościach lwowskich
1834 nr. 29. (Przemysł 1836) 12° ftr. 30. (3000 exempl.)

(Gravdancki pierwszy raz wzięt we Lwowie w druk. Stanop. 1837
Józef Lewicki paroch w Szkole w Wierchu na gości Jana Szurows:
kiego biok. przem.)

Rusalka Dniestronaja. U Budymie, piśmom Korol. Wocuryliszczu
Peszteno Kaho 1837. 8° ftr. XX. 135. i tabl. (druk. w 1000 ex. gładz.
ks, dla tego wkomponowane)

Łotwański Jakow: Wielikaja Chorwatija ili Halycko. Karpato Kaja
Rus. (Moskwitianin. Moskwa 1841)

Komedya opera: Dierka na widdaniu abo na myłowanie nema ryto-
wanie. Złożona w Kholmyni (b. m. i r. 1848 w Stanisławowie) 8° ftr.
2 i 38. (Jest to: Kotlarewskiego. 3. Natałka Łotwańska) druk Taimst.

Petruszewicz R. S. Staw kulta i upamiętnienia w obronie ruskiej narodowości
Lwów 1848. 8° str. 56.

Wzrosty prywatny (dziennik). Lwów 1848 nr 1-7

Chomiński Joachim: Odezwa. Lwów d. 29 Maja 1848. 4 to k. 2. (woprawieci
wienie i z rzęzi Tarnowskiej)

Hotowaski Jakób: Gramatyka ruskogo jazyka. Lwow 1849. 8° Crafft
I i II str. 57 i 57.

" " Gramatyka ruskogo jazyka. Lwow 1849. 8° str. 219, 3.

" " Rozprawa o jazyce puznoruskim i jego narie-
zieniach. Lwow, Inst. Stanop. 1849. 8° str. 56

Rada Swiętojurska we dworwie pod imieniem "Hotowna Ruska
Reida" ukonstytuowana się d. 10 Maja 1848 pod prezyden-
cyą Grzegorza Jachimowicza biskupa infragana, Michata Ku-
ziemskiego Kanonika, Jana Borysiewiczera literata, Michata
Oralinowskiego Kanonika (rektorza) i członkami wybitniejszymi
byli. Rudykowski Zachariasz urzędnik, Baryński Gabriel Port-
nik Jan translator, Bochenński Jan rektor Seminar. rusk., Nagilewicz
Jan, Weliczko Jan pisarz konfessor, Wołos Ignacy radca magistrat.,
Wystobocki Julian dyrektor drukarni Stanop., Wierkowski Cyryl
radca finansowy, Gerowski Jakób Kanonik, Huszprawicz Jan, Lukowski
Jan z., Zakharowski Aleksand. seminarzysta Larycki Jan radca magistrat.,
Zubrzycki Dionizy, Kaderowicz Piotr urzędnik Kossak Emilian
kapłan, Lewicki Benedykt Kanonik, Lotocki Jan Kanonik, Lawrenti
Antoni jurysta Siemasz Stefan urzędnik, Towarniki Jan, Fiesera
Kowński Lew, Krajnowski Antoni prefekt Seminar. Czełtyński Jan Ka-
nik, Jurzycki Antoni prefekt Seminar., Jurystowski Mikołaj
dyrektor drukarni rad: Jurkiewicz Filemon dyrektor szkół normalnych,
Jasiński Bazyli obywatel lwowski i inni Dworini

Zubryckij Denis: Ljetopis dworskago Stawropigialnago
bratstwa. (W. Żurnal Ministerstwa Narodnago Proswieszere-
nia. S. Petersburg 1849-1850. Crafft LXII Otd. II str. 1. 59 i 31. - Crafft
LXVI Otd. II str. 60. 121 - Crafft LXVII Otd. II str. i naost.

Die ruthenische Frage in Galizien von Anton Dąbrowski, beleuch-
tet von J. Kotowski (Eustach Prokopowicz dyrektor gimnaz. tar-
nopol.) Lemberg, gedruckt in der Stawropig. Institut druckerei.
1849. 8° str. 91. 2^a edyc. Die ruthenische Frage . . . beleuch-
tet von einem Russinen. Lemberg in der Stawropig. Institut druckerei, 1850.
8° str. 148. (prezrobione i ponowione dodatkiem D. Zubrzyckiego i A.
J. Petruszewicza - praca Dąbrowskiego Anton.: Wyjaśnienie sprawy
ruskiej. Lwow 1848. 8° str. 40 i praca August. Bielowskiego. Dziennik
narodowy. Lwow 1848 Nr. 2)

9. Zarkewicz Zwan: Komedyo-opera. Wesilie albo nad Elyhana Sama:
kajta nema rozumniejszo. W troch dygosturjach z wpienamy
i taniamy narodowym napysana w kotomyi na wzor Her:
ka izdat... W Czernowcach napysatano u Jana Eckhardta
i sygn 1849. 8^{oo} ftr. 132. (literami Tainstk.)

3. Ch. Lokelina Młoda i z francuskiego. Lwów, w typogr. R. B. Miniara 1849. 8° ftr. 76 (Odbitka z Łodzi, Homer namawia Suen.)

Зубовский Дионисий: Критико-историческая повесть временных
лет Червоной или Галицкой Руси. Соиздание.... перевод
с полкахо 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 8

Kwa 1845. 8° sw XLII. 420. 47.
 szepardziej Nikołaj z Więzkowic Dr. Prad. professor + 11 Kwiecna
 1845. ... Holmstadskan

1845.
Bohohlasnyh pjesni blagovještija pravomykom zkolspodstkim,
Bohohodnyzym i naroczitych swiatorych czcz wsi kod pry:
Khu zagnosozym sie, k simie niekotorym czudotwornym
Zkonam stuziaszija... Sobran po silje isprawten czetyrny
czasti opredieten. Synom i czestami musituijstini napiezata ria.
Wdwoie, tyjom Inot. Starop. 1850. 8° str. 2. 583. 11.
(wydat Sofnowski) ... ktor min. i prof. + s Wersia 185

Gerowski Jakób krytozanin, rektor uniw. i prof. + 5 Wersnia 1850.
Dionisij. Obrazienie sw. Obytel Krechowstkija. Jeromonach
Dionisij izobrazil reprimienno * X 4, 2 (1699) 1. druk w
Kiewie w typogr. Brat. Stanow. kofztem hequimena Plin. Kossk.
Ka 1850 - P. witka Harego drazowytu; Lwiska Bialskiego. N° 612 Kypu
III str. 53)

III str. 53)
Biblioteka J. Onyszkewyza. I. Pisanija Kotlarewskiego, Gogola,
Artymowskiego - Włutaka. Lwow, typ. Starop. 1877. 8° iz 20 st.

II. Pisania Grigorija Kuritki-Bonowianenka. Lwow (tamże) 1822. r. 425.
Hollan: Ugodruskija neronnija piesni s mytizeniem oizerka byta Ugors:
kuch Ruoskich i etnografiszekoj karty Wengrii. I. Petersburg 1833.

Loria hatyckaja jako Album na rok 1860.

W Lwowie typom Instytutu Stawropigijskoho. + 80 str. XII. 560.

I) Oddział: Poezycje, między temi: Dumka moim ditem p. Marii Didyckaj (p. 106) - Fry mohuty (p. 107) i Nadzija (p. 109) przez Klementynę Popiel - Praszanie s bratom (p. 109) przez Katarzynę Cybykową - Piśnia Oldyny, balada (p. 110) przez Klauđę Aleksiewiczównę - Do Wesoły (p. 112) przez Ludmiłę Jakowlewę Hłotowacką.

II) Dieta cerkowny: 1) Shły czastocznoho wodworenija Christianstwa na Rusi przed Władymirion wetykim, przez Justyna Zelechowskiego p. 129-132. 2) Pryczyny mirnoho i skorocho rozszyczenija wiery Chrystowej na Rusi, przez Marcela B. Łopieła. p. 132-155. - 3) Sołożanie Cerkwi Chrystowej na Rusi za wladienija Władymira wetykoho nawno: apostolnoho, przez Pawła Jasinińskiego p. 155-160. 4) Żyćie bohonosnych otec Antonija i Theodorija osnowatelej monastyra Kijewo-pieczerskoho, p. Dr. Jana Blumickiego p. 160-176. 5) Wzaimnyj odnoszenija ruskoj cerkwi i graždanskoj wlasti w XII stolitju, przez Jana Guzalewicz p. 176-181. - 6) Istoryczeskoje obozrienie mitropolii ruskoj hatyckoj p. 182-195, przez Michata Malinowskiego (skroćenie z pracy Anton. Petruszewicza) 7) Gramoty do istorii cerkwi ruskoj w obozrenie, do sorawnenija ze obriada hvez. katoliczeskoho s Tatynskim w osobennosti odnosia szczirnia. p. 196-224 przez Michata Malinowskiego. 8) Żyżn prepodobnaho oca Jowa osnowatela Stawropigialnoj Skitskoj obyteli czynu Sw. Wasylija, spisan na sowremennikom jeromonachom Ignatijem w... 192 iz Liubarowa. p. 225-231 udzielit Antoni Petruszewicz.

(2 biot cie Kawy do
kumentow do Unii
1672 Izumlan'ski
Epif. Lwov
Wahawie f.
ejuravit.

251-269 przez Jakuba Głowackiego (Wydrg z Delagacji Lwa
Szeptyckiego episk. lwow. r. 1761): Episkopatstwo lwowskie powstało
około r. 1533 z metropolii halickiej - było w nim 2 Opactwa w Ulmowie
i Łotkwi - 6 monasterów żeńskich bez klauzury (zatwora) - 3 cerkwie
soborne (kollegiaty): w Kryłowie pod Haliczem, we Lwowie i
w Kamieńcu podolskim: 1 - 9) O litoczuwaniu wołoszczy, chrys:

III) Statji istoryko-geo- i etnograficznego sad-
zania. 1) Starodawnyj Hletyż p. 295-235 przez Izydora
Szaramiewicza (historyczne) 2) Aleksandr Kniaz Petzki p. 335-
350 przez Wafyla Plnickiego. 3) Korotkii Zapiski istoryko-geo-
o mieście Samborze p. 350-355 przez Antoniego Dobrzańskiego.

IV) Książki historyko-literaturnego rodzaju; opisanie
i rozprawy - powieści i kaski... 1) Narato i dziejstwowo
nie staropigijjskiego Poratstwa w dwowie po otnoszeniu isto-
ryko-literaturnomu. (p. 481-496) przez Jakoba Głowackiego.
2) O Sbornikach rusko-narodnych piesen (p. 496-488) przez Lukasa
M. Cybulskiego. 3) Wzpominka o Merkianie Szaszkewiczu (p. 488-497) przez
Piotra A. Diederichsa. - 4) Hłata hłutka (Hłutka opis obniedn, zabaw i
pieni) p. 506-515 przez Jozefa ~~Diederichsa~~ Dzierżnińskiego. 5) Hłutki z okolic
nad Buczem p. 516-525 przez Ignacego Kalka. 6) Hłutki Odwoch Bratiach
majuroczem i bionom i Bion obajmowaia p. 540-548 p. 7) Hłutki z okolic Ropielow.

literatura i bibliogra-
fija ruská

54. nio Seretu, pishne
 nio ni) - 7) Sozdanie
 54. nio w Tobylnicy
 wodolag (nodanie
 54. nio w lone pre
 54. nio dityn'skiy.

Zbiory pieśni matoroskich: Узынок (Узынонь) родного (wydat wstawał
polia wystawienij pracoju 30. G. Moskwa 1852 (wydat M. 2 Drożdżowa)
Kulij dzwina pisownia - obejmuj 150 pieśni z okolic Czechryna
zbiorek przystaw „prystawki i prymowki” i idyotikon „pastow.
nik” z litograf. wizerunkiem Piotra Doroszenki. — Kulioz P. 2a:
pieśni o Jużnoj Rusi 1856-1857. 2 Tomy. — Metlinskij Amoro:
rij: Narodnaja jużno-ruskaia pjesni 1854. str. 500 (przepte
800 pieśni) — tenże pod imieniem Mochity Amurosija wydat:
Dumki i pjesni 1839, Jużnij ruskiej Sbornik 1848, Bajtki
Dorowitowskoho 1852 — Makymowycz Michail: Sbornik
ukrainskich pjesen 1849. I Czast (40 pieśni — zapowiediany był
cały zbiór w VI Czastach), tegor: Ukrainskaja narodnaja pjesni.
Moskwa 1834 (113 pieśni), tegor: Matorossyjskaja pjesni. Mos:
kwa 1827 (130 pieśni) — Iwernewskij I. I. Zaporożskaja Staro:
na (w 3 Czastach, a 6 oddziałach obejmuj 60 pieśni) — Matorossijs:
kija i Czerwonoruskija narodnaja dumy i pjesni. St. Petersburg
1836 (pieśni Czerwonoruskie wyjęte ze zbioru Wastawa z Oleska)
(wydat Łukaszewicz) — Rusatka Dniestrawaja. Budyń 1837 (50
pieśni — wydat Markian Szafskiewicz i Władysław) — Sacharow:
Skazania ruskogo naroda. Peterburg 1838 (wyjęte z drukowanych
zbiorów) — Ciertetew Nik Andrejewicz kniaz: Opyt sobranija sta:
rynnych Matorossyjskich pjesen. 1819. — Grebenka Ewgenij: Lastowna. Peterburg 1841 (11
Dolskimi literami: Rozprawa Karola Wittnera: O pieśniach
gminnych (w Kalendarzu: Der Litzger von Lemberg 1822. — Takaj
rozprawa Józefa Maus w Bielgrzym Lwowski 1823 str. 49. —
Czelakowski: Slovnyke narodne pjesni 1827. — Wastaw z Oleska
Lefnigminne Lwów 1833. — Łozincki J: Ruskoje wezile 1835 —
Pauli Zbiór 1839 (659 pieśni) — Turawski: Dodatek do zbioru pieśni
ludu. Lwów 1846. (42 ruskich pieśni)
Kulioz Pantetejmon Aleksandrowicz: Ukraina, ztożyno P. Kulij Cz.
Kijew 1843. 82 str. 95 (obejmuj 12 dum historycznych aż do nasów Boży.
Chmielnickiego, jednak podrobionych nowo)

napisane wychodzi
8872 nr 78

Słowo (polityczeskaja gazeta) 1861. Redakt. Bohdan A. Djedichij.
Lwow, w piśmie Stawop. fol. nr 1-94, str. 460 (dwa razy tygodniowo,
- druk grażdanka, koszt i kancypja tożyst Bohat Kaurkowiski. Nie-
drukkiem zapisat dozwołnej rocznej penozi 300 zł. Wspomagał ten piśmo
piemżimie także metropolita barm Grzeg. Jachimowice. Prenumerantow
było 1500. Pisywali do tego piśma; Teodor Zarewicz, Marcel Popiel,
Szwan Naumowicz, Włodzim. Terlecki, Józef Łozinski i inni. - Piśmo to
główna, prowadziło polemikę z Dziennikiem polskim - przeciw Polaco. A.
1861 mieżca w takżie atyktulu Dzikot. Kostomarov, Pantel. Kuliza, Bryga
Fedkowicza -

Rok II. 1862. nr 1-102, str. 400. (Opróżwiszrach i imenach. nr 88 -
wspominka o puteszestwii w Uhorstkuja Rusi nr 14 - Denis Zubryckij;
nekrolog nr 2. 9-12. - Zapiski z puteszestwija w Samborskich i Stryp-
kich horach nr 20-32 - Soffojanie duchownoje wengerskiej Rusi nr 86 -
Kółka dnej na Uhorstkoj Rusi nr 13. - Letruszewicz A. J. Ustawna =
ja hramota Bortadskoho kniazia Iwana Kostystawicza s 1134 hoda
nr 86. - Projezdka iz Sambora w Peremyśle nr 59 - Sboroda nr 48 -
Rok III. 1863. nr 1-102, str. 404. Instytut Stawopigijiskij ot r. 1666 do 1772
urywok iz Krimu. Znot. Kaus. p. D. Zubryckoho nr 34-39. 41-51 = Frydne-
wyj perechod po dworskoj okrestnosti nr 30-32. 34-32. 84 = Kralic-
kij Anatol. Owtojoj czudojwornoj ikonie Brawiatyja Bohorodicy Ma-
rija - Powrazanskoy nr 97. = Saul Wal Korol polskij nr 66.)
(cały rok nieprzejawnie przeciw Polakom pisało)

Rok IV. 1864. nr 1-103, str. 408. (Zapiski ruszkiego puteszestwennika
nr 86-99. = Gnatewicz Modest: Buzacz (opis) nr 47. 48 = Mystrak
A: Narodnja swadba uhorskich Rusynow nr 43. 44. 2 Płoszanskij
Wenedykt: Opisania miejscnostej: Adamowka. Ainsingen. Pujanow,
Wojniow, Wolosza Glinisko, Dobraczyn, Żurawenko, Lady, Lamo-
czok. Kadobne, Kamenka wołoskaja, Kropiwnik, Kurukow, Majniz,
Melniz, Mogilnica, Nastasow, Synew doljeoznyj, Diewooczyn, Pod-
puzery, Remenow, Sambor, Skomorochy, Sadowe Wjonia, Firlejow,
Jastrubicz. nr 69-74. 76. = Zapomiatnostki Buzacza nr 31
Rok V. 1865. nr 1-102. (Płoszanski B.: Buzacz (opis) nr 65-75)

Rok VI. 1866. nr 1-103. (Narodnyi pieoni iz okoliuż mjestyczeskoj w Uhryi
nr 42)

Rok VII. 1867. nr 1-102. (Projezdka z Podhorsec nr 48)

Roznik VIII. 1868. nr 1-102 (102 str.) (Zubko Antonij archiepa minsk.: Schochtwo
i tożnica wszenia prawostawnoej i rymstkoj cerkwy nr 84-93. = Ożerustach
w Rosii nr 13-18. = Z Krakowa: Staroruckij peniatniki nr 49.

Roznik IX. 1869 nr 1-101.

Rok X. 1870 nr 1-102. = Rok XI. 1871 nr 1-102. (Predanija o Gontie nr 41) =

Rok XII. 1872 nr 1-109. Redakt. W. Płoszanski. = Rok XIII. 1873. nr 1-146.

Peremyszlaniin mjesiacostow na god 1863. Peremyszl
 typom Michaila Dikowskogo zaimnika pečatni rušk.
 sobora Kryłoszan. 1862. 8°. str. 80. 40 Lt (knyh i grazan.)
 1. Ustaw cerkowny (Obrazok porazek) p. 20-48 - Peneszo
 za muza Szewcenkownu (rozbiu) - Diwczyna (proza) - Wolo:
 dimitko kniaz Rusi czernonoz (piesn historyczna) Jana
 Owczarkiewicza z notami histor. - pieśń o cz. 1
 Zwenikoro (w biezennym wspom. r. 1084 jako stolica Rosty:
 Stawizow Laurent. lit. str. 88 - i użołne Księstwo)
 - zwrzezi w lwow. cyrk. w lesie ~~gł~~ na wgozu gło bokie
 pięzany
 ieret (Araruz) rzeka na Bukowinie wpada pod Oraito.
 wem do Dunaju

Peremyszlanka mjesiacostow dla ruških zenszczyzn na
 g. 1862. Peremyszl (typ. Dikowski) 1861. 8° str. 88.
 Anastasja Lisowka powiesi histor. p. 21-55 - Nertwaja
 Hrudnia, Kazka - Drobnastr. proza, waiżem - Znapisy ku =
 cheskie (grazdan.

Otererk prazdnicanych propowjedej szczyennych wta:
 dymisom (Spotytom) Andrejewom Tertekim. Jeromo:
 nachom cyra sw. Wasilija W. Sw. Bohostowija i ~~Sw~~ wta =
 czestwa doktorom, misionerom apostołskim. Peremyszl
 nakładom bratej Jeleniu 1862. 8°. str. 86. 40 Lt. (Knyh.)
 (Skazan' - jazyk ruški)

Podraznija Siwusa Chrysta knizek czetyry. Szczyenne Flomy
 z Kempisa kanonika po prawitach Sw. Awkustyna, pere:
 wedenii z Tatynskogo na ruški jazyk Spotytom
 wlad. Andrejewom Tertekim popom swiaty Stowiansko-
 katołyckoj cerkwi, swiaty Bohostowija i Wraçystwa
 Doktorom misionerom apostołskim. W Peremyszli, typom
 Michaila Dikowskogo 1862. 12°. str. XIV. 488. 10 (prenum. 60 Lt)
 (druk Knyhica)

^{cierni}
dedyk. Maria Dominik August Libur, księciu Szampani de
Kador, hr. Klawerem Boranickiemu, Baronowi Adolfo.
wi de Auril Pawłowi Niko protektorom słowiański
katolickiego instytutu w Paryżu - ofnowatel tegoż Telerki:
- ^{na} na cerkiewno-słowiański język słow. 1647 Orest
nastrzał, a druga edycja 1764 w Łowczowie. Łwaki
Łolecy. Mofkate naja słowianina
Przedmowa w Ryżu 12 marca 1855.

(autor Litwinski) Gospodarstwa Selskiego Część I Rolnictwo. Kniżeczka
w upotrebleniu szkół narodnych słowiantera J. L....
skim. Peremyśl (Dikoufski) 1861. 84 str. 143
grazian. (katechizm rolnicy) druga część obejmie rolnictwo, 32
mółytwisk dla junosztwa. Trzecie wydanie. Peremyśl
40 str.

Żyćjepisy światych część wtorej Peremyśl 1862.

Dumy ta dumki Bohdana Zalepskiego perewodeny na
russkij język Władymiriom J. Telerkim. Perer
myśl 1862. 60 str.

Biblija - wiecez knigi Juszarennaho pisanija w tchah;
ho ^{nowa} (Zawjeta). Część czwarta. Peremyśl typom
i wydrukiem Michaiła Dikoufskoho awżb. 84)
po wydaniu onych w tchah awżb. 84 w typografii czudo:
liworija Ławry Łowczewskijah nowo napieratafja
izdrukiem Michaiła Dikoufskoho typografa. w
Peremyśli w typografii Sobora Kryłozera R. B.
awżb. + 84 wkraszona do 8 z obrazkami rytymi
na derewie i 8 na stal. Część czwarta (Zawjeta)
Przypowieści Eklestjes. Diefu pisni - Premidrost grah
potark. 26. papier piskny

Nauki cerkowni na wśję niedieli cjetohu roku dla żytelaj
selskich rouproni; Antoniem Dobrjanskim z Łwaki
4 str.

" " na wśję prazdnyki w roije 8. 24. 20 str.

Peremyśl 1861 (praktar braci jeleniow)

2
Wremennik Instytutu Staropigijjskoho s Mjeriacostowom. Lwow
w knihopieczalni Staropigijjskoho Instytutu. 80. God izdania I -
1864. 8vo str. 131+14. (50kr.)

Akta otnosiszczysia k wzrobnowleniju w Lwowie i horizowej przez A. S. P.
Staropigijalnoj Uopenskoj cerkwi, i bolniceje, i trannoprijem-
nym domom i kotaju i typografijej. (X. 1874 str. 115-128
nr. 1-3, 2 r. 1892) - Akta odnoszaca sie do Cerkwi Staropigijalnej (Rozliczmy i starzyny ha:
Listy Jerodora Swanowicza H. Kiercia Mosk. z r. 1892 i inne z r. 1892 i 1896 A. S. Petruszewiczem)
nr. 1-10. Wremennik. VIII. 1871 str. 124-152) - Listna Moldawskiego hos-
podara Aleksandra k ruskim grażdanom wo Lwowie zaninejuszczysia
sordaniem horodskoj Uopenskoj cerkwi (X. 1558-1566 Wremennik
XVIII. 1881 str. 149-166. (18 listow)) - Listna Luki Strioka Logotheta
pry moldawskich hospodarach Letrie i Jeremii Mohyly, z. 1590 -
1606 pisanymi k lwowskemu Staropigijjskemu Bractwu (12 listow)
Listna Elizawety (Ciamartony) z synu (wowy) Jeremii Mohyly Mot-
dawskiego hospodara 1604-1619 (pisane do Bractwa w sprawie budowy
cerkwi Uopenia Bohorodicy ktora stawiona kosetem Jeremiasza Mo-
hity - pisane z Uscia 1604, z Kamienia 1619, 8 listow) - Listna Elizawety
matery Mirona Barnawskiego motd. hospodara (w tejze sprawie, pisane
z Uscia 1632 (byta podobno z domu Mohylenka i zwata sie Etena a w za-
konie Elizaweta, portret olejny jej syna hosp. Mirona Barnawskiego jest
w lwowsk. cerkwi Staropig.) - Listna Brani Batiyka welykoho Kamanara (1606
w tejze sprawie - z Jas) - Listna Symeona Mohyly hospodara moldaw-
skoho (brata zmarłego hospodara Jeremiasza Mohity - w tejze sprawie)
1607 - 3 Listna Konstantyna Mohyly hospodara zemi Moldawskiej
(syna zmarłego hospodara Jeremiasza Mohity - w tejze sprawie) 1610-1611
- Listna Marii z Lozen Kurjaczynnoj postelnikowej zemi moldawskiej
(z Uscia - w tejze sprawie) - Listna Margarety Mohylynoj wojewodziny
wotolskiej (z syna Symeona Mohyly - w tejze sprawie) z Dziubowa 7 August. 1617.
- Listna Raduta Michny hospodara moldawskoho (w tejze sprawie) z Jas
1627. - 2 Listna Mirona Barnawskiego moldaw. hospodara (w tejze sprawie)
1627-1629. - Listna Wasylia Moldawskiego hospodara z Jas 12 stycznia
1641 (w sprawie odlania liter dla drukarni hospodarskiej w Jassach) -
list Konstantyna Dutki hospodara moldawsk. do Bractwa Staropigij (dziej Kn-
gi i wyprawili ze Lwowa ciato oja jego zmarłego w Wierchaj) w Jassach
d. 24 Februar. 1694. (Wremennik XX. 1883, str. 147-176.) =

Simeon Mohyla
hetman i portkotab
Juzawski 1598.
- Uscie L. syna
Mohylenki w dzie-
iawie (w starostwo)

W Konieczno a Kiew
Staropigijalnej wo-
Fot. 19 r. 1631)

=
Chronologičeskaja rospis cerkownych i mijskich russko-
stowenskich knih napewnatownych kniustowskimi bukhami w
horodie lwowie naczyna s 1574 do 1800 hoda p. A. S. Pe-
truszewica (Wremennik XII. 1885 str. 113-133). =

Wspominanija starjka oscewidca iz seminarsoj zupni
1848 hoda (nieprychylnie Polakom - Wremennik XXV. 1888, str.
108-117).

Wremennik Rocznik I 1864. (Hatołowski J.: Chronologičeskaja rospis
upisanych bratij preide bratstwa dworowskoho Uspenia Prsa. Bohorodnyj
str. 81-91 - Petruszewicz A. S.: O bratstwie Staropigialnoj Cerkwi str.
74-77. - Petruszewicz A. S.: O naczalie dworowskoj horodskoj Cerkwi
Upenia P. Bohorodnyj, i sudbach jęja, str. 69-74, z widokiem cerkwi
wotofkij lwowsk.

Rocznik II 1865. Korefpondenija mezy Klimentom Papojem VIII a kniazem
Konstantynom Ostrofskim p. M. Malinowskoho, str. 83-87. - Obo-
wienie i reftawajca cerkwi wotofkij, str. 105-122.

Rocznik III 1866. (Petruszewicz A. S. Oboscerufkij dnem. K, str. 67-156
(i odbitka ofbna 8° str. 104) roku 1865)

Rod IV. 1867 (Hatołowski J.: Dworowskoje staropigialnoje bractwo i
kniaz Ostrofskij i jęho puma, str. 66-84. - Malinowski M.: Jazyczestki
abo piganskij wierowanija u Hawian i Rusinow, str. 85-141. - Miera-
nowicz Klimentij: Konstantyn Korjajak, str. 60-66

Rod V. 1868. (Pismenna shadka o Joachimie Chominskim)

Rod VI. 1869. Klementowicz Wukh.: Zwjseme iz zapisok russkoho put-
szestwenika str. 96-99. - Jakow Jh. Hatołowski (biogr.) str. 143. - Petrus-
zewicz A. S.: Patryjarsija kramoty izdany w potau lwowskoho
Staropigialnogo Bratstwa (ii) str. 113-140.

Rod VII. 1870. (Petruszewicz A. S.: Athanasij Szepetycki episkop lwowskij, jęho
kramoty i kramoty patrijarsija (5) str. 129-152)

Rod VIII. 1871. (Petruszewicz A. S. Kramoty lwowskoho Staropig. Bratstwa
1586-1592 (10) str. 116-148.)

Rod IX. 1872. (Kralickij Anatol.: Sz uborowskich narodnych pjesnej, str. 105-
109 - tenie: Monastyrj uborowskije: Osta howieozusenia w Ostoniawie,
Wodwuzienia na Horie Ostkonfkoj, S. Petra i Pawla Ostkonfkoj, S. Mi-
chajla w Motyczewie, S. Michajla w Marija-Powozie, S. Wotofkija Mala
Oderonickij, S. Nikołaj na Horie Ciernieckoj bliz Murkaczewa, Jaszestkija
S. Wukh. Krasnobrodskij, str. 114-120. - tenie: Etnografialski metazy
iz byta uborowskich Szwakow: Swaty Wukh. Stoleczny, str. 109-114 -
Kupczanko Hryhorij: Sz narodnych wywazajdw i obriadow Ostkonfko-
rusko, str. 114-121. - tenie: Etnografialski metazy
ho naroda: Woskresenie, Hryj. i piewanowatki na Welykden, str. 114-119 - Poljczan-
ski Wenedykt M.: Wojnielow horodok (opis) str. 129-131.)

Rod X. 1873. (Kupczanko H.: Narodnyj wywazajdw i obriady bukowinno-rusko, str. 97-
121. - diektorij. Stowa wywazajdw w
Polchornij (str. 114-121) Knaiki iz uot naroda (str. 97-121-122.)

2) (ofbna odbitka 1866
8° str. 19)

Rod XI. 1874. (Petruszewicz
A. Akta otwosazujiwia k Staw-
ropig. cerkwi lwow. z 1592 h.
(zaktoj) str. 113-128.

Rod XII. 1875. (Zawaniemir:
2. Staropigialna cerkwa str.
104-148)

Rod XIII. 1876. (Petruszewicz:
O kijowskich i moskowskich
metropolitach str. 173-186. Iza-
waniemir: dwow piewot., str.
144-172.)

Laotowka. Listy do ruskich dziej. Redakt. Michail Klemertowicz. toz Rok II Cz. I
Lwow, 2 perzat. Hawrop. 1869. Rok I. Czast I. Nr 1-26 str. 1-208. 1870. 8° Nr 1-25
(Mienkowski Dymitr: Trochobuz nr 3, Zelman nr 16, Haliz nr 3. Opisy: Brody nr 20;
Czast II Nr 1-26 str. 211-416 Opisy: Bereziary Nr 8, Prusk mis: i Betz nr 22, Zalesz,
terako i seto Zwenihorod nr 10, Pruzanz nr 3, Strij nr 24, Tere- i Budotwornij obraz
bowla nr 5, Ternopol nr 23, Jarostaw nr 20, Sela: Halawa, Zet- Obozi Matej nr 10.
wenicia, Krytos, Unew nr 11) toz Rok II Cz. II 1870.
nr 1-26. Opisy: Bere-
mysz nr 2; Stanisl-
w nr 5; Sianok
nr 3.)

Protest der ruthenischen Nationalen gegen die allenfällige Dichtung der
regeneraten Dubliner Union. Lemberg, Hawrop. Buchdruckerei 1869. toz Rok III Cz. I. 1871.
Str. 40 (toz po rusku wyszlo w Howieli osobno) (Hoszo (opis) nr 21.
Cerkow nr. Michaila
w Kolomyi (z daftr)
nr 19 - Cerkwi w o
dwornie nr 9-16.
Rok III Cz. II.
(Mucny nr 13 -
Lemki nr 19)
toz Rok V. 1873. 8°
nr 1-18.

Ejoni do Bieiw. Bohorodicy w cudotworai ikonie cerkwi mjestkoj
Bereziarskoj (Bereziarska panno wonnyj iet roziannyj). Lwow
typ. Hawrop. 1869. 16° str. 2. (kijpica)

Swiate Listy abo wsia Biblia, rusko-ukrainskoju nowoju perelo-
ziena. Lwow, druk. Hawrop., nakl. "Pravdy." 1869. 4° str. 172 (tylko
Pentateuch Mojzesa - Dodatek do Prawdy.) toz Rok V. 1873. 8°
nr 1-18.

Sembratowicz Sylwester: Rozsuzdzenie i oprowerzenie staty pomies-
ceny w czasopiśmie "Słowo" w Cz. Cz. 84 do 93 z koda 1868 roziarik VIII
pod zahtawiem: "Schodstwo i roznica wozenia prawostawnoy i rymo-
kaj arkwey, spisanaj prawostawnym Archiepiiskopom Minskim Kir
Antoniem" (Zubko?). Lwow typ. Hawrop. 1869. 8° str. 230. toz Rok VII. 1875
nr 1-24 str. 19, 2

Bukowinskaja Zorja. Żurnal nepolityczeskij, poswiaszczennyj nauce
i rozwesteniu. Redakt. Sw. Buks. Hlibowickij. Hhod I. 1870. Czernow.
cy, w typ. Rudolfa Ekhardta 1870. 4° nr 1-16, str. 128. (wiszejnie wyszlo)
(Z drewnych dokumentow moldawskich i włoskich wodow Nr. 1. 5-7 =
Kupczanko Grigorij: Z sbornika bukowinskih prostonarodnyh piesen,
skazok, powiestej, postowit, szejwierij i p. nr 2. 3.; tegoz: Selskoje
wseilje na Bukowinie nr 10. 11. 13-16. = Petruszewicz Ant. L.: Radowecko-
czernoweskaja episkopija i swiatyteli jęja, Nr. 7. 10. 12-16. = Istutim
Pragi Warszawskiego przedmiestia w 1794 g.; iz raz skazow staraho
soldata. Z "Pisety." Nr. 8. 9. = Wiazir Starion: Ceto dietajet zia u Haro-
obriadcow (na Bukowinie). Nr. 11. 12. = Soknia Fedor: Postowit i aforyzmy
nr 7. 8. 11. 12. 13. 16.

Leptij Omfrij: Akty otrosiaszczisja k istorii juho-zapadnoj Rusi. Lwow
knihopiez. Hawrop. 1870. 8° str. 16. (baktow z r. 1372. 1544. 1586. 1608. 1636. 1665-66:
istka, literaturny sbornik na 1870 str. 89-104.)

Żukowicz Julian Dr.: Cerkownoje prawo. Wypusk I. Kolomyja, czerenk. M. Pils-
kisa, 1870. 8°; Wypusk II 1871. str. 176. 48.

Osnowa (gazeta polityczno-literacka - organ Jm. Lawrowskiego i Kauraty.)

Redakt. Teodor Leontowicz. Rok I. 1870. Lwów typ. Haurup. fol.
№ 1-27 str. 108. = Rok 1871. № 28-112, str. 109-446. = Rok 1872. fol. № 1-64

Pjeonestow ili Nowoje sobranie piesnej cerkownych, prazdnycznych,
chramowych, pokajannych, strastnych, czudotwornym ikonam, molyt
wennym i praz. Peremyz, typ. Aleksandra Lewaja przy Sobornom
Chramie, izdanyiem brat. Jeleniow 1870. 16° str. VII. 525. XXVI.

Jotowackij Jakow W.: Ob nasliednwanii pamiatnikow russkoj stariny sriha:
nagiszerzichia w Hlatyuzynie i Pukowinie. Moskwa 1871. 4° str. 24.

(Obbitka z "Tudow perwago archeologizeskago sjezda. Moskwa 1871.
4° str. 219-242) - przedruk w Stowo Rok XII. 1872 № 67-77.)

Ewanhelija (Swiate Lysno). Perektad ukraïnskij. Hiden, z druk. Somnera
1871. 16°: a) po sw. Joannowi. str. 76 i; b) po sw. Luiu. str. 102; c) po sw.
Matkowi. str. 61; d) po sw. Matfejewi. str. 96.

Żytija Swiatych: 1) Sw. Onufrija Hetykoho; 2) Sw. Chrystyny; 3) Sw. Stefana;
4) Sw. Anny; 5) Sw. Semeona Hotpnika; 6) Sw. Nikity; 7) Sw. Joanna So:
zawskoho. Kotomyja, czereuk. M. J. Pitonsa 1871. 16° str. 48.

Trmologion roderiasz w rebie rozlicznaja pienija cerkownaja,
oktoicha, minli i triodonow. Lwów typ. Haurup 1871. 4° str. 19. 264. 16.

Żytie swiatoho Joanna Sozawskoho. Napysał Michail K. Kotomyja,
czereuk. M. Pitonsa 1871. 16°.

Partyskij Emilian: Ruska Cytanka dla nizszych klas serednich szkół. Czast
II. Lwów, druk Budwajosera, naklad "Proswity" 1871. 8° str. VII. 572. 135.
(Parasaka, iereto [s. Stowa] str. 283-286. - Joronskij A.: Rusym Lenki
str. 244-254. = Dobrianokij A. Korotki zapiski istorijnyje o mieście
Samborze str. 418-421.)

Prastysz abo kniha chwaly Bozoi. Perespis ukraïnskij Pawla Rataja. Lwów,
druk K. Budwajosera 1871. 16° str. 329. 1.

(tendencyjne - przeciw Russkaja Rada. Gazeta dla naroda. Hlod I. 1871. Redakt. Mich. Pitons
i Iwan Naumowicz. Kotomyja czereuk. M. Pitonsa. 8° № 1-24 str. 482.
Loffue 1874)

Sion ruskij. Prasopis cerkowna. Red. Sylwestra Sembratorowicz i Julijan
Pietesz. Rok I. 1871. Lwów, typ. Haurup. 8° № 1-24 str. VIII. 808.

(Romanczuk Juljan i Luzakowicki Konst.): Cytanka ruska dla nizszych klas sered:
nich szkół. Czast I. Lwów, druk Haurup, naklad "Proswity" 1871. 8° str. 2. 456. 8.

(Hawryszkiewicz Sw.: Kresnowskij monastyr, str. 315-318. = Szechowicz Lew.:
Ruiny starodawnych zamkow na Rodoluliu [skoty] str. 312-314. = tenże: Obraz Haly:
koho Rodoluliu [skoty] str. 308-312. = Rodonad Pruta Koto Dory [iz Lory] str. 295-296 =
Wrona za: Hloszow, str. 305-308. = o Kdix 3.: Wód Zborowa do Lwowa, str. 297-300 =
Kade: Zborow czereuk Sarakie str. 302-305. = Ustianowicz Wik. (Obraz z Lanyjijm Kotomyj)
str. 242-243)

Stupnicki Johan: Polnische Denare der Könige aus dem Hause
Jagello. (Separatabdruck aus den „Wien. numism. Monats-
heften“ 1866, red. von Dr. Egger.) Wien, Druck von L. Sommer,
1866. 8vo str. 16.

„ „ Rothensische Münzen polnischer Könige.
(Separatabdruck aus den „Wien. numism. Monatsheften“ 1866
red. von Dr. Egger.) Wien, Druck von L. Sommer 1866. 8vo str.
39 i tabl. 2 14 monetami

„ „ ob. Denary.

(Trylowski A.) Na ogólne ządanie jésuze raz Niema Rusi. Na-
pisat A. T. Na ogólne ządanie jésuze jedno wydanie!! Lwów,
nakł. Bst. Lwowskiego, druk. Inst. Stawrop. 1866. 8vo str. 2.

Czytanka ruskaja dla młodzi gimnazii. Czast II. Lwów, typ. Stawrop.
1866. 8vo str. 295, na kládce Pochd. Dieńnikowa. (Hlawryszkewicz

Swan: Kreschowskij monastyj (opis, druk. Kiryl.) str. 91-94. = Wod-
spad Brata Koto Dory. Iz Zory hatyckij (druk. Kiryl.) str. 159-160.)

Bojan, pismo dla betetrytyki i nauki. Lwów, pewart. Stawrop. 1867.
4to prout. 31, str. 248. Red. Stef. Hruszkowski, Ja. Hebeloki, J. Mich-
lewicz (Joachim Chominowski, nekrolog N° 4-5.)

Kossak Michail Fikhtajew: Szematyzm prowincii iw. Spasytela cy-
na iw. Wasylia welykoho w Hatyczi i korotkij pohlad na monastyry
i monaszestwo ruske. Lwów, typogr. Inst. Stawrop. 1867. 8vo str. 352. 2.

Odpowiedz na pytanie: A coi koiadż paroch na to? umieszczone w feletonie
N° 30 Gazety narod. pod napisem: „Opiekunowie ludu“. Kotomyja
zuonkami Michata Bilousa i Spółki 1867. 8vo

Petruszewicz Anton. S. Chotmskaja eparchoja i iuristytety jej po
1866 rok. Lwów, pewart. Inst. Stawrop. 1867. 8vo str. 11249. (Dobitka
z Naukowij Korni 24 g. 1866-1867.)

Diśni ku prewiatoj Diwi Bohorodicy czudotwornoj obytele Podho-
reckoj. Krakow 1867. 8vo

Rus' (pismo polit. i nauk.) Redakt. Kost' Horbal i Fedot Zarewicz. Rok I
1867. Lwów, typ. Stawrop. fol. N° 1-75 (Denis iz nad ~~Mich~~ Sereta:
Podoroz szkolara N° 56-67. 69-74. - Chominowski Joachim nekrolog N° 9.

Fedkowicz Wyp: Poezyi Jurija Horodenezuka Fedkowicza. Kotomyja
druk. Mich. Bilousa 1867. 8vo Wypusk I str. 45 - Wypusk II str. 46-96.
Wypusk III (1868).

Łeżyzi Tarasa Szewczenka. Lwów, nakładem H. Sułkewicza, druk.
Brodzinski. 1867. 8° Tom I. str. 271 i 6. — Tom II. str. 344 i 4.

Żurawik Iwan: Przyręczny tworenie sia narietsej. Kotomyja, czeren-
kami Mich. J. Bitonsa 1868. 8° str. 42. 4.

Ruska pekarnia k upotrebtieniju ruskim gazdyniam, oostawtiena
Jekaterynoju D. Kotomyja, czerenkami i nakładem M. Bitonsa,
1868. 8°

Żyzneopisanie Josafata Kuncewira archiepiskopa polockoho,
rozrynnaje na osnovenii awtentyznych aktow i biografiez-
nych rozrynnienia monacha o. Kulczyńskoho. Lwów, pisał.
Inst. Haurp. 1868. 8° str. 24.

Petrozewicz Ant. J. Akty odnosiaszysie sia k istorii juirozapadnoj
Ruśi. Lwów, typ. Haurp. Inst. 1868. 8° str. 192 (35 Aktow
od r. 1541, Odbitka z Naukowyyj Sbornik k. III. 1867 i k. IV. 1868)

Pokutjanin. Miesiacostow Kotomyjskij na rok 1869. Rocznik II kji. Ko-
tomyja, z pisał M. Bitonsa 1868. 8° str. 32 (3. Istoryczeskaja rozpis po
predaniju xeroda o cerkwach w Dnuzawu str. 62-66. = Opisanie kide-ja-
kich set, znachodiaszysich sia w Halyczynie: Pehonia, Hladki, mies-
teczko Koztow, Duceyna, Tumanow, str. 28-32.)

Postowicy i pogoworki Galyckoj i Ugorskoj Ruśi. 32 zapisok Imp. Rus.
Geogr. Obszerestwa po Otdeleniju Etnografii. II. 1868. S. Peterburg
1868. 8° str. 138. (Zbiat H. J. Wiotłochi zawiera przytwaria przedrukowane
z Hkiewicza Grig. Halyckii przypowiedki i zabadki. Wienna 1841; z rko-
pionemego zbioru Gniedkowoskiego Mich. kantana w Podhorokach i Mostyż-
caach, który to zbiór nabył H. J. Tamaszki od Hlichalewicza; z dewickiego
J. Grammatik des ruthenischen Sprache Brany 1834, str. 201-210; z zbiorów
Jak. Th. Holowackiego druk. w Iwan Th. Holowacki: Wienok Rusynow na ob-
zignki Cz. II str. 240-254 i w Miklosich Fr.: Slavische Bibliothek 1851, I. Otd.
str. 264-266; — z zbiorów przytwar w gierskoruskich w N. J. Nadezdyna; Ob-
etnografiezestkom imuzenii narodnosti ruskoj, w Zapiskach Imp. Ruskiego
Geografiezestkago Obszerestwa, kn. I i II izd. 2te str. 186; i w J. J. Greenewickas
go, Rus' Uhorskaja w Hlistnik Imp. Ruskiego Geografiezestkago Obszerestwa
1852, Cz. IV. Otd. II. str. 22-23; i w A. P. Derka w Zapiskach Imp. Geogr.
Obszer. po Otd. Etnografii I. I. str. 692-693.)

Holowackij Jakow Th.: Ohoštumach ili narodnom ubranstwie Ruskich w Ha-
lyczynie i Siewierowostownoej Hongrii. Lwow 1868. 8° str. 67
(toz inne wydanie) — O narodnoj Odezdie i ubranstwie Rusynow ili Ruskich
w Halyczynie i Siewierowostownoej Hongrii. S. Peterburg 1877. 8° str.
85 z 5 rybn. drewnyft. (Odbitka z Zbiorn. Lieni)

Album zasłużonych Rosyjnów (Portrety. Wydanie „Proswity.”).

Lwów, typogr. Szewczenki 1887. 8^{wo} 70 kr.

(Portretów 18: Barwiński Władysław - Werbiński Michał - Gogol tri-
kotaj - Młaka Daniel (Trydor Worobkiewicz) - Żelechowski Eugenii
- Krawata Stefan - Koniński Aleksander - Kostomarov Nikołaj
- Makymowicz Iwan - Mogilnicki Antoni - Neeruz Iwan (Le-
wicki) - Ogonowski Emilian Dr. - Rudanski Stepan - Storo-
żenko Alek. - Suszkewicz Korn. - Ustianowicz Nikołaj - Fed-
kowicz Jurij - Szewczenko Tareš. (Obitki z Besidy 1887)

Sanikowski Emil x.: Rus' chetmska od czasu rozbioru Polski.

Lwów, dr. Maniecki, 1887. 8^{wo} str. 248.

Paarta Marian A.: Ryby żyjące w lesie i z jego dopływach. Lwów,
druk. ludowa 1887. fol. nat.

Besida literaturnoje przytożenie K. „Strachopudu” redakt. D. A. Mon.
czatowski. Lwów, typ. Stawropig. 1887. 4to str. 212.
jest tu: Hlotowski, Jakow K.: Bibliograficzna rzeczka, pol.
Kaja kniżeczka wyd. 1951, „Postrny Obiad. N° 15 - Polanski Henryk A.
Worożbitstwo (narodny powierja) N° 16-18. - Biografia Anton.
S. Petruszewicz N° 22-22. - Monarowski D.: Dni Reiderwana Rusi N° 23, 24
Lwów 1891. N° 1.)

Literaturnyj Sbornik wydawajemyj Hłatyko-russkoju matyciju pod
redaki. Bogdana A. Diedikoho. Hłod 1887. Lwów 8^{wo}

(jest tu: Woszczarskij Bendrykt M.: Niektóre miejscności
Hłatykoj Rusi: Krystynopol, Jarostaw, Korenia seto, str.
260-277.)

Lukacz Wasylj: Uhorska Rus', jej rozwój i teraźniejsz. stan.
Lwów, druk. towar. Szewczenka, 1887. 8^{wo} str. 30.

Mir. R^{ok} III. 1887. Redakt. Iwan Em. Lewicki. Lwów, typ. Stawropig. fol.
N° 1-68 (na tym numerze ufało - wychodziło 3 razy w tydzień)

(jest tu: Pivczak Joa: Wosilnyj zrywaj w Potechówczynie N° 34-35.
- Pivny cerkwi tw. Wasylja w Buruzi N° 40 i 41.)

Blauka, jeżemieciarszynyj illustrowannyj žurnat na 1887 h. Osnowatel
Iwan Hłr. Naumowicz, Redaktor Danil M. Kozaryszczuk. Hłod izdania XVI.
Wien, typogr. Iwana J. Wernaja 1887. 8^{wo} N° 1-12, str. VII. 768

toż. Hód XVIII. 1888. (52 str.)
nr 1-12 str. 7 i 368.
Jętu biografie z portr.
Głowacki Jakow str. 273-
292; Terlecki Władimir
str. 19-23.

Jętu biografie: Wysnehradski Iwan Aleksiejewicz nr 4 - Dobrian-
ski - Sazurów Adolf Iwanowicz nr 1-3.5.8. 11. - Katkow Michaił
Nikiforowicz nr 9 - Petruszewicz Antoni Stefanowicz nr 12, wzyst-
kie z portretami. (Cena rożna 52 str.) - (pismo barwy rosyjskiej)

Głowaj Protom Hód V (VII) 1887. Redakt. A. A. Markow, odpowiedzialny
J. N. Letech. Lwow, typ. Kausopig. 1887. fol. ^{prolog} nr 102 rocznie (nr
437-503) (r. 1888 niewychodziło) (pismo barwy rosyjskiej)

Pererij Hinoch, zimożij almanach, wydany z zachodem Natalii Kobryś:
Koi i Oteny Leitki. Lwow, druk. tow. Szewczenki 1887. 8° str. 464.
(Jętu: Dowbenauk Kateryna: Diewka i Kniabynia. Narodni obyrai
w Kosinszczyzi str. 197-207. - Franko Olga: Karpatcki Progi i
jich rożnne życie, str. 217-230.

Petruszewicz Antoni I.: Lingwistyczno-istoriszeskii razwizenija
(Odbitok iz literaturnogo Hronika Mat. rusk. Mat.) Lwow, typogr.
Kausopig.) 1887. 8° str. VIII. 130. 1 i portret autora.

toż. Hód XVIII. 1888.
nr 1-24, str. 194.

Rusokaja Keda. Hód XVII. 1887. Kotonija, typ. Mich. Bitousa. 4° rocznie
nr 1-24. Redakt. Michaił Bitous.

Kleinrussische Volkslieder. Metrioch übersetzt von Ludwig Adolf
Kaufe Simiginowicz. Leipzig, Wigand, 1887. 8° str. XX. 256.

- Hód XIV. 1874
fol. nr 1-141 (w nr
22-25: Hódowacki Jak.
Publigrasiepskija
nachoski podworni.)
nr 16-24. Terlecki
Władim.: Khorskaja
Rus.)

Stowo. Hód XXVII. 1887. Redakt. W. M. Płoszczanski i W. M. Klemen-
towicz. Lwow, typ. Kausopig. fol. nr 1-38. (organ Naumowicza i
Hódowackiego barwy rosyjskiej) (z nr 38 przestało wychodzić)
Hódolwki O.: Etnografija Stawioniszczyny (Peredruk z Szkolnoj Praop-
pisi). Lwow, druk. tow. Szewczenki 1887. 8° str. 68.

Hódowacki Jakow: Czerły domasznago byta ruoskich dworiar
na Lotwarze, t.j. w nynisznej Sielielekkoj i Grodnenskoj gu-
bernijach, po aktam XVI stolietija. Wilna, typogr. A. G. Syrkina
1888. 8° str. 47. 50 Kop.

Dzieto (Gazeta) Rôznik IX. 1888. Redakt. Iwan Petek i Kijto Kachni-
kiewicz. Lwow, typogr. tow. Szewczenki. fol. nr 1-288 (ledien-
nie pnia furijt) z dodat. „Biblioteka najnam. powiestej”. Rożnie 18 str.
(wiele miejscowych korespondencji)

Bukowina. Braspis polityczna i namkowa dla naroda ruoskoho. Roz-
nik IV. 1888. Redakt. Pawło Kirczon i Sylwester Daszkiewicz. Czerniowcy
pomatnia G. Pioppa. 4° nr 1-24 (dwa razy na miesiac). Rożnie 32 str.
(korespondencyjne miejscowe)

Lewickij Iwan Em.: Hłatyczko - ruska ja Bibliografija XIX Stoličtiji.
(1801-1886) Lwow, typ. Stanopig. 1888. 4° Tom I (1801-1860) Str.
XXII + I + 167 + I. Cena 7 str. 50 kr. Zaryz. 1888 = III-VII.
Tom II

Patkowskij Iwan. Gazeta polityczna i naukowa poświęcona przeważnie
sprawom narodu. Redakt. Wasył Nahornyj. Lwow, z druk. Tow. Szewcen:
ka. 4to (tygodnik)

Roznik IX. 1887. 4° № 1-52 str. 312

Roznik X. 1888. 4° № 1-53 str. 324.

Kawata Stefan + 1888.

Biblioteka dla młodzieży. Wydania „Ruskoj Besidy w Czernowcach. Redakt.
Omelian Popowicz. Czernowcy, pezat. G. Czoppa. 16°

Roznik III. 1887. № 1-12 str. 192

Roznik IV. 1888. № 1-12 (5^{ty} powiaſtki dla dzieci przez Jaroszyńskiego Eugenija)

Bukowina, czasopis polityczna i naukowa. Czernowcy, pezat. G. Czoppa. 4to

Roznik III. 1887. 4° № 1-24. Redakt. Oryp Ju. Hordynskij Fedkowicz (+1887)

Roznik IV. 1888. 4to № 1-24. Redakt. Dawto Kwaśnów i Sylwester Daszkewicz.

Staka Danił (Zydzor Worobkiewicz) autor i muryk.

Watra, literaturnyj zbiornik wydał Wasył Łukisz. Strij, druk. R. Millera
ryna 1887. 8° str. 215. 1. (Konijskij Aleksandr: Publierni i prywjetni archivy
na Ukrainie str. 166, 168. - Łukisz Wasył: Uhorſka Rus' str. 177-206)

Hremennik Stanopigijjskoho Instytutu s miesiacostowom. Lwow, typ. Stan:
ropig. 8°

Mod. 1888. XV. 1888. str. 88. 156. 64 i 4 drewny

Mod. XXVI. 1889. str. 116. 147. 57 (50 kr.) (Cestow pry Narodnym Domic,
z illust. str. 98-102)

Hjestnik „Narodnoho Doma” Redakt. W. H. Łahoda. Lwow, typ. Stanop. 8°

Rok VI. 1887. № 12 (№ 50-61) str. 437-546. (Petruszewicz R. S. O

horodie Hłalicie (Ligdalozu) № 50-61 i osobne odbicie tegoż artykulu 1882-1888:

Krytyka i historyczne kija razwidenia o horodie Hłatyczu i jeho dostopu:
mianostach. Lwow 1888. 8° z ryunk.

Rok VII. 1888. № 12 (№ 62-73) str. 549-636. 48 (Petruszewicz R. S. O

H. Hłatyczu (do kniżczenia) № 62-70. 1 str. 48 (rejefti.)

Hjestnik Stanisławowskoj Eparchii. Stanisławow, pezatnia J. Dankewicz. 4to

Rok 1887. № 1-13. = Rok 1888. № 1-13.

Gogol Nikołaj W.: Rozz pered Rozdestwom. (Ruska ja Biblioteka, izd. J. N.
Petecha. Wypusk 8 i 9). Lwow, typ. Stanop. 1887. 8° str. 67. 3.

Hospodari i promyslennik. Lwów. Red. Wasył Nahornyj. Lwow druk. Szewcenki
4to Rok VIII. 1887. № 1-24 (ostat. r. 1887 z № 12.)

Gotowackij Jakow: Zamiętki i dopolnienia k statiam g. Lypina, nepersa-
tannym w Kwestnikie Jewropy za 1885 i 1886 gody. Wilno, typogr.
A. G. Syrkina 1888. 8to str. 82. 75 Kóp.

Gotowackij Jakow: Protest Linskago prawoslawnego duchowienstwa 1695
gody protyw uwezenija nmi (32 ditowskich Eparchialnych wiadomostej)
Wilno, typ. gubernsk. 1888, str. 7.

Horodneczijskij. Ilustrowanyj žurnat dla djetej. Redakt. Jozefina Jurk
Widen, typogr. Mehlter. 1888. Rok I. Nr. 1 str. 8 (wychodzi w grupach
naturałn. polsk. czesk. chorwat. slowinsk. wendyjsk. litewsk. niemiec. węgier.
francusk. 2 razy na miesiac w Altenmarkt-Kinderschütz, w Styryi)

Dobri rady. Praktyczna gazeta dla wselkogo chozodawstwa, wseho domos-
twa i zabawy. Redakt. Iwan Sw. Danilewicz. Czernowiy, perzat. R.
Ekhardt. 1888. 8to (miesicznik) Nr. 1-4.

Duszpastyr. Gazeta chrystowa. Redakt. Jozef Komernickij. Lwow, typogr.
Stawrop. 8to Rok I. 1887. Nr. 1-12, str. 964. - Rok II. 1888.
Nr. 1-24 str. 722.

Dziadickij Bohdan. A. djetopis Dusi ot 1340 do 1887 roztołkowana. (32:
danie Obsuz. M. Kaczkowski. Cz. 134). Lwow typogr. Stawrop. 1887
16to str. 56 - (32:) Drowoje izdanie 1887. 16to str. 96.

Dzieto. (Gazeta, wychodzi 3 razy na tydzien in fol. 2 Dodatkiem „Biblioteka naj-
znamenitzych powiestej“). Lwow, druk. Tow. Szewczenka.

Roznik VIII. 1887 (Redakt. Iwan Petej i Kirylo Kachnikiewicz) Nr. 1-146.
(Jezuity w Dobromiu Nr. 66-68. 71-73.)

Roznik IX. 1888. Nr. 1-288. (Celowicz Julian: Sure de-suro pro Błekon
Dobobusowiczka i jeho naslednikow. Nr. 149. 150. 152 - Starosta i pols-
neckij Kasztelan Andrij Grymata Jablonowski, pōsła autobiografii
Nr. 143. 144. 146)

Zaklinski Roman: Geografia Rusi. Czast I. Rus' halyccka, Bukowinska i
uchorŭka (wydanie Tow. Proswity. Cz. 98) Lwow, druk. Tow. Szewczenka
1887. 8to str. 147. 3 in mappa.

Zerna. Literaturno-naukowyj dodatok do Bukowiny. Czernowci, perzat.
M. Cappa 1887. 8to str. 60. 1. - Rok 1888. str. 67. 1 (po 25 str.)

Zorja, pismo literaturno-naukowe, wydawane Towarystwom imena Szewczenka.
Redakt. Grigorij Ceglinski. Lwow druk. Tow. Szewczenka. 4to

Roznik VII. 1887. 4to Nr. 1-24 str. 424. (Zepkij Danil: Domasne zytie naszogo
tudu w dejakich jeho wierowanach Nr. 6-8. 18. 19. 20. 3. - Narodna dama Nr. 10)

Roznik IX. 1888. Redakt. Grigorij Ceglinski i Błoks. Borkowski. 4to Nr. 1-24, str. 412.

Kalendar, bukowinskiy ilustrowanyj na rók 1888, Towarystwa
„Ruska Besida“ (utoryt Omelian Popawicz. Romanik XV.
Czeremnowi, pieratn. G. Czoppa, 1887. 8vo str. 132. 24. 3.
(Bukowinski Szematyzm - Izidor Worobkiewicz (biogr. z portr.)
str. 34-50.)

Rocznik XVI. na r. 1889. str. 144. 20 (60 kr.) (Bukow. Szematyzm -
Fedkowicz Jurij: Swiaty i wetykij muzeum Iwan - Nowy, dwa
ryj Leczawski (wierszem) str. 39-40.)

Kalendar ilustrowanyj Obszczestwa imeni Michajła Kaczkowskoho,
na hod 1888. Hod IV. Lwow, typ. Stawropig. 1887. 16° str. 112. 164. 48.
z portr. Ant. Petruszewicza. (Litr. Cz. 142 i 143.) (Zetupawicz Ant. biogr.
str. 56-67. Redakt. O. Dieidich B.-L.)

Hod V. B na h. 1889. 16° str. 80. 294. (Litr. Cz. 153. 154) (36 kr.)

(Matyazowski Michajł: Prostonarodnyj opowidannya i skazki, str. 170-
199. - Biografii z portretami: Dieidich Bohdan B., Łozinski Jurij,
Zorawinski Michajł, Dawidow Iosif M. str. 1-29. - Pro nasze cerkow-
noje malorstwo i druguju ruskuju starynu str. 23-32.) (druk. 5000 ex.)

Kalendar ilustrowanyj Towarystwa „Proswita“ na rók 1888, Rocznik XI. Lwow, druk. Towar. Szeuizenka 1887. 8vo str. 7. 13. 49. 7. 52. 96.
36. 34. (Prowodnik po dworze - Prowodnik po Hetycajnie - Werbiki
Michajł portr. str. 91 (biografia byla w kalendarzu 1885) - Rusiny, geograf.
etnograf. owerk str. 41-47.)

Rocznik XII na rók 1889. str. 7. 13. 47. 5. 68. 88. 42. 30 (Litr. 109 kni 8 i 9) 50 kr.
- Biogr. Romanowicz Julijan z portr. str. 72-78. (dr. 5000 ex.)

Kupczanko Greg.: Die Schicksale der Ruthenen. Leipzig (Wih. Friedrich) 1887.
8vo str. IV. 195. 1 (Konfiskowane)

Katwiniacki Emilian.: Monumenta linguae palaeoslovenicae. Tomus I.
Evangelicarum Putranum. Tefchenae, sumpt. C. Prohaska 1888. 8vo
str. 66 LXIII. 295 z facsimil. (12 str.)

Kupczanko Greg.: Chto my. Pamiatna knizeczka dla russkoho naroda. Napry-
sat... Wieden Knizopis. Typ. Jaopisa 1888. 8vo str. 40 z 8 illust. 10 kr.

Wraumowicz Iwan Greg. protokolej w Kijowie (wydaje noc pisma) 1887.

Petruszewicz Antonius: Dissertatio de palaeoslovenia et micro-russica versionibus
sarae scripturae, anno 1843 elaborata. Leopoli, typ. Stawropig. motiwiti 1888. 8vo
str. 87. 1 (Odlitka z literaturnyj sbornik 1887.)

Rus galicyjska, jej separatyzm, przyczyny tegoż zjawienia i skutki, napisal Rusin.
Grigori, druk J. Brainskiego, 1888. 8vo str. 158 (12 str. 50 kr.)

Ruska Słota. Czasopis' naukowo-pedagogiczna. Redakt. Dr. Step. Inal-Horkij (Co Kwestat zepsyt doruarkuszowy). Rocznik I. 1888. Czernôwci, perzat. G. Czoppa 1888. 8vo

Ruska Druoda. Gaceta dla ruskich muzykôn. Rok I. 1888 (10 mie-
siąc N° 7). Redakt. Grigorij Kuperaniko. Wiedeń, knihopier-
Fryd. Jaspersa 1888. 4to N° 1-12 str. 124. (Biografi i portretami:
Andrejewsk Eusewij N° 7, Wroblewski Zdror N° 11, Didikij Pordan N° 9, Kypas
czanko Dmufrij N° 1, Dnamowicz Iwan N° 10, Drodan Wasylj: probudytel bur
Kowinskij Rusi N° 2) | : Iمبراتورin tyłweft. metropolita zakazat prenu:
mowiac. :/

Spis knizozok, broszur i drukootow, iadanich plecatneju i nakladom
Michaila Bjetousa w Kiotomye 1888. 8vo str. 8.

Ortaszewskij Spirydon Ortoja: Sto bajok a w nych najдете bilozie jak sto
prawd. Lwow, drukarnia polska 1888. 8vo str. 53.2. (Tajnyk. literarni)

Łroniſkij Alekoriej: Liturgika br. kat. cerkwi dla uzenikow serednych
szkol. Lwow, druk. Szewczenki 1887. 8vo str. 2. 193. 8. 2 tabl.

Franko Iwan: Z wierszy i nizin. Zbiornik poezij. Lwów, druk. Tow. Szw-
czenka 1887. 32° str. 251. 1.

Cotewycz Julian Dr.: Istoria Skitu Maniaszkoho wraz z Zbôrnikom
hramot. Lwow, druk. Tow. Szewczenka 1887. 8vo str. 136. 119. 2 i
rytina.

Szkolna czasopis', piſmo pedagogiczno-naukowe. Red. Grigor. Wreſo =
na. Lwow, druk. Tow. Szewczenka 1887. Rocznik VIII. 4to N° 1-24,
str. 192. - toż Rocznik IX. 1888 N° 1-24.

Towarysz, piſmo literaturno-naukowe. Redaktor St. Kozłowski. Rik
I 1888. Lwów, druk. Tow. Szewczenka 1888. 16° N° 1 str. 116 (50 kr.
(później od półroczu miało 2 razy na miesiąc wychodzić')

Czasostow hrezeszky Prologion, Soderzaszer w siebie Posliedownie wsiech
Czasow cerkownych. Lwów, perzat. Skautopig. 1888 fol. str. 3. 500. 2. (32 str.)

Czerwonaja Rus' preide Nowyj Prodom". Hłod I (VIII) 1888. Redakt. O. R.
Markow i Z. N. Petich. Lwów, typ. Skautop. 1888. fol. N° 1-151 (3 razy na ty-
dzień) (10 str.)

Ameryka. - America. Rok III. 1888. Szerandaa, La, w robotwennoj typogra-
fii. fol. (Wychodzi 4 razy na miesiąc. (Organ wychodzący ruskich z Warłodnig
Galicyi i Północnych Węgier, druk. qrazidanką - rocznie z dolary)

Muka Ernst Dr.: Statistika Lužiskich Serbow.
Woblicenje a wopisanje hornjo-a delnje Lužis-
keho Serbowstva. Z pridačkom nadrobneje
karty serbskich Hornich a Delnich Lužic.
Spisat.... Budysin 1888.

(Dawniejsze Karty H. Progaustawskiego 1861, Andree:
Wendische Wanderstudien. Stuttgart 1874, Das Sprach-
gebiet der lausitzer Wenden. Prag 1873 - s. prachu-
kiem, etnograficznej Karty umieszczonej przy zbiorze
piesni lużyckich Jana Smolera 1843.)

Literaturnyj Sbornik izdawajemyj Hlatycko - russkopi
Hlatyceju pod redakcieju A. Diédrickoha. Hłod 1888
Łwow 1889. 8° (36 hark) obejmuje: Petruszewicza Swód-
naja kalicko - russkaja letopis s 1772 do 1800; J. Ph.
Motwakoho: Nowootkrytyj istočnik dla cerkownoj
istorii Hlatyckoj Rusi XIV stol.; J. E. Lewickoho Pibko =
grafica za g. 1888.

Joan Kukuljević Sakciński autor chorwacki + 20 lipna
1889 w Łuckakowcach w Kroacji, nr. 1816 w Warazdynie.

Medal na stoletnią rocznicę przyłączenia Bukowiny
do Austrii. - Bity w Wiedniu 1875 roboty J. Tautenhayna
ma 43 milimetr. w przecięciu. Na stronie głównej (Revers):
Cesarzowa Maria Tereza siedząca na tronie, do której po
stopniach prowadzi alegoryczna postać Austrii mająca dier-
wiz, trzymająca nad takowym tarczą z herbem Austrii. Napis
do Kola: In memoriam sollemniū saecularium Anno =
"vinæ cum Austria conjunctae." - Na stronie odwrotnej
(Revers) herb Bukowiny i miasta Czerniowiec otoczo-
ne wieńcem wawrzynowym i dębowym z Koroną nad takowym,
Napis do Kola: Austriae grata Bucovina. (Wybity Kosi-
tem krajowym Bukowiny).

Nowyjsz Halyczanin. Żurnal dla literatury i belle-
stryki. Wód II 1890. Nr 1. na str. 5 miesi. illustra-
cyje: Album archeol. bibliograficznej wystawki Hław-
ropujskiego Instytutu. Tablica I. IV. wizerunki 1)
Konstantyn Korniakt^{1803 lat 86} 2) Józef Humlencki władcy Ka-
low. 3) Władysław Szeptycki episk. lwowski. 4) Eliasz
Komarnicki + 1742 d. 26 Decembr. lat 65.

Album archeol. bibliograficznej wystawki. Lwów
1889 obejmuje 60 tablic jako to: I) Przedmioty archeol.
głównie znalezione przy rozkopaniach lub w ruinach (tabl.
1-2); II) Sprawy i naczynia cerkiewne (tabl. 3-28); III) Ob-
razy cerkiewne (tabl. 29-40). IV) Księgi cerkiewne dru-
kowane i pisane (tbl. 41-48). V) Herby i dokumen-
ta (tabl. 49-51). VI) Portrety (tabl. 52-60). W tym
oddziale są: Władysław Kł. Opolski, Konstanty księ-
że Ostrogski, Aniełowicz, Władysław, M. Hwasiewicz,
Doroteusz (Barytowicz?), Drohojewski, Prydzor, Je-
remiasz, J. Sawrowski, M. Lewicki, Hipacy Łowczy,
J. Triguński, Stunary, Władysław i Lew Szeptycy, Greg.
Jachimowicz, A. Chominski - fundatorowie Opactwa Nowo-
piziatnego: Winnicki, Hryniewicz, H. Drieduszycki,
Zubrzycki, Eliaszewicz z żoną, Eliasz Komarnicki, Kwa-
rowski, Korniaktowie (Konstanty + 1603 brat Michala);
z żoną Drieduszyckiej zastawit synów Konstantyna i
Aleksandra i córki: - tegoż syn Konstanty 1621-1624,
i tegoż syn Aleksander 1612-1639), Grek Danilo, Olger-
dowicz, Łapara, Twistelnicki, Hrebelicki, Turzański

Apokryfis Chrystofora Filaretta (w now. wydaniu). Kijew 1869. 8° 5 Rub
Opowieść o moskowskim prześladowaniu św. greko-katolickiej
cerkwi w Diecezji Chotmskiej, napisał Rusyn Halyczanin.
Lwów, 2 druk. A. J. O. Rogosza 1874. 8° str. 35 (nakładem polskiego
klubu postępowego)

Żeoni ruskiej narodni dla ochotzych młodzieńców i Krasawic. Leseumyjsz
w typogr. rusk. Sobora Krytorzan 1874. 16° str. 205. II.

Miesiacostow (Ruostij: narodnyj) na rok 1873. (Kniha II Czystalnija).
Kotomyja, perzat. M. Bitonsa 1872. 16° str. 126.2 (wydat Swan
Haurowia) (Kortkoje pojaśnienie bōlszych swiat, značimiejszych
cerkownych, pamiatnikow, wyrazow i obyrazow, str. 28-69.)
(toi.) na rok 1874.

Miesiacostow Kotomyjskij na rok 1875. 16° str. 88.

Trabozienstwa rōzne od Ojcow sw. ztorione ze Stourianskiego na jazyk
polski przetłomaczone i przedrukowane. Przemysł, 2 druk. grec. kat.
kapituły, 1872. 16° str. 432. XXIV.

Nauka. Prōmo miesiacznoje dla czytajušczych mieszczan i relan.
Soczeżenie Swana Haurowia swiaszczennika z Strielca. Koto-
myja perzat. M. Bitonsa 1871. 8°

Crast I. Sbruden 1871. 8° str. 48.

Rok 1872. Nr 1-12. 8° str. 596.4. Bitons Teodor (biogr. 2 portr.) str.
256-259. Michail Kuzkowskij (biogr.) str. 414-418. Nowalski
Wacłaj (biogr. 2 portr.) str. 109-115; Haurowia Swan (autobiogr.
2 portr.) str. 312-325. 359-373; Janowskij Amwrożyj (biogr. 2 portr.)
str. 214-223. str. 516

Crast II. Rok 1873. 8° Nr 1-12. Redakt. Haurowie Sw., Dorożowskij
Teodor J., Dukołaj de Hasłut Berezowski. (Cerkow w Lwowie,
z illust. str. 250-254.

(Lewinij) Crast III. Rok 1874. 8° Nr 1-12 str. 244.

Preruzij Swan: Powiati. Lwow, perzat. Haurow. 1872. 16° tom I str. 542.

Tertecnij Władymir Di i jego zytelstwo na ukorskoj Rusi i jcho
Lpomo i Kijewa (w pismo: Słowo. Rok XII. 1872. Nr 41-47. 73. 97.)

Gotowackij Jakow: Bibliograficalkija nachodki wo Lwowie. S. Peterburg
typ. Akad. Nauk. 1873. 8° str. 43.

Euchologion ili Trebnik imiejaj w siebie czyny sw. Tajn, Stahostowenii,
oswiaszczenii i inych motenii cerkownych na rozliczajmyja potreby.
Lwow, typ. Haurow. Inft. 1873. 8° str. 117.1.

Zharskij Ewhenij Ja.: Narodneja russkaja fitorofija wedla postowic
i przypowiedok. Kotomyja, czerekn. M. Bitonsa 1873. 8° str. 96.

Miesiacostow Bukowinski-russkij na h. 1874. 32 den Obrazestwona, Russkaja
Besieda. Czernowci, typ. Rudoffa Ekhardta 1873. 8° str. 72 (Martynowicz
Isidor: Nieskolko istoriszerkich dato relie Szypincach str. 37-43.)

Petruszewicz A. S. Owoospytani czad, w diwowie w drukarni Bratohoj
1809 (w piśmie „Stowo” Rok XIII. 1873 nr 8.9.)

Gotowackij Jakow: Dopowienie k ozerku stawiano-ruskoj bibliogra-
fii W. M. Undulo Kago, soderzaszuseje knigi i statii propuszczen-
nija w perwom wypuskie chronologizeskago ukaratela stawia-
no-ruskich knig cerkownoj perzati z 1491-go do 1864 god, w
osobennosti ze pereczen haliko-ruskich izdanij cerkow-
noj perzati. Sostawieno... Prytozenie k XXIV-mu tomu Zapisok
Imp. Akademii Nauk. Sanktpeterburg 1874. 8vo str. 96.

Dulizskowicz Joann: Istoriueskija czerty Ugro-Ruskich. Ungwar,
perzatnia Karla Jegera i Alberta Ju. Rejpaja, 1874. 8va Tetrad
I. str. 2. 133.1. — Tetrad II (1875) str. 140.2.

(toż) na hod 1876. str. 106. Kalendar bukowinski-ko-ruskoj na hod 1875. Izdan obszestwom
„Ruskoj Besieda”. Czerniowci, typom Gustawa Petrowskoho
1874. 8va str. 46. 10. (Iz piewanok bukowinskih, str. 59.)

Karpat, obszestwennaja, cerkownaja, naukowaja, literaturnaja i ko-
nomiceskaja gazeta. Redakt. Nikołaj i Aleksander Chomyczkow.
II hod 1874. Ungwar, perzatnia Karla Jegera i Alberta Ju. Rejpaja.
fol. nr 1-52. (z 2 str.) (Kralickij Anatol.: Gramota kniazia Theodora
Koriatowicza. nr 25)

Bibl. (I. B.) 4^{ty} 17
str. 1-208. Nauka.

Pranik Zwan: Narodnyi obrjady u stawian, pojaanit w Czern-
noweckoj Ruskoj Besiedie Zwan Pranik gimn. Prof.
Lwow, typ. Stawrop. 1875. (Oddruk z gazety „Stowo”)

Wachnianin Anatol: Die Salzabagerungen Galiziens. Eine
Skizze von A. Wachnianin Lehrer am K. k. Akad. Obergymna-
sium. Lemberg, Druck des Szewrenko Vereins 1875. 8va str. 25.

Gotowackij Jakow Fh.: Karpatokaja Rus. Geograficesko-Statistisches.
Kij i istoriuesko-etnograficeskije ozerki Hlatyweyny, riwne-
rowostoznoj Ugrii i Bukowiny. (Stawianski; Borinik, Tom I
Izdanie petersburgskago otdiela stawianskago komiteta. S. Peterburg
1875 str. 1-30)

Kupczancko Grigorij: Niekotoryja istoriko-geograficeskija sogledienija
o Bukowinie sostawit... Kijew 1875. 8va str. 314 i mappa Bukowiny.

Наукowyj Sbornik izdawajemyj literaturnym Obščestwom

Матейко-рускоj Матей 1865. 8^{во} (Х. Становиц.) Львов.

Мод I. 1865. Выпуск 1-4 (Готуватий Як.: Нестанко Тов о Пибки: *)) i osobna odbitka 1865.
 Skoryny, str. 225-256 = Готуватий Як.: Pamiatniki diploma: *)) i osobna odbitka 1865.
 tyčas koho i rubezno djetawoho jazyka rustkoho w drewnem kalye: *)) i osobna odbitka 1867. str. 68.
 Ho-wotodymerskon kniazestwie (sskramot. s 1350-1451) **)) str. 181-1867. str. 68.
 200. 265-270^{***))} Kralickij R.: Rusiny Laborskii w Uhorszhynie ***)) Bigg dalozj. str. 103-111. = tenie: Swadebnyi obriady u Laborskich Rusynow ***)) Bigg dalozj. str. 137-160. = tenie: Spisok monastyrej S. Wasylia ruszseftwo: (w Mod. II 1866 Wypa. i str. 36-56) i w Mod. III 1867 Wyp. 3.
 wawurzh inohda w Maramorszay, i otetjch 1788g. str. 111-114 = Kowst 20.
 tenie: Stenowaja zyan w dolnych Uhrah, str. 257-264 = Kowst 20.
 wira R. Isledowanie miestopotozhenija starynnoho kordda Izere: *)) i osobna odbitka 1865. str. 15.
 Kotowa, str. 161-170 = Petruszewicz R. S.: O drewniejszych ikonach s kirylliceskimi nadpisciami w Rygmie, str. 270-282. *)

Мод II. 1866. Выпуск 1-4 (Добрианский R.: Зража Борысовиц
 Kopinoti prawostawny episkop peremyjski str. 147-151 = Kralicki
 R. Siewiero-wostoznaja Uhorszhyna, topogr. geogr. opisanie
 str. 151-155. 299-318. = Petruszewicz R. S.: Kralickoje izmiesztie
 o Chotmskoj eparchii i swiatytelach jeja do 1863h. str. 159-298 = Bigg dalozj Mod. III 1867 Wyp. 1.
 Petruszewicz R. S. O Dikorganskich nadgrobnich kamniach
 s runicewko-stowenotumini nadpisciami str. 57-65. 155-156. = *) w odbite 1866 str. 11.
 Ploszczanski D.: Lawrow seto i monastyr, str. 318-339.)

Мод III. 1867-1868. Выпуск 1-4 (Petruszewicz: Gedeon Ostaban
 episk. lwow. str. 111-134 (= Ploszczanski: Korolewskaj walugi
 gorod Dirhobuz. Wyp. 2, str. 162-188 i osobna odbitka 1867. str.
 = Dobromil ja. Ploszczanskoho Wyp. 3 str. 211-254 i osobna odbitka 1867. str.
 = Petruszewicz: diuowskaja djetkmo s 1498 po 1649g. Wyp. III. str.
 255-294 i osobne odbicie r. 1868. str. 40. = Petruszewicz: Akty
 odnosiaszcyia k istorii zapadnoj Rusi. Wyp. III str. 365-378
 i Bigg dalozj Mod. IV. 1868 Wyp. 1 str. 76-108; Wyp. III str. 289-352. i aob.
 ne odbicie: 1868. str. 192.

Мод IV. 1868. Выпуск 1-4 (Ploszczanski: Stanistawow, str. 15-56, Bro.
 dy str. 56-69, Husakow, Jaworow, Jarostaw, Zolkow, Prodyj str. 177-288)

Литературныj Sbornik izdawajemyj Матейко-рускоj Матейце. Львов
 Книгопечат. Становиц. 8^{во} 1869.

Мод. 1869. Выпуск 1-4 (Заремский: Исследование на поли стезетическоj
 географii i istorii str. 46-138 i osobna odbitka = Petruszewicz: Poselstwo
 do papieja S. K. str. 1476 str. 223-260

Мод 1870 (Wyp. 1871) str. 1. 152-14. 96 (Lepkij: Onufrij: Akty odnosiaszcyia
 k istorii juenozapadnoj Rusi, str. 93-104 (i w osobnej odbite) = Petruszewicz R. S.

Волыно-галыцкая летопись составленная с концом XVIII в. в
Ка (притоение) стр. 1-96; i w osobnej odbite r. 1871. 8° str. 146. 2.
- przedruk z Potnie Sobanie russkich letopisej izdannym Archeo-
graf. Komiss. 1843. Tom II Spatewka letopis str. 155-227 od
r. 1201-1291.; = Płoszurański w. Zydy Karsity str. 103-106 =
tenie: Niektoryi sela Halyckoj Rusi: Wotoriza, Betetyn, Wiet-
wia, Dobrostany, Zwirshorod, Kalne, Koczyn, Lawowene, Leko-
dow, Magnia, Oporec, Oriawcayk, Pławie, Rozhorere, Stawsko,
Stracz, Ternawka, Tyowec, Tucholka, Chitar, str. 32-92. = Ter-
teki Władymir Di.: Opisaniie monastyria Krasnobrodskoho
str. 23-31.

316 1871 (wyd. 1872) str. 2. 189. (oraz 99-146. 2.: Petruszewicz Wolynko: halyckaja
letopis, dokonczenie) - (Kralickij A.: Dwiecato o starynnoj archiman-
drii Wochodskoj czyna sw. Wasylia w. w horach szczytnickich w
Ukryi, str. 29-30 = Lepkij Onufr.: O kresach - stawianskoj gran-
matyie izdannoju w Lwowie 1591 h. str. 35-48 (w osobnem odbiciu:
Nieskolko slow o... 1872, str. 16.) = Petruszewicz A. S. Piemo Filippa
Orlika hetmana k' generalu assystentu jezuitow w diela swojeho
wwezenia nowa w hetmanstwo, za chto on odolajetria obiaty Uka-
riu k' rymotkomu katolizemu i podanotwu Polozerie, str. 158-
182 (i osobna odbitka: Filipp Orlik poslednij polskij hetman
zapadnoj Ukrainy 1709-1742 h. izdat A. S. P. 1872. 8° str. 27) =
Petruszewicz A. S.: Putnik o gradie Jersatymie sostawtem halycko-
russkim patomnikom meidu 1597-1607 h. str. 99-121 (i w osobnej
odbitce 1872. 8° str. 28.) = Płoszurański w. Busk, horod na Hla-
tyckoj Rusi, str. 67-98 (i w osobnej odbite 1872. 8° str. 34) = teoi:
Lawatka, seto Halyckoj Rusi str. 65-66. = teoi: Lotowzew, horod
Halyckoj Rusi, str. 31-34. = Chylak Władymir: Swadebnji zuprai
u Lemkow str. 4-29.)

316 1872 i 1873 (wyd. 1874) str. 700 (Petruszewicz A. S. Swod:
naja halycko-russkaja letopis s 1600 po 1700 h. i w osobnej odbite
1874. str. 700. 2 str.)

Prawda, pismo naukowe i literaturne. Lwów, druk. Stawropigij.¹⁸⁶²

Redakt. Longin Łukasiewicz 4 to Roznik I. (N° 1-27, str. 216)

(Iharskij Jewhenij: Narodnia fitorofija ~~z~~ spisana po narodnim postawiam i przypowiadkam. N° 7-17 = Partyc-
kij Emilian: Rachmanskij - welykden, N° 9-11.) 1 str. 60 str.

Rocznik II. 1868. Redakt. Iwan Mykyta. 4 to N° 1-47 str. 564. 4 str.

Bilinski Petr: Staryna (hist. monografie): Hladki, Hlorodyszcz, Czernichow N° 7. 9-11. = Iharskij Jewg.: Slidy pohanskaj proswi-
ty na Rusi wedla narodnich pisen, powiron, skazok i iotory:

czestkuk repisok N° 1-13. = Celewicz Ujan: Deszuro za poselenie

Uhorstkoj Ukrainy Rusynami i za Unija cerkwi prawostawnoi uhor-
stkich Rusynow, N° 35-42 = 32 ust naroda: Koloady N° 2. 10. 11. 6. 9.

7. 12. 13. 4.; Szczedriwki N° 12. 13. 47; Hahistki N° 18. 19. 17. 20.; La-
hadki N° 40-44; Starodni powiria N° 2. 4. = Witwiski Sofron: Obchod

wesilnyj u Huculow N° 2 = Partykki Om: Onarodnyh prazdnikach

u Rusynow N° 15-24.)

Rok III. 1869. Redakt. Natal. Wchnianin. 4 to N° 1-48, str. 396 (6 str.)

(Witwiski Sofr. Deszuro z tradyciji huculstkoj N° 7-8; - Nawrooki

Wladymir: Wesilja w Kotuzorni N° 32-35. 37. 39. = Partykki Emilian:

Onazwach wemejnych u Rusinow, N° 1-3.)

Rok IV. 1870. 8 to N° 1-6, str. 284.

Rok V. 1872. 8 to N° 1-9 str. 456. Redakt. Aleksander Ogonowski. (Lian:

drinika na Ukrainstke Pidlaria N° 7-9.

Rok VI. 1873. 8 to N° 1-21, str. 728.

Rok VII. 1874. 8 to N° 1-21, str. 884.

Rocznik XIV. 1888. Prawda, miesiacznik polityki, nauki i piśmienstwa.

Redakt. Eugenij Olesnickij. Lwów, druk. Tow. Szewczenki, 8 to Tom I

str. 1. 2. 3. (ostatni kwartal) str. 216. 47.

Tablice 32 (5 parts.)

53 (4 parts)

54 (4 parts) Szumalin¹ski, Szep¹tyński

55 (4 parts) Dóczy¹ski 20. 3.

56 (4 parts)

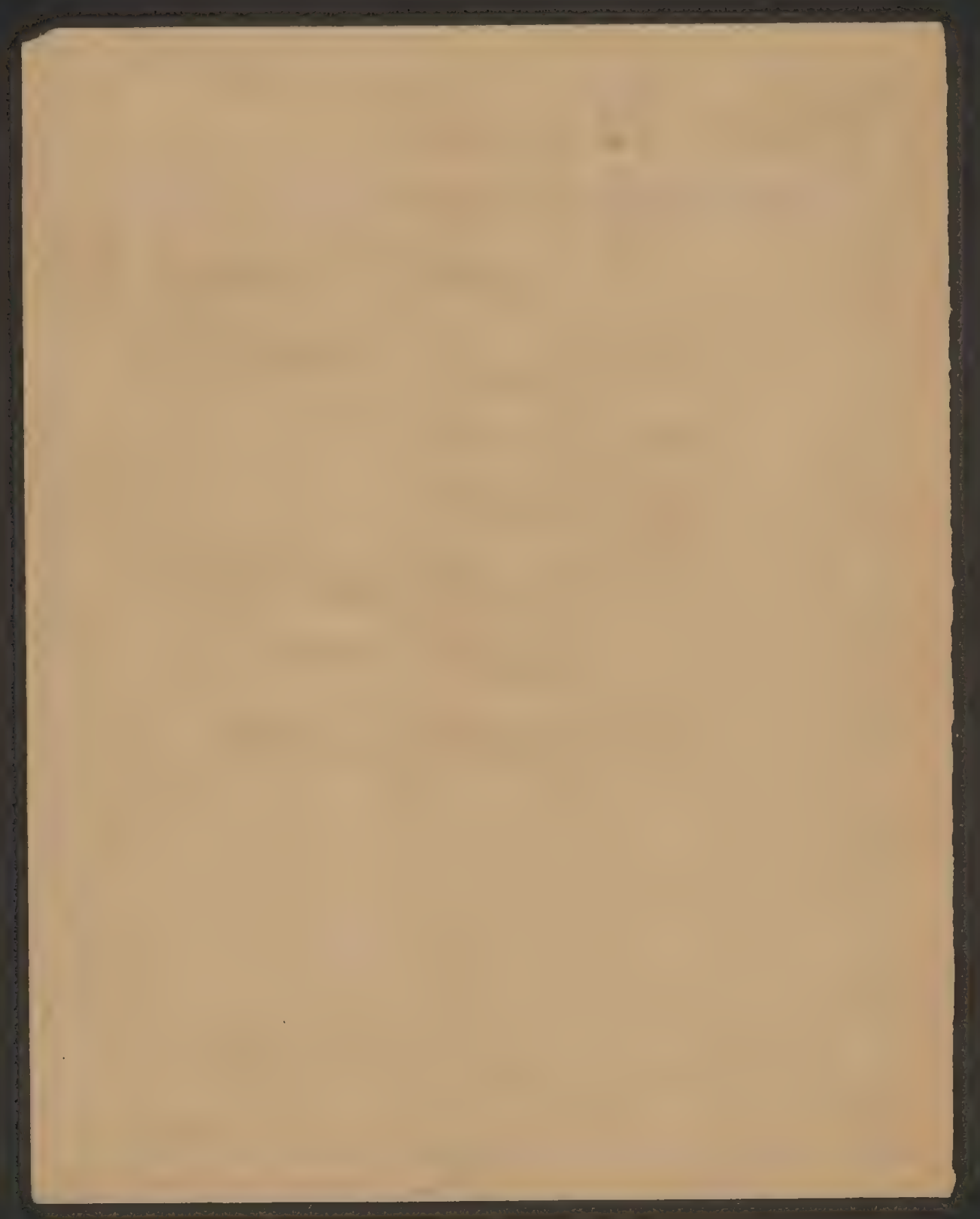
57 (4 parts)

58 (4 parts) Szep¹tyński 2.

59 (4 parts) nowe

60 (4 parts) nowe

Do zaprowadzenia Chrześcianaństwa na Rusi przez księcia
 Włodzimierza wielkiego r. 988, przyjęto uchwały z ekumenicz-
 nych (wseleńskich) Soborów, a Kościół ruski przez 5 wieków
 zawisłym był od patriarchy carogrodzkiego. Dopiero przyję-
 cie Unii przez greckiego cesarza Jana Paleologa na Soborze flo-
 renckim (który Unii za 8^{my} ekumeniczny Sobór porzucają), nie-
 zgody duchowieństwa greckiego pomiędzy sobą w skutek tegoż
 Soboru florenckiego, wreszcie upadek cesarstwa greckiego i zawo-
 jowanie Konstantynopola przez Turków, ostateczny ten rozróż-
 nienie Kościołami ruskim a carogrodzkim. Stolica metro-
 politów ruskich utworzona najprzód w Kijowie, przeniesioną zos-
 tała później do Włodzimierza, a w końcu do Moskwy, gdzie r.
 1589 utworzono osobny patriarchat niezależny od carogrodzkiego.
 Do tego to czasu odbyły się następujące Sobory czyli Synody
 na Rusi Kościoła wschodniego.

I) w Kijowie r. $\frac{1051}{6559}$ na którym po śmierci metropolity Kijow-
 skiego Theopempta, obrano metropolitą Iłariona, za panowa-
 nia Jarosława I Włodzimierzowicza.

II) w Kijowie r. $\frac{1117}{6655}$ ukończony d. 7 Lipca, na którym w mieście
 Michała, obranym został metropolitą Kliment przez jednych,
 a Konstantyn przez drugich, za panowania Jarosława II Młodostawicza.

III) w Kijowie r. $\frac{1152}{6685}$ od 7 do 19 Czerwca, na którym potęgą naukę
 Marcina mnicha ormiańskiego, za panowania Rosławca Młodostawicza.

*) Rozdził Kościół
 wschodniego (gre-
 ckiego) od zachodnie-
 go (rzymskiego) angli-
 kańskiego. Schisma
 nastąpiło r. 1054,
 za papieża Leona IX
 i patriarchy carogrod-
 zkiego Michała Kellularija.

- IV) w Kijowie r. $\frac{1158}{6666}$ od 13 do 20 Października, na którym ostatecznie potępiono naukę mnicha Marana jako tchenną heretyka Eutykhiusza i Apollinara.
- V) w Kijowie r. $\frac{1163}{6676}$ na którym potępiono naukę, Zoli-
Karpa i humena Kijowskiego Pieczarskiego monastera, o
postach, za panowania Mstysława II Białoskoczka. Na
tym Soborze było 150 duchownych, między innemi episkop
smoleński.
- VI) w Kijowie r. $\frac{1170}{6678}$ na którym skazano Teodora epis-
kopa rostowskiego za żywot bezbożny; za panowania Mle-
ka I Georgiewicza.
- VII) w Włodzimierzu ^{nad Kłama,} r. $\frac{1224}{6782}$ na którym metropolita
Kiryll III wraz z 5 innemi episkopami uchwalit artyku-
ły dotyczące duchowieństwa i administracji sakramentów;
miedzy innemi, aby kapłan przy wyswieszczeniu miał najmniej
lat 30, a dyakon 28, aby wyklinać bawiących się w igras-
kach w dni święte, aby przy chrzcie nie oblewano, tylko
ponurzano w wodzie; za panowania Wasyla Jarostawicza.
- VIII) w Perejasławiu ^{Zaleskim} r. $\frac{1313}{6821}$ na którym był metropolita Piotr,
wielu duchownych, kniazioń i bojar oraz delegat patriarchy
carogrodzkiego, przytem roztrząsano skargę nieustanną prze-
ciw metropolii Piotrowi; za panowania Michała Jarostawicza.
- IX) w Moskwie r. $\frac{1346}{6854}$ na którym pod prezydencyą metropo-
lity Teognosta uchwalono rozporządzić rachubę roczną
zamiast od Marca, dopiero od Wześnia (Sentyabry); za pa-
nowania Symeona Joannowicza Hordego.
- X) w Moskwie r. $\frac{1379}{6887}$ w celu obrania nowego metropolity po
śmierci Aleksego; za panowania Dymitra Iwanowicza Donskiego.

XI) w Twerze r. $\frac{1330}{6898}$ w Lipcu przez 2 tygodnie, pod przewodnictwem metropolity Eupriana, sądził sprawę twerskiego episkopa Ewstymiusa; na nim był i episkop smoleński.

XII) w Moskwie r. $\frac{1401}{6909}$ na którym metropolita Euprian, wskutek skargi Witolda wielkiego księcia litew. wadził z katedry sawog episkopa Tuckiego.

XIII) w Nowogrodku litewskim r. $\frac{1414}{6916}$ na którym Witold w. Ko. lit. chcąc oderwać duchowieństwo południowo ruskie od zależności Fouysza metropolity moskiewskiego, polecił wybrać Grzegorza Lamblaka (Semiolacha) na metropolitę kijowskiego.

XIV) w Nowogrodku litewskim r. $\frac{1416}{6918}$ od początku jesieni do 8 listopada; na nim stosownie do życzenia Witolda ustanowiono 2 metropolije: moskiewską i kijowską, na którą wyświęcony Grzegorz Lamblak. Na nim był Teodorzy archiepiskop potocki i biskopów.

XV) w Moskwie r. $\frac{1416}{6918}$ na którym Fouysz metropolita moskiewski potępił Sobór w Nowogrodku odbyty i ogłosił nieważności obioru Grzegorza Lamblaka.

XVI) w Moskwie r. $\frac{1440}{6948}$ na którym uchwalono z radzie 2 stolicy i zamknąć w monasterze Paudowskim Izydora metropolitę moskiewskiego, który wbrew woli wielkiego księcia Wasyla Wasylewicza ciemnego, przystąpił do Unii florenckiej.

XVII) w Moskwie r. $\frac{1442}{6955}$ na którym d. 15 Grudnia wyświęcono Józefa archiepiskopa riazanckiego na metropolitę moskiewskiego w miejsce Izydora.

XVIII) w Moskwie r. $\frac{1454}{6962}$ na którym sądzono sprawę Teodora archiepiskopa rostowskiego.

XIX) w Pskowie r. $\frac{1469}{6977}$ na którym sądzono sprawę Pszkowian którzy chcą się wydostać z pod władzy archiepiskopa nowogrodzkiego, chcieli utworzyć odrębną episkopię pskowską.

- XX) w Moskwie r. $\frac{1482}{6990}$ na którym obrano Sergiusza arcybiskupem nowogrodzkim.
- XXI) w Moskwie r. $\frac{1491}{6999}$ d. 17 Października, na którym sędzono herezję powstałą w Nowogrodzie, tchnącą zasadami żydowskimi i Albigenów.
- XXII) w Moskwie r. $\frac{1492}{7000}$ w sprawie uregulowania Kalendarza czyli Paschalii uchwalonej na Soborze Nicejskim r. 532.
- XXIII) w Moskwie r. $\frac{1496}{7004}$ na którym obrano Symona metropolitą moskiewskim.
- XXIV) w Moskwie r. $\frac{1504}{7012}$ w sprawie uregulowania duchowieństwa wieckiego i zakonnego.
- XXV) w Moskwie r. $\frac{1505}{7013}$ na którym sędzono oskarżonych o herezję.
- XXVI) w Wilnie r. $\frac{1509}{7017}$ w sprawach cerkiewnych.
- XXVII) w Moskwie r. $\frac{1509}{7017}$ na którym sędzono Serapiona arcybiskupa nowogrodzkiego.
- XXVIII) w Nowogrodzie ^{wielkim} r. $\frac{1527}{7035}$ na którym urządzono monaster w archiepiskopstwie nowogrodzkim.

Następny Sobór zwany pod nazwiskiem "Stogław" odbył się w Moskwie r. 1551 - i ostatni r. 1666 za patriarchy Nikona.

Głównymi pomnikami prawa kościelnego na Rusi są:

- a) Kormurażja Kniga (Nomokanon grecki). b) Cerkownyj Ustaw w. Księcia Włodzimierza Swiatosławicza r. 988 (wydany z wariantami 3 rękopisów przez protopieria Joana Grigorowicza str. 47-52 Ljetopis zaniatij Archeograficeskoj Kommissii 1862-1863. Wyпуск вторoj. Sankt-pet.-burg 1862. 8vo) c) Stoglaw? Izdanie D. E. Kazaneczikowa. Sankt-peterburg (typogr. Imp. Akad. Nauk) 1863. 8vo str. 312. 2 Dobl. reb.

Monastera prawosławne na Ukrainie na prawym brzegu Dniepru między Pryszczewem a Czehrynem, r. 1750: 1) Czehryński zatorony w odległej starożytności, odnowiony w XVII wieku, przemieniony w żeński w XVIII w. 2) Medwedowski. 3) Motreniński w powiecie czehryńskim, zatorony w XIII wieku przez jakas Koisine Motrene(?). 4) Zaboriński w pow. czernihów. 5) Łebedziński w pow. czernihów. w XVIII w. zamieniony w żeński. 6) Mosznohorowski. 7) Irdynski czyli Wirohradski w pow. czerkaskim. 8) Korsunski. 9) Bohusławski 10) Trehtemirowski (zmiesiony w XVIII w.). 12) Kaniewski (zmiesiony). 13) Pryszczewski (w pow. kijowski. - zamieniony w żeński). 14) Lysiański (w zwinnograd. ^{powiecie} zmiesiony). 15) Mankiowski (w humańsk. powiecie - zmiesiony).

Biskupi perejaśtawscy prawosławni: 1) Zachariasz Kornitowicz, pierwszy biskup perejaśtawski, koadiutor kijowski + 1715. 2) Kirył Szumlański do r. 1712 biskup Tucki, z powodu zajęcia Lucka przez Ułianów + 1726. 3) Józef Strukow 1727 - 1733. 4) Arsenij Berdo 1733 + 1745. 5) Nikołaj Skrebniński 1745 - 1751. 6) Jan Kostowicz 1753 - 1737. 7) Gerwasij Lincewski (przeimnik rezi humańskiej) 1757 + 1769; 8) Józef Bazylewicz 1770 - 1776. 9) Starion Kandrathowski 1776 - 1785. 10) Wiktor Sadkowski stawny z procesu o podleganie do buntów ukraińskich, 1788 - 1793 przeniesiony z Perejaśtawia do Tucka (gdzie był tam archimandrytą) i został rezi koadiutorem kijowskim.

W monasterach ruskich rozróżniano stopnie: 1) Bra-
zeanyj (cellerarius) zawiadywał jadłami i piwem. 2) Ekle-
siarch (sacellanus) zawiadywał za krysztym. 3) Szafer czyli
kaszniar (procurator). 4) Namiestnik (administrator) czyli
stroitel, naszalnik, vice-ihumen.

Czerwikowska eparchia (Smoleńska)

Dzielnice sięgała od brzegów Dniepra i Oki do brzegów
Oskoty i Woroneża, po napadzie tatarskim znaczenie u
zupłata. Episkopi mieli najprzód katedrę w Briansku
(od 1397 - 1490) a w XVI w. ~~do~~ w Smoleńsku. Przy końcu
XVI wieku rozpadła się na 2 części: a) eparchia czerwikowska
b) eparchia nowgorod-siewierska. — R. 1596 byli władcy

a) Inokenty Piotrkowski ep. czerwikowo-osterski. 2) Iskra
Dunin — b) Jan ~~de~~ Leżajski ep. nowgorod-siewierski dys-
unita — R. 1596, jeden monaster był w ręk. unitów
w Cernigowie — tamże osiedli dominikanie (w cerkwi Bo-
rysia i Gleba) — Mzski nowgorod-siewierski Uspenski
monaster był w ręk. Opatów unitów; — Leżski nowgo-
rod-siewierski Piotrkowski monaster oddany Dominikanom
— Kolegium jezuitów w Nowgorodku - Siewierskim
ratorione 1638 — Wtarsubin był klasztor Francis-
kanów

R. 1652 powstały nowe monaster 1) Izumorski Troicki koło
miasta Porecha. 2) Andronikowski Troicki w łosnie Kiem obwodzie
3) Eufymio-Ryckowski Nikołajewski koło miasta Kozłowa
4) Kozłowski Troicki w młynie obwodzie. 5) Uspenski
diewizyjski w Głuchowie. 6) Eufymio-Ryckowski Nikołajewski w nowo-
2) Kameniski-Uspenski. 8) Kozłowski Nikołajewski w nowo-
zybkowskim obwodzie. 9) Mironowski Joanno Bohosławski
koło Borzmy. 10) R

zwany Rostowski

Dymitr Sawicz Szupatko, urodził się r. 1657 z ojca Sawy
rozmna Korackiego w miasteczku Makarowie w dawnym województwie
Kijowskim. ~~Przez~~ Będąc lat 12 wstąpił do mo-
nasteru Korytowickiego w Kijowie, gdzie pozostawał na 20 kopnicka
~~zamiast~~ przysłał mu Dymitra zamiast chrześcijańskiego Daniela. W
24 roku życia wyjechał go r. 1675 starosta Baranowicz archiepiskop
czernichowski na jeromonacha w monasterze gustynski. Wziął
przebiegłego i walecznego Jeremiasza monastem w Baturynie.
Wkrótce jednakże porzucił to stanowisko i osiadł w Kijowskiej Poczcie.
Kij Ławra gdzie zaczął pracować nad dziełami świętymi i
Ewangelijami świętymi, rozłożył na 12 miesięcy, przy której
to pracy postąpił o takież świętym i zgodzonymi mianowicie
przez niego, opozi, grackiego dyakona Symona Metafrasta, Hieronima
Kiego Metasiusa metropolity, postąpił o takież świętym i zgodzonymi
jak była sanatorium Pollandyłow i Vitebsk sanatorium Wawrzynca Su-
rykura. Dzieło Cześć i Chwała wyzło najprzód w Kijowie
1689 - 1705 w 4 tomach in fol. 2^a ed. w Kijowie 1711 -
1718. in fol. 3^a ed. w Moskwie 1759. 4^a ed. w Moskwie
1767. fol. - R. 1694 został ihumenem w Etnichowskim
monasterze następnie archimandrytą Jeleckiego monasteru
w Czernikowie, w końcu monasteru Spaskiego w Nowogrodzie
Siewierskim. Pierwszy z nich mianował Dymitra r. 1701
metropolitą Sybirskim. Gdy dla słabości zdrowia nie był w stanie przyjąć
tej nominacji został r. 1702 metropolitą Rostowskim
w Rostowie założył seminarium + 28 Złotnia 1709 mająco
50 lat. praca w srebrnym trumnie. Święty Synod rosyjski
(ustanowiony r. 1721) nadał mu tytuł świętego r. 1757
Oprócz Cześć i Chwała wydał:
Kłono o rozważeniu. Czernigów 1680. 1683. 1691. 1696. 1697. 1702
Alfawit duchowny. Kijów 1710 - 1713
Rozysł o raskładowej Przaszkiej wierze Złotni. Moskwa 1745. 1755. 1762.
Wiarusze po matoru. Kijów 1748
Ljetopis Kelaznaja. Moskwa 1784 - Petersburg 1796
Druzy religijne.

in Brzyszcach

Zelicki Monaster w Czernikowie Refuziatja Ochotnicy

Łozina Łokopowicz episkop czernikowski dyakona (+ 1659)
Tajem Baranowicz od 1657 + 1693
Joan Maksymowicz

Prada prośb Dżewy Maryi. (Czernikow) Nowogrodsk. Siewiericki
1677. 4° fl. 3 + 48.

Dymitry Roftowicz: Pismo archiepiskopa Czernikow 1680. 11. 1682 / 14

7 + 107. = 1689. 3 + 91. 1696. 10 + 110.

1697. 11 + 107. = 1702. 5 + 107

1691

115

Księgi liturgiczne kościoła greckiego u Sławian.

Akafist, Akathist (Ἀκαθιστος) Akathistnik
= Godzinki do N. Z. Maryi śpiewane mianowicie
w robotę piątej niedzieli wielkiego Postu w noży,
- także Godzinki (Officium) do Z. Jezusa i
innych świętych - zwykle wyjęte z Czasosłowa
lub Triodu postnego.

Apostol (Ἀπόστολος) = Dzieje Apostolskie i Listy (Epistolae)
S. Pawła (Epistolae) i innych, oraz czasem
Objawienie S. Jana, czytanie podczas służby
bożej. Są te lekcje 1) Apostol w zwykłym
porządku jak w biblij stoją 2) Praxeos (Πραξεις,
Πραξαπόστολος) t. j. Apostol niedzielny, czyli
Lekcje Epistol urządzone według dni kalendarza.

Anthologion (Cwietosłow) = księga w której są zebra-
ne służby (officia) na świąta, wyjęte z różnej
miejscowości. (Trefotoj - Mineja prazdnicznaja)

Bohorożycznik (Bohorozycior) = Zbiór pieśni na cześć
N. Z. Maryi - oraz nabożeństwo do N. Z. Maryi
ustalone z różnych ksiąg przez Agapiosą z Krety.

Czasosłow, Czasownik (Czasowój) - Horologium,
Breviarium, Breve Horarium, Officia - Podług
jerejski = codzienne nabożeństwo kościelne na go-
dziny (Czasowój, horae canonicae) rozłożone, jakimi
są: a) Utrenia i Pierwyj Czas (nocturnae vigiliae -
Matutinum et Prima) (Bdżenije - Vigiliae) b) Kretij

Czas (Tertia) i Szesztyj Czas (Sexta) odbywa się
zwykle przy zaczęciu Liturgii wraz z Proskomii:
dyja (wstępną do Liturgii) c) Dwiadziy czes (Nona)
Wezernia (Vesperae et Completorium)

Czasostawiec (Σερασταύριον) = krotki wyciąg z Czaso-
stawa. (Czasostawiec)

Tryn (Υψαν, Τρεβνικ) = Porządek obzędów kościelnych
(normalia)

Trynownik archierejski, Stuziebnik archierejski,
(Χειροτονια - Pontificale) = Porządek obzędów ko-
ścielnych i ceremonij dla patriarchów, metropolitów,
arcybiskupów i biskupów.

Tritula, Trbula = Spis imion zmarłych rodziny
czytany podczas nabożeństwa za zmarłych.

Ewanhetyje (Εὐαγγελιστήριον) = Księgi ewangelij: 1) Napres-
totnoje, Aprakos (Ἀπράκος = rozdziałny) = Lectiona-
rium (Εὐαγγελια ἐκλογαδια, Εὐαγγελισταριον) Son-
tagsewangeliium = na święta i niedziele podług dni utro-
zone (in gotthdünistläfnn Öndünung), Altunnuwauyn-
lium. - 2) Czethworoewanhetyje (Tetroewangeliium)
w porządku biblijnym, podług ewangelistów. 3) Uczy-
telnoje, Totkowaje = z wykładem, objaśnieniami.

Euchologion (Εὐχολογιον) Trebnik (Rituale) = Księga obzędów
kościelnych.

Ektenija (Collecta) = modlitwa którą czyta kapłan lub dia-
kon, a na którą lud odpowiada „Lanie! zmituj się”, rodzaj
litanii - wyjęta zwykle ze Stuziebnika.

Trmologion, Trmolog, Trmotoj (Εἱρημολογιον) = Zbiór pieśni
i hymnów kościelnych śpiewanych przy rannem nabożeń-
stwie w niedziele i święta, z notami, księga do śpiewu, wy-
ciąg z Oktoicha, Tryjodu i Minejów - Także: Oktoich, Ofmo-
glasnik z notami, Katawasia (Responsorium) - (Graduale)

*) to lekcyje z Ewangie-
listów i Apokalipsy (listów)
rozłożone podług cerkiew-
nego porządku

115

Kanonnik = 1) Zbiór pieśni kościelnych śpiewanych w cerkwi po nabożeństwie porannem po psalmach i troparach. — 2) Prawo i ustawy kościelne zebrane r. 1336 przez greckiego duchownego Macieja Mafstaris. (Prawilnik)

Kontak = Kontakion (od *kontakos* = krótki) = Krótka pieśń na cześć pojedynczego świętego (Responsorium, Previarium). Niektóre z tych pieśni składał Roman dyja: Kon Emeski około r. 500.

Liturgiarj, Liturgikon, Stuzebnik (Λειτουργία, Λειτουργικόν, Λειτουργιαρίον - Liturgiaron, Liturgiae, Missale) - mszał używany do mszy i nieszporów, obejmujący nabożeństwa ułożone (liturgie) przez Jana Chryzostoma, Bazylego wielkiego i papieża Grzegorza I.

Mjesiacostow, Swiaty (Μηνολογίον) = Calendarium, Fasti = Kalendarz z imionami świętych, zwykle na końcu Ewangelij lub Apostoła dodany. = 2) Mjesiacostow Synaxarij, Synaxar (Συναξαρίον) = Previarium = Krótka żywoty świętych w porządku rocznym z dodatkiem pieśni i nabożeństwa, wzywane rano, wieczorem i skromne i ułożone po czerci przez Nicephora Kalistę Anthopoulos około r. 1330.

Mineja (Μηνάριον) Menäion, Menologium. 1) Mineji miesieczne, Stuzebnyje (Diurnale, ~~Menäion~~) - obejmuje na: bożenstwo do pojedynczych świętych na każdy dzień miesiąca w roku, z modlitwami, pieśniami, lekcyjami, zwykle od 1 septembra zaczynające się. — 2) Mineja obszczaja (Menaeum commune, Communale) (Previarium) - wyciąg z większych Mineji miesięcznych skromny. 3) Mineja prazdniczna, Swietostow (Αγιδολογίον) Trifolog, Tryfolog (Τριφυλλογίον) - Trifhologium) = nabożeństwa (stusby) na święta nieruchome. — 4) Mineja cztja, Cztuj Mineji = obszerne żywoty świętych z pochwałami na świętych (Legendarium - Passionale)

Зноты твоостов, Знотытвенник (Liber precatorius, Liber
sacrarum precum) = 1) Księga modlitw do prywatnego
użycia. — 2) toż samo co Stubebnik, Trebnik (Ευχολογιον
— u protestantów: Agenda)

Номоканон Νομοκανον = Zbiór i zestawienie (Harmo-
nia) praw cesarskich (ρομος) i ustaw kościelnych
(regula - κανων). Prawo kościelne wschodniego ko-
ścioła (Codex juris canonici) ułożone około r. 883
w Grecji przez Fotyjusza patriarchę, Stomaczone
na sławiańskie w Serbii w XIII wieku. Ziektory
przypisują układ tych praw cesarskich i ustaw sobor-
nych Janowi Scholastykowi patriarche konstanty-
nopolit. r. 564, a redakcyję: Janowi Zonaras mni-
chowi r. 1118, Teodorowi Balsamonowi patriarche
antyjochijjskiemu r. 1180 i Maciejowi Blastaris
kapitanowi r. 1335. — 2) Kormuraja kniga (Direc-
torium) = późniejsze przerobienie Nomokanonu. —
3) Prawila (na wołoszczyźnie) = wyciąg z ustaw ko-
ścielnych dotyczący zwykłe na końcu Trebnika.

Обход пѣснорѣчї (Ευχολογιον) = Zbiór pieśni duchow-
nych, kanonów (pieśni) stichirarów (krótkich wierszy
spiewanych) troparów (pieśni opisujących żywoty świę-
tych) wyjętych z Oktoicha z dodaniem nauki o pie-
wie.

Oktoich, Ormogtasnik (Οκτωΐχος) = Księga hymnów
i pieśni kościelnych złożonych przez Jana Damascana
spiewanych co niedzielę przy nabożeństwie — rozłożo-
nych na 8 głosów. (Σεπτόδνεω) (Συμολογ)

Paleja (Palea = Παλαια story) = historia biblijna sta-
rego testamentu.

7

113

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

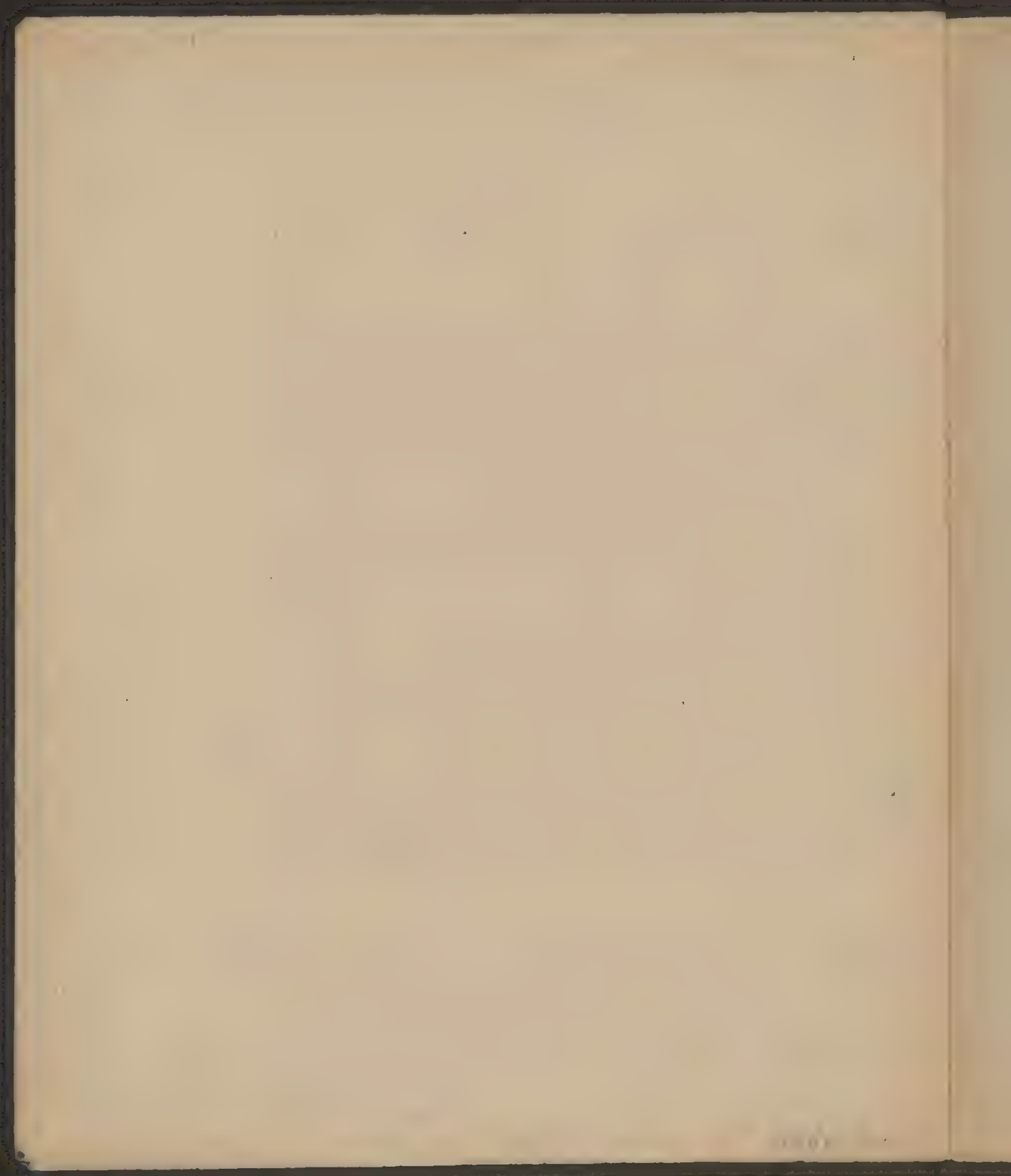
25

26

27

28

29

W Księdze Syrach Biblii umieszczony jest portret sę-
dzącego Skoryny z herbem: Słońce z Krzyżem Φ , z mono-
gramem AS i rokiem. Taximile tego portretu w Strojew:
Opisanie Staropiecznych Kniż Carskago 1836 (Lwów) - oraz
w Rowiński: Materiały dla historii Roskij i Monografii
1884. 3^{ci} Zeszyt. - Rowiński (Roskije grawery 1870) pisze
iż monogram na portrecie Skoryny oznacza xylografa
Martin Zagel lub Laringer.
Kalendar Kriestnyj na 1873. str. 47 ma artykuł o Franc. Skorynie
i jego popiersie w drewnoryt.

Skoryna Franciszek syn Łukasza, urodzony w
 Potocku. R. 1504 w pozwoleniu zimowym (za rektorstwa Jana
 Amicini de Pracovia Jur. et Art. Doct. Episcopi Laodien.
 Suffrag. Crac.) zapisany w poczet uczniów do Metryki
 Uniwersyt. Krak.: Franciscus Lucae de Plovsko. — tenże
 został 1506 w grudniu Baccal. Art. Franciscus de Plovsko
 Litterarius (Subdecanus M. Th. Leonardi de Döbörchiara Baccal.
 Sacr. Canonum — ad quatuor tempora S. Lucia 1506 (Liber no.
 1513) żył w Wilnie 1517-1535. Ożenił r. 1525 w domu Jakuba Grabieja burmistrza
 ratusz dworku r. 1526. Zmarł r. 1526 w Wilnie za żony Małgorzaty wdowy po Jerzym
 Odwadowskim — był Doktorem medycyny.

1) Biblia ruska wyłożona Doktoratem w Lekarskich naukach
 Franciszkiem synem Skorynnym iz Tawna horda Potocka.
 Praga czeńska 1517-1519. 4 to z drzeworytami, 22 resyptów. rzygli
 Krieg (az do Proroctwa Daniela), tłumaczone na narzeze białoruskie z Wulgaty.
 (tylko Stary Testament — niecały) Karta 351.

2) Apostoł. Wilno 1525. 12° Karta 351.

3) Psalter. Wilno (około r. 1525). 12° (jest tu Psalterz, Ewangelia,
 r. 1525, Akafisty, Kanony, Szestodniew, Świątecz i Paschalia — to
 dzieło Przeważnie starostawianiskiego) | Sobornik (Księga wtorekna Księga)

4) Psalter. Praga czeńska 1517. 4 to (jest to cała Biblia rzygli pierwszy
 resypt takowej)

Ob. Władymisław L. W. Doktor Franciszek Skoryna, jego perewały,
 perewały i izdanija i jazyk. Petersburg. typogr. imp. Akad. Nauk 1888.
 8° Karta 1 i 5, fls. XXV. 351 i 12 Tabl. litogr. (N^o XC.)

Liść Jeremiasza Patriarchy Konstantynopolskiego napomi-
nalny, a do tego Świętego Cyrylla Patriarchy Jeruzolim-
skiego, o którym przysłał Łana Chrystusowem y o
Antychryście. A ku temu od Złotoustego, y od Hippo-
polita Świętego Łapiera Rzymskiego zgodliwie o tym
piszących przytoczono.

Roku ot oozdania miru * 388. (103)

ot woproszerenija ze spawowa * 445. (1596)

na odwrocie dedykacja: Prępswieczeniennomu gospodinu Archi-
episkopu mitropolitu Kijewskomu i galickomu i wseja
Rossii Kyr Michajlu .... W Wilni k dnia Hsenawara
Stefan Zizanij Stowa bożego ⁽²⁰⁾ prępowiednik
go mate Kart 36

Κυρίου Μελετιου Αρχιεπισκοπου Παπα Αλεξανδρει
αυτου περ της χριστιανων ευδελειας προς ιουδαϊσμο
απολογία.

Заподана Мелетіа Сѣвѣннеаго Папы
АЛЕΞΑΝΔΡІЙСКАГО ѡ ΧΡΙΣΤΙΑΝСКОМЪ
БЛАГОУСІІИ КЪ ІУΔΕОМЪ ТѢМЪ
(μετ' αινουα)

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΕΥΠΡΩΤΟΥ εν οικία αδελφω
ΕΤΥΜΕΤΕΧΟΝΙΑΣ ΑΦΕΥ. (1593)
Волнѡвъ в друкарни бра́тскоу.
8^о маѣ карт 58

na odworcie wielkie grackie i stowianskie przez
Emmanuela Achilleius (wydaure)
na koncu: Roku 6497, mca Aprila 4^{ty}
po gracku: po stowiansku Sign A - 38

Leksio Sirieoz Rezenija w Kwatie sobranny i iz
stowenskago izyka, na prosty Ruskiy Dialekt istoi
Kowany L. Z.

na koncu: Stefana Zizanija Iztozenie o prawostawnoj wii
- Ob utoworenii Gospodni
O znamenii Krestnom.

8^о маѣ карт 40 Sign A - 47.

List Jeremei Patriarchi Konstantinopolskiego napominajacy do tego
swiatogo ~~Jeremego~~ ota naszego Kiryila Patriarchy Jerosolimskiego, o ktorom
przyjezdziwi Chry~~stus~~ i o Antychry~~stie~~ / a ku tomu ot Zlatoustogo
i ot Ippolita swiatogo Lary rymskiego zgodliwe o tom piszacych przybiezno.

121
Dziennik wyzsta w Wilnie

Kazanie Swiatoka Kyrilla Patriarchy Jerosolimsk:
o Antychryście. - Kazanie S. Kyrilla
Patriarchy Jerosolimskiego o Antychryście
w Wilnie roku od stworzenia swiata 7104 a
od Wzstapienia Chłpoda naszego 1896
8^{ty} K. 9 i K. 215 numerow.

do Konstantyna Konstantynowicza (wła-
stwie) Kriazati Ostrowskogo. . . .
Stefan Zisaniy słowa Bożego propowid-
nik w Wilni d. 20 Maja

bibl. Krasin. Dziakon.

/: Undoloki nr 126 - Sacharow nr 99 -
Sopikow I. 571.

Łyst Jeremei Patriarchy Konstantynopols-
kiego napominalnyj. Do tego Swiatogo
Ojca naszego Kyrysta Patriarchy Jeru-
salimskiego, o wtorom przyszedł Chrys-
towie i o Antychryście. A ku temu ot Zła-
tosłowa i ot Spopółta Swiatogo Łapy Rym-
skiego z kodytwe. o tom piszących przyłożono.
= List Jeremiasza Patriarchy Konstantyno-
polskiego napominalny. a do tego

Świętego Cyrylla Patriarchy Jerozolim-
skiego, o wtorym przysłał Łana Chrystoso-
wym y o Antychryście.

A ku temu od Złotosłowa, y od Iłlyppio-
łita świętego Łapiera Rymskiego zgo-
dnie otym piszących przyłożono. =
= Roku ot rozdania miru 7103 a ot
Wpłoszczania ze Spasowa 1596.

80 min kart wielieb. 36 (Zn a. A-C)

po stawianiu rusku i po poloku gołk. literami
obejmuje tytuł - ded. Prezbiteraz. Archiepiskopu Me-
tropoliu Kijewskomu... Michajlu (Rakozie?)...
Stefan Zizanij Stawa Bożego propowiadnik
w Wilnie 20 Ijenawara.

Wydanie nieznanu Bibliografom ruskim zwykłe
razem opawne z Ławrentija Zizanija: Nauka ku
Czytaniu i rozumieniu Łfna Stawenskogo. W Wilni w drukar-
ni Boratkoj Roku boż. 1596 a ot rozdania miru 7104.
80 K. 4 i 40. Ob. Undolki nr 124 - Ławka. Nr 101.

Triodion si jest Tripisaci

Spisaniem zé i izd. weniem
Practwa przy chramie Uspenia
preczystija Bohomaterie i

w Synograf: ich izdadeba
w Lwowie w dieto wprytobazenia
Hofpodnia α Χ Κ Γ (1623)
fol.

К А М Н Ё О П Ч
20 30 40 50 60 70 80 90

Triod postnaja. Wo Lwowie 1663 fol.

Triod cwiethaja. Wo Lwowie w typ. Haw.
ropig. Practwa przy chramie Uspenia
1664. fol. (Scriba. I no 1545)

1899
Feb 15 (431)
4 3 1

2. 10. 1899
1. 10. 1899
2. 10. 1899
3. 10. 1899
4. 10. 1899

5. 10. 1899
6. 10. 1899
7. 10. 1899
8. 10. 1899
9. 10. 1899
10. 10. 1899

Leiturgiarion ili Striebnik
soderiafuz w rebe (czymś).

Wostanynija Cerkwie Liturgii

Tretie tytom izdadesi w
obiteli' Lonskiej ROKU
α Ψ̄NE (1755)

na odwrone tyt. Zercalo Swiatsien.
nikom.

Dod Sylwestru dubiem' ekomu
Radni komu Sukommu epifkomu

... Trocy Swiatyja Czudotw.
obiteli' Lonskiej.

~~Linuoryst Czudes. Tre Swiatyja~~
~~D. Dod~~

Zstannozie obrazenie czudotwor
nyja Skony Czudes. ...
D. Do horodicy Lonskiej.

K. 7. A - ΓΓΒ

aiturgia izie w Swiatykh Otca
naszeks Joanna Zlatoustago

... iz aiturqiriona pry
wepczatani' togo ze iziatyja

W tytografii Lonskiej
ROKU α Ψ̄E (1765)

fol. K. 22

Leitourgiarion ili Stuzebnik
 Tretie tytom izdadesia
 w Obiteli Louzajewskoj
 Roku α ψ Η Ε

ded Siwiestru Lubienieckomu Rudnikomu
 Furkumu i ostrogskomu episkopu

... W Inoy obiteli Louzajewskoj

dnewoyt Iotinoje izobrazenie gn:
 dotworzaja Xtony i Cudel Prejzija

D. Bohorodicy Louzajewskoj

(4hem i widok Klastoru)

rycina w prodku Chrystus na Krzyzu

I. G. Julp.

(moze Gonsenski ?)

~~Storio Catalogo generale
riparoluzioni: puto gradite
na 1874
Ser.~~

125

Sobranie przypadków duchownym osobom potrzebne

Supraśl, 1722, 4to K. V. - 152 i i

(Baz. Sopikow I. 1402.)

Leksykon ryjcz Stowconik Stawenskiej. Supraśl

1722, 4to K. 32 i 1.

(Baz. Sopikow I 603)

Leiturgiarion - Stulebnik. Porajow 1755. fol.

3, 354 i 10 str.

— Porajow, 1765. fol. K. 3 i 296.

— Porajow, 1791. fol. K. 3 i 347.

— Porajow, 1788. fol. K. 114. 14 i 2.

— Porajow 1809. 4to

— Porajow, 1735. fol.

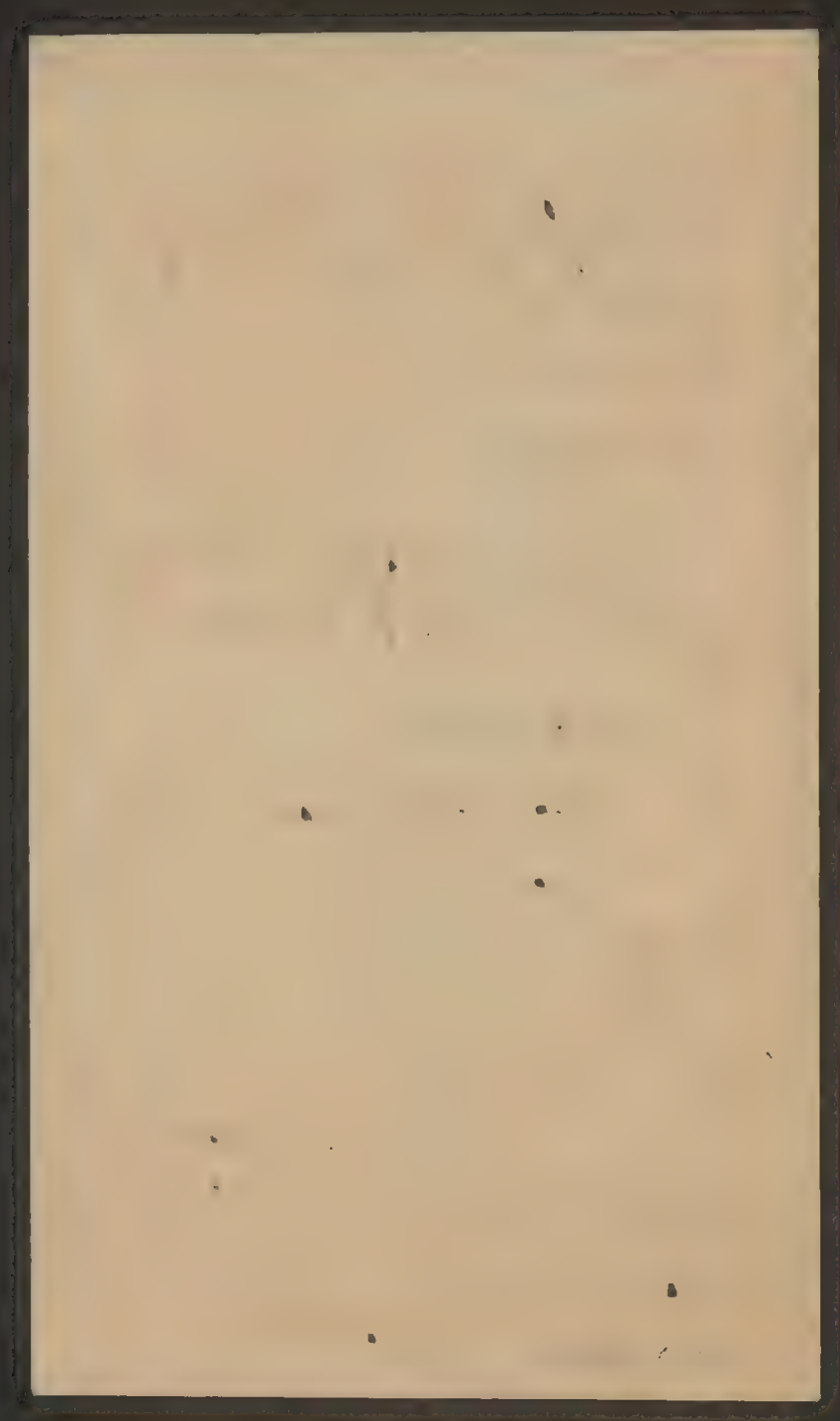
115

Sobranie prypadkow kratkoje i
duhowym osobam potrebnije
imiejuziseje w sebie nauku o
sakramentach, o desiaty Bozich
przykazaniach o przykazaniach
cerkownych i o nauce chrestianskoj
.... Typom Monastyra Supraslska
ko 1722 miasa Sienwara dnia 18.
4to

Kart 6, Kart numer. 152 i i

(wydane z nakazu Soboru Zamojoskiego,
przykonan i po polsku: O nauce chres-
cianskiej - rodzaj Katechizmu przez pytania
i odpowiedzi.

Lexykon ruzien Stawernik Stawenskiej
imiejuzisz w sebie Stawesa perwije Sta-
wenskiej, azbucznyja, powensie polskija, sta-
kopotrebnaj k wyrazumienija Stawes Stawens-
kich obrietajnoszczichia w Knihach Cerkownych
w Typografii monastyra obszarytelneho Suprasls-
skaho R. B. 1722. Miasa Sienwara dnia 18.
4to Kart 32 i 1.

Leitourgikon sijest Ithieb.
nik w Obiteli

Porsajewskoj 1735 fol.
ψ 12

ded. Teodor Lubieniec.
Kiemu Andri Kiemu
episk. Tuki ... Gedeon
Zgumen.

Handwritten text, likely a signature or name, appearing in the center of the page. The text is faint and difficult to decipher, but seems to consist of two lines.

Епископа преведенъ. Напечатана 168
в типографіи Лозажевской Ерема Святыхъ
Василия М. Рокну Баиѣ α ψ ο ε. (1775)
800

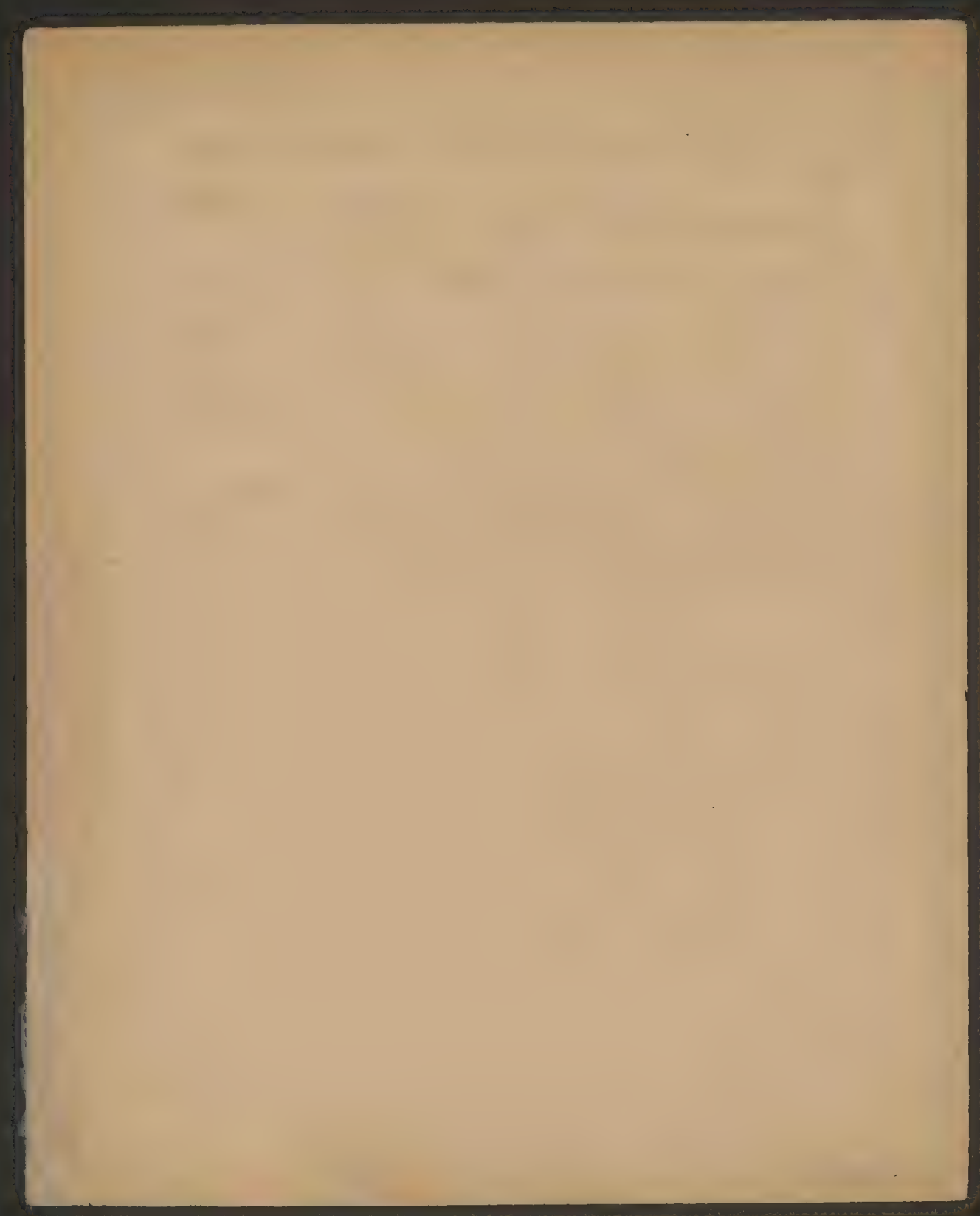
Карт 3^я и Карт лицевая. 5НГ. (153)

(14)
(21)

Egehiridion o Swiaszenstwie. Kratkim ot
Swiaszennago Pisanija i Swiatyh blago-
dohiswennyh Otiec, kumno ze i proczyh
Pisatelej, izjatymi sloweszy sostawlenyj,
Prezide iz Italij skaho na latynskij nynie ze
na Ruskij jazyk, Izrazaniem Jeho Preoswiaszen-
stwa Kyr Sylwostra Lubienieckaho Rudnickaho
Exarcha wseja Rosii, durskaho i Ostrog skaho

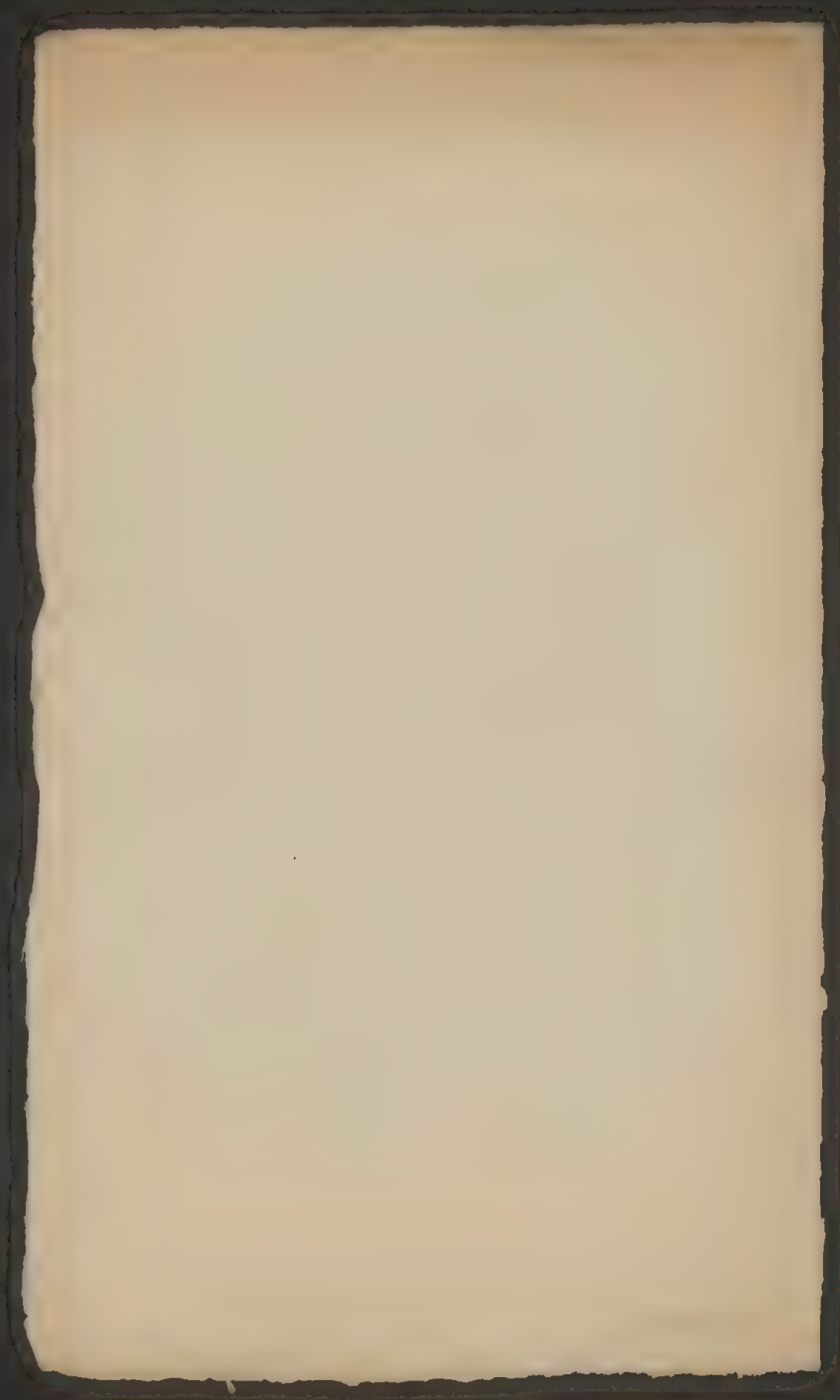
28
Nauki parochialnija na Nedili i Swiata urozys-
tyja cioto roku.... powetynijem... Stefana Lewinskaho
episkopa Koadjutora Tuckaho i Astrochokaho.... z
Stawensko - ruskaho na prostyj i poospolityj ja-
zyk ruskij prełożennija. Izdannija w Sw. Caudo-
tworniej Lawrie Lorzajewskoj 1797. 4to K. 6, Str. 184
(druk krysł.) - ded. Stefanowi Lewinskiemu .... Julian
Dobryłowski Bazghian.
! Nauki te stomażone byty z włoskiego na polski;
a z tego na cerkiewno - stawianocki (1794?) - wreszcie
na ludowy potudniowo-ruski jazyk. :/

[illegible]

Faint handwritten notes or bleed-through from another page.

Gora Porajewskaja. Porajow 1772. 4° K. i. 116. i. 131

2^a ed. tamże 1793. 4°

3^a ed. tamże 1803. 4° K. 114.

1^a ed. tamże 1757. 4° K. 35.

Synod w Łuckoj katedrałnoej cerkwi w 1638.

Kremenec 1638. 4° K. 4.

Hebo nowoje. Swow 1665. 4° K. 8 i 140.

Opis w opikow I. 698. Sacharow 647.

2^a ed. Hebo nowoje - czudeśa pr. Bohorodicy
roz. 3. Galatowskaho. Czernigow 1677. 4°
K. 4 i 145. (Ob. Iopikow I. 699.)

Skarbica Czudeśa ot ikony Bohor. Jeleckoj)
roz. 3. Galatowskaho. Czernigow 1676.
4° K. 8. i 31. (Ob. Iopikow I. 1089.)

Enia praw. Diewy Marii. Czernigow (nowo-
grodok Siewierski 1677. 4° K. 3. i 48.

Ruro oroszenoje, czudeśa ikony praw. Boho-
rodicy mor. Ilinskago Czernigowskago. Czernigow 1687. 4° (autor sw. Dymitr metrop. Ros-
towski). (Ob. Iopikow I. 1057.)

Triumf Polskoj Muszy przy poljedze nad Szwedami
i ich adherentami pod Kaliszem odczerpanoj
roz. Dan. Guscowa po polsku i rusku. Moskwa
1706. fol. K. 9 i 10. (Ob. Iopikow I. 1563.)

Pateryk. Kijow 1762. fol. z rycinami i 2 planami
i 2 listami przez L. Tarasewicza.

Sobor w Bohosławcu. hrabie Wilni bywający 1509 h. Henwarda 18.
Swow 1614. 4° fol. 24.

Żyćie kn. Władymira. St. Peterb. 1838. 8°

Wspoddaniejseje Diomii Klyncowskich Starobrod-
cew. Moskwa 1863. fol.

Żrehsotłjetije Moskowskago puszatnago diela
Moskwa 1864. fol. (żazymlia drukow - lez
nie wydane)

Gramota dannaja Kiryłłom Terteckim episk.
Tuckim. (druk w Ostrogu 1587 - 1595) fol.

Pratomnia. Wilno 1600. fol.

+ Oteżnika Skitskaho powiest udywitelna o diew-
lie. Kijew 1626. 4°

Żytija pr. Zamoty i sw. mużenicy Rkityny. Ki-
jow 1626. 4°

Żytije star. oca naszeho Jowa Żelca (Żelczy)
Leczajow (1791) 8° K. 76.

Sluzenije jewteżko. Solun 1839. 4°

Kniga za naużenije trikh jazykow Stawiano-bolgars.
Kij i Greczeskija i Karamalikoj. Solun 1841. 4°

Żytije Starca Paisija. Njamecki monastyr 1836. 4°

Wozroïdenie (za radi) nowoj Bolgarskoj slowesnosti
suz knelina perew. Tetewenec. Bucharest 1842. 8°

Żytie wel. kn. Władymira. Kijew 1848. 8°

Opisanie Łozajewskijä Uspenskijä Ławry.
Zdanie wtoroje. Łozajew, Łozajewsko-
Ławrskaja typogr. 1820. 12° str. 65

Imwrosij Archimandryt: Skazanie o Łozajew-
koj Uspenskoj Ławrie, na osnovanii do-
kumentow. (Dodatek do Wotynskije episki-
wiednosti 1870 Nr 13)

Łozajewska Ławra (wremiraja Illustracija
1872 T. 8 № 177. str. 190.)

Blagodatnaja swiatynia gory Łozajew-
koj. Łozajew, typ. Łoz.- Uspenskoj Ławry
1875. 12° str. 48 (dr. 600000.)

Łitewodytel po gorie Łozajewskoj. Typ.
Łozajewskoj Ławry 1876. 16me str 156. W.
(dr. 160000.)

Łozajewskaja Uspenskaja Ławra (ilustrac.)
(Krugozor 1876 № 32)

123

Bobrowski Mikołaj protygera + 1848 d. 22
septembra. v. r. w Szerepsowie mając 64 lat.

Chołmskaja staryna. O Chołmskoj ikonie
Bożiej Matery prof. Eleonorka
(Z dółowskich Wiedomości 1865)

Chołmskij greko-unijatskij mieria-
cofow na 1862 god. Wersawa 1866.

8° ftr. 87-99 (z Supry)

1868.

1869.

1873 Rok VIII.

na r. 1875 Rok X.

Numerus
currens

Litera

Adams
Davenport
W. H.

Nelson's H.
of Wight,
and antiqu

Chotmiskij greko - uniatcki Miesiacostow

na 1866 god. Warszawa [w Kazimierz Topografia]

Ogłoszenie uniackie... [w Kazimierz Topografia]
 Ognisko uniackie... [w Kazimierz Topografia]
 Stron 1866 (god I) [w Kazimierz Topografia]

- 1867 (dublińska Unia) — Kalk opolaczyna —
 Taj i katolicyzacja Chotmiskaja Rusi
 Szarychy — Istojanie prawosławnej cerkwi
 w Węgry w XV - XVIII stuleciach (rod. Fidler)
 — Narodnja dwiżenia węgierskich Rusinow
 — Chotmiskaja Staryna: O Chotmiskoj Ikonic
 Bożiej Matery (Eleonorskoj — z Litowskich wie.
 domosty 1865) pag. 82 - 99. Biografia. Mi.
 chail Bobrowka (+ 1848) 22 Sept. maja 64 lat
 w Szarychowie, Antoni Szupalka i Filipolit
 Gomolicki

- 1868 (z widokami Prickwiniskiej i Stotpekij
 bapst i Karta Brywiffarskago Kraja (Polski)
 (schodkowo i raznica użycia prawosławnej i
 Chotmiskoj cerkwi p. archiepiskopa Antonia —
 Chotmiskaja Staryna: I Oznacach użycia
 w Chotmiskiej [w Kazimierz Topografia] po łacinie i po rusku
 p. 120-121. II Jak ko w Suza episkop Chotmiski
 z knia. Zetmistrzaja: Chotmiskaja eparchia i
 swiatyteli jeja dwu 1867, str. 120 - 121 i 128.
 dnewymtem (p. 121). III Stotpy ili wiezy pod
 Chotmon p. 2. Rewia Kina str. 129 - 142.

- 1869 z widokiem cerkwi i Mikołaja w Gromosin
 i Karta ludności greko-uniatckiej w Polsce
 Wskazania Uniatow w Podlasiu — Danil Korol ruski
 p. Pawluszynowa — Obyczaj cerkwi i Mikołaja w Gromosin

— 1870 —

— 1871 —

— 1872 God VII

1873 God VIII. z litograf. widkiem w Chetma w XVIII
wieku (z Infy Phoenix 1850)

Chotmskaja Eparchia: Iuriatytel jej (z Petrusze
waga R. ob. 1871 i 1872) Markymian Ryto
p. 1-96 — Dżerki istorii umjatkago bahyftuzenija
Arth. Chojarkago p. 97-132 — Mjotio nestra
dziejelnoft jupita Zaowina w Rosii p. 133-
148.

1875 Rok desiatyj z wizerunkiem Jozifa greko-umiat
skaho archiepiskopa i Kartj heliko-umiatymis
kij Rusi zagasow krola Danita.
Drije kopiata umiat w Chetmie r. 1871
List Teodora Roftak ^{skiego} do Metropolitj
Jafona i mofowestraga

Narodnij Kalendar dla Chotmskoj Rusi

za 1869 - 1875. Kartzena u typru Swana
Jaworskaho 1868 - 1874. a 4 kop.
r. 1869 Zymot S. W. Tordymieny - 1870 Zymot S.
Teodora Zepetkago - 1872 Ppethkaja Knija -
1873 Nestora skaga ni o Zepetkom moreftynie - Zymot
Jozafata Tunexkago i listawa Janichy - 1874 Istoria i ziwieftija
Chotmskoj audiotworaj ikonie Obzdej dnatery.

Stephanos Leopoulosi (Stefan ze Lwowa) Ormia:
nin polski z XVII wieku zostawił w rękopiśmie:
Dykyonarz ormiańsko-Tawński (z cytatami z auto-
rów) w 2 tomach in fol. oraz Dykyonarz Tawński
ormiański w 1 tomie in fol. Rękopisy te były
w posiadaniu, mianowicie Marcat Scérimarian
w Tryesie. (Cibied 2. ch. Grammaire de la langue
arménienne. Paris 1823 8. pag. XXX^{vii} et 809)

Nersesowicz Dēdat (Biskup Trajanopolitański
(+ 9 Maja 1709): Dictionarium, latino-arme-
num. Romae 1695. 4to (tylko słow z tomazem Biblij)

Pierwszą drukarnią ormiańską otwarto 1565 w Wenecji przez Abgara,
następnie 1584 w Rzymie. Pierwszą drukownią ormiań-
ską Kriżka: Psalmy z drzeworytami wyosta 1565 w Wenec-
ji za staraniem Abgara z Tokatu posta do Rzymu.

Następnie drukowano ju ormiańsku we Lwowie r. 1616
(jak pisze: Neumann C. F. Versuch einer Geschichte der or-
menischen Literatur. Leipzig 1836. 8. str. 234), w Medio-
lanie 1624, w Pargiu 1640, w Drschulfa (pod Zorahanem w
Persyi) 1640, w Livorno 1640, w Amsterdanie 1660, w
Marsylii 1670, ~~1670~~ w Konstantynopolu

1672, w Lipsku 1680, w Padwie 1690, w Londynie 1736, w
Smyrnie 1759, w Maras 1772, w Etniadzin 1774, w Wiednie 1776, w Petersburgu 1783, w
Stephanos Leopoulosi (Stefan ze Lwowa) Ormianon wym. Nachitsche-
wianie (zob. Chafon) 1790, w Affricha:
urodzony we Lwowie, zwany Polakiem, wykorzystawszy
się we Lwowie w języku Tawńskim, udał się do Armenii do nie 1796
Klasztoru Etniadzin, gdzie wyświęcony na Kaptana strzy:
mał tytuł Doktora (Wartabed) i biskupa. Za wpływe

(patriarchy ormiańskiego Catholikos Jacob 1680) pre-
 Homarzi z Tawiskiego na ormiańskie. 1) Wzrostkie
 dzieła Dionizego Arcopagity. 2) Historia Żydowskiej
 Wojny Flawiusza Józefa, druk w Etschmiadzin 1787.
 46 str. 496. 3) Dzieło metafizyczne. 4) Słownik ormiański
 ko tawiski. Mspt. 5) Słownik tawisko-ormiański. Mspt.
 6) Gramatyka ormiańska. Mspt.

Wartan Thuneanean z Cezarei, urz. Propagandy rym-
 skiej, anglijskiu ormiański lwowski napisał: 1) List
 pasterski do mieszkańców Tokatu. Mspt. 2) Sposób po-
 wiedzy.

Monachistyczny Klasztor i szkoła założona przez opata Mechi-
 tara w Modon na wysepie Morci r. 1706 przeniesiony r.
 1717 do Wenecji. — Klasztor Monachistyczny w Tryesie
 r. 1773 założony, przeniesiono 1810 do Wiednia.

Galanus Klemens (Theatin zakonnik) ur. 1610 w Sorrento
 bież. w ormiańsk. georgijsk. i tureck. językach, był pro-
 feorem gramatyki w Kolegium Konstantynopolit.
 w Rzymie i przez 2 lat we Lwowie gdzie + 1666 mając 56
 lat. Wydał Gramatykę ormiańską w Rzymie 1645. Con-
 ciliatio euloriae Armenicae 1650. 3 Formy. (W Król. biblio-
 tecz. w Monachium Nr. 95. fol. 178-180 Codices Ital. Monac.
 jest z r. 1668 relacja o Kolegium Teatynów we Lwowie
 w Mspt.)

Analyse d'une Tragedie arménienne, représentée a Lepel
 en Pologne, le 9 Avril 1668, par Saint-Martin (w Jour-
 nal asiatique II. 22. f.) (Sw. Rypsyma²)

Cordula nodosa, nudus pes, lingua dolosa — Haec tria nu-
 dipedem ciidunt ad Demonis aedem.

136

Series episcoporum Munkasiensium (Ruthe-
 norum in Hungaria. : 1. Lucas presbyter Ru-
 thenus 1454¹⁵⁵⁴ - 1458. - 2. Joannes 1491 - 3. Ladislaus 1551
 4. Hilariion 1561 - 5. Ladislaus Szent-Miklossy 1568 -
 1569 - 6. Sergius 1606 - 7. Euthimius 1618. - 8. Petro-
 nius 1620 (unita). - 9. Joannes Gregori (Gregorowicz) (disunita)
 1627 - 10. Basilus Sarasowicz 1633 + 1648. 11) Lophi-
 rius Ardan, Sophroni 1642 - 12) Jusekko intercessere -
 13) ~~Petrus~~ Petrus Parthenius (Petrowicz) Roto-
 siniski 1648, reipit Unionem 24 Aprilis 1649 episcopus
 Munkasiensis, Krasnobrodensis, Scepusiensis - 1670. -
 Methodius Rakowetzky episcopus - Joannius Zeikan
 episcopus (disunita) 1684 - 14) Wlaskhowski Amphi-
 lochi Joannius 1661 - 15) Valasnowsky Razin 1661 -
 13) Maurocordati Lachowsky - 18) Lipnizky - 19) Kulcsi-
 zky - 19) Raphael Angelus. - 20) Methodius 1682 - 21)
 De Camillis 1688 + 1704 - 22) Kaminsky Petronius. - 23)
 Josephus Hadermarsky 1702 - 1715. 24) Georgius Genadius
 Bizanczy 1710 - 25) Simon Stephanus (Manuel) Olesowsky
 1733 - 1747. - 26) Gabriel Georgius Olesowsky 1738 -
 27) Johannes Pradac 1768 (ex Infert Kolar in Ankito Loc. Austr.)

Mitologia na Rusi.

Metropolita Jan w swem liście pasterskim (Listanie) z XIII wieku pisze, iż za jego czasów dużo było jeszcze obyczajów pogańskich: „Oni Chryścianie nie wierzą w Peruna, Chorsa, Mokosz, Syma, Rehta, Wylę, których czczeniem nieszczęśliwi niewiasty potakają tryderiat. Wse to szcują oni bohamy i bohyniamy i kładut im iestuy, Tomajut korowai, rżerut kuc; oni moliatsia ohniu i zowut jęho Sworozucem; i cześnok szcują za Boha. Ne odni newierzy, no i wierzy toho djetajut popy i knyżnyky...” (Ab. Pamfil i kumier Lokoński: Pouczenie - Wostokow: Opis muzeum. Str. 226.)

Carstwo rosyjskie. Działa takowe na 2 peryody: 1) Moskiewska od r. 1462 czyli od wstąpienia na tron carski w Moskwie Iwana III Wasylewicza wielkiego Książa moskiewskiego. 2) Petersburgska od r. 1703 czyli od założenia Stolicy w Petersburgu przez Piotra I wielkiego (i początku reform), który r. 1721 przybrał tytuł imperatora rosyjskiego. Pierwszy Iwan Danilowicz Książa r. 1328 zajął tytuł: Towarz., Weliński Książ Moskiewski i Wseja Rusi. — Aleksei Michajłowski w drugiej połowie XVII wieku tytułował się już „Weliński Hosiudar Car i Weliński Książ... Wseja Welińska i Matyja i Pietyja Rossijska: moderier, Moskiewski, Kijowski, Władymierski, Nowogorodski, Car Kazanowski, Car Astrachanowski, Car Sybirski, Hosiudar Tokowski, i Weliński Książ Litewski, Smoleński, Twerński, Wotynski, Łodolski, Jugowski, Permowski, Wiatski, Wotgarski i innych, Hosiudar i Weliński Książ Nowogoroda i izowoskija zemli, Czernigowski, Riazanowski, Łotowski, Rosowski... Witebski, Mstysławski i Wseja riewernaja strany Powelitel... otczur i diediz i nasliednik i Hosiudar i Obtadatel.“ —

Regalia Carów rosyjskich: 1) Korona (Wieniec czyli Monomachowa szapka t.j. Korona obłożona futrem wielkiego Książa Włodzimierza Wsewołodowicza Monomacha r. 1113-1125, którą otrzymał w darze od cesarza greckiego Aleksego Komnena). 2) Barmy rodzaj kotniarskiego wyżytego drogiemi kamieniami z wyobrażeniem Chrystusa, starszy i niektórych świętych, które tenże Książ wraz z złotym łańcuchem otrzymał w darze od greckiego cesarza Konstantyna Monomacha). 3) Scepter (Kipietbert). 4) Jabłko czyli Szwiat (Deriawa). 5) Krzyż (Krest) wykonany z czołowego drewna). 6) Łańcuch złoty carski (Ciep'). 7) Czapka cesarza Augusta rzymskiego z karneolu (serdolik) służąca do oleju świętego przy pomazaniu w czasie Koronacji.

Prawa rzymskie rosyjskie: 1) Prawda Ruskaja ogłoszona przez Jarosława I. 2) Sudebnik Iwana III Wasylewicza z r. 1497 z dodatkami Iwana IV Wasylewicza z r. 1550 ułożony na podstawie Prawdy ruskiej i Statutu litewskiego. 3) Ułożenie Cara Alekseja Michajłowicza z r. 1649, także na Statucie litewskim oparte.

Prawa duchowne: 1) Ustawa czyli Ustawy Soboru (Synodu prowincjonalnego moskiewskiego

w stu rozdziałach (100 gławach) r. 1551 wydany po raz pierwszy w Kazan-
nie 1862 i następnie w Petersburgu 1863 przez D. Kozianczykowa.

2) Nomokanon czyli tak zwana Normisaja Kniga wydana po raz pierwszy
r. 653, ułożona pierwotnie po grecku przez carogrodzkiego patriarchę Jana
Scholastyka za czasów imperatora Justyniana, przerobiona przez patriarchę
Fotjusza r. 883, przetłumaczona na sławiańskie w Bułgarii, skąd się dostała
na Rus'. Dawniejszy Nomokanon Jana Scholastyka przetłumaczony przez I. Metro-
dyusza na bułgarskie był już wreszcie znany, a przekład Nomokanonu
Fotjusza przez św. Sabę na język bułgarsko-serbski dostał się na Rus'
dopiero za czasów metropolity Cyrylla II. r. 1262.

Herb Rosyi. Dawni książęta ruscy używali na pieczęciach wizerunków
Chrystusa Zbawiciela, P. Marii lub jakiegoś świętego Patrona np. św. Jana
Teologa, św. Symeona, św. Dymitra Soluńskiego, lub naśladowanie gemm
rzymońskich i greckich (np. łwa walczącego z smakiem). Dopiero r. 1389 zaczęto
używać jezdca z Kopią lub mieczem. (Ob: Zbieranie gosudarstvennykh
gramot i dogovorov I. I. Smirni. - Laskier A. Russkaja heraldyka.
Sankt., 1855. I. I. 41) Jeździec z Kopią używał także na monetach wielki książę
Dymitry Doński (z tego nazwa: Kopejka) a może też od liczenia na Kopy
grozy). - Dopiero wielki książę Iwan III zaślubiwszy cesarównę grecką
Zofię Paleologównę, przyjął r. 1497 za herb dwugłowego czarnego orła
byzantyńskiego, mającego na każdej głowie koronę. Pierwszą kopię Księcia
z r. 1497 ma na głównej stronie jezdca przebiegającego Kopią smoka, a na
odwrotnej stronie (Contra-sigillum) dwugłowego orła byzantyńskiego
(obacz wizerunek tejże pieczęci w Sobr. gosud. gramot i dogovor. Tom I
nr 129). Iwan IV używał już orła byzantyńskiego dwugłowego mającego
w środku tarczę, na której był jeździec przebiegający smoka Kopy. - Car Alexiej
Michajłowicz wniósł austriackiego mistrza herolodji Chureliona, który r. 1693
narysował herb Państwa rosyjskiego

Szlachta rosyjska. - Miller. (Zwiestija o dworach
nach rosyjskich. Spłbg 1790 - także w dodatku do
2g. Cz. 2: Barchatnaja Kniga. Spłbg. 1787) obliczył, iż
Szlachta Cesarstwa rosyjskiego składa się
z 843 rodów. - Nikołaj Zagoskin (Czerunki organizacji
i powstania Stuzycygo rostopczyńskiego w Do-
Lefrowskiej Rusi. Kazan 1876. 8. str. 218. cena Rub. 20 Kop.) podług Bar-
chatnaja Kniga (w Wremennikiu Mosk. Obisz. Ist. i Diawn.
Tom X) i podług genealogicznych dzieł: Semewskij (Rodostow-
naja Kniga) Dotgoruckow Kniaz (Rossijskaja rodostownaja
Kniga) obliczył zaś iż Szlachta rosyjska do czasów Piotra
(1. 1700) składała się z 915 rodów (o 72 więcej) jako to:
(Miller.) { Zagoskin.)

Zaborowski; Zapojski; Zboriski; Zwolski; Zupowy,
Kotsakow, Karczewski; Kiozhiny, Kobrenski; Kobylotki,
Kozłowy, Koldyszewski, Koledyński; Kobryński Książ, Koreski Książ,
Koszelew, Krajewski; Lawrecki,
Lwowy, Lermanow, Litwinow, Witostawski; Michajłowski,
Drijakowski; Dzielniński; Nieledynski - Melecki; Daliński,
Pinskij Książ, Pisarew, Potonski, Potockij Książ,
Breski; Rajewski; Ryski - Korsakow, Sankuszkowski,
Skorzyński; Skuratow, Stucz Książ, Trubecy Książ,
Chowanow Książ, Czajkowski; Czadajew, Czertenski Książ,
Czertoryjski Książ, Cuszerowski; Szereniataw
Książ, Jabłonski; Janowski; Blinski; Komarowski; Kosinski
Lanski; Lukomski Książ, Jędrski, Engelhardt. —
Mstysławski (Zestawski) Książ; Patrykiewski Książ,
Szereniataw^{ew} Książ,

Gruszecka Agata ^(† 1691) córka szlachcica smoleńskiego żona
 Teodora Alekziejewicza cara moskiewskiego, rodem Polka
 była przyczyną, iż gust zachodni i moda polska zapromo-
 wały na dworze carskim. Za jej powodem zaczęto nosić kontu-
 sze, szable u boku, golono brody, strzyżono włosy, zakładano
 w Moskwie sukoty polskie i tawinskie, przeciw czemu par-
 tyja storożska pod przewodnictwem Artemona Matwiejewa
 głośno sarkata. (Szlajapkin J. A. : św. Dymitrij Rostowski
 i jego wiek 1691-1709 g. Petersburg 1891. 8° str. 56). Sam
 car Aleksej i jego synowie Teodor i Iwan lubili czytywać
 polskie książki i mówić po polsku, jak pisał Łazarz Ba-
 ranowicz (Ob. Petruszewicz : Słowna kazyko-rusk. ljetopis
 1874 str. 198). W Moskwie pracowali polscy malarze Stanisław
 Łopacki z Smoleńska (r. 1656-1667), Jan Sturawski (r. 1670), Sy-
 mon Lisicki (r. 1684). - Ubiory polskie i niemieckie tak się roz-
 powszechniły w owym czasie w Rosyi, iż carskim ukazem z
 r. 1675 zakazano nosić takowe (Medowitow : Istoria. znawce =
 nie carsk. Aleks. Mich. str. 216). Głównie były imiona muzyków
 polskich w Moskwie: Proskurawskiego, Zawalskiego (r. 1607), Sy-
 mona Gutowskiego (r. 1639) który r. 1677 otworzył prasę dla
 drukowania rycin w Moskwie, Wasilewski z Smoleńska (r. 1677)

24

Ukaz

1-11

Katarzyny II. Czarowej Ross. dany Felizniakowi
na rozporządzie Rzeri Hłuman'skiej

r. 1768.

Widząc jawnie, jakiej zniewagi i pogardy nie tylko osoba
nasza ale i religija nasza od Polaków i Żydów doznaje,
którzy obrońców naszego greckiego Kościoła prześladują,
uciągają i nawet śmiercią karzą; niemogąc dłużej ścierpieć
takowych wromot, obelg i prześladowań: ogłaszamy jedynie
tylko w obronie naszej znieważonej świętej religii niniejszy.
Ukaz i rozkazujemy jak najprędzej Małkoynowi Fe-
lizniakowi ze wsi Tymoszewa, pułkownikowi i kome-
dantowi w naszej prowincyi Nizin - Zaporożkiej, aby wez-
wawszy do pomocy wojska naszej rosyjskiej armii,
jako też donoskich Kozaków, wkroczył do kraju pol-
skiego dla zgniecenia ~~całego~~ za pomocą bożą i wytem-
pienia wszystkich Polaków i Żydów, jako bluźnierców
naszej świętej religii. Tym środkiem spodziewamy się za-
tagodnić wszelkie przed tron nasz wniesione skargi na
tych to niemilosiernych zbrojców, krzywoprzysięzców, zbro-
dniarzy Polaków, którzy stając w obronie bezbożnej wiary
niegodziwych Żydów, naszą religiję bluźnią, znieważają,
a wierny i niewinny lud prosty ciemiężą. Rozporządzamy

przezoj zagecie Kraju Polaków, zniszczenie imienia takow-
wych i zgladzenie ich pamiatek na wszystkie następ-
ne czasy. Aby zaś traktatów i związków przyjacielskich
z naszymi ościennymi sąsiadami zawartych nie nadwagę-
zać, zakazujemy, pod zagrożeniem ciężkiej kary, Krzyż-
dźić i niepokoić greckich, tureckich, ormiańskich kup-
ców i Rosyan, którzy w celach handlowych podróżują
po Polsce; owszem życzeniem jest naszym, aby im wszel-
ki ruch ułatwiano, i wszelkiej pomocy, jaka się im od
przyjaźnionych sąsiadów należy, udzielano.

Dla większej wiarygodności stwierdzamy ten nasz
Ukaz i to pozwolenie naszym herbowa pieczęcią
i naszym własnoręcznym podpisem. Dán w
Petersburgu, dnia 20 Czerwca 1768 r.

Katarzyna

Zgodności odpisu poświadczam

Piotr Kalnyszewski
Ataman Kozowy ~~Kozowy~~

Złotaja hramota - tak nazywano Ukaz Katarzyny II cesarzowej rosyjskiej dany r. 1768 d. 20 Czerwca Mikołajowi Łelerniakowi na rozporządzenie Przewodniczącej Izby Holiszczyzny. Drukowany najprzód w tłumaczeniu francuskim (w dziele Manifeste de la République confédérée de Pologne du 15 novembre 1769; traduit du Polonois. 1770. v. l. 4te Pièces relatives, N° XXXVII) pag. 261; lubo wydawcy tegoż Manifestu Michał Jan Pac marszałek i Ignacy Bobrow sekretarz Konfederacji Barskiej, w nocie do Manifestu, pag. 132 prosił, aby tenże Ukaz wydany był przez Katarzynę II. Następnie drukowana Hramota w Wielhorskim M.: Considerations sur le Confédération de Bar. Paris 1770. 8° - w Chodźko Leonard: Memorial polonais, contenant des actes publics et secrets relatifs à la Pologne. Paris 1846. 8° w (Lienkiewicz J. K.): Recueil des documents relatifs à la Russie. Paris 1853. 8° pag. 140. - Niemieckie tłumaczenie Złotej hramoty, kilka razy drukowane. - Polskie tłumaczenie w: Czajkowski Michał: Herby: herb widoczny ukraiński, powieści historyczna. Paryż 1838. 8° 1842. 1862. 1868. - W polskim tłumaczeniu Manifestu Konfederacji barskiej: Tryb oswiadczenia Konfederacji barskiej wydanie nowe. Kraków 1850. 8° (nie ma drukowanych dokumentów). - Niektórzy przypisują autorstwo Złotej hramoty Jerzemu Koniskiemu (ur. 1717 w Bieżynie, wykształcony w Akademii Kijowskiej. w 1755 episkop mohilewski a d r. 1783 arcybiskup białoruski + 1795) i arliwemu obroncy dygnitów w Polsce, który chociaż będąc poddanym polskim, głównie szlebiat carskiej Katarzynie II w spółce z Repninem pomagał do rozbioru Polski i szukał tylko petersburskiego synodu swistego. - Popiecznikiem jego był archimandryta

Melchisedek Znauszko - Jaworski (pochodzący z p.d.s.
kich szlacheckich przodków herbu Kosciuszko) - urodzony
w mieście Lubnia, syn Karpa Jliisa - Jaworskiego
assawuta putkowego tubmianickiego. Do odbytej służby w
Kijowie wstąpił jako zakonnik do monasteru Motronenskiego.
w r. 1738, postrzyżony na kapłana r. 1745, w r. 1753 prze-
torinym monasteru (ihumenem) za prezenta, Jana Kajetana
Jabłonowskiego wojewody bractwoskiego starosty czernihowskiego.
Na tej posadzie odnawiał Melchisedek jako nie-
przejednany wróg Ukraińców i Polaków, jako gorliwy apostoł dy-
mii. W r. 1761 zawiadywał w imieniu biskupa perejasławskiego
go prawosławnymi cerkiewiami i monasterami w południowej Ukra-
inie. R. 1765 jechał do Petersburga, przedstawiając rzd. Syno-
dowi i carowej Katarzynie II; r. 1766 był w Warszawie znowsząc rzd.
z Repninem; wróciwszy tegoż roku podnawiał w tym monas-
terze zabotyńskiego siołnika Charka do hajdamacyzny (którego
pojmano i rzeź). R. 1768 głównie namawiał ludność ruską
do buntu, ogłaszał Złotą kramolę, przez siebie podrobioną
(co potwierdza biograf jego Józef Lebedyćew: Archimandrit Melchi-
sedek Znauszko - Jaworski w Kijewskich Guberniokh wiadomościach;
na 1861 g. N. 16-22; Kijew, w typogr. Guberniokh Uprawdienia;
1861. 8. na str. 94 - i tegoż: Stwierdzenia dla historii prawosławia w
zapadnoej Ukrainie w XVIII st. Archimandrit Melchisedek Znauszko
Jaworski, 1759-1771 g. w Archiwum jego zapadnoej Rosji, Braot I Tom
2 i 3. Kijew 1864. 8. przedmowa str. CC VI - wstawia drugą odpy-
śkę z aktami), jechał r. 1768 w styczniu do Warszawy podczas sejmiku
dla wzięcia rozprawy; na jego wezwanie Stawrożyński z Łezniak
z Kozakami Zaporoskimi zaprowadził rzd. w Czerwiec 1768 w lesie
Motrenenskim, z kąd wyruszyli w celu rzezi humanoskiej, czyli ko-
linowozwazy (ob. Potkowski: Bunt Gonty i Łezniaka w piśmie: Roskij
Mir 1861 str. 40 gdzie Jaworskiego głównym buntownikiem i instygantem i
dowódcą rozbojniczej szturmy). Jaworski obawiając rzd. z ręką Polaków
zbiegł w sierpniu 1768 za granicę do Perejasławia gdzie przebywał w monas-
terze Stawrożyńskim, kąd r. 1770 przeniesiony na ihumena Kydubickie-
go monasteru w Kijowie. r. 1781 został archimandrytą tubmianickiego monasteru,
kąd przeniesiony do Słuckowskiego Petropawłowskiego monasteru,
gdzie zmarł r. 1809. 4 Jurij.

Rozporządzenia rosyjskie dla Zachodniopotrząnych pro-
wincyj (według Swodu praw)

- d. 25 Julija
- 1772 Zabor Białej Rusi przez Katarzynę II.
- 1772 d. 28 Maja mianowanie 3 gubernatorów dla zabranych
prowincyj polskich: generał majorów Kachowskiego i Kre-
czukowa (dla południowych prowincyj), generała Zachariasza
Krab. Czerniszewa (dla Białej-Rusi. - Do nim był gubernato-
rem Piotr Bogdanowicz Paszek 1782-1803 + 1804; Iwan
Szwanowicz Michelson generał Kawalerji 1803-1805; Ryms-
kij Korsakow 1805-1811; Książę Wirtembergski 1811-1822;
Dimitrij Nikołajewicz Książę Chowański 1822-1833; Piotr
Nikołajewicz Dżakow 1833-1846.)
- 1772 d. 23 Oktobr. - Przyłączenie do Rosyjskiej Imperji zabranej
d. Polski Białej-Rusi i podzielenie jej na 2 gubernie:
połkowską i mohylowską.
- 1772 d. 14 Decembr. Wcielenie prowincyj: Witebskiej, Połockiej,
Dziwińskiej do prawosławnej eparchii połkowskiej; - a pro-
wincyj mohilewskiej, orszańskiej, mścisławskiej i rohatyń-
skiej do eparchii mohilewskiej.
- 1772 d. 14 Decembr. Utworzenie konsystorza Tawiskiego białorus-
kiego, i unickiego przy archiepiskopstwie połockiem. - Za karz
publikowania bul papieskich bez pozwolenia rządowego.
- 1773 d. 6 Marca. - Zabor, wydłużenie i rozprzedaż starostw.
- " " d. 22 Julija. - Podział białoruskich gubernii na ujezdy.
- " " d. 22 Novembr. - Utworzenie białoruskiej katolickiej dycezyi
w Mohylewie, mianowanie na toż biskupstwo Stanisława Bohu-
ła Siestrzencewitsa biskupa małskiego.
- 1774 d. 6 ~~Febru.~~ (12 Maja) Przywilej fundacyjny Białoruskiego Kato-
lickiego biskupstwa.
- 1776 d. 17 Oktobr. - Przywilej na otwarcie biskupiej katolickiej dru-
karni w Mohylewie.
- 1775 d. 5 Augusta
Przyłączenie 2a
prowincyj Litwy.

1777 d. 16 Febr. - Pozwolenie otwarcia Nowicyatu dla Jezuitów.

" d. 22 Marca. - Podział Mohylewskiej gubernii na 12 a
Potockiej na 11 ujezdów. - Urządzenie tych gubernii i na-
miestnictw w nich.

1779 d. 3 Lipca. - Za kaz wyjazdu do Rosyi duchownym katolickim
i unickim.

1780 d. 20 Novembr. - Na kaz aby dræci mæszanych matienstw na-
leżały: synowie do wyznania ojca, córki do wyznania matki.

1781 d. 21 ^{Septiabr.} ~~Januaria~~. - Potwierdzenie herbów miejskich w gubernii
potockiej.

" " d. 17 Januar. - Utworzenie arcybiskupstwa rymoko-ka-
tol. w Mohilewie.

1783 d. 14 Novembr. - Ustanowienie Konsystorza i Koadjutora
przy arcybiskupstwie rymoko-katol. w Mohilewie.

1785 d. 7 Januar. - Poddanie monasterów i wyszkiego duko-
wienstwa unickiego pod władzę Archiepiskopa potockiego

1793 d. 27 Martsa Zabór
wołyńska Podlaska i
Minskiej gubernii.

1786 d. 21 Januar. - Przemiana pancernych bojarów w Potockiej
gubernii na wolnych poddanych dworskich i postawieniu
ich na stopie Matorosyjskich Kozaków.

1794 d. 30 Oktobr. - Manifest Kniaria Reprnina o podziale Wielkie-
go Księstwa Litewskiego na 3 części.

1795 d. 15 April. - Zabór
Kurlandzkiej Semigalii

1795 d. 10 Januar. - Za kaz zmuszania Uniatów do przejścia na
gracko-rosyjską prawosławną wiarę.

1795 d. 14 Dkabr. Zabór
Litwy

1796 d. 12 Decembr. - Nowy podział Cesarstwa na gubernie.

1797 d. 15 Januar. - Konwencyja między Rosyją, Prusami a Austrią
w do podziału Polski - i zrzeczenie się Stanisława Augusta króla
polskiego z tronu.

1798 d. 28 April. - Ustanowienie 6 Diecezji Tawiskich w Rosyi -
nadanie arcybiskupowi Mohilewskiemu tytułu metropolity.

1800 d. 12 Oktobr. - Potwierdzenie nowicyatu Jezuitów w Potocku,
z pozwoleniem zakładania nowych klasztorów tymże.

1803 d. 5 Maja. - Skaszenie Misjonarzy klasztoru Orsiejewskiego rozpusz-
czających pogłoski, jakoby Drod Uniatów gwałtem na prawosławie
chcieli przekażnąć.

1805 d. 25 Febr. — Obrócenie części dochodów po zniesionych monasterach
unickich, na Szkoły.

1810 d. 15 Marca. — Utworzenie opoz 12 kanoników przy Mohylew-
skiej Katedrze nowych 12 kanoników kijowskich.

1807 d. 25 Junia. Przej-
mienie do Rosji
Białostockiej abtacy
(w skutek traktatu
w Głazyskiego)

1811 d. 12 Janua. — Utworzenie Akademii Jezuickiej w Połocku.

1816 d. 25. Maja. — Ustanowienie ceny na dusze (poddanych).

1819 d. 13 Marca. — Wygnanie jezuitów z Rosji, zniesienie Aka-
demii w Połocku.

1828 d. 22 April. — Utworzenie greko-unickiej duchownej Kolegii
i utworzenie 2 katedralnych kościołów unickich: białostockiego
w Połocku i litewskiego w Żyrardowie.

1831 d. 18 Febr. — Zniesienie Statutu litewskiego w guberniach
białostockich.

1831 d. 19 Oktobr. — Urządzenie szlachty w guberniach zachodnich.

1832 d. 19 Julija. — Przeznaczenie części funduszy po zniesio-
nych klasztorach rzymsko-katolickich, na Szkoły.

1833 d. 30 April. — Utworzenie w Połocku eparchii prawosławnej.

1834 d. 25 Oktobr. — Urządzenie Archiwów Księg grodzkich w prowincjach
zachodnich.

1835 d. 2 Novem. — Zakaz używania języka polskiego w szko-
łach witebskiej i mohilewskiej gubernii.

1839 d. 4 Febr. — Wcielenie cerkwi unickich eparchii białostockiej do
eparchii litewskiej.

1839 d. 23 Junia. — Wcielenie Greko-Unickich w Rosji do pra-
wosławnego wyznania. (Wstąpienie 29 Marca 1839)

1840 d. 17 Apr. — Wcielenie cerkwi białostockiej eparchii do mińskiej,
a połockiej do litewskiej.

1846 d. 19 Marca. — Urządzenie odnowców.

1852 d. 2 April. — Utworzenie w Kijowie, Witebsku i Włonie
centralnych Archiwów Księg Zachodnich Gubernii (nr 26126. Sobranie utworze,
Tom XXVII.)

1855 d. 25 Oktobr. — Nakaz wydawania Pamiętnych Kniżek w guberniach.

1857 d. 24 (16) Julii. — O herbach guber. miejskich i wiejskich (N° 32037
Tom XXXII)

1863 d. 23 Novembr. — Prawo wykupu włościan (oswobodzenie).

1868 d. 19 Febr. — Obroćenie odnowicow w wiejskich obywateli.

145

Sibir i Katorga. S. Maksimowa. S. - Peterburg (typografia
A. Franzela) 1871. 8°. 3 Cz. 5 Rubl. (u Księgoпродавца
S. W. Zwonarewa)

Cz. I (Niezrastańnye) str. 469 i IV.

" II (Winowatyje i obwinennyye) str. 353 i IV.

" III (Polityczeskiye i gosudarstvennyye prestupniki)
str. 388 i IV.

Tęż i autora wyzoty dawniej: 1) God na Sibirie. 3^e izda-
nie. 2) Na Wostokie. 2^e izdanie.

Tom I powyższego dzieła zawiera rozdziały: Przedmowa. — Ka-
torżne roboty, zaprowadził w Rosyi Piotr Witelki, wynajmując sła-
zonych przestępców do robot fortecznych Azowa przed r. 1709,
nakazem galarników weneckich. Speranski r. 1819 przy rewizji
Sybergi, urządził porządne etapy. — Minister sprawiedliwości Kniaz
Lobanow zaprowadził przy wyrycie przykrowenie do zielarnego przta
r. 1825, który dopiero r. 1832 zastąpiono taniaczem. — Rozdział I)
W drodze. Opisy wyzoty na Sybir. — II) Na Katorgic. Zgort i kara-
nia w turmach i praca ich w katorżce. — III) W bieгах: Uciezki woznów,
Prorogi. — IV) Na propytanii. Życie w więzieniach, robota, fahrowanie
monet, kradzieże. — V) Na poseteni. — Przybawienia: 1) Żuromnyja
piesni. — Grigorij Widortur. 1764 był tortenistą kucharza Dzwuskiego
a od r. 1831u Eufstacha Janowski, zmarł r. 1831; na str. 422 jest jego pieśń
na cześć Dzwuskiego: „Istej wychad nasz Dzwuscha, wysztyj step
kulaty” i t. d. wyjęta z dzieła Agat. Gittera. 2) Żuromnyj Stawet
str. 429 — 459 (idiotikon).

I. II. Winowatyje i obwinennyye: Złodziei, Ubijcy, Samoubijcy, Bro-
dajcy i biegtaje, Kłory i moszczenniki, Grabiteli rabojniki, Podzigtely,
Prestupniki protyw Karni, Prestupienija protyw semejnych praw,
Prestupniki protyw wiery (Skopcy, Chłysty, Subbotniki, Duchoborcy, Szere-
niki, Ochochoncy, Motokani, Starowiercy, Samorozigteli, Morelozryzki)

I. III. Polityczeskiye i gosudarstvennyye prestupniki. Istoria Katorgi
i stana izgnania. — Wspomnienia warniejszich osobistości wystanyh
na Syberij. — Pierwszą znaczącą osobą z nich był Polak gdańszczyzny

2
Czernigowski niewiedzieć z kąd rodem, może wzięty w niewolę w
wyprawie wojennej r. 1658 i wystany nad rzekę denę na porcielemie.
gdzie był w Ustakutkim ostrogu jako dozorca warzelni soli.
Gdy mu ilimoki wojewoda Laurentij Obuchow zionę zbatamuit r. 1665,
zabił Czernigowski Obuchowa, zebrał towarzyszy i wyruszył nad
Amur, gdzie w Albazynie wystawił forteczkę. Skazany pierwotnie
na śmierć r. 1672, został wdaskawiony r. 1681 (str. 3-6). O nim pisał
M. Dubiecki: - Jurij Krzyżanowski r. 1677 za przemiewienie
odbioru jasku robotowego od Tungusów, skazany na khatowanie
i zamknięcie w Daurskim ostrogu. Maksymow mniema że to był
Serb Jurij Kriżaniec, autor piśma: „Roskoje gosudarstwo w potowis-
nie XVII wieku”. - R. 1769 wystano wielu pojmanyh Konfederatów
barskich, a r. 1794 z powstania Kosciuszki na Sybir. Do r. 1831 wysta-
no znówu wielu Polaków, a od r. 1863 - 1866 wyprowadzono 186²³ osób
na Sybir. Odmierzając osobistością był Maurycy August Benionowski
Węgier Konfederat barski pojmany r. 1769 pod Tuhą przez rosyjskie-
go potkownika Brynkina, zesłany na Sybir, gdzie go zwano August-
tem Polakiem lub Bejnotksem. Zrobiwszy powstanie w Bolszeretsk
przy pomocy Szweda Winblada i kapitana Gwardyi Piotra Chruszczowa,
zastreliwszy naczelnika Kamzatkki kapitana Zietowa, uciekł na
określe z Kamzatkki i przybył do Makao r. 1772, skąd się dostał do
Francji. Benionowski opisał swą ucieczkę po francusku; wspominał też
o niej towarzysza jego Kancelarzoga Ajumina w pamiętniku swym
nym w Paryżu r. 1773 rosyjskiemu rezydentowi Chotyńskiemu.
- Z powstania Kosciuszki ujęto dotąd potomków polskich
posiedleniów w Syberyi już zmoołknie: Judyg, Jarnowoy,
Kazanowoy, Zielinoy, Wojciechowsy, Zienkiewicz, Brzozowoy,
Domaszewoy (str. 30) - R. 1827 wystani na Sybir hr. Piotr Moszyn-
ski, Krzyżanowski, Janusziewicz. - Od r. 1833 zesłała się Syberia
załudniać Polakami, między innemi wystani Piotr Wysocki. - R. 1839
po sprawie rozstrzelanego Szymona Konarskiego wystani estonkowie
stowaryszeni ludu polskiego: Wójcik, Erenberg, Kasper Maszkowski
z Wołynia, x. Siegienny (1843), Agaton Gilles, Rufin Piotrowski, Bopre,
Borowski, Czapotki, Roman Januszko, Sawiczewski, doktor Szokalski,

x. Sierocinski bazylian z Burcuza, Mignuski (ktorego zima az do Sarato:
wa wywiozta.

- Kary w Rosyi: 1) Katorżnicyja roboty, zaprowa-
dzone ukazem Piotra Wielkiego z d. 24 Novembr. 1699
na wzór galerników weneckich (katorga = galera, trémis).
Do roku 1822 skazani w katorgę wieczną (do śmierci) byli biali
najprzód knutem, potem wyrzucano im nozdrze i zaszytano ich
do kopalni do roboty. - Zbrodniarzom skazanych tylko na 10 lat
katorgi, zamiast knuta i wyrwania nozdrzy podług ukazu z
r. 1906 piśtnowano literę B. (Woł = złodziej) na czoło. Od r. 1797
posyłano katorżników do kopalni Nerezyńskich w Syberji.
- 2) Syłka na posetenie. Za panowania Cesa Aleksieja
Michajłowicza posyłano już za karę na posetenie w Syberji
na wieczne czasy, lub na pewien przeciąg. Z. 1699 zarządził skazanych
katorżników wysyłać do Syberji lub nad Terek do roboty - lubo
zaszytanie na Syberję za karę bez katorgi było dawniejsze.
Obecne rozporządzenie dotyczące wysyłek na Sybir sięga r. 1846
- 3) Otdawa w monastyr w tiazkii roboty, podług Ustawy z r. 1845
- 4) Bitje knutem, podług Ustawy z r. 1649, zaprowadzone r. 1497 w Sudebniku
Zwana III Wielkiego Księcia.
- 5) Klejnocenie (piśtnowanie). Podług Ustawy z r. 1746 przez
Imperatrycę Elżbietę wydanej piśtnowano przestępców literami: na czoło
BO; na prawem policzku P; na lewym B, t. j. Woł (złodziej). Piśtno-
wanie było już w użyciu w Rosji r. 1649.
- 6) Publiczne na kazanie pletni czerz potacza; zaprowadzone
r. 1799 - albowiem knut dawniejszy przejął od Tatarów.
Podług rozporządzenia cesarskiego z d. 15 Czerwca r. 1859 oznaczono
4 rodzaje posyłki na Sybir: 1) do katorżnych robot; 2) na posetency; 3)
roztanie na życie; 4) roztanie w porządku administracyonem.

A blank, aged, cream-colored page with numerous dark brown spots and stains, particularly concentrated along the right edge and bottom, suggesting water damage or mold.

nr. 1877.

148

Od r. 1869 zaczęto Katorżników wysyłać na wykop
sachalin do Kopalni węgla, wystrano najprzód ~~10~~
800.

Roznie wysyłają do katorżnych robót ^{do} (2500
Z tych idzie 1400 na Sachalin a reszta do Kopaln
tak zwanych zawodów: a) do Kopalni srebra i ołowiu
w Nerzyński obwodzie. b) do Kopalni żelaza
w Irkutskim i Zabajkalskim obwodach, c) do 3 wozeln
roli w Irkutskiej i Jenisejskiej gubernii. d) do
młynów cesarskich z tego piasku na ozdobę: Kara
Zettuga i Urjom.

Cały kontyngens Katorżników wynosi 12,000.
Kopalnie nerzyński otwarte r. 1704.

Именно Друзья мои, единствен-
но важным условием нормаль-
нейшего человеческого

и человеческого существования
является умение управлять
своими чувствами. Это умение
и есть то, что называется
духовностью. Это умение
и есть то, что называется
духовностью.

1. S. Petersburgskie Stawianisko: Błagotworytelne Obščestwo, założone r. 1864 ma na celu a) udzielać pomocy certyfikatom, szkółom, literackim instytutom i literackim przedsięwzięciom w ziemiach Stawiańskich; b) wynajdywać środki dla kształcenia młodych Stawian męskich i żeńskich w Rosji i zagranicą; c) wyszukwać zajęć dla Stawian przyjeżdżających do Rosji; d) niesić pomoc Stawianom w czasie szczególnych nieszczęśliwości: głodu, pożarów, zniszczenia jakiegos' miejscowości lub kraju i t.p. e) podpierać naukowe i literackie stosunki z urzędami i Towarzystwami literackimi w ziemiach Stawiańskich; f) zaopatrywać Stawiańskie szkoły, Towarzystwa młode i literackie książkami rosyjskimi i niemieckimi wreszcie, oraz w zamiar odbierać ich publikacje; g) wydawać stosownie do przebiegu prawnych, książki i inne pisma w przedmiocie Stawianofilstwa; h) zbierać w ogóle środki pieniężne na cele powyższe (§.1). — Obščestwo to stoi pod opieką Ministra spraw wewnętrznych.

Cz. Honorowi

152

Akhlakow Iwan Sergiewicz
Neselitski-Bozidarowicz Gab.
riel Sergiewicz od 1876

Żurko Józef Władysławowicz 1882

Ignatjew hr. Nikołaj Pawłowicz 1874

Kaufman von Konstantyn Petrowicz
od 1874.

Kamorowski hr. Aleksaj Jeroga.
fowicz od 1873.

Lawrowski Piotr Aleksiewicz 1880

Michał Metropolitę Serbski 1877

Mirkowicz Michał Teodorowicz 1873

Radecki Teodor Teodorowicz 1882

Rajewski Piotr Jerzy Michał Teodo-
rowicz 1874

Skobelew Michał Dmitrowicz 1882

Tomek Władysław Władysławowicz
od 1878

Cat. dożynowi

Wysznegladski Iwan Aleksiewicz 1876

Dobrianowski Mikołaj Adolfowicz
od 4 Maja 1880

Durnowo Piotr Pawłowicz 1881

Konaleski Wiktor Nikodemowicz
od 1875

Krajewski Andrzej

Ladyszencki Mikołaj

Mitucki Stanisław Pawłowicz
od 1869

Салонковіє цырни

Анжакон Григоріє Сергіевичъ
Давыдовскіі Евгений Евгениевичъ

од 1881

Бертелс Бернардъ Андреевичъ од 1881

26. Вилановскіі Іосифъ Іосифовичъ
од 1875

26. Де-Моланъ Григоріі Александровичъ
од 14 мѣсяца 1871

Ділотовскіі Ерастъ

Домонтовичъ Иванъ

" Михаилъ

Зарыстловскіі Іегоръ

26. Кожаловичъ Михаилъ Григорьевичъ
од 14 дѣт. 1869

Ламанскіі Владымиръ

Мухановъ Павелъ Сергіевичъ

Набобковъ Николай Васильевичъ

Островскіі Михаилъ Николаевичъ

85. Пасычкѣіі Станиславъ Ивановичъ
од 14 фѣвр. 1881

Соловьевъ Константинъ Петровичъ

Стояновскіі Николай Ивановичъ

Тексницкіі Аркадійъ Захаровичъ

Тугенхольдъ Александръ Васильевичъ

Флорынскіі Симоѣѣіі Дмитріевичъ

Беранъ Николай Александровичъ

Заремба Михаилъ Андреевичъ
од 1882.

(Списокъ пометныхъ поэтическихъ
и дѣлительныхъ цѣлъ
на 1. Петербургскаго Ста-
нисккаго Общественнаго
Общества (8 1 февраля 1882)
8. К. 4. Росс. 596

Ptaszycki Stanisław Lwowiec od 14 Lutego
 1881 i Dobrianski Mirosław Adolfowicz
 od 4 Maja 1880 są Członkami „S. Petersburgs-
 kiego Stawianskiego Płagotworyelnego
 Obczestwa” (które ma za zadanie przygo-
 tować dla Rosyi prozelitów w obcych krajach).
 Towarzystwo to założone r. 1867 stoi pod nad-
 zorem Ministra Spraw wewnętrznych. (Obau:
 Ustaw druk. 1877 i Spisok cztenow 1882)

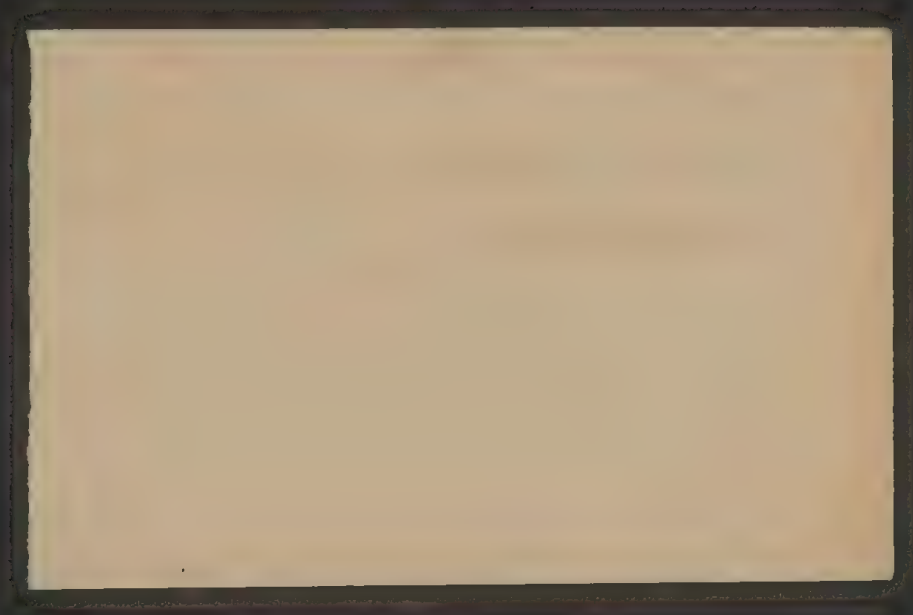

This image shows a blank, aged, cream-colored page. The surface is covered with numerous dark, irregular ink smudges and stains, which are most prominent along the top and left edges. The overall appearance is that of a heavily used or damaged piece of paper, possibly a flyleaf or a page from an old book. There is no legible text or other markings on the page.

(honorowych)   (dożywotnych)   (rzecznych)

Spisok poczetnych przyznannych i dejstwitelnych
Litenow S.- Peterburgskago Slawianskago
Blagotworytelnago Obščestwa (K i Febrala
1882 g.)

4. 2.

(pod Łukiem i dzieło)

Monaster Czernieński (1629 druk. Paweł Domizyn d. Łukowicz)
Moskwa (od r. 1564 Iwan Teodorowicz i Piotr Mityajew)
Monaster Berekshyna Cerkwa (1562^{2. wydanie} w Łukowie). Nieśwież
(1562 druk z Symona Budnego kutejki). Nowogrod (1658 jedno
dzieło) Nowogrodzki Siewierski (1663¹⁶⁸¹ druk Symeon Salinski. Ruko-
was Karbunia potrzebna cyli Luda obrazu Bogarodzicy
Teleckiej przez Joanic. Galatowskiego 1676. 40 kart 8 i 32. -
"Luda przefioratj Djevy marii" z obrazem jej w monastyrze
Słofskim - Czernihowskim 1677. 40 k. 3. i 48.) Oxford jedno dzieło
(1696), Ostrog (od r. 1580 do r. 1612 tylko), Łotock (1697
wydobył z Kijyżki wydane przez Lona Kijyżkę). Łowczajow
(r. 1618 tylko z Kijyżki), Praga (1517-1519 Biblia Franciszka Skoryny
w 40 w 22 zeszytach). Rzym (1583 jedno dzieło i z 1648 propagandy
z Kijyżki) Rochmanowo (1619 jedno dzieło dru k Kiryl Frank-
willion Stawroweckij mniś). San kt Petersburg (r. 1711) Ska-
dar (cyli Scutari w Albani (1563) Stoboda (cyli Nowy grad
(może Stoboda Aleksandrowska wydruk r. 1577 jedno dzieło
Andronik Tymothejewicz Nowjeja). Stockholm (1628 2 dzieła z)
Stolcenberg (r. 1706 drukował Eliasz Xopiewicz Gramatyka rosyjski)
Stratyn (r. 1604 Teodor Szalaban. r. 1606 i może 1660 razem z dziełkami)
Supraśl (od r. 1695-1727) Tergowice (na Wołoszczyźnie r.
1512, 1547, 1646-1649 i r. 1712) Tübingen (1561 Primus Truber)
Uhorcy (w samborskim obwodzie 1618 i 1620 druk. 2 dzieła Dom-
izyn d. Łukowicz) Urach (1561 Primus Truber) Cetynia (1494-
1495 w Montenegro) Czernihow (1646 druk. Kiryl Frankwillion
archimani ryt. - zdaje się być ta sama drukarnia co w Nowogrodzie kutejki).
Pactwertnia (1625 druk Domizyn d. Łukowicz 2 dzieła) Sebeż 4 dzieła
(z. 1. edmiedziopis. 2. r. 1577-1580) Tassy (1643 i 1680 dzieła 2.)
nazwy ksiąg Anathist kanony. Antologion - Apostol - Ewangelię naprzedz.
noje - Ewangelię Łukowskie, Ewangelię ucytelnoje - Euchologion (Treb-
nik - Ektenie z Ermologion (Xatawepia - Ofnogi dafur zno tam i) - Xanoniuk
mnieja obosyja, prazozymnaja, stwiebnaja miedziannaja - mneja Ceti - mne-
logion - Malicziernik (wrednik) - Malicziostan (Tia Kalist ruy) -

W Łukowie drukarnia
Kijyż

Mjesiacostow - Nomokanon - Oktoich (Szeftodnew, Ofmaglaskin)
 - Oroligion (Czasostow) - Ofmaglaskin (Brmotaj) - Lateryk
 Leuzerski - Potmuktaw - Potrebnik (Trebnik) - Prolog -
 Psalterz Czasostowcem - Sbornik (mineja izbrannaja)
 Sinodyn (Domjannik) - Huzebnik - Sobornik - Treb.
 nik (Euchologion) - Trefologion (Trefolaj) - Triod
 postnaja i cwiwnaja - Tropar - Ustaw cerkowny
 - Czasostow (Czasostowec, Czasowinik) - Szeftodnew.

Biblie: 1517-1519 w Drazdnie Franciszka Skoryny in 4° w 22 zeszytach

1581 dwie edycyje. Iwan Teodorow in fol. w Ostrogu

1663 w Moskwie in fol.

nowy testament 1563 w Lütlingen Primus Truber 4°

" " 1580 w Ostrogu Iwan Teodorow. 8° 2 psalterem

" " 1600 w Wilnie 8° 2°

1611 w Jezu w typ. wilejsz. bractwa S. Ducha 4° 2°

1623 w Wilnie w typ. bractwa S. Ducha 8° 2°

1632 w Kutejskim monasterze 4° 2°

1641 w Wilnie 8° 2°

1641 w Jezu 8° 2°

1692 w Kutejskim monast 4° 2°

1698 w Kijowie w Reizaskoj Lawrze 8° 2°

1692 w Kijowie 4° 2°

1702 w Moskwie 8° -

1703 w Kijowie 8° -

1715 w Moskwie 4° -

1717 w Czernigowie 4° -

1725 w Moskwie 4° -

1726 w Petersburgu fol. -

1727 w Kijowie 4° -

Euchologion

Pracownia drukarska w Moskwie r. 1553 (w 143 lat po wynalezieniu druku) założył
Hans Mijsenheimer (niemiec) drukarz w której pierwszemi zleceniami byli: Swan-
teodor i Piotr Mitystauw. Za Mijsenheimerem nastąpił drukarz Andronik Symonijew.

Teodorow Swan (diakon drukował w Moskwie 1564; 1565 - w
Zabłudowie 1569; 1570 - w Lwowie 1574 - w Ostrogu 1580
i 1581

jego kolega: Piotr Symonijew Mitystauw drukował z nim
razem w Moskwie 1564 i 1565 w Zabłudowie 1569 - a roz-
dzielnie się r. 1575 i 1576 drukował w typografii Mamo-
niew w Wilnie.

Dziela bibliografii sławiańsko - ruskiej:

Opyt rosyjskoj bibliografii W. I. Lopykowa. S. Petersburg. 1813-1821.
8° 512 str.

Obščajatelnoje opisanie staropiecznych knig sławiańskich
i ruskich w bibliotece grafa Sh. A. Tolszowa, L. M.
Strojewa. Mosk. 1829. 8°

Sokolow: Katalog obščajatelnyj knigam rodujstwowym cerk-
noj i grażdanskaj peczati. S. Petersburg. 1832. fol.

Rejestr staropiecznych sławiańskich knig Kupca Izgra-
jewa. Mosk. 1833. 8°

Opisanie staropiecznych knig sławiańskich Kupca Carskago
L. M. Strojewa. Mosk. 1836. 8°

Opisanie staropiecznych knig sławiańskich słuzascego
doputrenijem k' opisanijem biblioteke grafa Sh.
A. Tolszowa i Kupca J. N. Carskago, L. M. Strojewa
moskwa 1842. 8°

Czerthow: Wseobščaja biblioteka Rossii Moskwa
1838 i 1845. 8°

Obzrenije sławiano - ruskaj bibliografii I. L. Sacha-
rowa S. Petersburg. 1849. 4°

Drukarnie rossyjskie. (Podkreślone druk. Kijpłica).

Abo (1813) — Amsterdam (1700-1705 Eliasz Kopijewicz
czyli Hlastenins) — Arensburg (koto Cesel - 1873) — Archau;
gielok (1845 gubernia) — Astrachan (1814 von Weiskhofen et ditke)
— Berdyuzow (1825-1844) — Berlin (1850) — Bologoje Uspensko:
je Selo (1785) — Braunschweig (1858 Viehveg) — Budym
(czyli Buda, Ofen 1797) — Bukareszt (1829) — Bietgorod (w
Dobrudzy 1876) — Belgrad (Beograd w Serbii 1861) — Warsza:
wa (1818 wojenna typogr.) — Weimar (1874) — Weneiza (1540-1853) —
Wilno (1595 Mamoniz, 1809 J. Zawadzki) — Władymir (1798 gubern.)
nad Kłazmą. — Wologda (1855) — Woroneż (1798 gubern.) —
Wurtzen (1824 Wilh. Oberst) — Wieden (1748) — Wiatka (1861)
— Halle (1735) — Wielosingfors (1839 Hasenins) — Gotha (1857
Berthes) — Grodno (1786) — Dorpat (1810 Grincius) — Dmitrow
(1882) — Dresden (1864) — Jewie (1816) — Jekaterinburg
(1881) — Jekaterinostan (1852 Ch. Czarnoskij) — Zytomir
(1798, 1846 gubern.) — Tabudowo (w grodzien. gubern.) (1569)
— Larajsk (koto Rjazan 1882) — Irkutsk (1861 Siniyn) —
Jerusalem (1817) — Kazan (1805 gubern.) — Kalisz (1813 po:
chojna) — Katuga (1793) — Karlsruhe (1860 W. Haffner) — Koln
(1807 Hammer) — Kiszynew (1860) — Kijew (1624 Petersk. Lawia)
— Klyncy (w ucrnigowsk. gubern., Wyncowskiy prośad (1786
D. Dukawisznikow i Ja. Żeleznikow) — Kotomyja (1877) —
Kostroma (1793) — Kragujewac (w Serbii 1834) — Kremienug (1791
1864) — Kronstadt (1857) — Kursk (1793) — Kutais (1884) — Leip:
zig (1825 Brockhaus) — Liorny (1877) — Lomza (1878) — London (1884)

Lwów (1574 (Zwan Theodorow) - Min'sk (1848 guber.) - Mi's-
 tawa (1803 S. Sztetenhagen) - Mohilew (1861) - Starwa (1832
 S. Szulc) - Naumburg (1859 Letz) - Niznij Nowgorod (1899
 guber.) - Nikolajew (1798 Charnomorsk. Admiralicja) - Nowo-
 rod wielki (1854 guber.) - Nowogródek - Siewierski (1678) -
Nowoczerkask (1867) - Nowy grad Stoboda koło Moskwy
 (1577) - Nowy-Sad (1839) - Diamecki monaster w Mołda-
 wii (1812) - Odesa (1830 miejska, 1846 Braun, 1848 Steimann, 1849
 Dittze i Francow) - Oxford (1696) - Orel (1814 gub. 1821 Jityn)
 - Orenburg (1840) - Ostrog (1581) - Paryż (1785) - Penza
 (1864) - Perm (1792 guber.) - Petrozawodsk (1860 - w Toneckiej
 gubernii) - Plowdiw (Philippopolis w Bułgarii 1878) - Polock
 (1791 jezuita) - Pottawa (1803) - Poczajow (1751-1881) - Praga
 czeska (1517 - 1846) - Prkow (1861 guber.) - Rewal (1832 dinfoz) -
Riga (1819 Häcker) - Rostow nad Donem (1879) - Rostow
w jarostawsk. gubern. (1877) - Ruzajewka w Znosarskim
ujezdzie (1792) - Rybin'sk (1870) - Riazań (1878) - Samara
 (1870) - Saratow (1866) - Symbir'sk (1856) - Symferopol (1865)
 - Smoleńsk (1796 guber.) - Smirna (1840 typ. A. Damianowa)
 - Solun (1825?) - Stawropol (1837) - Sumy (w debedynskim
 ujezdzie 1874) - Supraśl (1763) - Tambow (1793) - Twer
 (1836 P. Lwow) - Tyflis (1845 guber.) - Tobolsk (1787-1794 W. Kor-
 nilew) - Torżok (1879) - Tula (1822 guber.) - Tur (Tours we Francji
 1874) - Tyrnowo w Bułgarii (1884) - Ural'sk (1862 rzadow.) - Ufa
 (1855 gubern.) - Charkow (1805 uniwersyt.) - Cherson (1862) - Caryśad
 cauli Konstantynopol (1863 Panaykow) - Czerńigow (1707-1850 gubern.)
 - Czugujew (1857 koło Szadala, rzadow.) - Jarostaw (1785 gubern.) - Jassy
 (1790, 1860 Berman) - Theodosia (1859 Ormiańsk. Instytut) - Moskwa (1563
 Piotr Symofiejew Nastystawiec i Zwan Theodorow) - Sankt-Petersburg
 - Mołober (Maubege we Francji 1818 wojenna) - Suliza (1823)

176

Drukarnia cerkiewno-stawiańska raszkolników w
Klinach. Klince czyli Klinowski posad (w Czernigowskiej
gubernij) była jedną z 17 Starodubowskich Słobod, które po
buncie Strelieckim założyli zbiegli z Rosyi Raszkolnicy.
Drukarnię otworzył tu r. 1781 ~~okazał~~ kupiec Dymitrij
Dukawisznikow, w której w kompanij z kupcem Jakubem
Żeljeznikowym i jego synem Wasylem drukowali aż do r.
1788. I początku dla uniknięcia zatargów z cenzurą, nie składli
na tytułe swej firmy, dopiero gdy d. 15 Januara 1786 ogłoszony
został ukaz pozwalający we wszystkich miastach i stolicach
otwierać drukarnie i w nich drukować dzieła z zachowaniem
przepisów policyjnej cenzury (Obcz. Potnoje Sobranie zakonow
XXI nr 15, 634). Składli jako drukarze i nakładcy swe nazwiska.
Dzieła podlegające cenzurze duchownej wydawano tajemnie bez oz-
naczenia miejsca i firmy. — Dopiero gdy ukazem z r. 1788 zakazano
wszystkim świeckim drukarniom drukować księżki cerkiewne
lub dotyczące prawosławnej wiary (Ob. Potn. Sobr. zak. XXII nr 16, 566
i 16, 564) — zostały drukarnie raszkolników, lub drukowały tajemnie
albo drukowano za granicą Rosyi n.p. w Warszawie, Wilnie, Grodnie,
Począjowie, Nieświeżu i t.p. (Ob. Sopiłow I nr 574 w notce). Klinowskie
drukarki, podobnie jak inne raszkolników były przedrukami n.p.
Dioptra 1781 i 1786 (z wydania Kutejnskigo 1651), Protok 1786-1787
(z wyd. moskiewskiego 1641), Limonar 1787 (z wyd. Kijowsk. 1628)
Raszkolnicy bukowinscy drukują owe dzieła dziś w Kholmym u
Pitousa.

Drukarnia cerkiewno-stawiańska w Krakowie Szwajspotta Jęzela
1791, oznaki do takowej odlewał niemiecki giser Rudolf Borsdorf
z Otrawszwiku. Koszta na założenie drukarniłożyli Boner i Jaggier
kupcy Krakowscy, którzy prowadzili handel żyłkowymi starostawiańskimi
księżkami. Wydały z niej: Sreotodnew fol. K. 168 — Czastostow. 4to K. 384. — Triod
postnaja. fol. K. 313 — Triod cwiatnaja. fol. K. 362. — Prattyr z wzor-
dowaniem. 4to (z księgi Krakowskiego Triodu postnego, różni się nazwami, co do
form, zwrotów i słów, od wzmiankanych dzieł, późniejszej redakcyi).

Drukarnia cerkiewna - Stawiańska w Dołhopolu (Kimpolung - Langenau) na Wołoszczyźnie, otwarta r. 1635; zaprowadził ją Symoniej Aleksandrowicz Wer (który najprzód pracował w typografii Kijewsko - peterskiej Ławry, a później r. 1625 otworzył własną drukarnię w Kijowie na Podolu, z odmiennymi własnymi iziunkami; r. 1635 przeniósł do Dołhopola); po nim otwarto 1643 w Dołhopolu przez monasterze Uspienia Bohorodicy znowu drukarnię, w której wyszły:
1) Anthologion sirjersz cwiestostow ili Trysolog. W obiteli Uspenia Prerzysoty Bohomaterie ~~1643~~ w Dołhopoli 1643. fol. k. n. 10 i liśc. 495 (wydał ihumen Melchisedech z Peloponesu i brest Josifurel logoszet - dedykowane Matthejowi Basambie hospodarowi Ugrowlacji). drukował Stefan jeromonach typograf i Joan Kunotowicz drukar.
2) Psaltyr. w Dołhopoli 1655. 4to kart 142 (druk w Obiteli Dołhopolskiej, w typografii ihumena Melchisedecha - drukowali: jeromonach Dionisij ekleziarch korektor i Preda Stanowicz ot Dołhopola.

później do niej za rządów drukarza Łukasza z Wilna. Drucken
kowie dor. 1731. W niej drukowano po polsku: Baranowicza: Dłowa miara 1679;
er. Wiersze na weseł Baranowicza o towarzystwa Kurfürsta typpagrafskiego 1689; Baranowicza: Wiersze Bożej Matki 1680. 4to; Tegoż Dłoty pięć ran Chęstnowskich 1680.
4to; Galatynskiego J. Alphabetum rozmaitym heretykon. 1681. 1to; Tegoż Alkoran Ma-
kometa 1683. 4to; Tegoż: Fundamenta na Których stawiają jedność Rumi z Ragmem
fundyją 1683. 4to; Tegoż Sophia, mgdrosi 1686. 4to; Zaworoffi Steph. Biferceyles prost
Atkaniem 1685 fol.; Ornowskiego Swana: Musa roko olainka 1688 fol.; Ornowskiego J.: Bogojin
drogich Kamienię pieza 1693. fol.; Armaszanko Petr.: Theatrum paravis glorie 1699. fol.;
Clavis scientiarum hoc est, parva logica 1708.

1) ¹⁶⁴⁸⁻¹⁸⁰⁰
Mołohiew (1693-1718)
^{Woskresna hety.}

Karatajew 152

~~1030~~ 1035 (1693). 1036. 1081. 1082. 1095.
1129. 1130. 1140. 1141 (1699). 116 (1200). 1189 (1702). 1410.
1226. 1253. 1317. 1347. 1383. 1559 (1728). 1577 (1730)

Supraśl (1695-1822)

1068 (Minea obpajaja 1695 fol.), 1070 (Stuzeb-
nik 1695 fol.). 1119 (Posliedowanie postny dworzi
1697 fol.). 1483 (Leaykon flawentzi 1722. 40). 1484 (Sobra-
na prypadkow duchownym o sobam 1722. 40). 1548 (Stu-
zebnik 1727 fol.)

Łotoc k. (1697)

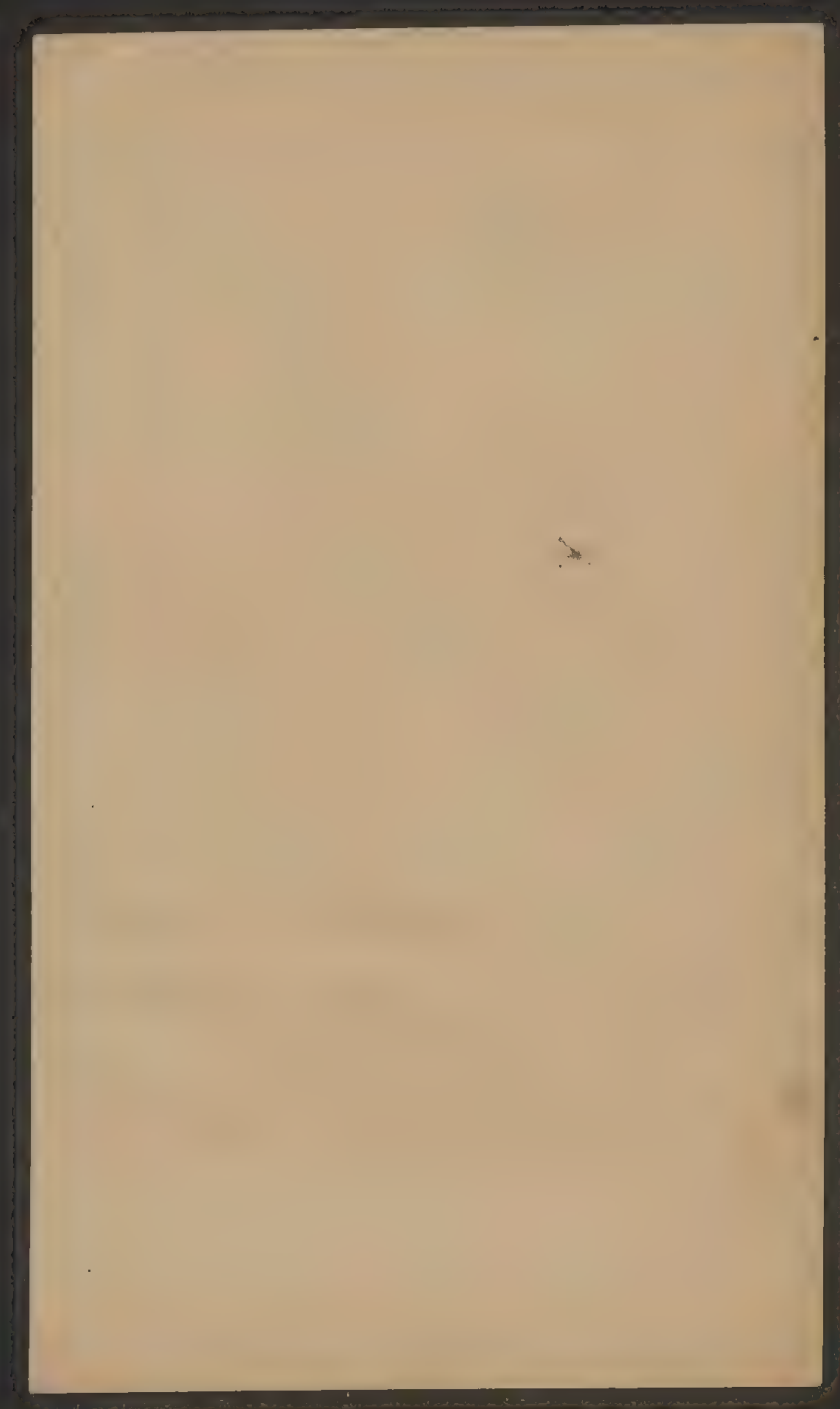
1115 (1697) O Sakramentach wydat Leon Kifzka 120)

Dełski monaster (w Ugrowlachii) (1647-1712)

1340 (Oktoich 1712 fol.). Kniga o Chrystowie podra-
żaniu w Dełskom monastyrie 1647. 4to -

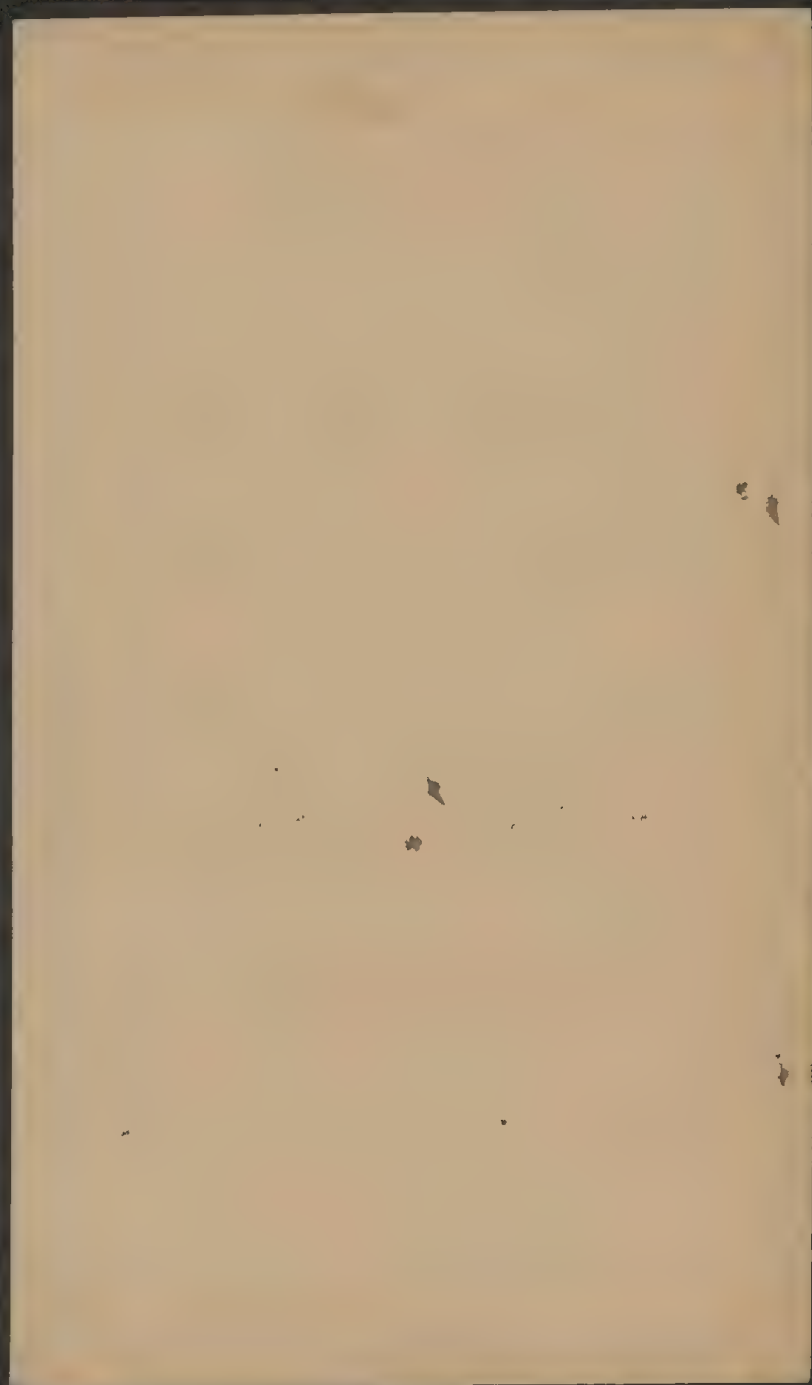
Do Supraśla przeniesiona drukarnia flawiancka około
r. 1687 za staraniem metropolity Cyprjana Łochowskiego
z Wilna

Kijaw. 22 r. 1650. — 1730. — 1860

663. 664. 677. 678. 679. 685. 686. 687. 697. 698
 703. 705. 706. 723. 725. 728. 746. 754. 755.
 757. 760. 761. 762. 768. 769. 780. 781. 782.
 786. 789. 790. 797. 801. 802. 806. 807.
 808. 809. 810. 816. 820. 821. 822. 824.
 833. 834. 841. 842. 848. 850. 857. 858. 859.
 862. 869 (chwiaty 1680. 1690). 872. 873. 874. 875.
 876. 891. 892. 894. 908. 909. 938. 941. 976.
 977. 992. 993. 1004. 1005. 1011. 1021. 1022. 1029.
 1030. 1031. 1039. 1048. 1049. 1050. 1054. 1064. 1065.
 1066. 1076. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1103. 1127.
 1131. 1132. 1134. 1136. 1137. 1143 (1699). 1164. 1166. 1167.
 1182. 1187. 1190. 1191. 1192. 1198. 1213. 1215. 1216.
 1227. 1231. 1245. 1251. 1252. 1254. 1257. 1275.
 1276. 1280. 1281. 1282. 1296. 1297. 1301. 1304. 1305.
 1319. 1329. 1337. 1338. 1339. 1350. 1351. 1352. 1354. 1364. 1365.
 Akafisty; Kanony. Krakow 1693. 8° 1371. 1372. 1384.
 Sonikow I no 35. 1385. 1386. 1388.
 1397. 1404. 1412. 1438.
 1441. 1448. 1456. 1474.
 1508. 1510. 1526. 1544.
 1546. 1547. 1550. 1553. 1556.
 1557. 1558. 1560. 1562. 1564.
 1565. 1567. 1569. 1581.

Lwów

2353 (Posłidowanie 1762. 8°). 2354 (20° 8°). 2791 (Of
sobornika 1784. 4°) - 46 Lukomudria zastawionik
roz Chr. Baumjeffera perew. 1 Tat. 2. Łódź 1790. 4°).
2958 (1791). 2960 (2°) - 1793.

Przemysł

1 Stuzebnik (Lejturgikon) Peremysł 8. 0. fol.

Lwów (1764-1823)

242 (Opodrasanie J. Chryfth roz Jh. Kempin Kago
perew. Ign. Bieleńcow Kals. 1764. 8° 16. opikow
I. 791 - 2509 Inodawitnaja 1767. fol. 1 - 253 (narod.
wiesniamie 1768. 4°) 2548 Stowoo sojedynenii mezon
woftowyn. izapad. cerkwin episk. Mich. Olzjanof Kago 2 Tatyn
sk. 1769. 4° - 2589 Gora porzajewof Kago 1732. 4° K. 1. 116. 4.)
2613 Kanon 1774. 4° - 2621 (Egchiridion 1775. 8° - 2623
(Imologion 1775 fol. 1). 2633 (Czyn jerejsk. 1776. 8°)
2643 (Proklostowie Pawl. Gawr. Antoine. 1776. 4°). 2649 (1776)
2663 (Krefologion 1777 fol. 1. 2665 (1777. 2666 (1778). 2667 (1778)
2702 3. 4. 1779. 2751 (Pokajanie 1782. 8°). 2766 (1782). 2764 (1782)
2773 (1783. 2782 (1783. 2783. 2°). 2786. 2°. 2787 (1787 fol. 1784)
2788 (Inod. 1784 fol. 1. 2829 (Obratyniutach wieny 1785. 8°). 2826 (Inod
1786 fol. 1). 2828 (Stuzebnik 1786. 4°). 2861 (1786). 2884 (1787)
2885 (1788. 2934 (1789) - 1791. Stuzebnik fol. 1793. 4. 5. 2.

Pozajaw

3109 (Biblia fol. 1798 w 5 tomach. ob. Łopikow I. 129 i
1737) - 3110 (Psalterz po stawianku i po polsku
1798. 8° ob. Łopikow I. 984) - 3290 (Leksykon.
1804. 8° kart 89.) -

Liefni b'ahohowjejnja na notach. Pozajaw 1806. 8°
k. i i fr. 131.

Prat'yr. Pozajaw 1827. 4to (ostatnia k'pizka)

4)

Undulski

Wilno (1681-1808)

1801 ob. Jopikow I. 639. 1802. 1808

nr 2012 (Frebnik 1745. 8°. 2397) Efremia Sirina pou:
 wyt. ftowa 1764. 40°. 2504 Dorotheja a wuy pouzienia
 1767. 8°. 2521 Czyn myrowarenia 1768. 40°. 2523 Efrem
 Sirin 1768. 8°. 2539 (Czasostow 1772 fol. 1. 2627) Czasostow 1776 v.
 2667 Piaty 1777. 40°. 2668 Synod 1780. 8°. 2669 Wieliczka 1778. 8°. 1800
 1801 Piaty w Synodzie Akademii Wileńskiej. 1779. 40°. 1792. 1794. 1769. 1798
Łożysko
 2144 Piaty 1750. 40°. 2228 (Motytwostow 1755. 8°
 2229 Stuzebnik 1755 fol. 1. 2236 (Akafisty 1756. 8°. 2249
 Katusiaz 1756. 40°. 2250 (Bohosztowia z ftowarem ftawiano
 1756. 40°. 2251 (Czas 1756. 40°. 2343-2348 (miej
 Dym
 2201 (Bukwar cyrylicki i glagolicki 1753. 8°)

Wenecja
 2328 Kanon św. Symeona i Iwasz 1776. 40°. 2939
 Piaty 1790.
Dymnik

Gramatyka Stawianska 1755. nr 2236

Wieden

2566 (Miesiaostow 1771. 8°. 2590 (Katusiaz jeromonacha
 Statora 1773. 2591. 1773. 2663 (1774). 2629 (1776)
 2630. 2631. 2651 (1777). 2652. 2687 (1779)
 2721 (1781) (1796,

Wilno

Mołytwaſtow. Wilno w typ. obiteli monachow cyrka
Sw. Wasylija Helikaho umiatkaſia i powieſcia
1808. 8^a. (ob. Szpikow v. 12964) (ostatnia)
Ewchologion. Wilno 1807. 12mo

- 2705 (Efrem Sirina poucz. i awy Dorotheja 1786. 40)
 2714 (Złoty 1780. 40) 2738 (Ewangelie ucyt. 1782 fol.)
 2949 (Złoty 1784. 40) 2806 (Stwiba i powieść o Konie
 Tychwinia Bokor. 1785. 40) 2807 (Złoty 1785. 40)
 2831 (Złoty 1786. 40) 2832 (Alfa i Omega 1786. 40) 2907
 (Złoty 1788. 40) 2940 (Ewangelie 1790. 40) r. 1796

Włno (1781-1788)

- 2722 (Złoty 1781. 40) 2765 (Minea obraja napier w
 Kliniewskom posadzie 1782. fol.) 2839 (Złoty 1786 fol.) 2840 (Sergia i Nikona i Sawy Horoz. Zł.
 1786 fol.) 2841 (Złoty 1786 fol.) 2844 (Złoty 1786 fol.) 2851 (Ewangelie ucytelnoje 1786. fol.)
 2862 (Ewangelie-tetr. 1787. 40) 2863 (Złoty Nikotaja
 L. dotwoica. W Kliniewskom w typ. Zelfornikowa 1787. 40) i to samo
 tego r. tamże w typ. awiznikowa 1787. 40) 2890 (Złoty
 1787 fol.) 2891 (Kronnik 1787. 40) 2892 (Dorotheja awy
 pouczenia 1787 fol.) 2893 (Efrem Sirina poucz. 1787
 40) 2894 (Złoty 1787. 40) 2895 (Limonet 1787. 40) -
 2896 (Złoty 1786. 40) 2897 (Złoty 1787. 40) 2898 (Złoty 1787. 40)
 2899 (Ocieprowkach 1787. 40) 2883 (Ewangelie ucytelnoje
 1787 fol.) 2890 (Kronnik 1787. 40) 2895 (Istoria o
 stwibach dotowerskich 1788. 80)

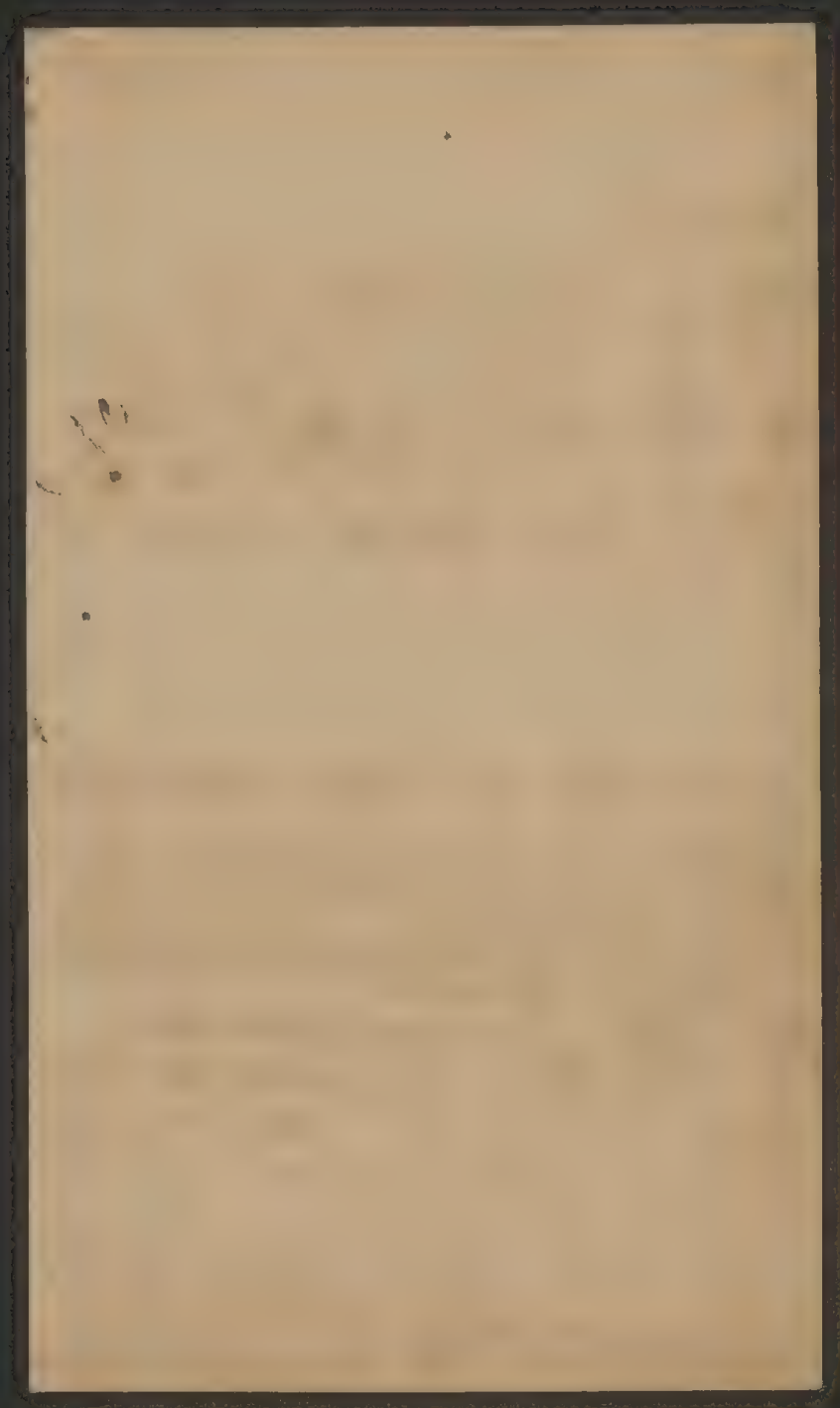
Czernigow

2278 (Sbornik 1758) 2279 (1758) 2284re
 2281 (1759) 2282re 2283re 2321 (1760)
 2322 (1761) 2323re 2324re 2352 (1762)
 2392 (1763) 2394re 2395 (1764) 2396re
 2500 (1766) 2532 (1768) 2534 (1769) 2555 (1770)
 2568 (1771) 2569re 2720 (1780) 2820 (Kanonnik 1785re)
 40

Warszawa (1767-1798) (dieftwica. Warszawa 1785 fol.)

2503 Efrema Iivina Pouzemia 1767. 40 ob. Sopikow I. 355 12
 2586 Czyn 12ti pjalmon w typ. Arszawfkoj 1772 84 str. 112 2804
 Kormieraja 1785. fol. 2805 (Dorotheja pouc. 1785. 40) 2829 (Zafarnik
 1786. 40) 2830 Swiaty 1786. 40 2893 (Margant 3. 2 tatorstego 1788 fol.
 110 dn. 1768-1796) 3122 (Zjattyr 1768. 40)
 2524 (Dorotheja awy pouzemia 1768. 80 (obay Wilno)
 2722 (Zjattyr 1781 fol. 2767 (Katicifij Lawr. Zizania
 1783. fol.) 2808 (Zjattyr 1785. 40) 2809 (Owierie prawst.
 1785 fol.) 2834 (Krystowa Kniga Sbornik 1786 fol. 16.
 Sopikow I. 570 - 2835 (Kopijkim wkiem sw. Trzeka 1786. 80
 2836 Stuba na wetykuj subboti 1786. 20) 2866 (Katicifij Zizania
 1787. 40) 2881 (Zjattyr 1787. 80) 2905 (Zjattyr 1788. 40
 2910 (Zjattyr 1789. 40) 2921 (1789) 2922 (1789)
 2913 1790 Kanonnik 1790 2945 (1790) 2970 (1791) 1792 1794 5

8) do str. 275.

104 Indulski

Supraśl

2865 (Żyćie Nikołaja czudotw. 1787. 40°). 2901 Świat.
cy 1788. 8°) - 2902 Bartykulań wieny 1788. 8°
2903 (Strasti Chrystowy 1788. 40° - 2908 Chrystianstwo
Błagostie 1788. 8° - 2909 Alfa i Omega 1788 fol.)
2910 (Skutkowie pokajanie 1788. 8° - 2911 Sotowerka
istoria 1788. 8° - 2913 Efrema Sirina i Alwiy Dorotheja
fol.) - 2914 1789. 2915 8° - 2916 8°
2926 Złoty 1789. 2931 1789. 2941 (1790. 2044 8°
2959. (1791) - 2967 8° - 2968 8° - 2969 8°
r. 1792. 1793. 1796. - Kanownik 1822. 40°

Ponajow

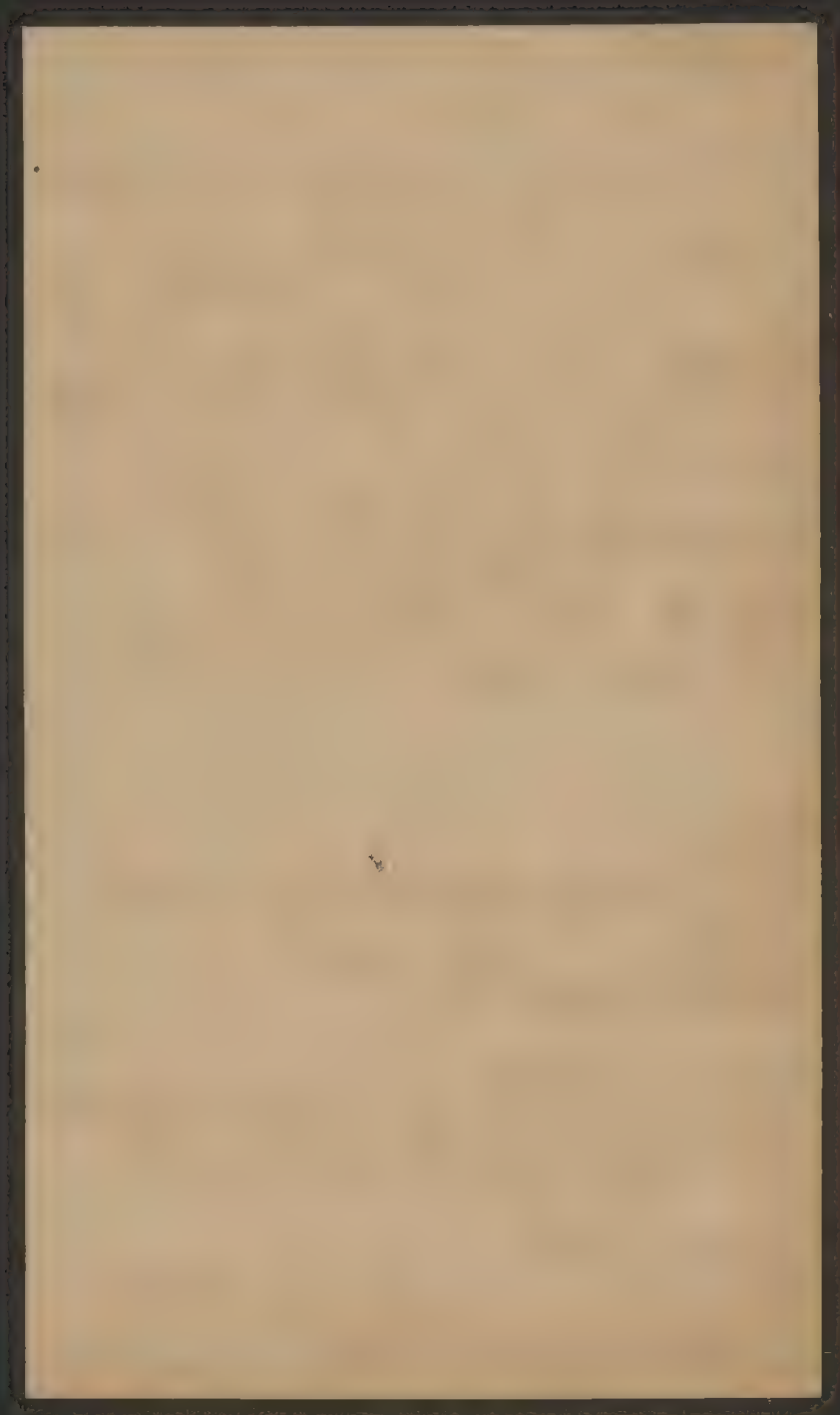
3049 Nikona Czernohorca Pandekty i Saktikon.
1795. fol.) - 1809 - 1813.
Akafisty 18. Ponajow 1823. 40°

Niame w Notdawii.

3raa ka Syryna Stowela perew. Laisija Weliczkoj.
Nago. Napez. w Njameckom monast. 1812. fol.

Zanow (naskolnikow).

Efrema Syryna i Alwiy Dorotheja Ponuzenia.
W typogr. Zanowskoj 1817. fol.

9)

Indulgi

Lwow

nr. 3447. Ofmogaafnik rotny. Lwow 1816. 40.

1617 (1720). 1640 (1722). 1642 ^{je} 1680 (1723)1746 (1726). 1788 (1730). 1789 ^{je} 1868 (1739). 1894 (1741)

2014. (1745). 2015 (1745). 2173 Prochostowia kont. Szepietkoko

1752. 8^{ty} 2266 (Stuzebnik 1757 fol.) 2291 (Stuzebnik 1759 fol.)2292 Lotnistan 1759. 8^{ty}. 2308 (Styka 1760. 8^{ty}). 2314 Prochostowia 1760.

Unioi nonafter 1732-1811

1807 (Przypadki 1732. 8^{ty}). 1819 (Stuzebnik 1733). 1883 (Stuzebnik 1740). 2036 Pounzenia (1745). 2072 Liturgiarion 1749 fol.)Bucharest

1731 (1726) (Ktoich). 2522 (Epistolia patienhy Paisia 1768)

2617 Ewanhelje 1775 fol.) - Nowy Zwiast ~~1828~~ 1828. 40Kassay

2540 Wozwanie k molowanam 1771 fol. 2501 (Kassay)

in nitr. 1773 fol.

2859 Czafostow 1786. 8^{ty}2935 (1789). 2936 ^{je}

Kengsberg 2938 (1790). 2972 (1791). 1793

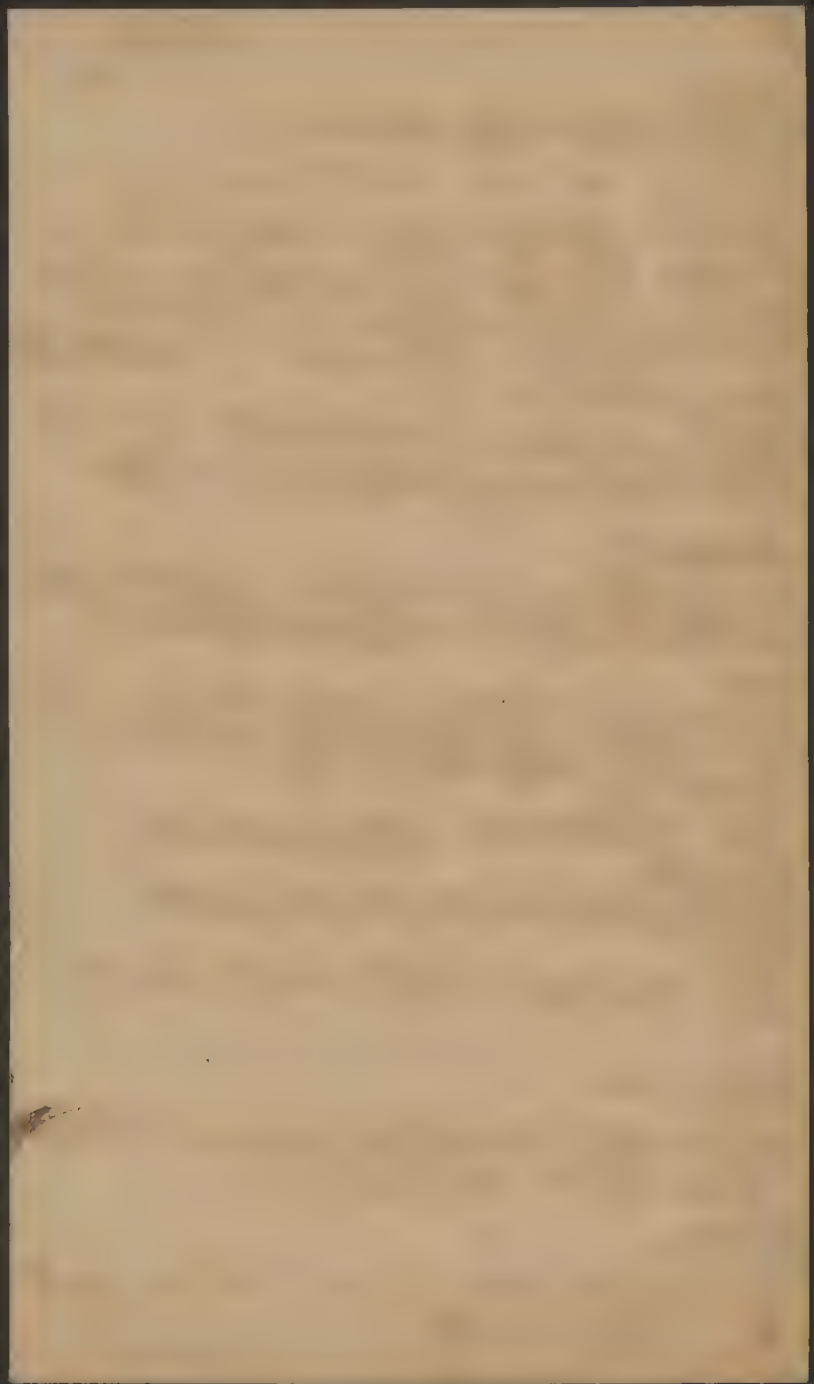
1760 (1729 Kalendarz). 1779 (1730 Kalendarz)

Budyn (Ofen)Cernowynja besjedy Mich. Lutzkaj. Budyn 1831. 8^{ty}Halla1825 (Bradt 1735). 1827 ^{je} 1828 ^{je} 1829 ^{je}Poznan

2051 Gramatyka Stawers-bohemskaja rocz G. Dolezala.

Poznan 1746. 8^{ty} 2. Ob. Sopikow I. 231) 2Dubosary3041 (Bukwar Stawionki) izd. Mich. Strielbeckim 1744. 8^{ty}

Ob. Sopikow I. 188)

10)

101

(Karatajew

Nowogrodek Siewierski: (1658-1678)

681 (1658). 724 (1663). 811. (1675). 815 (1675)
819. 826. 835 (1677). 836 (Luda Liza 1677). 837.
843. 846. 847. (1678)

Czernigow. (1675-1785)

814 (1675). 817. 865 (1680). 870. 871. 880. 907
916. 917. 931. 932. (1685). 949. 950. 959. 960. 978. 998.
1010. 1012. 1020. 1063. 1077. 1096. 1097. 1099. 1133.
1162 (1707). 1188. 1211. 1212. 1228. 1248. 1249. 1273. 1274. 1292.
Stratyn 1307. 1308. 1309. 1315. 1316. 1318. 1331. 1342. 1343. 1361.
1362. 1363. 1373. 1375. 1376. 1381. 1382. 1387.
700 (1660) 1402. 1403. 1415. 1433. 1437. 1440. 1455 (1721).

Union (1670-1747)

770 (1670). 805 (1674). 825 (1676). 843. 856. 879.
888. 915. 934 (1685). 945. 996 (1689). 1001. 1019 (1692).
1023. 1037. 1038. 1045. 1046. 1058 (67). 1073. 1084. 1088. 1120 (61).
Lwow 1123 (1698). 1142 (1699).

717 (1663). 722. 730. 732. 733. 734. 735.

739. 740. 742. 753. 756. 758. 759.

772. 783. 784. 785. 788. 796. 849. 878.

893. 910. 918. 942. 948. 961. 962. 963. 979. 980.

982. 983. 984. 985. 995. 1000. 1002. 1003. 1007. 1008.
1013. 1015. 1024. 1025. 1040. 1057. 1074. 1081. 1144 (1699). 1149.
1150. 1168. 1169. 1184. 1205. 1214. 1229. 1232. 1263. 1289. 1306.
Wilno 1324. 1344. 1369. 1405. 1421. 1431. 1480. 1482. 1486. 1525.

~~1000~~ 890 (1681). 1018 (Sturebnik w nowym sw. 1692).

1033 (w Odrachowie sw. Ducha 1693). 1067. 1114.

11

24

24

24

24

24

Amsterdam

Antoniewo Sijski monaster (w Archangielsk.
gub. na wygnie przy wsi Sijskie. dr. 1670

Belgrad ^{na Dunaju} 1552 (Zara vecchia - Zadar w Dalmacji)
Cetynia ^(na wotoczynie) (Montenegro) 1494.

Jothenow (Kimpolung - Ugro Walachia) 1635-1650.

Deloki monaster (Ugro Walachia) 1646-1647.

Gradiška (w Illirji) 1670 (?)

Gorazd ^{nad Driną} (Hercegowina) 1529-1531.

Jassy (Mołdawia) 1643-1680.

Swerski monaster (w Nowogorodskiej gubernii -
na Wałdajskim jeziorze) 1657-1665.

Poraszw (Kronstadt - w Siedmiogrodzie)
około 1500.

Mileoszew monaster (Hercegowina koło Zniepola)
1544-1547.

Imletki, Imletki. Węgry 1491. 1519-1597.
1611-1638. 1644-1658.

Moskwa 1564. 1568. 1589 -

Wierkożyna Perkeo ^{nad Ruga w Serbii} (Montenegro) 1562.

Traga (w Czechach)

1517-1519

Petersburg

Rujanski monaster ^{nad rzeką Morawą} (koło Usticy w Serbii) 1537.

Rzym

1583-1651

Serbia

1621.

Skadar (Skutari)

1561-1563

Stoboda (alexandrowska przy Moskwie)

1577.

Stockholm (w Szwecji) 1628 - 1644.)

Stolzenberg 1786.

Sebez (Mühlentbach w Siedmiogrodzie) 1577-1580.

Jotowecki monaster.

Sergowiszje (w Ugro-Watachii) 1542-1547. 1646-
1649. - 1713.

Tübingen.

1561 - 1563.

Wien

1561

nie loco

1512 Ewangelie

1629 Murzytowski Antidot.

1637 Zaltir mat Bassanby (Krima) (Krima)

1638 " " " (Krima)

155
Buzniarz (miaścisko mohil. gub.) 1635. (1785
-1797)

Czernikow (miaścisko gub. czernigow.) 1646-1677.
przy tr. ciem. iliniskim monastyrze

Jewże (miaścisko gub. wileńsk.) 1611-1644.

Kuteński most i Ter (pod Orszą w Mohilew.
gubern.) 1630 - 1653.

Żorohilew 1616-1646. 1676. 1701.
1758. 1768.

Śwież (w gubern. mińskiej) 1562.

~~Łachow~~ (1658-75)
Nowogród Siewierski, w gubern. Czernigow, 1658-1678
~~Ręga~~ Supraśl przeniesiona 1679 do Czernigowa.
Wilno 1525-1652.

Zabłudów 1569-1570.

Podryk (w gubern. wileńsk.) 1697.

Razumowski: Cerkownoje pjenje w Rossii

- Czetwertnia (wotynsk. gub. miasteczko) ^{Lutkowie} 1625
 Czorniecki monaster (" " podstuckim) 1629
 (nad Horyniem miedzi Klemencia. Lutkowie)
 Derman (" " wies) 1609-1605
 Kijow 1617.
 Krakow 1497.
 Krytos (pod Hlaliem obw. stanistaw.) 1606.
 Krzemieniec (m. gub. wotyn.) 1638.
 Lwow 1573-
 Luck monaster (m. gub. wotyn.) 1628-1640.
 Ostrog 1580-1612-1640.
 Poczajow 1618. 1655. 1730-
 Rochmanow (na Wotynii miasteczko) 1619
 Stratyn (w Galicji) 1602. 1606. 1660.
 Uhersce (w Galicji... w Samborska.) 1618. 1620 ^{Ławet Lutkowie}
 Unioł monaster 1620-1639-1733

